ஓம்

தத்ஸத்

பரப்பிரஹ்மணே நம:

சென்னைமாநகரம்

ஸ்ரீகரபாத்திர-சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்

திரட்டியருளிய

வேதாந்த

மநந சிந்தாமணி.

(16679)

இது

சென்னை,

மைலாப்பூர்,

ஸ்ரீமத் டாக்டர்

நஞ்சுண்டராவ் அவர்களால்

சென்னை,

சோமஸேசுவரன் பேட்டை,

சச்சிதாநந்த அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

1909

ஸ்ரீ

தத்சத்

பரப்பிரம்மணே நம.

முகவுரை.

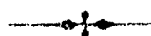
மனம் விரிந்தபோது துக்கமும் அது குவிந்தபோது அதன் அபாவமும் ஆனந்தப் பேறும் உண்டாமென்பது மனோதத்துவ சாஸ்திரத்தைச் செவ்வனே யுய்த்துணர்ந்த அறிஞரியாவரு மங்கீகரித்த விஷயமாம்.

ஏஷணைத் திரயங்களை முன்னிட்டு மனோ விருத்தியைத் தடுக்க முயலுதல் முருக்கிவளருந் தீயை நெய் சொரிந் தவித்தற் கொப்பா யிருத்தலின் ஏஷணைத் திரயங்களின் சம்பந்தம் விட்டாலே மனோவிருத்தி சாந்தமா மென்பது மனோவிருத்தி யெழு மிடத்தையும் அது விருத்தியாகுந் தன்மை யையும் உறக்கத்தில் பிரயத்தன மின்றி யடங்குந் தன்மையையும் சதா சொரூப ஞான நிஷ்டையி லிருப்பவர் தெளிவித் திருக்கின்றனர் [?]

மனோவிருத்தி யுள்ளவரையில் துக்கப்
துக்கசாதனமென்னு மிரண்டும் (சொரூப
ஞான நிஷ்டையிலன்றி) வேறெவ்வேது
வினாலுஞ் சாந்தமடையா திருத்தலின், அம்
மனோ விருத்தியைச் சொரூபஞான நிஷ்
டையினால் சாந்தமாக்குவோர்க்கே துக்கமு
மதன சாதனமு மகலுமென்பது வெளி
படையாம்

சொரூப ஞான நிஷ்டைக்கு அனாத்மா
கார விருத்தி நீங்கிய ஆத்மாகார விருத்தி
யின் பெருக்கமே ஹேதுவா யிருத்தலின்,
துக்கநிவிர்த்தியையும் பரமானந்தப்பிராப்தி
யையும் விரும்புவோரால் சொரூபஞானநிஷ்
டையை யடைதற்கு நேர்சாதனமாயுள்
மேற்கூறிய சாதனம் (சவிகற்ப சமா
அல்லது சம்பிரஞ்ஞாதசமாதி) இப்பி
பபை யடைந்ததன்பயனாக வின்றியமை
தபயிற்சிக்கத் தக்கதாம். இவ்வப்பி
[illegible] மகத்[illegible] [illegible]பயரையாக வேணு

பிழை திருத்தங்கள்

பிழை.	திருத்தம்.	பக்கம்.	வரி.
[illegible]	[illegible]	2	15
முகவிளா	புடவிளா	4	5
பெர்யோரா	பெரியோர	4	6
கணைணுதலை	கண்ணைனுதலை	8	7
[illegible]	[illegible]	11	13
[illegible]	[illegible]	26	1
பாறறி	சாற்றி	45	7
கலசா	கலங்கா	62	1
பெற்செரும	பெறறசெரும	70	2
மேவமபப	மேவமப்ப	96	13
சரிகதனைனக	சரிபகதனைனக்	127	5
யெணணிறைறு	யணணிறைறு	128	3
திருசொரு	திருசொரு	143	16
புறபபிறைநட	புறபபிறநட்	170	2
மெணயிலைவதி	மெணயிலைவயி	237	18
ருருவல	ருருவ	240	4
பாணகுமொர	பாணடமொர	244	13

பிழை.	திருத்தம்.	பக்கம்.	வரி.
றா	றமமானை	245	3
லப	லடானை	௸	4
தா	தமமானை	௸	7
விர்தத	விருதத	251	11
கடமுபகான	கட்முமாகான	301	9
சகமனைதது	சகமனைதது	304	8
ழியு	யழியு	314	14
ாது	லாது	343	1
யெல்லாஞு	யெலலாஞு	353	8
விடடோரமே	விட்டோம்ம	356	7
சுழுதறிலே	சுழுதறியிலே	356	10
விளகெளியாற	விளககொளியாற்	378	26
லேளே	லேனே	387	20
சாதனைததை	சதானநதத	419	19
ங்கச	நகழச	433	14
ாயா	மாயா	442	3
குசகும	குககும	௸	18

தத்ஸத்

பரப்பிரஹ்மணே நம.

வேதாந்த மகா சிந்தாமணி.

தியாந ஸ்லோகம்.

ப்ரஹ்மாநந்தம் பரமஸுகதம்
கேவலம் ஜ்ஞாந மூர்த்திம்
விசுவா தீதம் ககந ஸத்ருசம்
தத்வ மஸ்யாதி லக்ஷ்யம்
ஏகம் நித்யம் விமல மசலம்
ஸர்வதீ ஸாக்ஷி பூதம்
பாவா தீதம் த்ரிகுண ரஹிதம்
ஸத்குரும் தம் நமாமி. (1)

அஜ்ஞான திமிராந்தஸ்ய
ஜ்ஞாநாஞ்சந சலாகயா
சக்ஷு ருந்மீலிதம் யேந
தஸ்மை ஸ்ரீ குரவே நம: (2)

குருர்பிரஹ்ம குருர்விஷ்ணு
குருர்தேவோ மஹேஸ்வர:
குருஸாக்ஷாத் பரப்பிரஹ்ம
தஸ்மைஸ்ரீ குரவேநம: (3)

அகண்ட மண்டலாகாரம்
வியாப்தம்யேந சராசரம்
தத்பதம் தாசிதம்யேந
தஸ்மைஸ்ரீ குரவேநம (4)

ஜ்ஞாநசக்தி ஸமாரூஹ்ய
தத்வமாலா விபூஷிணே
பக்திமுக்தி ப்ரதாதரேச
தஸ்மைஸ்ரீ குரவேநம (5)

அநேகஜந்ம ஸம்ப்ராப்த
காமதாம விதாஹிநே
ஜ்ஞாநல ப்ரயாவேந
தஸ்மைஸ்ரீ குரவேநம (6)

மந்நாதஸ்ரீ ஜகந்நாதோ
மத்குருஸ்ரீ ஜகத்குரு:
ஸ்வாத்மைவ ஸர்வபூதாத்மா
தஸ்மைஸ்ரீ குரவேநம.. (7)

சைதந்யம் சாஸ்வதம் சாந்தம்
வ்யோமாதீதம் நிரஞ்சனம்
நாதபிந்து கலாதீதம்
தஸ்மை ஸ்ரீ குரவே நம (௪)

குருச்சிவோ குருர்தேவோ
குருர்பந்து சரீரிணாம்
குருராத்மா குருர்ஜீவோ
குரோரன்யம் நவித்யதே (௫)

சொரூப வணக்கம்.

ஞானவாசிட்டம்.

பொன்னுலகத்தினிற் புவியி லந்தரத்,
தென்னுடை யுட்புறத் திலங்கு கின்றது,
மன்னுசிற் சோதியே வடிவ மியாவுமாயது,
துன்னுவற் பொருடொழுதிறைஞ்சுவாம்.

குரு வணக்கம்.

தத்துவராயர்.

தந்தைதா யாவானுஞ் சார்கதியீங்
காவானு, மந்தமிலா வின்பமருள் காவானு-
மெந்தமுயிர், தானாகு வானுஞ் சற்குருவானு
மிட்ட, போதகுரு வானுமருள் (1)

மகாவாக்கியம்

உலகமுற்ற பொருளை யுமயாக் குள்ளா வரிதாமபொருளை, யோதியவே தாகமத்தி னுச்சியினுடபொருளைப, பலகலையின பொருண்முடிவின முடிவான பொருளைப பறறறப் பறறிய பெரியோா பரவியவான பொருளை, யலைதிவலை நுரைகடலினுதித தொடுங்குமாபோ, லகிலாணட முதிததொடுங்கு மதனமூலபபொருளை, யிலகிய நற குருவாகி யாளுகும பொருளை, யெங்குமாம பரமபொருளை யாமுமவணங்குதும்மே (2)

இருவிழிக ளுலகறிநதும தனையறியா ததுபோ, லியானறியும பொருளாலதிங கெனையறியாமையினுற, கருவிடைபுக கினப துனபக்கடலிடையேசுழனறு, கண கலககப படுவேனைக கருணைவிழி யதனுல, அருவினைகளறநோககி யாணவமே போககி, யகமகமென திருநதவெலா மறிவுகொடே நீககிப், பருவமதிற பதநதாககிக கறயனைக ளியாவும, பாழாககித தாளுககுமபரகுருவைப பணிவாம (3)

கைவலலிய நவநீதம்.

பொன்னில மாதராசை
பொருந்தினா பொருந்தாருளளக,
தனனிலந தரத திறசீவ
சாடசிமாத திரமாயநிறகும,
எஙகிலங களினுமிககு
வெழுநில மவறறினமேலாம,
நன்னில மருவுமேக
நாயகன பதஙகளபோற்றி (4)

ஈனறளித தழிககுஞ்செயகைக
கேதுவா மயனுயமாலாய,
ஆனறவீ சனுமாயததானே
யநநதமூாத தியுமாயநிற்கும,
பூன்றமுத தனுமாயினபப்
புணரியா தவனுயநாளும,
தோனறிய விமலபோத
சொரூபததைப் பணிகினறேனே. (5)

எவருடை யருளால்யானே
யெஙகுமாம பிரமமெனபால்,
கவருடைப புவனமெல்லாங
கறபித மெனறறிநது.

சுவரிடை வெளிபோல்யானென
சொரூபசுபாவமானேன,
அவருடைய பதுமபாத
மநுதினம பணிகினறேனே (6)

எனனுடை மனதுபுததி
யிநதிய சரீரமெலலாம,
எனனுடை யறிவினலே
யிரவிமுன னிமயேயாககி,
எனனுடை நீயுநானு
மேகமென னைககியஞசெயய,
எனனுடைக குருவாயததோனறு
மீசனை யிறைஞசினேனே (7)

தக்ஷிணாமூர்த்தி வணக்கம்.

சத்தியஞானபோதம்.

கல்லா லின்புடை
நல்லா தொழுதெழச
சின்முத் திரையொடு
தெனறிசை யூாசதியாயத

தனது மொழிமைத
 தடகைகயி னேநதி
யனுதி முதததன
 யானென வமாநதாங
கறம்பொரு ளினப
 மருளிய பின்றை
மொழியா மொழியான
 முதுவீ டளிதத
பெருநதகை போற்றுதும
 பிறபபறும பொருடடே. (1)

பதிபசுபாசவிளக்கம்.

வீரா தனததி லெழுநதருளி மின்னிற் சிறநத வேணியராயத், தீரா வையந தீரத் தருளுஞ் சின்முத திரைசசெங கையின ராயப், பாரோர விண்ணோர் பணிநதேததப் பரம குருவாயப் பலகாலு, மோரா னீழ லமாநதாரை யுளளும்புறமபும வணஙகுவாம்.

மூலமா யெவைக்கு மறிவொணு வுரு வாய மும்மலங களைநதவர்க கெளிதா,

யாலபோ சனஞ்செய் தழிவிலா தவனு யரு மறைச சிரதசொளிர் பவனுயப், பாலலோ சனனுயப பசுதசொறும் பதியாயப் பகருவச சனகனு தியாககா, யாலமா நீழ லமாநதுறை பவனே யகததவி சிருததியின் படைவாம.

ஞானவிளக்கம்

கல்லாவின் கீழிருநத கணனுதலே மாமேரு, வில்லாற் புரமெரிதத வேதிய னேச-சொல்லாமற், சொலலிப் பிறப்பறுதத தூயவனே நன்னெஞ்சே, சொல்லிப்பல் காலுந தொழு (4)

அன்னே வயிற்றி லழுககிச சிலகாலம, பின்னே யுலகிற் பிறப்பிதது - மன்னுகலே, யெல்லா மறியவெனக கென்போல வந தாண்ட, கல்லாலா முற்றுமெனேக் கா. (5)

அதிரகசியம்.

பால னுயனே திருமுலே பருகினும் பருவ, வேல வார்குழ லிதழ்வெள்ளத தழுந தினு மிளேயாக், கோல னுயுயி ரிழப்பினுங

குறிக்கொளா தொழியே, ஞால நீழலி லமர்
நதமுக கணணனுக கனபே (6)

காசிரகசியம்.

மாலம ராடி வாவென நடுவன் வநது
கொண் டேகுமுன் பிரியுஞ், சீலம ராடி
வாவினுந திகழுந திருமதி முகமுஞ துச
சிப, பாலம ராடி வாயகிழல பொருவப்
பதிபெரும பேறுளங கொடுகல், லாலம
ராடி வாழ்தரு பெருமா ணடிமலாக கன்பு
செயதிடுவாம (7)

திருவிளையாடற்புராணம்.

கல்ல ‑வின புடையமாநது நான்
மறையா றஙகமுதற கற்றகேள்வி, வல்
லாாக ஞல்வருககும வாககிறநத பூரணமாய
மறைககப் பாலா, யெல்லாமா யல்லதுமா
யிருநததனை யிருநதபடி யிருநது காட்டிச,
சொலலாமற் சொனனவரை நினையாம
னினைநதுபவத தொடக்கை வெல்வாம். (8)

குருபாத மகிமை.

பாடுதுறை.

அடியேனை யாள வருணமேனி சாததிப்
படிமீது வநத பரனே—கொடியேனென
றெணணு திமைபபளவி ல்ஙஙனே வீடளித
கணணு கடைபோகக கா [த

திருவடிமாலை.

கலிவெண்பா.

செழுநதாணி தனனிற்
திருவுருககொண டெனனை
யுழுநதுருளும் போழதி
னுணாதத-வெழுநதருளி
வநதவடி நாயேன்
மனததால வணஙகமதி
தநதவடி யாளச
சமைநதவடி-யநதரதது
விலலும் வியனகனவும
வெணடேரு நீாகுமிழும

புல்லு மதிலெழுததும
போலவே-சொலலளவாயப
பொனறு முடற்குளள
பொல்லாஙகெ லாநினைநது
நினறு நடுஙகிமிக
நெஞசழிநதே-னெனறுணையே
கோறம்றனே மாயைக
குரமபைககூத தாடடவினி
யாறறேனே யெனன
வளித தவடி-யார்றகிலாத

தொணடனையா னென்று
தொழுது பழவடியார
தொணடரொடு விண்ணப்பஞ
செயயுமடி-கண்டருளித
தஞசமொனறு மிலலாத
தமியேனைத தனனருளா
வஞசலஞச லெனற
வமலனடி-மஞசனஞசெய
நீததஙகொண டெனனை
யடியவாத நேயததாற்

நீர்ததமாட் டிககொண்ட
செம்பொனடி-யாததமா
யசச மற நம்
மடியானென் ருரமிாத
மிசசி றரவிசைநத
வீரனடி-விசசையாற்
கட்டப் பிறவிக
கருவைக கணமொனறில
வெட்டக கழலிட்ட
வீரனடி-கெட்டேனென

ஞாலம பணமி
லடியேன மனமுருகக
கோலம புனைநத
குரவனடி-சிலமிகும
பாஙகாய நலல
பழவடியாா தறகூழப்
பூஙகோயி லுள்ளே
புகுநதவடி-யோஙகு
மிருவாதே மற்றவடி
யிபபடிகண காண

ஏருவக்க வென்று
றனேக-கருவியாயப
பாயாத கணணெனன
கணணெனறு பததாகணம
வாயாப நினறு
வழுததுமடி-காயமுட
னணணு முயிரும
பொருளு நயநதுததசம
டணணு விததுககொணட
பரமனடி-தண்ணியவென

செனனிமிசை வைததவடி
சிததந திரிததவடி
முனையறி வெல்லா
முடிததவடி-யெனனுருவு
காட்டுமடி கணட
பொருளெல்லா மெனகணணில
வாட்டி யெனையே
மலாகதுமடி-கோட்டமற
நமபத மலலவிது
நானமறைமா வாககியததிற

ெருமபதஙகா ணெனற
சுரூபனடி-யமபரமாய
நின்ற பரவுடலி
னோராகவே யெனனை
யின்றி யிடவே
யிருததுமடி-யினறெனலு
மீணட விடததே
விளமபு மிதுவொழிய
மாணடவிடத திலலையென
லைவததவடி-காணடலிலா 40

வல்லை யறிநதவறி
வெஙகேகா ணென்றருளான
மெலல விளமபிவிழிப
பிததவடி-தொல்லைமறைந
தறபதத தின மெயபபொருளாம
தறபரமா யிசசகத தி
னுறபவததை யெல்லா
மொழிததவடி-கறபிதமாய
பூடசி யிரணடுமேபோயப
போதமாயப் போகுதலு 45

மீட்சியு மின்றி
விளங்குமடி-காட்சியுங்
கண்ணுக்க காணுங்கண்
டந்தவடி கண்ணென்று
மெண்ணாத வண்ண
மிருந்துமடி-வண்ணந்தான்
நாமறைக ளோதரிய
வாசாம கோசரத்தை
யூமை மொழியா
லுணர்த்துமடி-யேமமுற

வாங்கி முழுது
மளர்த்தாளி லென்னைமகிழ்
தூங்க வளித்த
சுரூபனடி-யீங்கமிர்த
மூறி யகங்குறைந்து
தித்தித் துடன்மயிர்க்கா
ரூறுந்தேக கிட்டுச
சுடருமடி-தேறித்
தெவிட்டாது நின்றவடி
தீப்பிறப்பு மாள

புவட்டாதென் னுள்ளே
யுதித்த துப்ப-பவத்திலவரு
மூணாகட்டங் கண்டவா
ரொருப்பவே மீட்டெனை
ஞானகட்டங் கண்டு
நயந்தவடி-யூனில்வரு
மச்சந் தவிர்த்தவடி
யங்கைக்க கனியாகி
மிச்சங்க மாகி
நிகழ்ந்தவடி-பிச்சரைப்போற்

சத்தாமல வைத்தவடி
கணஞூகி நின்றவடி
வித்தார மெல்லாம
விளைத்தவடி-சித்தத்தி
லெண்ணேது மாயத்தவடி
வென்னைவாழ் வித்தவடி
கண்ணேகண் ஞூக்க
கலைத்தவடி-யெண்ணுற்ற
காலங் கடந்தவடி
காமங் கடிந்தவடி

ஏலங் குடிகொண்ட
செம்பொன்னடி-ஞாலமெலா
முன்பிழைக்க வல்லவடி
முற்றுந் துடைக்குமடி
யென்பிழைக்குச் சால
விரங்குமடி-யன்பிரேஞ்
மூவரந் தேடுமடி
மூர்த்தியாய் வந்தவடி
யாவருங் காண
விருந்தவடி-பாவியேன்

சென்னிகுடி கொண்டவடி
சித்தம் புகுந்தவடி
சொன்னிகரா நின்ற
சுருபனடி-முன்னைவினை
மான மிதித்தவடி
வல்வினையே னைத்திருத்தி
யாள மதித்துவந்த
வண்ணலடி-நாளுக்கு
நாளும் புதியவடி
நல்லடியா ரோடெனையு

மாளும படியிசைந்த
வையனடி-மாளாவென
களளததை வாஙகுமடி
கணணுகு மானநத
வெள்ளத தெனைபபுகுத
விடடவடி-யுளளத்திற
கொணடகோ ணீககுமடி
கோகனகன ருழுமடி
யணடாகோ னேததமிக
வஞசுமடி-தொணடரெலாங

கொணடு குலவுமடி
கொஙகு கமழுமடி
பணடை நிலையிற
பதிததவடி-கண்டவாதம
பாவததை நீககுமடி
பாகொத தினியவடி
யாவத தனமான
வம்பொனடி-வீவற்ற
வாதி பகவனடி
யாதித தனைமுதலாங்

சோதிககுள சோதியாக
  துயயவடி-யாதுககு
மீதாகி நினறவடி
  மேலகீழிலாதவடி
யோதாம லுணமை
  யுணாததுமடி-பேதாதி
பேத மறறதவடி
  பேத விளியவடி
போதக கனமாம
  புனிதவடி-யாதியு

மநதமு மறறவடி
  யாருணஙக டேமடி
பநதமும வீடும
  படைககுமடி-சிநதைதகரு
மபபாலாய நினறவடி
  யனபாக கனியவடி
யொபபான செயயவடி
  யொபபிலடி-யிபபிறவி
மாற்றுமடி தனனை
  வழஙகுமடி மாதவாகள

போற்றுமடி யினபம
பொரியுமடி-நோறறிலாகட
கினனலாய கினைறவடி
யெனனுளளத தினனமிராதாயக
கனனலாயத தேறுயக
கலந்தவடி-தனனிலைபோய
மாறாது வந்தவடி
வாழவறவாழ வித்தவடி
யாரா வமிர்தான
வம்பொனடி-தீராவென 100

வஞ்ச மறுககுமடி
மானங் கடிநதவடி
நெஞச மறிய
நிறைநதவடி-துஞசலபவப
போககுவர வறறவடி
பொனனனை செயயவடி
யாககை மழிவறற
வணணலடி-யாககையுடன
முததி யளிககுமடி
மூவா முதலவனடி 10[illegible]

பத்தி வல்லையிலகப்
படடவடி-புத்தியா
லுள்ளற் கரியவடி
யுண்ணெக கவருணண
வளளத தமிாதான
வளளலடி-தெள்ளுற்ற
வினசொன் மதிபபுலவோ
ரேததப் பெருவடியென
புன்சொ லுவநத
புனிதனடி-யெனசென்னி
செயத தவமான
செமபொனடி தீவினையேன்
கைதவங காணுக
கருணையடி-பைதலென
வாவாவென றெனனை
யருட்கணணுற் பாாததருளி
வாவாவென் றென்றலையில
வைததவடி-காவாா
வாழுதத மனாினைய
மாமலா தாஉ யககரஙகள

சூழ்த்த செவிக
ணிகேட்பத-தாழ்த்தத்த
தலைதந்த வள்ளலடி
தாமறையோ னுண்மை
நிலையுமபார காண
நிகழ்த்த-வலதின்றி
யறற பொருளிதுவே
யாரணத்தி லாணையே
மறறில தென்று
மழுவேநத-முற்றுலகிற்

றககவா நால்வரே
தததுவ ஞானததிற்
பகருவ ரென்று
பகரவரன-சக்கரககை
யாண்டகை தன்பா
லறியாது வாழிதோப்
பாண்டவனுக கோதப்
பதினெண்கா-லீண்டுலகிற்
கையின் மணியென்ன
யாவாககுங கணணளிக்குஞ்

செயயசுரூ பானநதன
  செமபொனடி-மையலாயக
கன்று மறுசமயக
  கததிற் கலையாம
லொனறு மொழிவற
  றுளவெலலா-நின்ற
படியே சிவமாக்கிப
  பாாதமெனனை யாண்ட
வடியெனனை
  யாணட வடி

நேரிசை வெண்பா

வடிவிலா மாயையால் வநத பவததிற்கு
முடிவிலா முததிப் பொருட்கு—மடியோரி
னீணட பெருமா னிகளமறப் போதமளித
தாண்ட பெருமா னடி.

மோக்ஷ சாதனக்கிரமம்.

சோபானபஞ்சகம்.

வேதநிதத மோதவேணடு
  மதுவிதித்த கன்மமே
விருப்பமோடு செய்யவேண்டு
  மதுகொ டீசனபூசனை,
நீதிலா தியற்றவேண்டுங
  காமியகன்ம புததியைத
தெகிககவேண்டும் பாவபுஞச
  முதறவேண்டும் பவசுக,

மீதநிதத மாதிதோட
  மிகவுஙகாண வேண்டுமெபின
மெயயுணா வனநதவின்ப
  வானமரூப மடையமெயக,
காதல்செயய வேண்டுநதன்
  மனையைவிட்டு வெளியிலே
கடுகவோட வேண்டுநடன
  ராசனருளை வேண்டியே. (1)

சாதுசஙகம் பண்ணவேண்டுஞ்
சாம்பமூர்த்தி பத்தியைச
சலனமின்றிச் செயயவேண்டுஞ்
சாநதிதாநதி யாதியைக்,
கோதிலாமற் பழகவேண்டும்
பின்புகன்ம மியாவையுங
குற்றமென்று நீக்கவேண்டுங
குணநிறைநத தேசிகன்,
பாதபத்மஞ் சாரவேண்டு
மவன்றனேவற் பணிவிடை
பததியோடு பண்ணவேண்டும்
பிரணவாக காநதனை,
யாதாததோ டடையவேண்டுஞ்
சுருதியீறின் வாக்கிய
மனைததுஙகேட்க வேண்டுகடன
ராசனருளை வேண்டியே. (2)

அநதவாக்கி யார்த்தமே
விசாரஞ்செய்ய வேண்டும்பின்
ஞானநத பட்சஙகைப்
பிடிககவேண்டுமே பின்புநற்,

புநதியாற் குதாகநதன்னை த
தள்ளவேண்டுஞ் சுருதிகுப்
பொருநதுதாகக மேவவேண்டும்
பினபுசததிய ஞானவா,
னாநதபபிரம நானேயென்று
நினைககவேண்டு நாடொறும்
நவில்கருவங கெடுக்கவேணடுந
தேகநா னெனுமமதி,
சநதியாதே மாற்றவேணடு
மறிஞரோடு வாதமுஞ்
சாநதமாகக வேண்டுநடன
மாசனருளை வேண்டியே. (3)

பின்னுஞ்சுத்து ரோகநதன்னை த
தீரககவேண்டு நாடொறும்
பிட்சையன்ன வவுடததை
யுணணவேணடு மிட்டமா,
மன்னவிசசை நீககவேண்டு
மாரம்பிதத கன்மததா
லததம்வநத வனனமாதி
கொடுமெகிழ வேண்டும்பின்,

மன்னுதாசி னதறுவம
விருமபவேணடும லோகத நின
மருவுகிட்டு ரநதயைகள
மாறறவேணடுஞ் சீதமும,
பனனுதாப மாதியுஞ
சகிககவேணடும வீணசொலும
பரிகரிக்க வேணடுநடன
ராசன்ருளை வேணடியே (4)

சுததமான தேசததிற்
சுகாதனத் திருககவேண்டுஞ்
சூககவஸ்து வின்மனத்தைச
சோக்கவேண்டும்பின்புந,
மததனு நடேசன்றநற
வருளினு லகண்டமா
மான்மருபங காணவேண்டு
மவற்றினுற் சகததைவா,
நிதத்தாக நோககவேணடுஞ
சஞ்சித மனைததையுந
நீககவேண்டு ஞானவலியி
னுமேலபாவி கனமமோ,

டொத்தசங்கம விடுக்கவேண்டு
மிங்ஙனே பிராரத்த
முண்ணவேண்டுமெ பின்புபிரம
மாயிருக்க வேண்டுமே (5)

தத்துவஞானியே குருவெனல்.

மனீடாபஞ்சகம்.

ஒருதினஞ் சங்கரா
சாரியன காசியி
லுத்தம வீதியிற்
சஞ்சரிக்கும் பொழு,
தொருவனசண் டாளவே
டந்தரித் தங்ஙனே
யூனமில்லா விவனை
ஞானஞ் சோதிக்கவே,
திரிதரும் போதவன்
றனையங் கன்னவன்
றிட்டியாற் கண்டுநீ
யெட்டிப்போ போவெனய்,

பரவிடும வாசகியாங
கேடடசற குகதரம
பறையனுந தேவனருமன
பகாநதைதப பகருவாம (1)

அனனமே யாதியாம
பஞச பூதததிறை
லாகிய வுனனுடை
யாககையைப பறறியில
வனனமே யாறியின
காரிய வாககையை
யறுகவொண ணுதென
வெட்டிபபோ வெனபதோ,
பினனமே நாமமிலாப
போதவான மாவினைப
பேணியான மாவினைப
போவெனச சொனனதோ,
பன்னிடும் பரமகரு
சாசசிரம யதிகளிற்
பரமனே யிவவித
மெனறுந பகருவாய (2)

தலையிலா வாரிபோற்
சலிக்கா தநந்தமா
மானம வாகாசமே
மெங்கணு மசலமா
யெலையற நிறைவிங
கநந்தனை புலையனென
றிடமகா மேயதமெக
சலையிறுற கணடெநா
யிமலமாங காயகையி
னையபிறும புலையாதம
யிநியி னையபிலும
விமபமாந தனைமையா
னிலகுமொன னககுட
மட்குடம புணாவிரு
விரவிவா னஙகளி
னைதுபெ றுகுமொலாய

சாககிரஞ் சொபபன
ரிததிரை மூனறிலுஞ்
சாட்சியாயப பஙகய
ஞெநிதம யாநதா.

மோகக்கைக ட்மயிலுங்
கோவையாயச சாட்சியா
யசசிததி யாதொனறு
காசமே போனறிடுங,
நாககறுஞ சிததமே
நாணிநதத திருசியங
தானல வெனறுர
நிசசய முளளவன்,
யோககிய வநதண
னீசனறு ஞெகிலும்
மூநதவா சானென
வெணமனே நிசசயம. (4)

எநதசசித துததனை
தேவாதிா யகெொடு
விநரா ரியாவரு
மியானென வறிவரோ,
விநதசசித தொளியிறை
சடமன விநதிய
வாககையெய புலனுமே
சிததென வொளிரவதோ,

வநதபே கததினை
மறைவதா மிரவிபோல
வளாகர ணஙகளான
மறையுமச சிததினைச,
சநததம பாவிததுச
சுகமுறு மியோகிதான
சாதியா லாரெனுங
குருவெனு நிசசயம (5)

பிரமநா னெனனுடை
மாயைமுக குணமதாற
பேதமாஞ சகபர
சீவகற பிதமதாம,
பரமபூ ரணசிதா
காசநா னேயெலாம
பரமநா னெழியவோ
ரணுவும்வே றின்றெனப்,
பரசுக நிததநின
மலநிரஞ சனபரப்
பிரமநிச சயவுர
முடையரு போலவ்,

னருமையா மநதனை
னீசனரு ளுகிலும
மகிலவா சானென
வெனமனெ நிசசயம. ௩

தூரவனவாக காறசக
நசுவரம பிரமமே'ம
குறறமி னிதஇய
மென்றுரங கூாநதுபின
னொருமையாய நாடொறு
மிடையறப பிரமமே
யுணாநதுதா னேதனிற
சாநதமாஞ் சிததனைய
புரிநதமுன வினையினைப
பெளடிய வினையுடன
போதமாம வனனியிற
றகனமே செயதுபின
வருபிரா ரதததது
காகதையை யொப்பிதது
வானம்போ னிறபவன
குருவென நிசசயம. ௪

பந்த மின்பக்கட
லோலோ சத்திரு
விந்திர ஞெதிய
ரிணபமுற றுபாளவ
மொந்தசவினை யாந்தனை
யோகிகள ரந்தமா
மிதயமீ செயதியே
யிணபமே லாகிரு
பந்தமின பக்கட
ஒாளடங குமான
தலைமையோன பிரமே
பிரமவித தவலப
மந்ததகே வேலகும
வயதிககும பாசரு
மனைவன குருவெமா
வெனாமேரு மிசயம

பிறவிக்கஞ்சல்.

பாடுதுறை - அபயம்.

கலிவிருத்தம்.

வேண்டே னிமையோர
பதமே யிடமுங
கீண்டேன மணிலவாழ
கிளைதபோ கமது
யாண்டே யறுவேன
மயறீர வகைவா
தாண்டா யடியே
னபய மபயா 1

வேண்டா மைமையவேண
டுதலா கியபோா
பூண்டே யுழலவேண
புரைதீா பொருளாத
தூண்டா தொளிாேொ
தியதாய வணகவ
தாணடா யடியே
னபய மபயா 2

பொய்யா முடலு
முலகும் பொருளென
னுய்யா வகையா
யுழல்வே னுளமே
மெய்யே புகுதா
விளையா விளைவா
மையா வடியே
னபய மபயம 3

போதோ னெமொ
லரனவா னவரு
மேமேச தெனவை
யுறவே யெனையாண
டதே யிவனே
யெனவந் தருளு
பாதா வடியே
னபய மபயம். 4

ஆரிசா கியசூற
றமதா கியமொரால
எபவா டியெயமுக
தீனா பா வகைதா

னுருவா யெனையாள
பவனே யொழியா
வருளா பமுதே
வபய மபயம 5

தாயதந் தைகுலம
பொருள்கல் வியெனும
பேயவந் துறவே
பிறிதொன் றறியா
தோயவந் துறவே
னுளமே யுணாவே
யாயவந் தவனே
யபய மபயம். 6

நன்றல் விளையுஞ்
சகசீ வபயந
தன்று லழியுந
தனதாம் விழியா
லென்று லெனையென்
னிலெனக் கருளு
மனனே யடியே
னபய மபயம 7

வேதா கமமே
முதனூ லலவா
லீதா மிதுவனை
றெனவோ திடுமப
பேதா திகளா
யொருபே தமிலா
வாதீ யடியே
னபய மபயம். 8

அன்பா மிமையோ
ரயாவெய திடவே
யின்பான முருடா
மெனையா ளவிரைக
தெனபோ லுருவா
யெனையுண டொளிரு
மன்பே யடியே
னபய மபயம. 9

இருளே வெளியே
யிழிவே யுயாவே
தெருளே மருளே
செறிவே புரைமே

மருளேன மனனே
மணிவீ டறியா
வருளே யடியே
னபய மபயம 10

குருதரிசனம் விரும்பல்.

பாடுதுறை - பல்லி.

அடிநான்காயத தமமுளொததுவநத
இரட்டைககுறள
வெணசெநதுறை.

அருவுரு வலா னுருவ
மாகிவரு மாகி
லாதிமறை தேடரிய
வணணலவரு மாகிற
சொரூபனெனை யுடையநல
தோழனவரு மாகிற
றுளககமற நலலதிசை
சொல்லுசிறு பல்லி. 1

ஒடுமன நமபினுட
ஞுறவுசெயு மாகி
லுளளாநிலை மெளளவுணர்
வாகிவரு மாகி
ஞுடுமிட மெஙகுமறி
வாகிவிடு மாகி
னல்லகுர னல்லதிசை
சொலலு சிழுபல்லி 2

செபபமுடி யாதபொருள
செபபவரு மாகிற
சிலுபபற விழுததவல
ஜீரனவரு மாகி
விபபவ மறுததகழ
விஙஙன் வருமாகி
வினனமொரு கால்வாயு
சொலலுசிறு பல்லி. 3

ஆறவடி வைககவல
வாதிவரு மாகி
லருளசிவ மெனகசெவியு
லையனவரு மாகில

வேறுமொழி யாவிரகன்
வீதிவரு மாகின
மீளவொரு காலவரவு
சொலலுசிறு பலலி. 4

இரவுபக லொழியவரு
மிரவிவரு மாகி
யினபவடி வானசிவ
மிஙஙன்வரு மாகில
விரவியெனை யாளவல
வீரனவரு மாகின
மீளவொரு காலவரவு
சொலலுசிறு பல்லி 5

எனனுளமிா தூறிநிறை
யின்பமவரு மாகி
லெனறுமொழி யாதபர
மேசனவரு மாகின
மனனுமுணர் வாகிய
மனனவரு மாகில
வாழவொரு காலவரவு
சொலலுசிறு பலலி 6

உம்பாக டமக்கரிய
வம்பனவரு மாகி
லுரையுணா விறந்தவுணா
வருவன்வரு மாகி
லெமபர மறத திகழு
மினபமவரு மாகி
வினனமொரு கால்வரவு
சொலலுசிறு பல்லி. 7

பிறவியி னருமைகூறல்.

பாடுதுறை - அறுதியுரைத்தல்.

அடியிரணடாயத் தமமுளொததுவநத
குறள் வெண்செந்துறை

இநத வுடலம விடுவதன் முன்விரைந
திபபவந திரா விடின்
வநதுவந துபல ஞகிப் பிறநதெயதது
மாணடே விடுவர் கிடா. 1

காதல் பிறதத லெனுங்கேடு தானறத
தம்மை யுணரா விடிற்
போதல வருதலாற பொன்னூச லாட்டோ
காலததும போகா கிடா [ரு 2

உமமை யுணாநது பவசசுடு காடடையொப்
போடே கழலா • விடி
னிமமை மறுமையி லேபிடித துமமை
யெலலாம படுததுங கிடா. 3

ஊனை வடிவெனறல் விடடுததன னுண்
யுளளவா காணு விடின [மையை
மானு மபூவுமாய வநதாலும வனபவ
மாளா திருககுங கிடர் 4

இப்பிறப் பிலலே தமையுணர்ந தெல்லாப்
பிறப்பு மொழியா விடிற்
றப்பி யுடல்கொணடு கொண்டு சதஙகையுங
காலுமாய நிற்பா கிடர் 5

ஆறி யறிவே வடிவென றிருநதல்ல
லெல்லாங கழியா விடிற [தோற்
சூறைகொண டேமாயை யும்மையூ ருகதித
பாவைக்கூத தாட்டுங கிடா. 6

மேலா லறிவோ மெனறே விரைநதுமமை
மெயகண்டு கொளளா விடிற
கோலா கலஞசெயது வநதுமமை யாசானை
சாசங குமைககுங கிடா 7

பநதசங கறபனை யிறறலை வைததுப
படாதெலாம படடி டாதே
யெநதை கழலசூடி னெஙகெழி லென்ஞாயி
றெனறிருக கல்லாங கிடா 8

நாடிக குரவன கழறலை வைததுண
ராதானை நானெனன றிடிற்
கூடிப பெருஞ்சுற்ற மததின றலையிலே
கொள்ளியை வைககுங கிடா 9

மெயயே யுரைதத வறுதிசொற் கொள்ளா
விலஙகுவே தான மொபபா
வையோ பவஙகடந தேறலோ காலதது
மானையே யிலலை யிலலை 10

ஆத்மானுபவத்தி னருமை கூறல்.

பாடுதுறை - அருமை யுரைத்தல்.

அடியிரண்டாய்த் தம்முளொத்து வந்த
குறள் வெண் செந்துறை.

ஞானமறை யோதிப் பொரு ளுணர்ந்து
நாடறி யக்கலவி சாற்றி னாலுந்
தானது வாகை யரிது காணுஞ்
சலிப்பற நிற்கை யரிது காணும். 1

இணங்காமை யெல்லா மறந்து றந்தே
யிருட்டற வேதாந்த மோதி னாலும்
பிணங்கா திருக்கை யரிது காணும்
பேரின்ப மாகை யரிது காணும் 2

எல்லை யிலாகம மேற வோதி
யேதுக்க ளெல்லா மியம்பி னாலு
மல்ல லறுக்கை யரிது காணு
மறிவா யிருக்கை யரிது காணும் 3.

பறறற விட்டுத தலைப றிததுப
பாணியைப் பணணிய பயினறக் காலு
முற்ற நிலைநிறகை யரிது காணு
முடிய நிலைநிறகை யரிது காணும். 4

ஆறு சமயப் பொருளுங் கறறே
யஙகுள்ள தாககஙகள சாறறி னாலு
மாறி யிருககை யரிது காணு
மதுவிது வாகை யரிது காணும 5

வேறு பிறிதிலா மெய்ம்மை தன்னை
விதசார மாக விளம்பி னாலு
மாறி யிருககை யரிது காணு
மவிரோத மாகை யரிது காணும 6

தேறி யுலக மனைத தினையுஞ்
சிறபா மாகநாஞ செபபி னாலு
மாறி யிருககை யரிது காணு
மவிரோத மாகை யரிது காணும 7

ஆத்மா னுசந்தானக் கிரமம்.

அஷ்டகம்.

ஓதாமணனிலை யுத்தமிகுநிலை
யொளிருநதேநிலை காலிலை
பூதவிண்ணிலை யிந்தியமிலை
புகனறவைகளின றிரளிலை
யேதுமேவிப சாரமேவி
யிறபபதாலிச சுழுத்தியின
மீதியாயுள பூரணானந்த
மேனியான சிவோகமே. ௧

சாதியுமிலை யாசிரமமிலை
சாதியாசிரம தருமமா
நீதியுமிலை தாரணையிலை
நிதித்தியாசன யோகமே
பாதியுமிலை கற்பனையப
னாதவாசிய மாதலாற
சோதியாயகிலமினறபூரண
சுததசருப சிவோகமே. ௨

தந்தைதாயிலை தேவருமிலை
தங்குலோகங் களுமிலை
சந்தவேதங்க ளில்லையாகங்கள
சகலதீர்த்தங் களுமிலை
தொந்தமற்ற சுழுத்தியிற்றொட
ராதுநீங்குத லன்மகா
னந்தபூரண சத்தியகேவல
ஞானநித்த சிவோகமே

பன்னுசாங்கிய சைவமுமிலை
பாஞ்சராத்திர முமிலை
யுன்னுசைனமீ மாஞ்சையுமிலை
யுலகுண்டற்ற மதமிலை
துன்னுஞானிக ளநுபவப்பிர
சித்ததாய சொரூபமாயப
பின்னமேயற நின்றபூரணப
பிரமமென்ற சிவோகமே 4

பகருமேலிலை கீழிலைப்புற
வுள்ளிலைப்புற முமிலை
யகலமேநெடு விலகுறுகிலை
யாகிழக்கிலை மேற்கிலை

ககனமெனன நிறைந்தகண்டசிற
ககனகேவல ரூபமாயச
சுககனசசுக தாதிபேத
விகினசுதத சிவோகமே. 5

வெள்ளையுமிலை கருமையுமிலை
வேறுபீத சிவப்பிலை
குள்ளமுமிலை நெடியதுமிலை
குறைபெருததலு மில்லையே
தள்ளியிததனை ரூபமுநதவி
ராதசோதி சொரூபமா
யுள்பூரண ஞானவிளப
வுபாதிகின சிவோகமே 6

சாததிரநதனைப் போதிப்பானிலை
சாததிரமபடிப பானிலை
சாததிரமிலை பாடமுமிலை
சாறறுநீயிலை நானிலை
சாததியாதி சகததிலைசசல
மறறுமிஞசுத லானமகா
சாததிரப்பொரு ளானபூரண
சாநதபோத சிவோகமே 7

சாக்கிரமில்லை சொப்பனமில்லை
சார்சுழுத்தி யில்லையிந்த
ருக்குவிஸ்வனிற றைசதனில்லை
சங்குபிராஞ்ஞனு மில்லைமூண
ருகையுமில்லை யவையவித்தை,
விகாரமாதலி னிலிவை
நீக்கிநின்றிடு துரியபூரண
நித்தபோத சிவோகமே ௮

அதிவியாபக மாதலாலழி
வற்றதத்துவ மென்றதாற
சுத்தசித்தபொரு ளானதாற்றனில்
வேறொன்றைத்தொட ராததால
சத்தமாயுள சிவமொழிந்திவண்
சகமெனும்பொருளேயில்லை
யதுவிதென்றுரை செயவதற்கரி
தாமகண்ட சிவோகமே ௯

இல்லையேக மெனுஞ்சொலுமிரண்
டெனுஞ்சொல்லுவ தெங்ஙனே
யில்லைகேவல மோடகேவல
மில்லைசூனியா சூனிய

பொல்லையற்ற வகண்டசிற்சுக
வேகபூரண வத்துவாற
சொல்லவேத முடிப்பொருடனைத்
தோன்றவெப்படி யோதுவாம் 10

விவேகாட்டகம்

அனித்தியபூதத் தேகநானன்று
விந்தியத்தரங்கநா னன்று
மனித்தவாங்கார பிராணவாக்கங்க
ளன்றுநற் புந்தியுமன்று
தொனித்திருந்தார மனைசெல்வங்களுக்குத்
தூயசாட்சிநா னென்றுந்
தனித்துநித்தியமாயப்பிரத்தியகான்மாவாந்
தற்பதப்பொருள் தானு சிவோகம் 1

உற்பவனவிருத்த னன்றுநாரோகா
லத்திஞசிப்பவ னன்று
வற்பாரந்தேக காரியமான
வ்வையெலா மகங்காரத்தலலாற

றறபதவடிவாஞ் சின்மயமான
வெணககிலே சுகளங்கஷகளமா
யெப்புறதேதனு மெல்லையறறிருககு
மினபசிறசொரூபமாஞ சிவோகம் 2

சததியஞாஞ னநதமாமபிரமத
துதிச திடு மாயையிறசனிதத
மெதததுமிவ்வுலகஞ சேதனததிடையே
நசிககுமதேதெனை விளமபிற்
றததுசொபபனமுஞ் சுழுததியிலசததாந
தனமைபோற சததிலாதிருககுஞ்
சுததபூரணமாய நிததியமாகித
துலஙகியசொரூபமாஞ சிவோகம 3

பழுதைதனனிடததிற் பாமபுதோனறுதல
பரபபிர மததிடையதனிற் [போற
கழிதருமஞ்ஞா னததிறைச்வ
னுதிததிடக கணடவனொருவன்
பழுதையெனறதறை சாபபமோகமுமபோ
பழுதையாயக கணடதுபோல [யப்
வழுவிறேசிகனா சீவனீயன்றென
றறைநதிடவாகினேன சிவோகம. 4

எமக்குமன்னியமா முலகமொனறிலலை
யெவவுலகங்களுமமிட்டத்திற
சமித்துவுறபவமா மாதலானமாயை
வடிவம தேதெனிறசாறற
வமைதத்சகணஞ்டி விமபமாகிழல்போ
லடங்கியெம் மிடத்தினில்விளங்குந
தமதத்துவமில்லாச சச்சிதானந்த
தறபதவிமலமாஞ் சிவோகம 5

சாக்கிரமதனி லிநதிரியங்க
டமக்குமேற்சாட்சியாகு சிவோகம்
தேகக்குசொப்பனத்தி லுலகரூபமதாயச
செயமனசசாட்சியாஞ் சிவோகந
தாக்கியசித்த நாசமாகுசுழுத்தி
யவத்தையிற்சாட்சியாகு சிவோக
நீக்கமிறுரியா னந்தமாஞ்சாவ
நிமலசாட்சியாஞ் சிவோகம். 6

சொரூபானுசந்தானநுதி.

ஞானாநந்தவமியாக மாதிரியினாலே
தனமனசசுததியைப் பெற்றுசசமஸ்த
வூனசுகததிலுந துசசமதியா
லோதுமவிராக மடைநதிநதப்பநத
மானவினைக ளனைத்துநதுறநதிங
கநதணைராதிகளியாதொனறைப்பெற்றூர்
மோனசதானநத பூரணநிதத
முததபரப்பிர மமமதுநானே. 1

சுததுப்பிரமததி னிட்டையடைநது
சாநதமதியாயத தயாநிதியான
வுததமவாசானை யாராதிததனபா [பாயச
லுள்ளசொரூபத்தை யோர்நதவனைமுனை
சுததமதியாலே தியானிததுமேலோா
சொசசொரூபமாக யாதையடைநதார்
சத்துசசிததானநத பூரணநிதத
சாநதபரப்பிர மம்மதுநானே. 2

நிததநிருபாதி யானநதமாகி
நின்மலஞானசொரூப வொளியா

யிதத்னையாகிலு மிசசகமென்னு
மியமபலுமில்லாத பூரணமான
வததனமைததாகின யாதொனறைமேலோ
ரகம்பிரமமெனனுமை விர்த தியினுலே
தொததரவில்லாச சொரூபமாயப்பெறறூா
துரியபரப்பிர மம்மதுநானே. 3

யாதையறியாத தாலிசசகத்து
யாவையுநதோனறிடுஞ் சத்தியம்போல
யாதைததறசொரூப மாகவறிநதா
லியாவுமுடனிஙஙன் ருேன்றிடமாட்டா
வோதுமனுவாகரு யாதொன்றினுலு
முன்னியுணர்நதோத வொண்ணுததான
நீதிலாப்பூரண சுததவிமுத்த
திவ்வியபரப்பிர மம்மதுநானே. 4

எநதமகானநத வாரிதிதனனி
லெழுந திவலைகொண்டெல்லாச்சகததுஞ்
சநததமாகச சுகமுறுமறறுஞ்
சலியாவிளஙகிடு மியாதொன்றைப்பற்றி
யிநதசசடசக மியாவுமவிளஙகு
மியாதைவிசாரிகருமபோதுமற்றெல்லாத

தொநதமுந்தளள்த தருவதேயாகுந
தூயபரப்பிர மமமதுநானே. 5

எநதமாகானநத சிநதுவிலெப்போ
தீனமிலலாத சமாதிபலததாற்
சிநதனையாதொனறு மில்லாமற்சிவனை
ச்ரோதகமபோல வினுமெப்பொ
தநதமிலாத வவிதநைவிலாச
மாகினவிசசக மியாவையுநதோன்று
விநதவிசிததிர மியாதொன்றிலுலா
மெனறுமபரப்பிர மம்மதுநானே. 6

நேதிநேதியெனும் வாக்கியததாலே
ங்கிலசகததை கிடேததிததபினனாத
தீதில்சமாதிச சுகமடைநதுள்ள
திவவியபுருடரின் ஞானவிழிககு
யாதொனறுபூரண மாகவிளஙகு
மியாதவததைமூனறு மிலலாதிருககுஞ
சோதிசதானநத வததுவிதேக
சுததபரபபிர மமமதுநானே 7

வததுததேசகால மூனறுகளாலும
வருமபரிசசேதமில் லாதவிபுவா
யெதது விதகறப னைகக திட்டான
மாகியுமேதும் விகாரமிலதாயச
சுததமாயசசஙக விகினசிவமாயச
சூககப்பிரணவ வேதததியமியாதா
நிததநிராகார வேகவெளியாய
நினறபரபபிர மமமதுநானே 8

இநதசசொரூபானு சநதானரூப
வினபததுதிதனை யாதபவோமெ
மெநதப்புருடனற் பததியிஞேடு
மேகாககிரசிதத ஞைகப்படிபபா
னெநதப்புருடனு மநதப்படியே
யிநததது திதனை நிததமுஙகேட்பா
னநதப்புருட னகண்டப்பிரம
மாகுவனபபடி வேதமபிரமாணம். 9

ஆத்மானுபவங்கூறல்.

பாடுதுறை - ஊர்.

இருட்டைகுறள வெண்செந்துறை.

நானமுக னுககிட
மானவூ ரெஙகளூா
நானமறை யுநதுதி
செயயுமூ ரெஙகளூா
தேவுககுந தேவா
யிருககுமூ ரெஙகளூா
தேவர்க ளைறித
திரியுமூ ரெஙகளூா. 1

தோற்றர வாகத
துணிநதவூ ரெங்களூர்
சோகமோ கஙக
றெநதவூ ரெஙகளூ
ராற்ற லுடையார்க
கடைததவூ ரெஙகளூ
ராணநத மாயே
யிருககமூ ரெஙகளூா. 2

காமக குரோதங
    கழிநதவ ரெஙகளூர்
கலவிக கடலைக
    கடநதவ ரெஙகளூர்
நாமரூ பஙக
    டவிரநதவ ரெஙகளூர
ஞானமே யாக
    நவினறவ ரெஙகளூர. 3

அறிவிட் டறியாமை
    போககுழூ ரெஙகளூ
ரனனிய மொன்று
    மிலாதவ ரெஙகளூர
குறியிட் டிதென்னவொண்
    ணாதவ ரெஙகளூர்
கோசஙக ளைநதுங
    குலைநதவ ரெஙகளூர. 4
புததி விகற்ப
    மறுககுழூ ரெஙகளூர
பூரண போதமே
    யானவ ரெஙகளூர

விததுவும் விளைவு
மிலாதவூ ரெங்களூர்
வினைமுதற பூதம
விளைநதவூ ரெங்களூர.

எடடுத திசையு
ம்றைநதவூ ரெங்களூ
ரேகாநத மாகி
யிருககுமூ ரெங்களூர
தட்டற்ற யோகிக
டஙகுமூ ரெங்களூர்
தன்ம பாவஙக
டவிாநதவூ ரெங்களூர. 6

உலகததைத யெல்லா
மொருககுமூ ரெங்களூ
ருண்மையொன் ருகியொன
ருனவூ ரெங்களூர்
சிலுகற்ற சிற்பர
மானவூ ரெங்களூர்
சிநதனை விட்டுத்
தெளிநதவூ ரெங்களூர். 7

உனனப படாவுணா
　　வானவூ ரெஙகளூ
ருளளொளி யாகி
　　யிருககுமூ ரெஙகளூா
கணணுக கணிததா
　　யிருககுமூ ரெஙகளூா
களளப புலனைக
　　கழிநதவூ ரெஙகளூா 8

கூததுஞ் சிலுகு
　　மிலாதவூ ரெஙகளூா
காணபானுங காட்சியு
　　மறறவூ ரெஙகளூா
சுதத வெளியிலே
　　தோனறுமூ ரெஙகளூா
சோமபா சுகமென
　　றுணாநதவூ ரெஙகளூா 9

உலக முழுது முநிதிட மெஙகளூ
பொருசித வையு மறறிட மெஙகளூா

கலகா நிலை யாகிய தெஙகளுநா
கருணை கா ரொகழு லெஙகளுநா

ஒநதி யககளவா சேர்வில தெஙகளுந
ரிணைப நறபயி ரோஙகிய செஙகளுநா
பநத மறறவா பறறிட மெஙகளுநா
பாாவை யறற பரமபொரு ளெஙகளுநா

விரகாக கதி தூரம தெஙகளுநா
விமலா கட்கணணி தாகிய தெஙகளுநா
தூரியத தொளிா சோதிய தெஙகளுநா
தூயய நற்கரு ணைககழு லெஙகளுநா

பாடுதுறை - அறிவு

போகாத மாயையைப
போககிட லாவதும
புணணிய பாவம்
புறததிட லாவது
மாகா தழியா
திருநதிட லாவது
மதிவே வடிவா
யிருநதிட லலமோ 1

மனனிலே யாவையுங்
 கணடிட லாவதும
யாவையு மெனனையுங
 கண்டிட லாவது
மனனியங கணடிலோ
 மௌனறிட லாவது
மறிவே வடிவா
 யிருநதிடி னலலவோ 2

மோகாதி யெலலா
 முறிததிட லாவது
முறறுமுற கனமஙக
 ளறறிட லாவது
பாகா தழியா
 திருநதிட லாவது
மறிவே வடியா
 யிருநதிடி னலலவோ 3

இநதப பிறபபினி
 லேறறிட லாவது
மோகாநத மாகி
 யிருநதிட லாவது

மநதக கரண
    மறநதிட லாவது
றிவே வடிவா
    யிருநதிடி னல்லவோ 4

நறசெய தவஙகளு
    மறறிட லாவது
நானெனு மாஙகார
    நசசற லாவது
மறசனை யெலலா
    மறவிட லாவது
மறிவே வடிவா
    யிருநதிடி னல்லவோ. 5

பாடுதுறை - காவம்.

அன்னிய மில்லையென்
    றாதேடா காள
மானநத மாறேமென
    றாதேடா காளய

துன்னு சுடரேயென்
றாதேடா காளஞ
சோதியுட் சோதியென்
றாதேடா காளம ௧

பிறவி கழிந்ததென
றாதேடா காளம்
பேதைமை தீர்ந்ததென
றாதேடா காளம
அறிவே வடிவமென
றாதேடா காள
மறியாமை போனதென்
றாதேடா காளம ௨

கோசங் குலைந்ததென
றாதேடா காளங
கூறறி வானதென
றாதேடா காளம
பாசம பறிந்ததென
றாதேடா காளம
பரமே பரமமென
றாதேடா காளம ௩

பற்றற்ற ஞானமேமென
றாதேடா காளம்
பாராபரப பாராதமேதாமென்
றாதேடா காள
முற்ற வுணாவேயென்
றாதேடா காளா
முளளொளி யாமேமென
றாதேடா காளம் 4

உள்ளது போதமென்
றாதேடா காளா
மூலகமோக காளமென
றாதேடா காளம
வெள்ள வெளியிதென்
றாதேடா காளம
வேதஞ் சொன்னவண்ண
மூதேடா காளம 5
ஊமை னமறிவதென்
றாதேடா காளா
பூணாவே பிரமமென
றாதேடா காளா

நானே யவனென
றாதேடா காளா
நானவ னில்லையென
றாதேடா காளம 6

உண்மை|வடிவேயென
றாதேடா காளி
முட்புறம பில்லையென்
றாதேடா காளந
இணமை யறிவேயென
றாதேடா காளந
திசை திசை தோறுநின
றாதேடா காளம 7

சாதி கழிந்ததென
றாதேடா காளஞ
சங்கை தவிர்ந்ததென
றாதேடா காளஞ
சோதி சுகமேயென்
றாதேடா காளஞ்
சொல்லவொண் ணாததென்
றாதேடா காளம 8

பாடுதுறை - பாங்கிக்குரைத்தல்.

அடிநான்காய்த தம்முளொத்துவந்த
இரட்டைக் குறள் வெண்செந்துறை

சொல்லெல்லா நாத
மௌனவுமை பெற்றேருஞ்
சும்மா விருக்கை
தொழிலாகப் பெற்றேரு
நல்லவ னன்பரு
ளுறுசேரப் பெற்றேரு
நாயஞா தாநந்த
வாழ்விது பெணணே 1

படுக்கை பஃதரை
யாகவும பெற்றேரும
பாணியி லேபலி
கொள்ளவும் பெற்றேரு
முடுகைகையுங கோவண
மாகவும் பெறறேரு
மொன்றுங குறைநமக
கில்லைகாண பெணணே. 2

எல்லாரு நமமை
யிகழநதிட பெற்றோ
மிமமை மறுமையைச
சஙகெடப் பெற்றோம
நலலான் மலரடி
நாஞ்சூடப் பெற்றோம
நாயனா தாநதநத
வாழ்விது பெணணே 3

வேணடாமை யெனனுமு
விழுசசெல்வம பெற்றோம
வேணட லெனும்பிணி
வேரறப் பெறறோம
ஆணடவ னெனறுகு
மனபினை ப பெறறோ
மையோ விதென்ன
தவனுசொலாய பெண்ணே 4

எயப்பற்ற சீரை
யுகெகவும பெற்றோ
மெஙகணு முள்ளானை
யாமெனப் பெற்றோம்

பொயப்பத்தி மெயப்பததி
  யாகவும பெறமெரும
புணணிய ஞாதநத
  வாழவிது பெணணே. 5

துறாவெணடாழிசை.

மானே பட்டது சற்றே
  மானே பட்டது சறறே
மானிற் பெரியதோ
  ராணபிளளை வநது
தானே நானென்று
  போனு னவன
றனனையுங கணடிலே
  னெனனையுங காணேன. 1

பெண்ணே பட்டது சற்றே
  பெணணே பட்டது சறறே
பெனனம பெரியதோ
  ராணபிள்ளை வநது
கண்ணே கண்ணென்று
  போனு னநதக
கண்ணையுங் கண்டிலே
  னென்னையுங காணேன். 2

நடையால் வருந்தல்.

பாடுதுறை - அடைக்கலம்.

கலிவிருத்தம்.

நந்தை தாயமனை
 வீடெனுந தன்மையிற்
சிந்தை யானது
 சென்றழி யாவகை
யெந்தை யேகுறிக
 கொண்டெனை யேன்றுகொ
ளந்த மாதியி
 லாயுன னடைக்கலம். 1

மோனமை கல்வி
 விழுப்பம் வியப்பினிற்
றூனே னுள்ளஞ்
 சலிதது விழாவகை
ஞான நாயக
 னேகுறிக கொள்ளென்னை
யானை யாவறி
 யேனுன் னடைக்கலம். 2

காம லோபங
கதமத மாதியிற
போம தாமுளம
போயதிடா வகை
யோ நானறி
யனகுறிக கொள்ளேனச
சேம மேதெளி
வாயுன னடைககலம 3

வஞ்ச மேமகிழ்
வேமடி மானமா
நஞ்ச மேயுள
நணணியி டாவகை
யெஞ்ச வில்லறி
வேகுறிக கொள்ளேன
யஞ்சி னேனடி
யேனுன் னடைக்கலம். 4

சமய வாதஙகள்
சாற்று பேதககலேச
சுமையி லேயுளங
தான்றுவ ளாவகை

யமைவி லேலேயஞ்
சேமெலன றருளிடு
விமைய வாவிறை
வாவுன னடைக்கலம 5
விரத மோடு
தவம்பல வெங்நெறிப்
புரைத ஞாடுளம
போயப்புலம் பாவகை
வரத னேகுறிக
கொள்ளே மாககனி
யிரத னேயிறை
வாவுன னடைககலம் 6
சீத மோடழ
றீமை நலஙகுல
மேத மொனறற
வேயுள மொதறிட
நாத னேகுறிக
கொணடு நடத்தெனே
யாத னேனறி
யேனுனன் டைககலம் 7

பஞ்ச மோடு
மழையடை பூசனையை
நெஞ்சி னுரை
நிலைகுலைக கததகு
நெஞ்ச தொனறி
னிலைதள ராகுகை
யஞ்ச லெனறரு
ளாயுன னடைககலம் 8
மிஞ்சி யேமிடை
செயவிகற பஙகளா
னெஞ்சொர் போதொரு
வர்ககு நிலாமைகண
டஞ்சி வநதுன
னடைககலம பூணடவென்
னெஞ்சு மேவி
யிருநதரு ணினமலா. 9
தாக மேபசி
யேதணி யாதிடுஞ்
சோக மோகத்
துளநதுவ ளாவகை

யேக நல்லறி
வேகுறிக் கொள்ளெனை
யாக னேயடி
யேனுன் னடைக்கலம். 10

பாடுதுறை-வாழ்க்கைப்பாடு.

இரட்டைக்குறள் வெண் செந்துறை.

தன்னிலே யெல்லா
மிருக்கு மாகிற
றானெல்லாத் துள்ளு
மிருப்ப னாகிற்
பின்னிலன் முன்னில
னாவ னாகிற்
பெரிது முடிந்ததென
வாழ்க்கைப் பாடே. 1

தணக்குன்று தானா
யிருப்ப னாகிற
குணமிலி தானா
யிருப்ப னாகி

விணகொனறு மின்றி
  யிருபப ஞகி
வினறே முடிநதெதன்
  வாழககைப் பாடே 2

அணட மணுவாப்
  பெரிய ஞகி•
லணுவணட மாகச
  சிறிய ஞகிற
கொணடாாகள கொண்ட
  வடிவ ஞகிற்
கூடி முடிநதெதன்
  வாழககைப் பாடே. 3

நலலதுந தீயது
  மலல ஞகி
ஞனுநதா ஞகி
  யிருப்ப ஞகி
வில்லது முள்ளது
  மல்ல ஞகி
வினறே முடிநதெதன்
  வாழ்ககைப் பாடே. 4

ஒளியா யிருளா
யிருப்ப னாகி
லுருவா யருவா
யிருப்ப னாகிற்
களியாக களியா
யிருப்ப னாகிற்
கடிதின் முடிந்ததெனை
வாழ்க்கைப பாடே 5

ஓரா யிரமபே
ருடைய னாகி
லுணமைக கொருபேரு
மில்லை யாகில
வாராதே நமபால்
வருவ னாகில்
வந்து முடிந்ததென்
வாழ்க்கைப் பாடே. 6

இருககசசெய தேயெஙகும்
போவ னாகி
விளைமை மூப்பின்றி
யிருப்ப னாகி

லருசகற்குந் தானொளி
யாவ ளுகி
லனறே முடிந்ததென்
வாழ்க்கைப் பாடே. 7

சொல்லாதே சொல்லி
யிருப்ப ளுகிச்
சுகசொரூ பன்னு
யிருப்ப ளுகி
யெல்லாமா யல்லா
திருப்ப ளுகி
லினறே முடிந்ததென்
வாழ்க்கைப பாடே 8

கண்ணின்றி யாவையுங்
காண்ப ளுகிற்
கையின்றி யேகைப
பிடிப்ப ளுகி
லண்ணிய ளுயதி
தூர ளுகி
லனறே முடிந்ததென்
வாழ்க்கைப் பாடே 9

வித்தினறியே னாறு
செய்வ னாகில்
விளையாதே போகம்
விளைப்ப னாகிற்
சத்திய மும்பொய்யு
மல்ல னாகிற்
சால முடிந்ததென
வாழ்க்கைப் பாடே 10

ஏக்காலு மென்றுங்
கெடாத வென்னை
யெப்பொரு ளுந்தந்த
வப்பொ ருளே
துக்காயப் புகுந்துன்னை
னாட வேண்டுந்
தொந்தசி யென்றுன்னின்
னாட வேண்டுமே 11

பாடுதுறை-காரணற்காணுக் கரணத்திகழ்ச்சி.

ஏற்றடிமிக்குவந்த நாலடிக
கலித்தாழிசை

தோழுந்தேவர் வினையாத
துன்பப் பிறப்பி
லழுந்தே லெனவெனைத்தா
ளுடிப் புறத்தி
லுழுந்தூர் பொழுதி
லுரைத்தா லுரைத்த
செழுந்தேற லுண்ணச்
செவியுஞ் செவியே
தேசிகன சீர்கேளாச
செவியுஞ் செவியே. 1

அரும்பி முளையா
யலராகிக் காயத்துக்
குரம்பை பழுத்துதிர்ந்தோர
கொள்கைவா யின்னு

திருமபிப் புகாமே
சிவனகோயில் கொள்ள
விரும்பத தவமில்லா
மெயயெனன மெயயே
மெயககோயி லாகாத
மெயயெனனு மெயயே. 2

ஒளிககு மொவரியா
மொளியுருவங கொண்டு
வெளிகக ணெழுநதருளும
வேதியனைக கணடு
துளிககு மருவி
சொரியச சொரியக
களிககுங திறமிலாக
கண்ணென்ன கணணே
கருணைக கழல்காணுக
கண்ணெனன கணணே. 3

பொறறு மறையவனையப்
புத்தேளி ராயவாதஞ்
சற்று மரசாயச
சகததே பிறநதிறநது

சுற்று மறைபோற்
  சுழலா வகையாண்ட
நற்று மறைமுரலா
  நாசியு நாசியே
ஞான மணங்கவரா
  நாசியு நாசியே. 4

உயர்ந்தவா ரொரு
  யொலிமறையும் போற்றப்
பயந்தவா பாராதிப்
  பாரமிசையே யெனை
யயர்ந்தவா மூடி
  யழிவேனை யாள
நயந்தவா பாடாதே
  நாவென்ன நாவே
நற்சொரூபா னந்தனென்று
  நாவென்ன நாவே. 5

மலரோன் முதலோர்
  மறைகோடி கோடி
கலைதேடி னிறையாக
  கண்காண வந்தென்

றலைதேடித தநத
　தடநதாளிற் றூவ
வலாதேடிப் போகா
　வடியு மடியே
யாலயஞ் சூழபோகா
　வடியு மடியே 6

குழலே யனையமொழிக்
　கோல்வளையார மாயச
சுழலே யுழலுமனத
　தொலவினையேன செல்லு
மழலே யனைய
　பிறப்பறுதத வயபொற்
கழலேவல செயயாத
　கையென்ன கையே
கடிமலர் தூயதொழாக்
　கையென்ன கையே. 7

உவமந தனக்கி
　லுபமிடதந தேடுஞ்
சிவமுந திருவுருவாயத்
　தீயேனை தெல்லாப

பவமுங கெடவருளும
பங்கயத்தே வீழ்த
தவமுனபு செயயாத
தலையுந தலையே
தலைவனருள் சூடாத
தலையுந தலையே 8

சீரபாடு மூவாகள்பாற்
றேவாகள்பாற் செமமைமிகு
மாரபாடுஞ் சாராத
வானந்தன் றனவந்திங
கோர்பாடு மில்லே
னுளமறிய வுளபுகுந்த
நோபாடு தானினையா
நெஞ்சென்ன நெஞ்சே
நெககுநெக் குளளுருகா
நெஞ்செனன நெஞ்சே. 9

இம்மை மறுமை
யெனப்பகரு மின்னல்சோ
பொயம்மை யுருவாகிப்
பொன்றுமைப் போதமாய

மெய்ம்மையா னநதம்
வெறுமினப மாயவிளஙகுந
தமமைப் பெறவில்லார்
தரமெனன தரமே
தற்சொரூப மாகாதார
தரமெனன தரமே. 10

பாடுதுறை - நெஞ்சிற்கமைவுரை.

நேரிசை வெண்பா.

உப்பகன்ற நீர்க்கூழு முண்டாற்பசி கெடுமோ, லப்பதுண்டு கூவல்குள மாறதனி- லிப்படியைப், பார்த்தமையாய நெஞ்சே பரநதெழுநது செனறாலும், பேர்த்துளதின் மேல்வருமோ பேறு. 1

பல்காய நற்கறியும் பாலெனயபழத் தோ டடிசில், செல்வாய தேசஞ செறிந்தாலு — மெல்லவுணே, யூட்டாலூ முண்டேனு றுபிணி மற் றியாதொன்றால், விட்டாதோநெஞ்சே விரைநது. 2

நல்ல வறுசுவைதா னுக்கினுனி மாத தி ரமே, யெல்லே யிருவிரலே யல்லதிலை— மெல்ல, விருவிரலைத் தான்கடகக மாட்டா தே நெஞ்சே, பொருகடலைத தானகடப் பாய போய. 3

ஆடை யழகினைநன் காதரிததே யாங கதற்கென், ஞேடி யுறுபொருளுக குற்று ழன ருய—கூடியதேல், வணஞ் னெவிமரு வார் வைப்பிடமற் றினனவற்ரு, லெணஞ யோ நெஞ்சே யிடர். 4

கநதையொடு வெண்ணீறு கண்முழை பாழ்ங கோயில்பல, முநதையுள சீத முறு மெனனின்—வெநதுயரக், கோடையினிற் கோவணமுங கூடமிகை யித்தனைகா, ணுடையினிற் காரியநதா னுஙகு. 5

நீயா யமையாய் நினைநதோடிக் கிட் டாமை, யேயா வமைநதா யிடாநெஞ்சே— சாயோ, கடையானுர்காய்பசிக்கே காலகுலை வர் கற்ருே, ரடையாரோ வாஙகமைவின பால். 6

அமையாதே பெற்றதனு லாஙகாஙகு
நன்றென், றிமையா தெழுநதோடு கினறுய
—சமையாச, சிறுமைககு வித்த துவாந தே
ருய மனனே, மறுமைக்கு மஃதே மறைப்பு

ஆற்றங் கரைப்பசுத்தா னக்கரையோ
டிக்கரையாயத, தோற்றும் பசுப்பைத
தொடர்வுறுமே — யாற்ற, வதுவேபோ
னெஞ்சே யலைநதலைப்பட் டோடு, மிதுவே
யுனககிதனுற் பேறு. 8

இருநதவிடத தேதும்வரக் கண்டிருப்ப
தன்றே, பெருநதகைமைக் காபரணம
பேதாய — மருநதெனவே, யாஙகினியார்
தஙகடையிற சென்றிடினு மாதரியார், பாங
கிதுகாண பாழ்நெஞ்சே பார். 9

உணர்நதார்க்குடம்புமிகையென்றுலக,
முணாநதா ருணர்நதே யுரைத்தா—ரிணைந
தாம, பொருண்முழுதும் விட்டாலும பொய
யுடம்பிற் காதன், மருளதுவா நெஞ்சே
மறிதது 10

இல்லாத தில்லை யுள துதவிராதென்று,
நல்லார் துணிபொருளை நாடுஙகா--வெல்லா,
மமைநதபடியேவருமா லாஙகசைவெனெஞ்
சே, சமைநதபொரு டாமறிவார் தாம் 11

இஙகேதன் னுனுயிரை யேதமறக
கண்டவிடத், தஙகே யெலாமமைய லாயிரு
கக—வெஙகேனுங, காடு மலையுங கடநது
டமபுக காயவருந தி, யோடுவேதே னெஞ்சே
யுரை. 12

அமைதற் குபாய மறிந திடநீ வேண்
டிற், கமையுற்ற ஞானக கருமபைத—தமை
யுற்ற, வாரியர்பாற் பெற்றங கவரடிககே
யேவலினை, யோரியல்பாற் செயநெஞ்சே
யுற்று 13

நீநெ தலைகீழ்கான் மேலாகிநின்றாலுங,
கூடும்படி யொழியக் கூடாதா — லோடி,
வருநதாம லுள்ளபடி வநதிடக்கண் டாறி,
யிருநதாலோ நெஞ்சே யினிது '14

நல்லோரை மேவி நலஙகிடக்க வங
குள்ள, பொல்லாஙகுகொண்டோடிப்போகா
தே—யெல்லா, மருளியவா செயதங கல
தொழிநீ நெஞ்சே, பொருளியல்வே றில்லை
யினிப் போறறு. 15

வைதலும வாழ்ததுதலும் வார்த்தை
யினிற் கறபிதது, நையுமது நெஞ்சே நல
மன்று—மெயதும, புரையிடத்து வாயுப்
புரைககுமொலி யெனறே, யுரையிடததுக
கோளொழிநீ யுற்று. 16

ஒன்பதுவா யாலு மலஞ்சொரிய வூத்
தைகமழ், புன்புலையாங குறறப் புலாலுடம்
பை—யன்புடனே, யேத்துவார் வைவா ரிழி
வுரைப்பா ரல்லாதா, ராததமா மெயயுணர்
வார்க் காங்கு. 17

வாயுவன னீரபிணிதான் மற்றும் பல
பலவா, வாயசட வேதுவினு லாம்பயனுக்—
கேயவொரு, செற்றநலங கொண்டிலையேற்
சேதனவே துததனையு, மற்றவண நெஞ்சே
மதி. 18

ஆர்வமொடு செற்றத்தை யாரிடத்துங்
கொள்ளாதே, சாரமுள தெவ்விடத்துந்
தானகொண்டு — தீரவுணர், நல்லோர்தஞ்
சொல்லை நழுவாமை நீகொண்டு, நில்லா
யிதுவே நெறி. 19

பெற்றதுவே கொண்டமைந்து பேரி
ழவிற கொல்காதே, குற்றநல மெனகோள்
குறுகாதே—மற்றும், பயனின மொழியாதே
பார்த்துளமே நலலோர், நயமுமற வாதே
நட. 20

போயக்கனவும பேய்த்தேரும் போலு
முடல் போமளவுஞ், சிகனெவே நாதன
திருவடியை — நெக்குருகிப், பூண்டுவிடா
தேகிடந்து போற்றியிடு நெஞ்சேநீ, மீண்டு
பிற வாதே விட. 21

ஆண்ட வியல்பை நினைந்து நினைந்
துருகி, வேண்டிமிக மெய்யன்பை மேன
மேலு—மாண்ட, வடியிணையே பூண்டமை
வா மாரமிர்தை நெஞ்சே, யொடிவரவே
நீயுண்டிரு. 22

பாடுதுறை — வளவியுட்ன்படுத்தல்.

*அடியிரண்டாயத் தம்முளொத்துவநத
குறள் வெண் செநதுறை.*

இமைத்து விழிப்பதற் கில்லைவாணு
ளிதிலுள்ள துன்பஙக ளெண்ணில் கோடி,
யமைததுனைப் பார்த்தல் லலறுநெஞ்சே
யாண்டவனென்றென் றரற்றவாரீர் 1

மினனிலு நொய்திவ் வுடம்பின்றன்
மை மேனமேலும வநதிடும் வேதனைக, ளன்
னதே யிவ்வுடம் பாவதனு லாய்வானை
யெப்போது மாயவாரீா. 2

இல்லாது வேண்டினும் வநதிசையா
வுள்ளது தள்ளினு மூட்டுமாறு, லெல்லாம
வரக்கண்டோ ரிசசையின்றி யிருந்தபடியே
யிருககவாரீர் 3

என்னுணே கேளிஃ தொன்றுநெஞ்சே
யேதேனுஞ்செய்தினி யுள்ளகாலந, தன்னுக
நாயோமை யாண்டுகொண்ட தாள்களை
யோவா து சாற்றவாரீா. 4

பொன்று முடம்பு பொருநது மின்பம
புன்னுனை நீராகும புனமைம நெஞ்சே, யென
றபி னெல்லாம வீழவிட்டே யிருநதபடியே
யிருககவாரீா 5

ஒன்றெனீ லாயிர கோடி துன்ப மோய
வினறி யேவரு மோரி னெஞசே, யொனறு
மறறுள்ளநா மாயிருநதே யுளநாள் கழிகக
வொருப்ப டீரே 6

தடையகறற்கேது காண்டல்.

பாடுதுறை - முத்திரை.

அடிநானகாயத தமமுளொததுவநத
குறளவெணசெநதுறை.

சேததுப பிறககக
கொடாதெஙகண முததிரை
செமபிற் செறிககப்
படாதெஙகண முததிரை
யததத்தி லுததிர
மாமெஙகண் முத்திரை
யாலினகீழ் நால்வாக
கரன்சொன்ன முததிரை 1

பணணி விலககிட்
டிடாதெஙகன் முத திரை
யெணணுவா ரெணணங
கடநதிட்ட முத திரை
பணணி யழிககப்
படாதெஙகண் முத திரை
பார்பபறப் பாரகுகும
பரஞான முத திரை 2

வெண்ணூலிற கோவைப
படாதெஙகண முத திரை
வேதமா நூலின
விளைகின்ற முத திரை
பெண்ணு ணலாத
பெருமானறன முத திரை
பேசற் கரிய
பெரியோன்றன முத திரை. 3

பாடுதுறை - மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம்.

இரட்டைகுறள வெணசெநதுறை

ஆடு பாாககுதேடா வாரக கோனே
யடையப படாநதுதேடா வாரக கோனே
யோடி மறியேடா வாரக கோனே
யுளளே மறியேடா வர்ரக கோனே 1

தூறுகவளை குறுகவளோ கோலக கோனே
குரவனடி குறுகவளை கோலக கோனே
குறுகவளைத தவிழவிராய கோலக கோனே
குரமடைபதனைக குலையவிராய கோலக கோ
[னே 2

ஓடியிடு காடேடநான போகு தேனே
யோடாமை யுளளே மறிகது தேனே
யோடாமை யுள்ளே மறிதத வாறே
யோவாமை நின்று நடுஙகு தேனே. 3

ஓவாதே நின்று நடுஙகு மென்னை
யுள்ளே புகததிரியத் தள்ளு தேனே
காவா நரகமுங கைக பூன்று
கருதுமங கொன்றையுங காண்கி லேனே. 4

காணுதே நின்று கழியு மென்னைக
காலிட்டுக காலிட்டுப பாயு தேனே
காணுத கண்ணைத துடைககு தேனே
கதிரபோ லறிவஙகே காணகு தேனே 5

அறிவா லனைததையுங காணகு தேனே
யறிநத வறிவா யிருககு தேனே
பிறியா வறிவா யெனையு மநதப
பேசசற றிடடதி லொளிககு தேனே. 6

போராமை பேசசற றிடடதே வைததுப
பேரினபப பாற்சோ றிடுகு தேனே
யாராதே நானவாரி யுண்கு தேனே
யடையவு நாளு யிருககு தேனே 7

உணடு களிததுநின றுடு தேனே
யோவா தொளிரநின றுடு தேனே
யணட மழிநதுநின றுடு தேனே
யலைவறக கொட்டிநின றுடு தேனே. 8

உணமைக குழலைநின றூது தேனே
யுரைமாணடு சுமமா விருக்கு தேனே
வணமைக கருணை வளததை யுன்னி
மறுகி யுடைநதுககுப போகு தேனே. 9

ஆதார மிகுநின்ற ரூடாய கோனே
யதிசய மிகுநின்ற ரூடய கோனே
சாதியை விடடெறிந் தாடாய கோனே
சதுரினை விடடெறிந் தாடாய கோனே 10

உபதேசக்கிரம முணருமா றுரைத்தல்.

கைவல்லிய நவநீதம்.

இவனதி காரியானே
னிந்திரி யஙகளாலும்
புவனதெய வஙகளாலும
பூதபௌ திகஙகளாலும்
தவனமூன் றடைநதுவெயயிற
சகிததிடாப புழுபபோலவெயயிற்
பவமறு ஞானதீரததம
படிநதிடப பதறினனே. 1

ஆணபின மனைவிமகக
ளாததவே டணைகண்மூன் றில்
காணவா வலையிறபட்டுக
கைசபபி யோடுமானபோல

பொன்னனை வெறுங்கையோடே
போகாத வண்ணருளென்று
[illegible] குருவைக்கண்டு
[illegible] வணங்கினேனே 2

அடங்கிய விருத்தியானென்
றறிந்தபின் செறிந்தமண்ணின
குடமையுடை புழுமுன்னூறாங்
குளிவியின் கொள்கைபோல
தொடங்கிய குருவுயானம
சொரூபமே மருவவேண்டி
யுடம்பினூடே சீவனைப்பார்த்
துபதேசமோ துவாரோ 3

கனவையுந் தனக்காதாரத்
தலைவனை யுங்கண்டானேல
பினவையுந் தலைவனருளைப்
பிரமமாயப பிறப்புத்தோன்ன
[illegible]னைநீ யறிந்தாயாகி
லுனக்கொரு கேடில்லை
[illegible]னைநீ [illegible]கையாலே
[illegible] 4

ஞானத்து சேகஞ்சகு
யிவனென பெண்ணாவாளையாவன்
அன்னவனை றனனைச்சாரெனல்
றறிர்சவ ஞருமெனறா
சொன்னபின் றேஙியார்த்
துபலமல லாமலெவரும
பின்னது கேட்டவையா
பீழையு நகையுங்கொண்டார் ௫

அத்தியா ரோபமென்று
மபவாத மெனறுஞ்சொல்லும
உத்தியாற பந்தமவீட் டின
றுரைகருமவே தாந்தமெல்லாம
வித்தையா மாரோபத்தார
பந்தமா மபவாதத்தான
முத்தியா மிவ்விரண்டின
முந்தியா ரோபஞ்சொலாம ௬

ஆரோப மத்தியாசம
கற்பனை யாவதெல்லாம
பேராசை துயிலில்வேற
போராறு துயிலோர்பாமசல

ஈரும் பணியாயதமேசான்றல
நாறுஜெக சுறியிறமேறுனறல
ஈருஷ காணறமேறுணறல
நிருந்தலம வெளியிறமேறுனறல 7

ஜெபபடிப போலநாம
ருபஙக விரணடுமினறி
வைபமா யிரணடறமெறுனறு
யுணாவொளி நிறைவாயங்கருய
அபபிர மதநிறமேறுனறு
மைமபூத விகாரமெல்லாம
மெசபபுகற பிணயிருமேல
மெசனிபடமெவன றறிநதுகொளமே

சுறபரோ வநதவாறு
காடடிமேருய காணபவெல்லாமு
மசாறபணம போறுமெமனமேற
சுமணிநதவன குருணியாவமய
மெசறபுமநத மமைபுசகாலமபோயச
மெசனிநதவா காசமேபால
அறபுக ருசுபமேரு
மபவாக வாபியமகொளம 8

அரவென்று கயிறென்றுரேபோ
வாளென்று தறியென்றுரேபோல்
குரவனசொல லுபதேசத்தால்
கூறுநூ லொளியைக்கொண்டு
புரமென்று புவனமென்று
பூதங்க ளென்றுஞானத்
திரமெனனும பிரமமென்று
தெளிவதே யபவாதங்காண 10

பட்டமுநூ லுமபோற்செய்த
பணியும்பொனனும்போற்பாகில்லை
கடமுமண்ணும போலொன்றுங்
காரிய காரணங்கள
உடைமுதற சுபாவமீறு
வொன்றிலொன றுதித்தவாறே
அடைவினி லொடுக்கிக்காணப
தபவாத வுபாயமாமே 11

இம்பரி னுலைசங்ஞா
விரும்பினை யிரும்பாலெய்யும்
அம்பினை யம்பாற்பற்று
மழுக்கினை யழுக்கானபாயுமே.

வமபியன மாயைதனனை
மாயையான் மாயபபாபின்னை,ச
தமபமா மதுவுஙகூடச
சவஞசுடு தடிபோறபோமே 12

பூசிய வீசனசிவன
புகலபத மிரண்டினுககுட
வாசியம லட்சியநதான
மலமிலாப பிரமமானமா
காசசிய பாவினையபோறு
கலநதொனறுங கடைநதெசுககும
ஆசசிய மெனனவுனனை
யறிநதுநீ பிறிநதுகொளவே 13

பிறிவதெப படியெனறககாற
பிணமாகு முடனுனெனனுய
அறிவினைக கொல்லலவேண்டும
ஐமபூத விகாரமனறே
வெறியதோா துருததிமூககின்
விடுவது போலுனமூககால
எறிபிரா ணனுநீயல்லை
யிராசத குணவிகாரம. 14

காரணமா மனந்துபுத்தி
    கருத்தாவா மவையானமாவோ
சாருள விரண்டுகோசத்
    சத்துவ குணவிகாரம
வாயா று துயிலானந்த
    மயனையு நானென்றேத்த
வியவிய தமவருளான
    விருத்தியின விகாரமாமே 15

சத்தமொடு சித்தானந்தரு
    சயந்திரு சாட்சியேயாகும
நித்தியம வியாபியானமா
    நியத்து வாவறிந்து
பொருமொடு சடந்துகாத்தி
    பொருந்துமே நுஙகளான
நுந்திர பஞ்சகோசக
    குகைவிட்டு வெளியிலாவாய 16

பஞ்சகோசமுமா விட்டபாற
    பாககின்ற பொழுது பாழே
யிஞ்சிய தத்துவவல்லாமல
    வேறொரு வெலுஙசொரியககாணோமே

அருசன விருகோயோர்கா
னகமென வருபவியபேன
வஞசமில குருவேயென்ற
மகனமதி தெளியசசொலவாா 17

ஈனபுகல் தசமனபுதகி
மோகததா லெணணியெணணி
ஊனபது பேரைககணட
வொருவருந தனைககாருத
பினபவ னிடையிறககணட
பெரியபா ழவஞ்ஞபாரராய
அனபுள மககேளகாணப
தடஙகளுங காணபாலியே 18

பலலாஙகண டறியுமெனனை
யேதுகொண டறிவேனெனறு
சொல்லாதே சுயமாஞ்சோதிச
சுடருககுச சுடாவேறுண்டோ
பலலாமுன றசமன றனனைப்
பாாபபதுந தனைகொண்டேதான
அலலாமற பதிஞெனமுறு
மவனிடத துண்டோயாராய. 19

அறிவுக்கு மறிவுசெய்யு
மறிவுவே றுண்டென்றெண்ணும்
அறிவற்ற குதாக்கமூடாக
கனவஸதை பலமாயததீரும
அறிபடும பொருணீயல்லை
யறிபடாப் பொருணீயல்லை
அறிபொரு ளாகுமுன்னை
யநுபவித தறிவாயநீயே. 20

மதுரமாங் கட்டிசுட்ட
மாபபணி யாரமெல்லாம
மதுரமாக இயவதற்கு
மதுரநதான் சுபாவமன்றோ
அதுவிது வெனுஞ்சடங்க
ளறிவாக வறிவைததநதே
அதுவிது விரண்டுமாகா
வகமபொரு ளறிவாயநீயே 21

கடநீரின மேகநீரிற்
கணடவா னிரண்டும்பொய்யே
கூடவானும் பெரியவானுங
கூடியொன றுமெப்போதும

இடமான பிரமஞ்சாட்சி
யிரண்டுமெப் போதுமேகய
திடமாகச் சுவாநுபூதி
சிவோகமென திருந்திடாயே 22

நெஞ்சமாங் குருவுஞ்சொன்ன
தத்துவ வழிதப்பாமல்
பஞ்சகோ சமுங்கடந்து
பாழையுந் தள்ளியுள்ளில
கொஞ்சமா மிருப்புமவிட்டுக்
கூடஸ்தன பிரமமெனனும்
நெஞ்சமு நழுவியொன்றாய
நின்றபூ ரணத்தைக்கண்டான. 23

அநுபவா நந்தவெள்ளத்
தழுந்தியே யகண்டமாகித்
தனுகர ணங்களாதி
சகலமு மிறந்துசித்தாய
மனதுபூ ரணமாயத்தேக
மானசற் குருவுங்காண
நனவினிற் சுழுத்தியாகி
நன்மகன் சுபாவமானான். 24

ஐயனே யென்றுமே யொளியை
ஆநந்தசன மங்களாண்ட
மெய்யனே யுபதேசிக்க
வெளிவந்த குருவேபோற்றி
உய்யவே முத்திநல்கு
முதலிக்கோ ருதவிநாயேன்
செய்யுமா றொன்றுங்காணேன்
திருவடி போற்றிப்போற்றி 25

தடையெவை யெனிலஞ்ஞான
சந்தேக விபரீதங்கள்
படச்செயு மிந்தமூன்றும்
பலசனமப் பழக்கத்தாலே
உடனுடன் வருமவந்தக்கா
லஞ்ஞானங் கெடுமிவற்றைத்
திடமுடன் கெடுப்பாய்கேட்டல்
சிந்தித்தல் தெளிதலாலே 26

பிரமபா வனையைமூடிப்
பேதங்காட் டுவதஞ்ஞானம்
சிரவணவாக் கியம்பாமற்
குழம்புவ தாஞ்சந்தேகம்

திரமறு சகமெயயெனறுந
தேகநா னெனறுமுளளோ
விரவிய மோகநதானே
விபரீத மெனபாமேலோா 27

சுததுவ வநதபோகநதான
சாதிகுல கேட்டலெனபாா
ஒததுள பொருளுநததா
லுசாவலசிந திததலெனபாா
சிததமே காநதமாய
தெரிசனந தெளிதலென்பாா
நிததமிப படிசெயததகா
னிரவாணம பெறுவாயநீயே 28

எததனைநாள ஞாதாவு
ஞானமு மிருககுமனபால
அததனை நாளுமவேணடு
மெபபாலோா செயலுமவேண்டா
நிததமுமம வெளியோறபறற
லேயமாத திரமாயசசீவன
முததியா னவாயிறறக
முநதிபெற றிருபபாரொனறும 29

ஞானமாா சீவனமுததா
நால்வகை யாவாகேளாய
வானிகா பிரமவித்து
வரனவரி யானவரிட்டன
ஆனவா நாமமாகு
மவர்களிற பிரமவித்தின
தானமு மற்றைறமூவா
தாரதம மியமுஞசொலவேன 30

சேனறது கருதாாநாளச
சோவது நினையாாகணமுன
னின்றது புசிப்பாாவெயயி
னிலவாயவிண் விழுதுவீழ்ந்து
பொன்றின சவம்வாழ்நதாலும
புதுமையா வொணறும்பாராா
னனறுதீ தென்ஞாசாட்சி
நடுவான சீவனமுததா. 31

பின்னைமூ வரிலிரண்டு
போகளுஞ் சமாதியோகம
தனனையுற றிருப்பார்தேக
சஞ்சார நிமித்தநதாஞய

ஜனனுவோன வானவேறரோரா
ஓணாபவண வரியானுகும
அனனியா தமமாற்றனனு
லறியாதோன வரிட்டனுமே 32

அரிதாகு மிவாகளிவவா
றநேகரா னுலமுதஇ
யரியாகும பாடுபட்ட
சமாதிகருப பலனேதென்றால
மபரிதான திருஷ்ட தூககம
பிரமவித தநுபவிப்பன
வரியானும வரனுமறறை
வரிட்டனுஞ் சுகமாயவாழ்வாா 33

ஜீவனமுத தரைசசேவிததோா
சிவனய னெடுமாலான
மூவரு மகிழுநோனபு
முழுவதுனு செயதூசனம
பாவனா மானுரெனறு
பழமறை முழஙகுமிபபால்
மேலவருஞ் சிவன்முததா
விதேகமுத தியுநீகேளாய. 34

குடமெனு முபாதிபோனாற்
ககனமெபோன முனுறைப்பால்
மடமெனு முபாதிபோன
வுததர ஞ மேவணமுறநதா
அடிமுடி நடுவுமின்றி
யகமபுற மின்றியின்றி
படிதிகழ விதேகமுத்தி
பதமடைந திருபபனெனறும 35

சொலலிய மகனேயெனகுன
சூழவெளி யிருககமணணைக
கெல்லிய பினபுதோனறுங
கிணைற்றிலு காசமபோலே
ஒல்லையாம பிரமநூலா
லுறறது போலேதோனறும
எல்லையி லுமெபபோது
மேகமென் றிருநதுவாழ்வாய 36

கானலீர இயிருசிலவெளியி
கநதாபப நகாசனுஷ்
மானமை கயிறறிறபாமபு
மலடிசேய முயலினகோடு

ஊனாரந் தறிபுமானிற
பிரபஞ்சமெல்லாம்பொய்யே
ஞானமெய்ய மகனே யுனை
நமனாணை மறந்திடாதே 37

நறகருத்துடையோனாகி
ஞானவானாகி நின்றுன
மாகட்டியாயம்போலே
மகாபூத விகாரந்தொட்டு
யோககுண விர்த்தசமுத்தி
ரிலைபரி யந்தத்தொன்னை
யறுகுரு வினைவிடாமற
யந்தத மநுசரித்தான 38

மனுத்தத்துவசொரூப மற்றிரண்டும
வந்துகலந்தனவென்றறை மாற்றிறுறப்போம்,
தனுத்தனைமாக்கத்தைக்கவிடா திருந்தபோது
தமோகுணமும் ரசோகுணமுஞ் சமிக்கும்
பின்னைக, ஜனபரிணம சலனம போம
போனக்காறகளைநமறறு நின்றவா காசம்
போலும், நிலைத்துவம்ப படியாம்ப பிரமத
தொன்றுய நிருவிகறப சமாதியிலே நிற்குந
தானே 39

களஙகமறற கணணாடி தனமுனவே
றோ களஙகமறற கணணாடி காடடுமபோது
விளஙகியதனை மயமாகியபேதமாகி விகறப
மின்றி நிருவிகறப மாறறைபோல, அனநதரி
யப் படாவிபுவாயச சததாயசசிததா யாநநத
மாமபிரமத தைககியமான, உளளமெதளிந்த
படியிருநதா லுலகமெஙகே யுலேவெஙகே
யெனறுசஙகை யொழிததிடாயே 40

சுததமாஞ் சத்துவமே யுண்மையாகுந
துகளிருளபோ ஞன்மனமென சொலலும
போமபோம, வாததமானததிலவநத புண
வையுணபாா வருவதும போவதநிஙநது
மகிழாாவாடாா, காததரா மகநதையைவிட
டகாததராகிக கரணவிருத திவளவதனைக
காண்பாராகி, முததராயிருககுமாய புசிப
புஙகூடு முடடிலேயென றறிநதுசஙலை
மொசிப்பாயே. 41

செயகையுஞசெய விகலைகடமற் றிருக
குஙகாநதச சிலைமலைமுன னிருபபுகள்சேட

டிக்குமாபோல, செய்கையுஞ்செய் விகலகையு
மற நிருக்குமெனமுன செட்மானவுலக
மெலாஞ் சேட்டைசெய்யும், மெய்கலந்த
விந்திரிய விகாரரூப விவகாரவிருத்திக்கும
விருத்திதானு, மெய்கலந்த சமாதிக்குஞ
சாடசியோனான வெயிலபோலென றுறைத்த
வனே விபுமாகர்த்தன் 42

அறுசுவையின குணங்குற்ற மசுத்தஞ்
சுத்த மபத்தியம பத்தியமெனவூ ஞயந
திடாமல, பொறுமையுடன் கிட்டினதைக
காட்டுதீபபோற் போகங்கள புசிப்பவன
மா போகியாகும, சிறிதுபெறி துசடனதந
ரியங்கணன்மை தீமைகள்சேரினும்படிக்ச
செயல்போற்சித்தம, வெறிநிருக்குமவனே
மாத தியாகியாவன விரதமிமூன் றுடைய
வரே வீடுளோரே 43

இலககமாயிரஞ் சுருதியாலூகத்தா
லென்மன மசையாமல
பெலககவேண்டுமென றருள்குருவேயகட
பிராந்திபோயத தெளிவானேன்

துலக்காரணசண ரூடிமையடிக்கடி
துலக்கிற்ற பழுதன்றே
அலக்கண்மாற்றிய தேவரீரெனக்குரை
யமிர்தங்க டெவிட்டாமே 44

ஒன்றுகேண்மக னேபுமானமுயற்சியா
லனைத்துமா நடாக்கின
னன்றுசெய்யவே காட்டிய நூல்வழி
நடந்துநல லவாபினனே
மென்றுதிட்டவா தனைவிட்டு
விவேகராயச் செனித்தமாயையைத்தவி
ரின்றுஞானத்தை யடைந்தவா [ளி
பவங்களபோ ரிச்சயமித்துதானே 45

இந்தஞானந்தான வருவதெப்படியெனி
லிடைவிடா விசாரத்தால
வந்தடைந்திடும விசாரந்தா
னேதெனின மறைநியாருசரீரத்தில
இந்தநானெனவன சித்தெத்துசடமெது
விரண்டுமொன்ன ருக்கூடும
யந்தமேதுவீ டேதெனவுசாவுதல
பகாவிசா ரமதாகும 46

முன்னவாறந்தப் பிரமத்தையறிவிக்கு
மிலக்கணத் தாலவேதம்
சொன்னஞானமும் யிராத்தாலவருமனு
சுருதிநூல படித்தாலும் [றிச
அன்னதானங்க டவங்கண்மந்திரங்களா
சாரங்கள் யாகங்கள்
என்னசெய்கினுந் தன்னைத்தானறிகின்ற
நிலைகளால் வாராதே 47

சொரூபஞானமும் விருத்திஞானமு
மென்று சோதிஞானமு மிரண்டாம்,சொரூ
பஞானமே விருத்தியின்ஞானமாயத் தோ
ன்றுமவேறில்லைமைந்தா, சொரூபஞானமஞ்
ஞானசத்துருவன்று சுழுத்தியிற் கண்டா
யே சொரூபஞானத்தின மருவியஞ்ஞான
த்தைச் சுடும் விருத்தியின்ஞானம் 48

விருத்திமாயையைச் சுழுத்தியிற் கு
டாத்தற சொரூபஞானந்தானே, விருத்தி
ஞானமாய்ச் சுட்டெரிப்பதியென்னில வெயயி
லாலுமிலையெரிக்கும் பரிசுத்தசூரியனா சூரியகாந

த்த திற பற்றிய கினியாகி, எரிந்தவாறு போற சமாதியில விருத்தியா லெரிக்கு மென றறிவாயே 49

கண்டறிந்தது ஞானங்கேட்டதுதனை கருதுபா வனையோகம, கண்டபேர்சொலக் கேட்டதுமறந்துபோங்கண்டது மறவாதே, கண்டவஸ்துமெய தியானவஸ்துககள்பொய கறுவியஞ் ஞானததைச, கணடவககணங் கொல்வதுஞானமே கருமமன றறிவாயே ()

சடமதாகிய தியானமெய்யாகிய சாவ முத திமையைநல்கும், திடமதானதெப படி யெனி லவரவா தியானமே பிறப்பாகும, உடலமாசையாற் றியானிக்கிற றியானித்த வுடல்களா குவர்மைந்தா, தொடாபவங்கெ டச சொரூபமே தியானிக்கிற் சொரூபமா கு வர்மெய்யே. 51

பிரமரூபததைத தியானித்த போக ளும் பிரமமா குவரென்றல, நரசரீரமாங் குரவனே விசாரமேன ஞானமே னென றேதே, பரமபாவனை பரோட்சமாமபினபரு

தப்பரோட்சமேயபரோட்சம், திரவிசாரமா
ஞானமாமுத்தியாந தீரவையீதறிவாயே. ()

இந்தநிச்சய முத்தருளநுபவ மிருப்ப
தெப் படியெனறால், சிந்தையற்றபூ யண
டலவிராசனுஞ சிசுவும்போற் சுகமாவா,
பந்தமுத்திகண மறந்துபோ முண்டெனறு
பலசொலி னகையாவா, அந்தரத்தையுண
டெழுந்ததோர கொசுகெனு மவாகளெநகை
யாரே. 53

மேவுமணணிலவ வியத்தமேவியத்தயாம
விவகரித திடவேணடில
நாவிருனமணணைக குடமெனப
ரக்குட நசிபபதுநாவாலே
பாவுநாமரூ பஙகளைமறந்துமண
பாரபபதே பரமாரத்தம
சீவபேதகற பிதஙகளைமறந்துநீ
சின்மய மாவாயே 54

பூரிக்குஙகன சச்சிதானநதத்திற
பொயசடந துயர்மூனறும
தூரத்தாயினுந தோன்றுபாழ்விபரிதந
துடைப்பதெப் படியென்றால்

நீர்றதோன்றுந்தன னிழலதலைகீழதாய
நின்றலை யினுநேராயப
பார்த்தோன்றிய தன்னைநோககிடிலநதப
பாழுநிழல பொயயாமே 55

ஞானகசாரண மறிபொருளகாரிய
நாமரூ பபபேயகள்
அனசெபபடி யழிநதசெப்படியென
வாயகுதல பலனனறே
மானமைநதனே தாககசொபபனசகம
வநததும பாராமல
போனதுநினை யாமலுனபோதயாயப்
பூரணமா யிருப்பாயே 56

அசதிலெமமட்டெண் டமமடடுமபரா
முகமாகினு லமமட்டும
நிசதிலுளவிழிப் பாாவையாமிபபடி
நிரநதரப் பழககததால
வசதிலுனமன நினறுசினமாதி
வடிவமா யிடினலையநதா
கசததேகததி லிருப்பினுமாநநத
கடல்வடி வாவாயே 57

நேசமான துருக கியமோருட்டதுள
கீரணமேறவெளி யீரநதான
வசமாவககுகர மறைநதானிசமது
படிநதானமுககிய வகையாகும
திசையாத திரிசய மறியாதே துயில
செறியாதேயுடல தறிபோல
அசையாதே தமதி சமமாகியங்ஙே
யதுதான முககியவாநதம 58

மனுடனமனுடகந தருவனறேவநன
மாகநதருவனெணை பிதிரோடே
பனுமாஜானாகள கருமதேவாகள
பகாமுககியரிந திரனுசான
கனமாபிரஜா பதியெனவிராட்டுபொன
காபபப்பிரமனென றினனோகள
பினவாநநதமக னுரையாமபிரளய
வெளளககடல்பிர மாநதம 59

பவனுகிலுமிநதத துரியாதீததநி
லேழாமபூமியி லிருநதானேல்
அவனுாதனைசுகன சிவனமாலயன்முத
லறிவோரநுபவ சுகபோதம

விகாரதிரசய மிதுவேயநுபவ
மெனமுனசொல்லிய விகாரி
உவமானமுமறி மகனேயவனடி
யுதிருமபொடிகளென் முடிமேலே. 60

குளிரிளகல வெண்மையென்ற
பதஙகளிஞ னீரமூனறுகூறுயிற்றே
ஒளிதவனஞ செமமையென்ற
பதஙகளாலககினியு மொருமூனறு
வெளிமுதலாஞ சகமசததுமூடமிட [மோ
ரெனப்பிரிதது விலககிவேதம
எளிதறிய முரணமொழிநத
சததாதியெனுமபிரம மேகந்தானே

நிததியமபூ ரணமேகம பரமார்த்தம்
பரபபிரம நிதானஞசாநதம
சத்தியஙகே வலநதுரியஞ் சமநதிருககுக
கூடஸ்தன் சாட்சிபோதம
சுததமிலக கியஞ்சனா தனஞ்சீவன்
தததுவமவிண சோதியானமா
முத்தம்விபு சூககுமமென் றிவ்வண்ணம்
விதிகுணஙகண் மொழியும்வேதம 62

அசலகிரஞ் சனமமிர்த மப்பிரமே
யமலிமலம் வசஞ்தீதம்
அசடமகா மயமசஙக மதுலகிரக
தரமகோ சரம கணடம
அசமகந்த மவிநாசி நிாகருணகிட்
களகிரவ யவமகாதி
அசரீர மவிகார மததுவித
மெனவிலககா மநேக முண்டே. 63

இனனவகை விதிவிலக்குக குணஙக ணன்ருயச சேர்கதொருமித தெல்லாங கூடிச, சொன்னபொருளொன்றன்றியிரண டில்லை யொருபொருளாச சொலலுஞ சொற் கள, பின்னபத மாமதறுற் சததாதி குணப் பொருளாம பிரமமேகம, அன்னபொரு ளொருமையறிந தகண்டபரி பூரணமா யாவாய நீயே 64

மோகவிருள் கெடக்கோடி யருணனென வருகுருவே மொழியககேளீர், ஏகபரி பூரணமா மெண்சொருப மென்னுள ததி வி ழுகும் வணணம, ஆகமஙகள சொனனபடி

யெனனையகண டாாததமா வறிநதேனையா
ஊசமுமொத திடவுரைததாற் பசுமபததி
லாணிப்பா லுறைகருநேரூசே 65

சுருதியுததி யொததநுபோ லநுபவ
முமேகள சுழுததிச சுகவாநநசம, மிருதி
வடி வாசலிலவ வாநநதமேயறிவாம வேறுய
கிலலே, கருதுபிா ளயஞுசுழுததியிரணடி
லுங் யிருநதிருகோக காணகனாறயே, இருத
யததிப படிநோககி யேகபரிபூரணமா யிருந
திடாயே 66

பலகலேயு முணர்நதகுரு மொழிநதபடி
யிவனுமநு பவமவிடாமல், பலமலரின மதுப்
போலே சச்சிதாநநதமொனமுமெ பரமாாதத
ததைப், பலபொழுதுங கணமூடிச சமாதி
யிருந தானவிழிததுப பாாததபோது, பல
வடிவாஞசராசரித திரஙகளெலாந தோன்
றுமொரு படமானேனே 67

இதயமொதத சறகுருவே நமககிதுவே
ய்…ஞ்ஞமனறி யினிவேறுணடோ, அநதயு

வைத்து மறைந்தொத்து • மிருப்பந்தவர்க்கு
ஞானிகளுக்க கானந்தி, முத்துமைக்க நாட்
யாதீ தமுமேழாம பூமியுமாக கியமாமெனற
பத்துமேதன வகையுமெனக தெளிதாக
தெளியுமவணம பணித்திடுவே 68

சுற்றசங்க நிவிர்த்திவந்து சிவஞானம
விரும்புவது சுபேச்சையாகும, நற்சங்க
மொழிவினவி ஞானநூல் பழகலயிசார மேனா
யாநமபி,முற்சங்கவேட்டைகள் விட்டலைத்தும
னரியிந்த மௌனநிறைலும, சற்சங்கமனத்
துணைமை யறிவுநித்தல சத்துவா பத்தி
சாவேனே 69

சத்துவத்தின மனமுலைறத்துமித்தை
யெலா மறந்தலசம சத்தியாகும, அத்து
விதா நந்தமவரும் கிரிபுடிபோம பசாத்
தாபா வனையதாகும, மெ ய்ஙிலே யிருந்தபடி
யிருந்தமவுன சுபாவ துரியமாகும, இத்
துரிய பூமியையுமை தரியாத் தபபசமென
றதுவுயபேகாய 70

முற்புவிமூன றினுமுலகந் தோன்று
தலாற சாககிரமா மூனறற்கபபால, சொற
பனமா மதுவுமெளன நமுவுமைநதாம பூமி
யே சுழுத தியாகும, அற்புதமாஞ சுகா நுபவ
மிகுமாருமு புவி துரிய மதற்கப பாலோா,
கற்பனையிலாதவிட மதீதமெனறு மௌன
மாக காட்டுமெவேதம 71

பிறநத துண டாஞலனரே
பிறகுசா வதுதானுணடாம்
பிறநதே யில்லையெனறுய
பிரமமா வதுவுநானே
பிறநதது நானென்ருகிற
பிரமமன றநதநானே
பிறநதது மிறநததற்ற
பிரமமா நானேநானே. 72

நானென்ற பிரமமான
நானேநா னறியேனென்ருல்
நானென்ப தேதுபின்னை
நமமுடைப் புநதியென்னில

தானது மயககநதன்னிற
சாகுமே சாவாதாகி
நானென நிறைநதிருந்த
ஞானமா நாமேனாமே 73

நிறைநதவா றெநதவாறு
நிலைதெரிந திலனென்றுயேல்
அறிநததாஞ் சுழுததிதன்னி
லாநநத மதுவேயாகும
குறைநததற காநநதநதான்
குவலயந தன்னிலிலலை
நிறைநதே யிநதவானமா
நிதானமிவ வறிவுதானே. 74

மனத திறு லெணணிததானே
வநத திவ வுலகமாகும
நினை ததிடி லநேகலோக
நறபதல் வறிவிலனறே
அனைததையுங கடநதப்பாலு
மநதமற் றறிவிதாமென்
மறனைததனி விசாரிததிட்டா
லேகமாய நிறைநதோனே 75

அந்தவா றிருந்துகொண்டே
யானந்த மநுபவிக்க
எந்தவா றிருந்துகொண்டா
லெனக்கது தெரியுமென்னில்
பந்தமுடனே றவஸ்தைதமமு
மெழுந்திடும் விருத்திக்கில்லை
அந்தவா றிருந்துரிய
மானந்த மடையலாமே 76

யாதுரு வஸ்துமேல
வருகிற விருத்தியெல்லாம்
திருஷ்டி லட்சகலாகு
மென்றுதான விசாரஞ்செய்யல்
போதமா மிராகனுருகுயடா
புந்தியைய புலனகளெல்லாம
சாத்தா யிருக்கப்பெற்றுற்
சகலமு மடங்குந்தானே 77

விருத்திக ளடக்கவின்மை
விசேதமாம் போகசதாமேல
விருத்தியோ வாதாறு சுகைச
சுகமுட னடக்கினரும

சுருத்தத்தற் கிலேயென்னிற
காரண சரீரமாகிய
பெருத்ததோ ரவித்தைதன்னையே
பிடுங்கிடி லடங்குந்தானே 78

காரண சரீரத்தனேக
களைவதெவ் வாறென்றேருநில
பூரண பொய்சொல்லாதே
யதனைப்பொருளாகத் தீலயத்துய
ந்துரண மாகுமென்மேற
புனைபக் டோற்றமென்று
பாரினை வந்ததாகிற
றரித்திடு மவித்தையெங்கே 79

அப்படி யிருக்கச்சித்த
மலைத்தலால விவகாரத்தில
லப்படி கூடுமென்னி
லெல்லினைவிட டொன்றுமில்லை
இப்படி கண்டவெல்லா
மென்மாய மெனக்குறையபோல
சைமயில் மென்றுந்தானே
சாணக்கிரை மலிந்தாமே 80

சித்துநா னிறைந்தோனென்ற
திடமற வாதிருந்தால்
எத்தனை யெண்ணினாலு
மேதுசெய் தாலுமென்ன
நித்திரை யுணர்ந்தபின்பு
நிற்கின்ற கனவேபோல
அத்தனை யும்பொய்தானே
யானந்த வடிவுநானே 81

நானென்ன வுடலைத்தானே
நம்பினே னநேகசன்மம்
ஈனராய்ப் பெரியோராகி
யிருந்ததை யெலாமிப்போது
கானலில் வெள்ளம்போலக்
கண்டேற குருவினாலே
நானென்ன வென்னைத்தானே
நம்பியீ டேறினேனே 82

சுத்தவாதனையண்டந்த சிவன்முத்த ரிலக்கணங் கூறல்.

ஞானவாசிட்டம்.

வைராக்கிய பிரகரணம்

மெய்தரி னிமித்தமாகத்
தரிப்பதாம் விளம்புஞ்சுத்த
மெய்தினா பிறவியான
வாசாதச்சத்தி யென்றமெய்தார்
நொய்தினி னேகவேணு
ேகாகமெல்லா நோககியினபஞ்
செய்திடுஞ் சிவன்முத்தி
சேர்தவ ரெனனலாமே 1

சுகர்கதை.

அவ்வமிவு சுகரப்பத தாறகட்டுணணு மதுவிடலவீ றுமாந்த வறிவுதனலோசெவ் வித்தின யறிந்தனையாற போகந் இசசை செக்ககாட்சி யயோதுத்தனயுந திரதியாலு, மெவவமற நிறைமணந்தா லடையறபால யாவுமடைந்த தாயகாட்சிக கெட்டாதொன்

நிற, கலைவயற வடைகின்றுய முதத்தை
ஞய கருத்திலுறு மயக்கமெனும் கவலை
நீவாய ௨

சித்தியைமட்ட ஏகாகயற்ற கத்தரைக்க
நிரைகடலிற் மெறிந்தானருத நிலவே
போல, வந்துவா நினைப்போயதற பந்த
மெதானருளை யாமோ கந்நிரத்த வெருத்
தந் தீரக்கா, னெந்நினைற புனைகுபா பறவை
மெசலவா யறிந்தமைத் திரகுரிய வடமே
மெதனையிற, சந்தர பதிதசிசெறி போக
மெல்லாம் தனைமதனை யுறு சுதந்தரத்தைத்
தவிர்ந்து நிற்றலை ௩

முமுக்ஷுப்பிரகரணம்

பிஞ்சமுயனது வருந்தாபற சபாரகினர
வேண்டுகொளாற நனமுயலவாவ விரைநாதந்
தனைறற, பகாமன மாருசிறுமகளை விறுத்தல
வேண்டும பலபிறபபிற பரியாங்க ளகலப்
பண்ணி, யகலகுபவா நினையதிதானை முய
நசிபோறு மைபுறிழுடு கபமுயபமலையைத்துநீ

தலை, நிழமணம்போய்த் தற்பதத்தைத்
தெளியுமட்டுந் தேசிகனுற மெய்ச்சொல்வழியிற்
செல்லுவாயே ௪

தூயதா யிகத்திலிராயப் பெரியோரா
மெய்வருந் சுபத்திருள மலவூக்குந் துயரு
மற்ற, மேய மாய பக்ஷேயி யதுவுந்தனனி
விலெனிறபாய மீட்டிதுமா நெறியதாக, மா
யைபின்ன வொழிந்த நன்மை சாந்தியினபம
வழுவாம லுதாரமா மதியாலெயதி, யாய
மொழிய பொருளுமுமேகருநுநெஞ்சை
யமரசமருமய தானபாவி லிருசந்திப்பாய

நல்லவரும் தீயவரு மெனைபோல நய
புத்தரகா யமுத்தணமன நலனிற்று, மல்லன
மலாமகடபுணாந்தபோ தும்மா மவாமகிழ்ச்சி
தருந் சாந்தியுமீனாா மாணருமெல்லவக,
கொலைமேய நிறுமனையாா புலனைநதா
லுய குறறமுநண ஹமயுநகாநது குறிராராவா
டாா, தொலலறிஞா மகமபுரிநதோ முனி
வாவிமாயமடா தாயவாயா ரிலுமவிளஙகு
தாயனமேடாா ௫

ஞானவிமலகன்புகதை

அந்தமி லாதசோதி
யருக்கரு மளவிலாதாய
மெந்திய பிணியிலாதாய
மேவரும் பிறப்பிலாதா
யெந்தவை கனிறுமொரு
மியாவுமா யாவுமேயது
முந்திய மாகியோமரு
முதற்பரம் பொருளைனாஞை ()

பகர்வரிதாய முதலராற பயிலவேதா
கம பராபரத்தலாட புத்திரானம பலபோமெறழு,
மிகவுணாசாய கோபுருட னெனவாழுகுருக்க
வேதாந்தம விளங்கிரோ பிரமமெனறந,
துகளறுமிரு ஞானிகளிமரு குானமெனன
றுஞ குணியாரு ணியமெனறுரு மசாலலப
பட்டுமெ, நிகழ்ரவி மேதசுக்குக மேதசாயமனறு
மேதசவிதததுத நிகழ்யிடதுத நிகழாமறகும.

அத்தவதி னாதலாலாகாயபாவனையாற
கூழ்விணைவாருக, யதரிறமென மெயபொரு

ரும பாவித்த போதுள்ள தத்துவாம்சத், சித்திடையே மூவுலகு நிடாகாசமென்த தோன்றிச் சிதையும்பலகா, லித்தத்தையுரு செய்யவந்தா ளித்தத்தையுரு செய்யாம லிருக்குமனமே ற 9

முடிவுகண வருஞான மில்லாநீ டியில துவா முமமையாகி, யடாதருஞா தருஞான ஞேயமெழுந் தொடுங்குமிட மதுவேயாகும், திடவிசும்பன ருயிருந்தும விசும்பானதிலே யதுவாகு சித்தயபுந்தி, படாமனமபோயந் தாவரயபோற பெருமுளறி வொபபாமப பரமரூபம். 10

ஸ்லோகமதை

மனவானமும வானமு மாசறு ஞான வானு, மனவான மூன்றின முதல்வான மிரணடுமின்றிக, கனஞான வானெயது தலகணடதை விட்டுப்போத, நனவா யய லொன்றை யுற்றுணடு ஞானவானும். 11

சுகற்பசாலந தவிர்த்தாலுப சாந்த கித், துகப்புவி யானவயுமாகிய சோதி

ஞ்ஞானமு, மிங்கறபமுங் காணபவனில்லை
வெறுமபொய்யென்று, லங்கப்பொழு தவ
னறி வாலது சோதலாகும். 12

சேயரினறிய ஞானமே ஞானமு
நினைத்துப்பேற பெறுபேறு, மாயவனரிலை
பரிசயமுத்தியென றதிர்பரி சயயபணைணற.
ஞாயத்தாற்றா னென்றந்த விரவிலை சொன
னவ ரிருப்பாருங், காயவாதனை யறிவறச
சடாதிலைக கலந்தசைச வறக்னறா 13

கற்கடி கலை.

சியசமெனு புங்களையான செபபு
லொற விருக்கட்டிற சிறைசெய்கினறே,
னுங்கணமதி யாரறிந்தச னுயிராவாழவீ
ரெனவகுத்தெனை னுரைசெய கென்றைத,
துங்கார பதியுரைப்பத தொலலாககி நல
லமுதத துளிகளபோல, வங்கவருக்குரைதத
வெலா மிராகவகே னெனவசிட்ட னருள
னுறறா. 14

அண்டகிரை பலகோடி பலவாயு மொ
ன்றுமெவ வனுவினூரனே, விண்டகடற்

குமிழிகளபோல விரிந்தெர்கேகும விளா
ஞையும விணணனறேது, சணடறவுணடா
யிருநது மிலாதமெசது சரிதகேயுஞ் சரியா
தேது, கணடிடங்ல லாதாயு ந்றபெநது
சிழதாயுங கலலாடேது 15

வானிடையோ வியமெழுது கினற
செது விததிடையின மரஙகளபோல,
வினமிலா வெவவெறுகி ஒலகமெலா மிருக
கினற தியாதினினறு, மானகடற நிரை
நுரைபோ லொருபொருளும பிரிவாகா
தல மநதகீரு, மினமறு மெகிழசசியுமபோ
லேதோனறி யிருஙமயுமெங பொருமை
யாகும 16

இநதவிரு மிலபயனை நுமமூணாவா
லேதோன்ற வியமபுவீரற,கநதமுற வென
குழனமே லெபபோது மிருககினற கமழ்
போதாவீா, மதமுறு புநதியிறுல வகுத்
துரைகக மாட்டாது யயஙகுவீரால, வெந
தவயிற் றெரிகனற்கு விறகாவீ ரெனறாகளி
விரமபலோமே 17

மநதிரிமுன னுரைசெயவாய் மாசி
லாப பரமபொருளை வகுததுச சொனனுய
சிநதைககமுத லாமபொறிக ளாறறுல மெட
டாதசாந திறநதிறலே, யநதமிலலின மாத
திரமாய விணணிணுமொய சாமபரம வசைா
வேயாக, முநதுபர மாணடமெலா மவ
வறுவி லேதோனறி முதிரநது மாயும 18

திடமான வதனபுறமில லாமையிருபப
விணணுககு தனிபபோசதசா, விடமான
விணணனை மினனெனதெனத தெரிவரிய
வியலபிருககலே, திடமாக விலதாருரு சற
பாவத தாலுளதாயச செபபலாகும, புடமாக
விளஙகுதலா றசிததாகு மறிவதிலாப பொ
ருடடாற கலலாம 19

தானுகுமிகநொயதாமாகாயததிற சகத
திரளாஞ் சிததிரததைதத தானேகோடடு,
மானுத வுலகமெலாந தனதுசோதி யாத
லிறை லதற்குவே றயலொன்றிலலை, நீஙா
ருை சகபேத வடிவநசாருள் பிறகின்ற வதனை

வடிவாய நீங்காதென்றும, நாநாவாம
பொருடபுணர்வா னடந்தாக கடக்கவிட
மிலாமையினு னடவாதாகும 20

அடைவதறகொன றிலாமையினு
விலலையாகு மநவரதஞ சத்தையிலுண டாகு
மென்று, புடைபெயாநன மதியமைமசசன
புகலக்கேட்டுப போதவியாந தத்தறபினபு பூப
னயுண, னுடையவுணா வுரையென்ன வெ
னுருசொலவா னுலகத்தி னுறுதியிலா
வுறுதிதாமோ, தடையறுசிற பரமபொருளி
னுறுதியாருந தறபரத்தி னியலபினனனு
சாறறக்கேளாய 21

கருத்தத்தனைற சஙகறப விகறபமெல
லாங மகைவிடடல கைககொளளப படுவதா
குந, திருத்தகமுற தனவிரிவுங குவிவுதா
னுரு சிருடடியுஞசற பமுமாகுந திரளவே
காந்தத, தருத்தகமுறு வாககியத்தி னிட
டையாகு மவவேவத வாககியத்துக கயலு
மாகு, முருத்திகழு முனனா திலை திரணடினு
கத்து மூளையாகு மவையிரணடினுருவமாகும

சராசரமா முலகனைத்து மனரூபத்
தாற் றனஞ்செய்யும் விளையாட்டாரு சகமாய
தினாலும், புராதனமா மொருமையினிற்
பிரியாதாதும் பூரணசின் மாத்திரமாம்
பொருளென்றோய, விராசையுள்ள தவ
ழறியும் பரமிதென்று நிருபணமுரைத்த திட
நிருதிகொருகட்கொண்டு, விராவமுத மழை
சொரியக் குளிர்ந்தவாபோன மிக்கக்குளிர்ந்
தான சாத்முற வினமபலுற்றான் 23

உற்பத்திப் பிரகரணம்

மிகவாலுறுபல பொருள்களையு மேவா
தொழிந்தோர் யனையவென்றோர், சுகமா
யெவர்க்காய தனக்குறித்தாக த்யாகா
கோசையறிவரியோர், சகமானமதித புழு
வொப்பார சானறேருரைத்த நூறபழகி,
யகாநிலைய திாயனைத்தா மயருமனைத்த
திருப்பிடலார் 24

இருமையர்ருமப் பிருந்துவபோ லியா
மூமனத்தான் மனந்திருந்தும் இருமடா

நிராசை வடிவாகி நெறியுந்தன்று
வியற்றுவதாய், விருப்பாகினேன்றோ கொல்
தான வெய்யமனத்தி னுபாதி, பெரும
பாரந்தீர நற்கதியாம பிறிதோர் கதியுநன்
றுகா 25

வாயுமனத்தை யசங்கறப வாளா
வறுகக்கி னிறைமெத்தங்கு, மியாவுமதுவாம
பொருடோன்று மிகத்தவழிகின றறிவாலே,
மேவுமனத்தை விழுங்கியதின் மேலாமாயா
விசறபமெலா, மேவாவுமதியா வறிவுகடந்
துள்சந்தவிப்புங்கும் பொருளுணராவாய 26

வருந்தியுமன்று மனச்சலனமொழி
யில்லை யுணடென்று, திருந்த பதத்தி
லிருந்திடவா யிடாதீமெசலவ மிடரினறிப,
பொருந்தவேணடி மனமெனனுற் புவன
மூனறுந் துருமபாகுந் திருந்சவிளிமெதன
றனவெல்லாந் தீதாயதம்தானறின மனமா
றுடும 27

சித்தவிலாணிற றிகழுறிவாங் தியா
னத்தாலே யதிவெனனு, மொத்தபடையா

லையமற வொத்தை யறப்பா யறுத்தத் தறபின், மெய்த்துயாமேபோ மவனிவனென மேவுமெ ன்னத்துவித்துவாய, வேதத்தவிலையே மன பிதனை மறப்பாமவாளா லறுத்திடுவாய 28

தாழ்வுமுயர்வு மில்லாத சமபாவனை யாற் பிறப்பில்லா, வாழ்வுங்குமப பரமபத மாருப்பதமா மலைவாலே, வீழ்வுறுத மன ம்சூரிய வெம்மைகளை விடாததுபோ, லாழ்வுசெய்யுமலையுமன மகலாவறிவினாலே வு மனம 29

அலையுமந்த மனமுலகா மலைவுபோ கின மனநகெடுமிக, நிலையேயதவமு நூறக ருத்து நிமலவீடுக துணிபொருளுக, துலை விலலையே மனமாயை தொடாவாதலையு மதனபெயரா, மலையுமனமு மதுவஞ்ஞா மாருவிசாரத தான்மாயப்பாய 30

மெத்தகின்ற வாதனையை விட்டான மேலாகலமுளதாகு, சத்தினசத்திலிடை ன்னறு சைதன்னியத்திற சாட்டியத்தி, லொத்துநகின்ன றலைவதுவே யுளளமாகு

மிலவுள்ளாகு, சித்தின் முயலவாற சித்தா குகு செடத்தினை முயலவாற செடமாகும 31

ஊக்கமுள்ளதாய மனமொனறி லுறைக கிலதுவா மாதலினற, ருககுமனதை மனத தாலே தளளியேறித தளாவினறி, யாகக மழிவில பதமலிரைவி லடைவாயமனததை மனததாலே, நீககவலதாக தகைமைததா நிருபணியுதது நெறிபோல 32

எாநதவெநத வாதனைக ளிதயததெழுநத வவையெலலா, மநதவநத விடததழிககி லதுவேமாயைக கழிவாகு, முநதுபோக பேதமென மொழிநதவிருவா தனைவிடய, வநதபாவா பாவஙகண மாறறிவிகறப மற மகிழுவாய 33

அறிபவத்தாசை யறிலதுதானே யவி ததைய மனமுமாண டதுவாம. பொறிபயி லாசை துனபமா மிராசை புகலரு முததியா மினபம, பிறிவறுதனது முயற்சியாலுண டாம பேதையருணடெனு மவிததை, செறி

தரு பொயயாய நாமமாததிரமாயச சித
தெனததோறறிடு விலகாம 34

பிறப்பெறு மாயைக காரியததாலெங
கும் பிரிவறும்பெரும்பொருடோன்றி, விற
பபுறுமாயைக கிசைசயெழிவொ மிதனுடை
நாசமே வீடு, சிறபபலசஙகறபரு சிதைந
திடு விதுதான றேயநதிடு சிததெனுங
கதிரோன, புறப்படிலிருய விசும்பிலவா
தனையாம பொஙகிருள போமெனப புகல

கணடனவனைதது மாயையே யென
ருய கணணெணுந தததுவததாலே, தண
டறவதுதான கலநதுபோமெனருய தத
துவமாவதேய, [illegible], வெணடவறுரைப
பான் [illegible] றெயதிடா
மெதஙக [illegible] லாகி நாம
மறறுயா [illegible] பாலவ

தானலாதான வுடன்மூதறம்பொருளிற
ருனெனும பாவனையாய, ஞானமாமாயை
யுணாவிலோவிதிக்க வுளஅதா முணாவு

ரோாக இலந்தா, மானத்தினைத் நீக்க ஞைதய
பொறி யியற்று மன்னனவாக கமைக்சாபோல்
விடவி, லானகன மந்தியான முயற்சியாற
போகத் தானசவா ந்...மையவே ரதபபாய

பூகமாயச் சட்டமாயச் சுகாசுகங்களிலே
மூழ்கியோர பயனற வருந்துந, தேகமார்
நீயாரகோவகோயர்கார சித்திர மிருந்த
வாகாறு, யேகாாய மெய்யா யிலங்கியபிரம
மெங்குமாயிருக்கப்ப தோனருச, சோக
மாயப் பொய்யாய விளங்குருமாயை தோன
றுரு இருக்கவுந்தோனறய 38

ரோருபயவிட்டகலன் யோகமாமவேறு
சொலலிட முனபுபின பிலலை, யொரு
பொரு ளினைவை யொழிந்துமேலப்பா
லொருபொரு ளினைவுறிலநத, யிருபொரு
ணமுவு ணினைவறயிருக்கு மிகுசொரு பத்தி
யலபிந்துதான, மருவுகறபனை மாண டசை
விலகறபோலாய வருநறைச சுழுத்திநீ வடி
வாய. 39

இவையறிந்தோா மோகமெனு மளற்
றில்வீழா ரிவறறியலாமுதது திவரிலிடாமீண
டில்லை, நவையுறுமோகததொடு நாமடைவ
தெனனே நலலோரா னனனுலா னனரு
ஞானச, சுவைபெறுது நிராசையினு லென
றுநாடல் சுபமவிருமபலாகுமிநதசசுபேசசை
முற்றி, கவையறுநல லோரியறகை யாசா
ரஙகள கைவருதல விசாரமாக கருதல்
வேண்டுமெ 40

இனையசுபம் விரும்பலொடு விசார
மென்ற விரணடுநிறை தலுமவிடயத திச
சைமாறறி, நினைவுகுவி வதுசிததரு சிறக
லாகு நிகழுததியவிம மூனறுனு நெஞசங
தன்னில, வினைதருமவ விரததியினு லுண
மைபோத மனனுதலேயுணமைநிலைமருவ
லாகு, மினையனவிந நானகாலு முணமைப
போதத தமுநதியயற சாபசமற லசாரச
மாகும. 41

அறைநதபத மைநதாலுந தானும
போதத தபூநதியவின பததமைவாற

புறனுமுள்ளு, முறைநதயதாாத தஙகண்
மறைந தயலோாவனபா லுணாவதுவே
பதாாததரினை வொழிதலாகு, நிறைநத
விவை யாருலுமபேதமபோகக நிலைபெறு
தற சுபாவததே நிறறருனே, மறைநத
பொருள வெளியாககுந துரியமாகு மாசறு
சிவனினமுததா வழியீதாகும 42

சொனனதன்மே லுடலிறநத முததா
மேவுநதுரியா தீதபபதயாந துரியசசெலவந,
தனனுணாவாற் றனையறிநத பெருமை
சானறதலைவரு மெயதலுறுந தன்மையாகு,
மன்னியவிப பதமடைநத சிவனமுததா
பகிழசசிமறுக கறதபூநதா மாபிருலே.
யனனியாமசால வழிதுயிலவிட் டெழுந
தாாபோல வடுததனசெய குவாமசெயயாராகி
வாழவாா. 43

ஞானறியவை விளககுமா லுணாவா
யாவமைமபொறிககுந தொடாபாய ட்டறகு,
மானறபதாாத தஙகளெலா மறிவிருலா
புிநதுணமை யாகமாடடா வெனறறிவா

னறிபொருளா மிரண்டினிடை யறிவா
னுகவியைந்தருப, மூன்றியறிபொருளறிவா
னறிவிலிவை யுறநிவெ துயாநதவிடு 44

ஒரிடமயிட டோரிடத்தே யுளளபுறவி
லகுறினடு வுணமையாகிட, பேரிலதா
யுணாவிலதாயச சடமிலதா யதுநீயாயய
பரிபேயமென்றுங, கூரியபுந தியினுலே
யூகிததுக குமபமெயனுங குறிபபை
பாறறித, தூயதாம பூடமனததினை நுவக
கருததது விருததபடி தணாததிறபாய 45

பிறபபிறபபா மூடலைடததனப பிணி
ததுநறுமெ வாதனையாம பெரியபாச, மறப
பெரிய முயறசியிரு வுததிகொய பரமதா
மறிவினபுனைவை, புறபபடுமொய யாமுன
ளம புவனவிரறு பககமெனனுமே பொயகைய
காடடுக, சிறபபுாவிணணிலதாயு மில
தானனீலவாநரு செறிவடுதபோல 46

சோகமுறு சஙகறப நாசததான மன
மானிறமெனறுனுமதொடட, மோகவெறுறுயு வ

பனி விட்டகலுஞ் சரற்கால முதிரவந்
தானெ, மாகடயிளங்குயமெத்தென்ன கலவறிவு
மாத்திரமாய மாயாசாகி, யேகமாய வடி
வின்றிப பிறப்பிறப் பாயப்ரம மிலங்கு
மெனாயதாய 47

சுக்கிரஸ்ருதை.

சொன்னவுஞ்சுகங் களுக்குருவந் தோன்
ருகின்ற மாத்திரமாம், பன்னமினற்றி
யாவையுமாயப பேராவறிவாயப் பெருவினை
ளுயை, மனனுபிரம பொனமொன்றே வருந்தி
முயன்று பாவிபடா, யனவரீகயே கைவந்
தா லவைவறுமுளள மறிவுருவாம 48

தாமவியாஸகடர் கதை

சங்கஞ்செய மயலபோயத் தொந்தங்
கவிரந்தொலைநூச சாரவதின்றிச, சிங்கி
செய கட்டடியினறு நேறைறச செலலும
புடபோற, றுங்கமோ கத்தினின்றந தூய
மனம வெளியிறபோநது, பங்கமா வையங
கிரப் பறறொழு மனைதனநதிரும 49

நுனறவய மனமபூா ணசசை யடைங
தபூ ரணமெவணாடிஙகள, போன்றுற விளங
குமாகா ககாயமேல பொலிவுறமெருாகண.
முனனாறு ம திகா ாநதேவ முதலவாககுங
குமாமெயய முனறிய விசாாதநதாமலேயயா
பொரு மளயாநலெணடும 50

உமகது நாயாமெனனவுறறுனினாுண
ருடைமை, கலசமாா பூாவிமபோகங கங்குல
போன முடிநதகு, மலசது முலசுநதாமு
மறிவிலசிற சோதியெனறே சலனமில
கணணற கணடோா தததுவஙகலைம கண
டோா 51

அகிலசத தியமாயொனறு யநாதமா
மறிவுதானே, சகலபா வனைககுமுளளா
மெனககணடோா தமமைககணடோா, பகா
வுறு நாளுமிலலை பிறிதிலலை பரமையுண
டென, றிகமுற வுளளதிலலை திடையுறக
கணடோா கணடோா 52

நெறியிடை வநதோாகூடட நெறி
செலவோா காணுமோபோற், செறிதரு

போகமெல்லாஞ் சேதனா • காணபரனறே,
யறிவினான மனத்தைவென்றோ ரறபமே
பெரிதாயக்காணபா, பிறகதுயரா மென்ன
றேபெரியன போகம வேணடார 53

மனமெனும வினையைவென்றோ மல
ரடி முடிமேறகொளவா, மினநரகஙகளொள
ஞுபிராசரியத திருநதுவாாக்கு, முனமுறை
பாவமெனனு முயமசசகப்பிறறிருனும, கன
மேயற படைகளாலுங கரணமாம பகையை
வெல்வாய 54

ஞானிமனச செருக்குமாயத்துத தொடா
பொறிப பகையைவெல்லலிற, பணிபடு பகு
மக கானம்போற படாநதவா தவோகணமா
ருங, தனியறி யொனறேயெனறு சாதித்திய
மனமவெனபடடுய, கனியிருள் செறியும
பேயபோற கருததிலவா தனைவநதெயதும

மநதிரி யெனலா முணமை மருவுறும
விசாரத்தாலே,யிநதிரியஙகளெனனுமிடர்ப
பகை யறுத்தலாலே, தநதிரி யெனலாமிட்

டரு சமைத்தலா லேவலாளா, ஞெநதிரி
கிலாதவுள்ள நோக்கிய விவேகத்தோகேக

புலிக்கு மினபத்தாலே யனபுறு மனை
வியாகும் பாலிக்கு மியலபினாலே பாவனை
தநதையாகுஞ், சீலிக்கு முறுதியாலே தே
டருநட்புமாகும், தூலிக்குமவினைகளில்லாத
தாயமனம விவேகத்தோகேக 57

நலலன நூலகளாலே நலலன நெறி
யை நோககி, நலலன தியானஞசெயது
நல்லனுபவத்தைநணணி, நலலன சித்தி
நலகு நலலதாயத் தனைமாயக்கு, நலல
சோா தாதையாகி நலலவாக குளாக
தானே 58

துணிவுறு திடமாயச சாலத துகளற
நோககியாதும, பிணியறக் கணடுஞானப
பேருணர் வுணாததப்பட்டார, பணிவுறு
மிதயநதன்னிற் பழுதிறன குணத்திறலே,
மணியென விளஙகாநிறகு மாசறு முளளக
தானே 59

மனமணி பேதச்சேற்றின் மறைந்
தொரு வருகருங் தோன்றுக, கனமுறு
விவேகநீரால் கழுவினுற் சித்திகாட்டுமே,
வினவுறு விவேகமென்பான மெய்யன்மையை
பதியாறக்கண்டு, சினமுறு பொறியை வென்
று நீவரும் பிறவிநீவாய் 60

வீமபாசதிடர்கதை

வருத்தமற் றச்சஞ்சோக மத்தமின்றி
நன்னூற்பின்போ, யொருத்தரா லேவ
லின்றி புலாவுக்க நசிக்க வேண்டா, வருத்தங்க
ளனாத்தமாகு மளவில்போ கங்களேயாம்,
பெருத்தவா பத்தாலுசெல்வம் பேரின்ப
நிராசைதானே 61

இடும்பைக்கூர் சங்கமின்றி யியற்கையா
சாரமெய்திக், குடும்பமாந் துயாசிற்றின்பங்
குறித்திடாப் பெருமையோகக்கு, நெடும்
புகழ் வாணாள்செல்வ நிறைகுண மனைத்து
முண்டாயப் டும்பலன் வசந்தகாலக் கொடி
களைபோற் பலிக்குமன்றே. 62

நானெனும் பொருளகாணுதோர் ஞானவா காயஙகாணுர், நானெனுமபொருளைக கணடோர் ஞானவா காயமாவார, நானெனு மகஙகாரக்கார் ஞனவிண மதியை மூட, ஞெனெனுப் பரமவாமப னன்மலா விரியாதன்றே 63

மூவகை யுலகிலிநத வகஙகர முமமை யெனறு, மேவரு மிரணடென்று மிகவு மொன் றீனமாகும, யாவதும பரமு நாமே யீறிலமெமையலாதோா, பாவனையிலதென் றுருமபோதமே பரமாஙகாரம 64

சேனனெலவா விஜுஞ்சற்றுகிச செக ஙகளுககயலாயெனறு, மன்னுது மெனக கொளபோத மறறைறயாங காரமாகு, மிந நிலை யிரணைடிஞுசீவனை முததாபா விருநதீ டேறபா, துன்னரு முததிநலகுஞ் சுதத வறு பநதஙகா 65

ஒற்றமா மகஙகாரஙக ளிரணடிஞற் பாமமெயதி, யூற்றமாமவறறைறநஙகி யோர

கவ கரமுமின்றி, யாதறலரினிற்றியெனனி
றைவியா பதமதாகுங, தோறறுட ஞெனை
ஞைமை சுருதிகள செரலலுமுததி 66

அனைததையு மறிநதோராதமமை யறி
வென வறிவாற கணடோா, வினைதமதொட
ரிலாதோரொன்றின விருபபமும வெறுபபு
மிலலோா, வினைததுளங்கருகாலததி லெய
தியங்கலையினிறபோா, நினைததுணை யொனி
றுமைய மிலாதவா தெளிவுசானறோா 67

நாரூரன் கதை.

ஒழியாததுயாமாயை யெனுமாபதததை
யொழிககமன நாசமோ ருபாயமாகு, மிழி
யாத மெயஞஞானப பொருளையலலா
மியமபககேட டயராம லிதயஙகொள்வாய,
பழியானபோகததி னிசசைதானே பநதமா
மதுவிடலேபரமமாகும, வழியான பனனூ
லாற் பயனகொலெனன வருநதாம லிவவ
ழியே வருதலவேணடும 68

உளளினுமபுறதது மெழுநதசஙகறப
மொருககிட வொருபபடினைவா, யெ...

ருந்தவங்கள கற்பகோடிகணீ யியற்றினும பாதலம்பூமி, தள்ளருந்துறக்க மேவினுமு ணக்குச சாற்றுசங் கற்பமாயவல்லாற, றெள ளியபரம பதத்தினைமேவத தியக்கமி லுபா யமவே றிலலை 69

அறிவெனுமவிசைசசங கற்பமாமூளையா மனையசங்கற்பமாநதனனைப, பிறிவுறத்தா னே செயதுதான பிரகதும பெரிதுற வளா நதிருந்தானே, செறிதயரொழியா வினப மொனறிலலை யாதலாற செபபுசங்கற்ப நெ றியுரற்னையே ளிறபுறுங்கையி னிமிடமும பாவனைதனையேல 70

எபூநதசசங்கற்ப பாவனைவிட்டா விறந துபோமிதனையிங கிதறு, லழுநதுறயாயத து மனததினை மனததையறுததுங்கினைறி வினீங்கிற்பா, யுழுந்துருள்பொழுதின் முடியு மீதரிதோ வுலகமுமவானமுமொாகது, முபூந தியபொயயாயப போமவிகறபததான முளை ததனை யனறிமுனனிலதால 71

கசன் கதை.

நாமுட லெனனுமாசான ஞானககண
குருடாயபபோகுந, தோமுறு மதனைததூர
த தூாபபரேற சோதிஞான, மாமுகி லிலா
நிலாபபோல வயஙகிடு மிளைடகணணு, லே
முறு பிறவிவேலை யிருஙகரை யெளிதுதோ
னறும 72

அனைததினுங கததனல்லே னவனிவ
னலலேனெனனன, நினைததுளததுறுதியாகி
நிறறியா லஃதினறெனனி, லனைததினுங
கததருமேனை யாவருமதுநா னெனனன, நினை
ததசைவொனறுமினறி நிசசயமாகிநிற்பாய

அன்றெனி லொன்றுமல்ல வொனறு
நாமாகுமெனறே, நின்றவிப பததினன்று
நினபதந்தனினீநிற்பா, யொன்றெனும் பத
ததைககணடவுததமாதனபானிற்பர், துன்
றுவா தனையெயபநதந தொல்லைவீ டதனைத
தீரதல். 74

உள்ளுறு தொழிலகண்முற்று மொருக்
கியோ ருணாவைட்பற்றி, மெளனாவாஙகது

யுமந்தக கரணங்க ளுடனேவிடயத, தனளு
வவெல்லா மெதநாற றளவிளு யதுவுந்தள
ளித, தெள்ளுணா வுள்ளுசெயலைகதேசிரு
ளனைத்துநந்நாந்து 75

மறுகுவா சனைகழாந்த மவுனதலைத
யொழிய வேறே, ருறுகதி நலலதிலலை
யுணாவனை வணாநத தாகுந கூறுதிசை பந்
தூகுகூறறி மீணடதாந தொலலை ஞாலத,
தறுதியா யுணமைகணடோா சிலாநனறே
ரவறறினமாயவோா 76

தேகதலைத நோக்கியன்றே செகமெ
லாந திரிவதபலா, லேகதலைத நோககியன
றே வெஙகளுறும பஞசபூத, நாகதலைத மண
ணைககிழை நாடினு மாறுகாணே, மோகத்
தை விடுதுமெனறே திடமுறறா முழுதும்
பறறா 77

பிரமமாகுசுதத வேலை நுரைகளாமபி
றஙகவெல்லாம, பரமவாதிதன முன்னாக்
கானலாம பரவைஞாலஞ், திரமதா மிதனை
முனனே செப்பினன வியாழனறநத, வரம

கனகசமுமெ பேரோனா மற்றதுவன்மலமெ ட்பாய 78

மேனியிற புறகதினுளளினை மேமெலா டு கீழிறறிககில, வானிலவை யகததிமெலஙகு நானணறி மறமெருனறிலலை, யானிலாவிட முமிலலை யெனதிடததிலாது மிலலை, தா னிகழ பொருளவே றிலலை சச்சிதானநதமெ னறுன் 79

திதிபபிரகரணம்

கொளளற பாலது துயரிலா சுவானிலை குறுகுத, தளளற பாலது தீயவா னெறியெ லூருசழகமைக, யெளளற பாலதா முலகமே தியாமெவ னெனறே, தெளளற பாலது குரவராலறிவிருதறீர 80

சனகராஜன் கதை

வழுவறுசத துவகுணததோர் தோலு ரிகதுமரவெனன மாயாபாச, நழுவுவரெல் வாழயிரம நாமதுவேயென்றெணணினாமும் மேவறே, முழுதுலகம வேறென்று மோக

மொழியபாய பரம ஆலசசித்தி, செழுவன சறபனையெலொங கடலிலலை போலமெ டா யிலலை யனறி 81

போகமிலலை மோகமிலலை பிறப்பிலலை பிறப்பிறப்பிற சுழலவாரிலலை, யேகமென லிஙகெனறு முளளபொரு ளேயுளளதிரங கவேணடா, மூகமுறவருவனபோ வனெவனை யேற செந்தனைகளொனறுமிலலா, மாகன சததுவகுணததோடொருவரு யிடமெலலா மாறறிறபாய 82

சமமாகிச சொரூபததேநிலையாகிசநிர மதியாயச சாநதனுகி, யமாமனன மெளனி யாய நனமணிபோற றெளிநதுதுய ரனேக துந தீரவாய, நிமலமுறநிகழகாலததொழிற செயதி யாவையினு நேயமின்றி, நமமெத னைகொளளுதல்விடுத விரணடுமறறதுன பமெலலா நாசஞசெயவாய. 83

இனிப்பிறவா முடிவான பிறப்பிலே மயஞஞான மெளிதிலுணடாம, பனிச

சுடாவெண ணித்திலங்க முர்த்தய்யா றோங்கி
லலலாற பவெத்தணடோ, மீனித்தவர்னெ
மேலோராய நல்லோராய மித்திரராய்த்தெ
ளிந்தோராகி, யனித்தமறு முத்தராயஞானி
களாங குணம்மல்லா மவனாசம்சரும 84

மேதென்ற சரித்திரத்தி னைநாதம
மேமபுலகெலாம விருமபுந்தனமை, கொத
தொன்ற வனவுடங்கீற குழலிசையாண மகிழ
விலங்கின கூட்டமபாலு, மித்தனமை
யாவருக்கும பொருளையிரு வியமபியதா
மிதனில வேறுயா, சதமதனற வழியிரண
டேழுபவந்தாயப ஏகவாறலற்கு சாறறக
கேளமோ 85

தேகனெசொற பிறயாம வெறுட்டிக
கிர்மையயப்பையத ரியாசக சிஙகிப், பேசிய
சென்மத்தாத லடுத்ததசில பிறப்பிலோலாதல்
பேறும, மாசறுவிற பதத்திசிறி துணடாகு
மனத்தாரறன் மனனத்தாலே, யேசறுமா
காசபலம வீழ்வதுபோனமெய்ஞ்ஞான மெ
ளிதிலுணடாம 86

வெளியாரும பொருபபுறைறவோவிழி
பபுலததில மேவாதோா விளமபுகித, நெறி
யாரமன னவனைகேட்ட படியுரைபப நெடி
யவனே நினைவிற வொளவாய, யறிவானு
மறிபொருளும கூடியகூட்டாவிலெழு மறி
வாநநதம பறியாத வாயைய தததுவதமெசழு
நததாமதனைப பேசலை செயவாம 87

காணபாஞா சாணபணவுங காடசியும
வா தனையுடமே சபுலவிடமே, சேணபாவு
சாடசிகரு முதலொவ யா மசசொருபஞ சிந
தை செயவா, மேணபால முளைதிலெத
னுயிரணடி னிடையெயதி யிறயிலாதாய,
மாணபான வொளிகெலலா மொளியாமச
சொருபததை மதிததல செயவாம 88

அகயகமென் றனைததுயிரி னிடத்து
மிருந தனவாத முரைபபதாகி, நிகழொளி
யாயானமதத துவமான சொருபததை
நினை ததல செயவாந, திகழிதய குகையுறை
யுந தேவதையை விட்டயலே தெயவநதே
டன, மிகவரிய சவுததுவததை யெறிநது
சிறு மணிதேடு வேட்டைக போலாம 89

மன்னர் [illegible] காவலெல்லாம் வாரணாதிக
கோடியின வனத்தைச் சூட்டு, நின்றானை யினர்
தாமமுத கண்ணாசுவனமீரு வியப்பயனருளே
யானாரும், கோளான பொருளானதினை
முலவைபாவெயின் யினிமையிலாக குருநய
கணம், மீமாத பாவனையாற கடவெணபாா
வேவியிய வேவெருணானோருவ 90

ஏழுமிழமு [illegible] முறயி திரியட
பாட்டுப்பின யிடய [illegible] வழுத்தாவிலே கத
தடியவ வசிராகமொரா [illegible] மகந்திரனொறு
படைநால் தேரா, கிழுப்பெடமே நருமே ண
முக கந்திநிபிமுறை பசீய தி யிடாந்ர பொருதி,
[illegible] வழிவாகுற பருகிலேயைய வெ
ளிர்த்தொ முகந்திவயனைன 91

[illegible] தின முடிமேலே யில்லாமை
விற்றிரு த முலகிமெலயான, தெனருற
நலமுறைழுநின் மிரந்திலே யெபபொழுதுக
பெ நவாழு, மெனாமற வின்பழுதினை றவெ
[illegible] மயல் தமபா [illegible] திருமருமெனமுருத்கொள

ளததக சனவான குறறமிலாப் பொரு
ளேது குறிபபு ளேற்கே 92

சஙகற்ப நாசததா லெளிதாக மனநாச
ந தானே யெயது, மஙகுறற மனமிறககிற
சஙமரா ணஙகளெனு மாருமாய், மிஙகிபயா
லெனைததிருநத களளனைககண டேனகண
டே னிவனபோ லெருசம, பொயசுற்ற நெ
ஞசததா னெநொனெஞ சேனினறு பொ
ன்று விபடேன 93

பேசியநனவிசாரததாற் சனகாபிரான்
பெறுமபேறு பெறறதலலால, வாசியுள மற்
றொன்றால வநததலல வாரீச மலாடகணயா
லே, யாசிலதாயச செவவியதாயத தனதான
விசாரததா லடைவதலலாற, மேறசிசில
லாயினா செயதொழிலாற பெறலாமோ
சிறசொருபம. 94

இலஙகியநதாரணியா ரிதயமெனு
ஞ் சரசகறையி லிருசருமபோதஙு, கலஙகலி
லா விவேகியர்ககுக கருதுபொருள கறபகம்
போற் கணததினலசுந, துலஙகுவீரா நய

படைத்துப் பேதைமைபோய நல்லறிவு
தோன்றினோரை, விலங்குகவ சததோரை
யமபுகள்போற் காமாதி விகறபநதர்ககா 95

புண்ணிய பாவனர் கதை.

போகவரசநா பிககொடி முளைததெ
ழ மூலரு, சோகமாசுண மிருநகர சாளவ
தோரா ருஃ, லாகமேமுத வியானெனக கா
ணமரு ரான, மேகமாகிய பராபரந தோ
ன்றிறு விறகசம. 96

அனிதத மிசசக மென்பதை நாடோ
றுமகறறி, நுணிதறு நோககினா சனகளைப
போலநா னறிவாற, றனிதத மெயப
பொருள பகுவததறிகுவா, னததால,மணி
தத ராறகருமததிறை றேவரால வாரா 97

சனன மருபினாககவருடை முயற்சி
யே சாறைந, தினமும மியகிவ றெனெனுரு
சிறுமைதான சிதையி, லனகமாயுல கெஙகு
மாம விசாலமுண டாகு. மனனுறததனை
ப்யாசசிதாமம் காணபுற வருமால 98

வாதனை யெனனு மிநத வலையுநதி லொ
ளாலீாந்து, மோதுகு றைககாறசிநது முகி
லெனசசிநதி நிறபாய, பாதவங குடாரநதா
லே படுப்பபோனெருசை நெருசாற, நீதற
மாயததுமேலாம பதததிலே நிரமாய நிற
பாய 99

மடஙகலவீ ரியததாற பெறற தலைச
தின்னு மாறசா லமபோற, தொடாநது செ
ன மனனுஞரிததாற சேரனறிய பொருளை
ப பறறும, படாநதுகாண பவறறைப பறறி
ன மனஙகெடாப பநதம போகாத, திடங
கொளகாண பவறறை நீககிற சிததம போ
ய முததியாகும 100

இனியனை வினியம கொளவா னிரண
டெயவிட டிவறறினூடே, தனிக்க யினிலைய
நாடித தறபாயயயாய நிறபாய, நமபல லூ
யயபான்றுயபப திரணடுககு நடுவேதானே,
யனிசமபற றினறிராசு மதுபறறி யதனு
னிறபாய 101

காதலாற் கட்டிலுய்யா கயிறறிஞற் கட்டிலுயயவா, ராதலா லாசைக கடடை யசஙகறபத தழுபபாய நானென, ஞேது பா வனையை நானென ஞதசோா வாளால வீட்டி, யேதமில சுபாவம பாவித தெழுபவ மிலாவீ டெயதி 102

பொருளிஞே மலலநாமு நமதல்ல பொருளுமெனறே,தெருளுறஙக குளிர்நதி யாவும விநோதமாயச செயயு நெஞசான, மருளறுநிசசயததால வாதனை விடுதருனே, யருள்பொழி மேகமொபபாய தேயமென் றறிவாயனறே. 103

துனதுவா தனைமாண டெல்லாஞ் சம மதா நெஞசாற் பணணி, யெனதெஞ துடலை நீககி னிநதவா சனைநாசந்தா, னன கமா நேயமாகு மகஙகர மயமதான, வின வுவா தனையை முற்றும் விநோதமாய விட் டோா மேலோா 104

த ததசத தென்னப்பட்ட சகலபாவனை யி லென்றுங, கொததற வாஞச மாற்றிக்

குறைவிலபேருளளத்தனுகிச, சுத்தநல லுத்த
ரமான சொரூபத்தி னிறபாய பெத்த,
முத்தமா மாசையினப துனபயங்கண முழு
துநீக்கி 105

போனமுந திரையு மிலலாப பெருங
கடல போலநிறபாய, மானவ கேணமற
றென்று மாசிலா விசார முளளோராக, கான
நிசசய நாலுணடா மடித்தலை படடோனே,
யீனவுற றவர்தாய தநதை யெனபதோ
ரறுதிதானே 106

ஒன்றெனும பரமரூபத தொருசத்தி
யொருமையாலே, நினறெழு கினறதனறே
னின்னது பிறரதெனறும, பொனறிய திருந
தசெதனறும பொருளகளிற கருமந்தனனி,
லெனறுமின் பததுனபஙக ளிதயத்தி லூன
றவேணடாம 107

உன்னுருவை நீகாணு ஞானக்கண்ணி
லொனறலா வாசையெனுங காசமுற்று, மன்
னததீரத துளககமலத துளளேநோயய
வறிவுடைய வுன்மனத்தா லுன்குருவினை,

யின்னபடி யெனரோகி மயக்கமெல்லா
மிறையுமற வொழிந்திடப மெய்நிறபாய,
பின்னவனே யெனமுனரே ஞானநதா
னென்று பெருந்தகைக்கு வசிட்டமுனி
பேசினனே 108

மாவலிகதை

இச்சையாம விறகுமாணடா லெண்ண
மாம வனனிமாளு, நிச்சய மாகும்தேயத தி
யாகமா செய்த்து ரேறி, பெரிய வ்தாயக
கணணுல வேட்கையான மிகவுமவாகெ,
கொசசைஞா லதனை நோக்கு குறைவற
விருபபாய தீரா 109

ஆய தேயத தி லமபெரும பூதமு மில
லைச, சேய குனறிலலை வனமிலலைத தீரத
தஙகளிலலைத, தாய தேவரே முதலிய தொ
ல்லுயி ரிலலை, நாயகன பெருஞ சுடரொனு
மொருவனே நண்ணும 110

மிககவறிவால் விசாரததான் மெயம்
ன ம யுணாவு ரிராசையுநீ, யொக்கவெனறுங
கைக்கொளவா யூற்றமான ரிராசையினுற்,

றக்கவிசாரம் விசாரதசாற் றவிரா நிராசை
தம்மாற்றூந, தொடங்கு நிரம்பும வாரிதியுந
தொடாமேகமுந்துனை னூதலபோலாம 111

நாட்டினியலபு வழுவாம னடடோாக
கிதமா நறபொருளக, ளீடடி முன்ன மத
ஞலே யினிய குணததி லுயாநதோரைக,
கூட்டி யவரா னிராசையினைக கூடியதனால்
விசாரததைத, தீட்டி யதனை மெயஞ்ஞா
னந தெளிநதான முத்தி சித்திக்கும. 112

வருங்கற் பகவிண விரைந்தேக வந
தேன் பலசொல் வியும்பயனென்ன, சுருஙகச
சொல்லும் பயனகேளாய தோன்ற விஙகுள
ளதுவுஞ்சித, தொருஙகப் புறத்துஞ் சித்
தெல்லை யுள்ளதுஞ்சித தெல்லையற, றொ
ருஙகுற் றதுஞ்சித தியான்சிதது நீசிததுலக
நிறைசிததே. 113

தெரிக்கும் பொருளுந தரிசனமுந்
தீர்நது வெறுநின் மலவடிவாய்ப், புரிககு
முதயம் விடாதெனறும பொலியும் பரமப்

பொருளானேனை, வரிகருங காட்சி யிலாவ
றிவே வடிவா யொருகா லேயெஙகும,
விரிகரு நிறைவா யுபசாநத வெளியா யறிவா
மிகுபொருளுனை 114

ஒஙகுஞ சின்மாத திரபபொருளா
மோஙகாரததை யுணணினேநது, தூஙகுந
தியான பராஞகித தொடாசங கறப மெல
லாமபோய, வாஙகுநதொழிலே டணையைய
மனனஞான மெஞயமிலை, தாஙகுஞாதாவ
னைததுமறத தனிசசித திரமபோ னெடி தி
ருநதான 115

எஙகேயெஙகே மனமோடி யிளையோ
ரெனன வீழநதழுநது, மஙகேயஙகே நின
றெழுபபி யகணட வறிவி லடைவிபபாய,
சஙகேதமதா யிவவாறு சாதிததுளமா மத
கரியை, வெஙகேதமறத தளைதமெதலலா
விசாரததாலும வீடணைவாம 116

பிரகலாதன்கதை.

எனதற றெணண மெல்லாம்போ
யிளைப்பறறைந்து பொறிமயல்போ, யனக

வறிவாயத தொழிலினறி யறியுமபொருடீ
ரறிவேயாயக, கணமாயுளளுமபுறபபினுநிட்
களமாயுணடா மாதகிரமாயச, சநநமரண
மிலாவெனனோத தயாபககணடேன சததி
யமே 117

காதிகதை.

மாலசற குரையபா னநதருவிநத
மணமுத வியாவையு மனசதில, பாலுற
விருபப தனைறியே புறசதிற பயிலவதோா
காலமுமிலதா, மூலமில கனவு மயககமு
மதமுமுதலிய நெறிகளி லியாருரு, சீல
மாய நோககி யனுபவிககினமுா கொளளயுட
சகமிருப பதுவே 118

இஙனவ ஞனீ தருவென தெனறே
யிடரின்மூழ குவரறி விலலா, ரவனியா
முழுது நாமெனு முணமை யறிநதவ ரமூங
கினின் றயராா, பவனமார் பொருளிற பகிா
வுறு மனர்த்த பாவனை புநதியிற பொருங

இக், கவருரு ரதனி விவாக்ணமோ கத நிற
கவலவுரா தததுவங கணடோா 119

உத்நாலகன்குரை.

தஙகறப வேடகையனு சநதானங க
ணங்தோறுங தவிாததி யெனனின, மஙகுற
ற மஞலயநதா ணதுவாகு மஞலயதனை,த
மநவுபோதம, பஙகறற பிரதநியகசே தன
மாகு மதறகுமஞ பாவமெனப, தஙகுந
தா னிலாவியலபா மாதலிஞண மஞவிகற
ப மினறிபபோம 120

நலனிழிவாரு சஙகேதத தானசையெ
னும விசேஷைகயை நணஞயாக்ச, சலன
முறு விருபபுவெறுப் பறவுணாவின சாரபா
ந தாஞயவாழவா, யலகறநா னிவனவனீ
ததுவெணநாம வாதனேக ளறுதநோன
றெனறே,நிலவியங்ட டையிலாறிச சறசினை
மாத திரபரஞய நினறுவாழவாய 121

எனதுபிறரதுவெனனுமெணணமறச
சஙகலபயி விரணடற ஞெனருயக, கனவயி

ரத தம்பமென வுணாவுருவைப் பற்றிங்லை கணடீறபா, யனகமுட னமலமா யகணட மாந தனனறிவி லமைவென் றுணடாகு, சனனமயக கதாகருக காரணமாம பிரி வனறு தவிாநது போமே 122

கூடுசெயுந தனவாயி ஞாலாறபொன் றுய கோசகா ரககிரும்க கூட்டமபோல, வோடுபொறி யெனுஞ்சுககாண் மயலால் வீணே யுலர்நதுவீா பொறிகளெலகா மு றையுளான, நீடுமனனே யொடுஙகிப் பொறி களோடு நீவேறற் றுதனுமதத துவததை நேரே, நாடுதிபற் றற்றொன்று ய முததி யான ஞானவடி வினானிலையாய நணணு வாயே. 123

பறறறுநின் ணியமதியோ னுளளே தோனறும பரிசமெலாந தாளுகினற பார் வையாலே, யற்றனவாக கினன்மூல வாயில செமமியஙகதசொன் பதுவாயி லனிலமெல் லாங, குற்றமற முகமடைததாற் புறததுவா ரங கும்பததுக் கடைபடல்போற் குறிதத

டைத்தா, னுற்றலைய மெஞ்ஞானகுணத்தைச
சோந்த நெஞ்சைய யுயரிதய வாகாயத் தொடுக
கின்றேனே 124

விநறபமெலா மிறத்நலுமே மிதய
விணணில விவேகபா னுவைமறைத்து வி
ரிநத காருல, சகத்திலி னுளருசனததின்
பாராததபமேபாத தஙனுளவிவே கததாலே
தவிாதநானதைத,யகத் திருணன ருயகெ
டலுஞ சுடாவநகெதயஙு வமழுனிவ னதனை
யுஙகண டகறறி மாயததான, நிகழ்சசியொ
ளி யகலுதலுஞ சுழன்று நெஞசநிசியினடுப
போலுறககநோநததனறே 125

போகாத தாயிலினையு மறுததான
றாக்கம போகுதலு மாகாச போதம வநது,
தாகாசபோதமழிந திடலும வலலை யவன
மனமோ கஞ்சோநத வநதமோக, நோகா
மன மனததினைவிட் டேகுமாறு நாகஙி
ஞன பேரிதய நோக்கு மிககோ, னேகாத
விரவுதரு மந்தகார மிவ்வுலகி னினறகறறு
மிரவிபோல 126

அன்னகாலேயி லிருள்சுடர்துயில்மயக்
கனைதததையு மறுததோட்டி, மனனுபோ
ரவத தையையடைந தொருகணம வருத
தமா றியதுளள, மினனறீநதாட னேய
னைத துருவமா மறிவையெய்ய தியதனறே,
நனனெனெஙகை ரதகெககின் றெதிாததுமுற
றலர்நைறந திடுகிறபோல் 127

பாநதவுள்ளத தி றெருமைமயின் செறி
வினைப பழகலாற பெருஞசிநது, நிாநதரித
தெஙகுஞ சமமதாயினன்புவி நிறைவுறும
வெயிலெனனத, திாநதருஞசிதகி றொரு
மையைநெமெபகற் செறிபரி சயஞசெயய,
வாநதைதீாநதசற பாவசாமாணிய மடைநத
ன னதஞலே 128

சுாதுக்கதை.

துயில்விழிப்புச் சொலலசெலவுதொட
ாநதாலு மகமுகமாந தொடாபா லெனறும,
பயினமனையூா நாடெலலாம் பழுவமபோற
காண்பவரே பரமசிலா, செயிரிலா வகமு
கததா லெலலாமா காசமாயத திருஞசித்த,

முயிரனையாய சீதளமவந் தாணணிறையிற்
ச்தளமா முலகமெமலலாம 129

யாருரிச சகமெமயயன் பிறபபிறப்பெ
ங ஙனமெனறே யிதயததுளளே, யாருமெ
லப்படியே யாராயின மகததுவமே யடை
திசாலத, தாருன சுபாவரு யிருநதுளாநின
விசாரததாற ருனேநெஞச, நீநாமே படி
ந்தோனறித தனறுருவிட டினாபபாறித
துனபநீஙகும 130

எததனையெத தனைநீததாயகிலததைய
பரருசுடரா யெறிககுஞசோதி, யததனை
யதத னைதோனறு மெநநாணமட் டனைத
துமவிடா யநநாணமட்டுந, ததது வமாம
பொருளெயதாச சகலருமபோ ருறசேடந
தாருஞசிததந, தொததறவேற றுமையெல
லாம போகாதேற சமமான சோதி
தோனறு 131

பாசவிபாசர்கதை

நேறியுறவிடாம லுடனுறைநட்பா
நெஞ்சமாத திரததினைக கூடிச, சிறிதுந

தெதுவுஞ் சீவனுய்வுறுமாற சிஙகியா மிநதகு
னுடலை, முறிதருகாடட மோட்டினே ராக
முற்றுறு கருததினை ஞேகசி, யறியிலிவள
ளவா லறிநதுசோந திடலா மணடரு
மிறைஞசு பேரறிவை 132

உரைகளுக கெடடா துளதத னுபவிககி
னுறுவதா முரைததவ, தூரியங, கரைபறு
மிவைகண முழுதுமப பொருளாங கனபரி
ஞூமியாமுளளம, வரைவற வொடுஙகி னுட்
புறமெஙகு மனனியசராசர வடிவாம,புரை
யறுதேவதேவனுமபரமப் பொருளனு பவப
படுநதானே 133

வீதகவ்வியன்கதை.

ஈதனைததுஞ் சொரூபமே யானிங
கெததை யிசசிப்பே னெதையிகழ்வே னெ
னல்பற் றினமை, மாதுயாதீ ரிதுசீவன
முத்தாமெயயின மனனுமா வியானில்லைப
பிறருமிலலை, மேதகுமின பஙகளெலா
மேவினமேவ மேவாதேன மேவதா யிருகெ
வென்றே, யோதியவாறுளளேபற் றினமை

யுண்டே லுயாவீட்டுகெ ·கிதுநெறியென
றுணாந்தியனரே . 134

அனறியே யநுசரணைநிராகசி யறி
பொருளினை முடைவான வறிவாறநுமணி,
யொனறுமுப சாந்தறுயப் பளிங்குபோலுள
வொளிமேவிச சீவனெருமித்துநிறப,னன
றுணாந்ற சுகராசிப பெரியோராகி ஞான
பர மாயபபரம நனறுயப் பெறறோா, நினற
சைவாா புறத்தினயயிற பீலிபோல நிலே
கலயசாா மேருவைபபோ னெருசினுள
ளோ. 135

அறிபொருளை விட்டகனறு லதியுஞ
சிதத மநதனிலே வியாபாரமனை நது மலலாச,
செறிநனவிற் சுழுத்தியா மிதனைநாளுந
தீராதபரிபூரணமே செயயசசெயயப், பிறிவின
முது 'துரியமா மெனபாமேலோா பிழை
யிலா விதனிலே நிலைமைபெற்றுக, குறிய
யறுமா நநதமே காநதசீலக கொளகையா
லனநநதங கூடுமனறே. 136

சடமசடமெனுநோககமிரணடினூடே
தனிபாகினறபர தததுவததை, யிடவிய
போ தாரணய முதலாமவேத மிராமனே
பலகாலு மியமபுமனறே, படடுருகாண
பணநாடிமேவுமபோதிற பரமபொருளின
பறறுவிபபயினற வினபந, திடவனுபூ
தியினவடிவா மாதலாலே திகழபிரமசார
மெனச செபபுதானே 137

தெரிபொருளுந தரிசனமுஞ சேரும
போதிற சோநதசுக வறிவுமிசசு சிறநததா
முஞ, தெரிபொருளால விளைப்புணடாற
பநதமாகுந தெரிபொருளை விடடகனறு ற
றிடமகொளவீடாந, தெரிபொருளுந தரிச
னமுஞ சேருமபோதிற சோநதவனு பூதியி
டா இராநததாகுந, தெறிவுறவாய கதுபறறி
நிறபாய நீநின றிரநிலையாகு சுபூத திதனைச
சேருவாயே 138

ஆஙகதுவே யநீதபத மாதலாலே யது
கிஞ்சி லன்றெஙகு மதுவேயாகும, பாஙகுறு
வீ டென்றுமப ருலகிலிலலைப் பாதலததிற

பூசலத்திற பாலகிலிலலெ, வீடுகியவா ஙச
களெலலா மிறநத சாலெ விரிநதமனை யிறப
பதுவெ வீடெனமேருது, மேராகியவீ டெ
னககுளதெனை றுமேளெயணை முணடா
கின் மீணடுமென முறபவிககும 139

நீலைபபுமிகி லிவனுககுப பிறபபி
றபபு நீயகாது வனபநதர்லெயதாரு, மனைத
தினுககு மதீசுபா யுருவமெலலா மாகியகண்
ருதகுமசுத துவமேம்றகில, வினைதமொாட
ராம பநதமெநது முதநியெது வோறசசிந்
தையைககெடுபபாய மேலதாகாத, தனைத
தெளிநது நிறைநதமல மெருநாயநலல சாந
தியையுற் ேறாவிருமபாா சறறுமொன்றம்

வெநதோடு மாபநதாங் க
காட்டை வெடுமெழுப பமந[illegible]வுங்
தானரு, சநதோடரு சாநதியெநு மாபபுங
கொததுச சாறறுறுமிக நொ யுறிற றளாவு
நீரு, மநதோபாா குளபபடியா முலையா
மேரு வாசைககுரு விககூடா மவனிழன்றும,

வகதோர்புன றரும்பாகு சிராசைபூண்ட
மாருத வலஙகார வடிவுளோாகசே 141

உபசாந்திப்பிரகரணம்

பிராணாயாம வனபூககம பேணுஙகு
ருசசொல ரூபாயஙகள, விராவாசனம
போசனமியோகம விரமபு மிவறறு ஞயி
ரொடுஙகு, மிராயாசஙக விவசார மினமை
பவபா வனையினமை, யொராகா ரநதிட
நோக்க லுகரதத விவறறுல வாதனை
போம 142

தனதுமனததை யொருகாலே விசா
ரததால சமிபபிதத, வனைகன பிறவிபப
யன் பெறறே ளறபமெனிறு மிதயததே,
விசார மெழிலதுதான விடாது
மியோகததாற, கனமதாகிப் பலவித
மாங[illegible]பாயிரமாயப பலவாகும 143

சஙகமடியாப் பொருளுணடாகு சஙக
மடியா ளாபததாஞ், சஙகமடியா வாசைவ
ருஞ் சஙகமடியாப் பிறப்புணடாஞ், சஙக
மறுததல் வீடென்பர் சஙகமறுததல் பிறப்

பறுதநல், சஙகமறுததுப் பொருள்களினி
தனிசசீவனின்முத தியைப்பெறுவாய 144

புசுண்டன்கதை

கிஞ்சிலாகி விரிநதுசகத திரளாயக
கிளாதத விவைவயெல்லாம, விஞ்சுபிரம மே
யறிவு பிரமமேதி னிப்பிரமம, பஞ்சபூதம்
பிரமமாம பிரமநமது பகைபிரமந, தஞ்சநட்
புக கிளேபிரமஞ் சஙகராதி நிசசயமே 145

அஃதிஞாக குலகாநநதமய மறியாதவருக
கிடர்மயமாகு, செறிநத விருளா மநதகாக
குச செஙகணுள்ளோர்க கொளியாகும, பிறி
வில் பிரமமனேததுமென நாடிற் பிரமமவ
னேயா, நறியவமுதுண் டவனமுத மயத்
தை நணணு திரானனரே 146

இராகவெகுளி விடமபெருக விதயப்
புற்றி லோபமெனு, மராவநதணுகி விழுங
காத வறிஞா தம்மை யமனணுகான், விரா
விவேக நீாசுவறி மெயயாஙகடலில் வடவ
னலாயப், பராமல்வெகுளி வேராறுதத பண்
பிஞோரை யமனணுகான். 147

சடினமான வெநதிரததிற கலநததி லமபொன றுவதெனனக, சொடியமததுற றேயதலுருக கொளளைகயோளை யயலனு கான, முடிவிலாத நினமலயா முததிடப ததசேந சிததததி, னெடியதுயாதிரங நிலைய பாறு நிலைபெறறேருரை யமனறுகான

மயககமுபாதியலகினறி வாயமையாகி மேலிதமாயத, துயககுநதொடிறீாபொருள வசதமேத தொடர மனதைக செயவேணடும, பயககுநெடுஞ்சு னியநலகி யசுததமாகு பணமைபபே, யியககங காணுப் பொருள வசதமேதயெயதமனதைதச செயவேணடும

சுகமுறறேரா பாலிருககிற ககமேசோ வன றுயருறறோ பாலிருககிற றுயரேசேர் வன், சகமுறறு நட்பாவே ஞுதலாலேதவறு றுநோயறறுவி தழைதது வாழ்நதே, ஞுச வுறற வாபததி லசையேனசறறு முயாசம பததிறசகததோாஉ குழநடபாவெ, னகமற் றவதனலே நோயொன்றிலலா வாருயிா பெற்றிருககினறே னயவெனருன. 150

தேவபூசைக்கதை

எவனுடைய மனப்புற்றில் விராகருணி
வெற்றுமப்பணிக ளியக்கமில்லை, யவனேயுங்
கற் பகத்தருவா வணுகாத தொன்றுணர்ந்தோ
வறிவினமிக்கோய, கவனமற யறிவிற்றுனை
மதத்தேத்தாராயப் பலகலைநூல், கல்விமிக்குந்,
தவமறுகா மம்வெகுளி நிறைந்தோரே வேச
ரிப்போற் றன்னைத்தக்கோர் 151

தீவினையெல்லா மறுத்து மங்கலமெல்
லா முதவுந் தேவபூசை, யாவதெனக் கேட்
டலும்மெ யருளமெய் யவானெறிய வந்தா னியா
தெனமொழிற, கேவலமே யரியல்லவரனல்
ல பூசவுடற் கிடைத்த தல்ல, வோமுடன
மனறடியு முடிவுமிலாச் செயப்படா வுணா
வே தெய்வம் 152

அறிவுசம பாவனைசந் தோடமெனு
மலர்களா லெந்தேவாம, பிறிவரிய வாத்து
மத்தத்துவத்தையருச் சிப்பதே பெரியபூசை,
குறிவடிவிற பூசனைபூ சனையல்ல வகண்ட
மெனக் கூறுந்தெய்வ, நெறிகொளபுறத்

எனனூடலிற சிறகதிராயிலையுநதெ
யவாரெனனனை, யுனனுயு மனமயமை யாக
குகக ளுடையசததித திரளெலலாம, பின
னமினறி நாயகனைப பிரியா மகளிா போலு
ளாந, தனனுமெனறே யநவரதம தொடா
பாவனைசெய திடல வேணடுமெ 160

கோளளுவானுங கொளபொருளுங
கூடலுயிாககெலல லாமபொாத்ககா, நளுந
மநதக கூட்டததே ஞானயோகிக கலதான,
மூளளதேதங கதாசானே யுயபாணமாவுக
சருசசனையாந, தெளளு மிருபோக காறசங
களு சோா மனததாற் சகததுறைவாய 161

வில்வபலக்கதை

தெரிபொரு டரிசனருசோ கூட்டத
திற் சோநத வினபம, விரிபர மாாததமாகு
மதறகுமே வினிமேவறிலலைப, புரிதரு பிரம
நோககா மதனிறை பொனறுரு சிததம,
வரிசையாரு பெசுநாசம வருசமி லின்பந
தானே. 162

சிலைக்கதை

நாலுவாம பணதிகளுண ணளைறு
கினு மொருமையெ நணணுங கற்போ,
லாளுத சகஙகளையுள ளடகிளுமவெற
றுளமமெவா தறிவொன்றெயாய, காளு
பங கயமெலலாம வெறணறிக கனமயமாங
கணககெபோல, வாளுசிற சொரூபததைப
பிரியாத தனமயமாம வையமெலலாம 163

பிரமததின சறபாவ வடிவான பெரு
லகின பேதமெலலாம, பரமாாதத சுழுததி
யாயச சாநதமாயச சயமாகிப பயினற சித
தாயக, கரமுறற தனனுருவாங கணஞு
ருப கலவிடைததா மனாகள போலந, திர
மறற சிருட்டி யெலாம பயனிலலை யுடலக
ளெலாகுந சோரவெனறும 164

சதுவுந்திரர்கதை

அகருரு கொருகால விணபோ யரன்
புரத தரனைக கணடு, மிககசங கரனென்
றெ மெயமமையாய ஙனைகதலோடு, நககண
துருவாகி நயநதவா வீசனுடிற, ஞெகக

பல கணங்களோடொரு சுகமெய்யொரு ஞானத்
தோடுமே. 165

பகீரதன்கதை.

பகீரத னுரைப்பானையா பயிலச்சரா
மரணமோக, மகிலமா யச்சொரு செய்யு மரும்
துயாக கவதியேது, நிகழுவுற வருளவா
யென்னத திரிதுல னுரைப்பான் மனுவே,
நிகழுவுறு நேயந றனனை நிறைவடி வாக
நோக்கில. 166

அன்றுபோந துனபமெல்லா மகப்பந்த
மனைத்துமாயு, மொனறலா வையம போகு
முறுகரு மஙகணமாயு, நனறதா நேயந
,கானு ஞானமே வடிவமாகி, நினறதற சொ
ரூபமாகு நிகழ்ததிட விதனைக்கேளாய்

திரிதுல னுரைப்பான மனுவே சிததந்
தா னிதய விணணில, விரியுஞா னததானே
ய நிட்டையை மேவும பினனர்ப, பெரியதா
மனைதது மேனிப் பெருநதகை யாயசிவன்,
பரிபவ மாயசன்மம பயில வுரு துலகின்
மீட்டே. 168

சிகித்துவசன் கதை.

பலமத்தனை யொருகாலும் பலியாத
சாவணைத்தின பரிசுபோல, வலமருவா தனை
நிறாத கிரியையுமேற பலந்தனைனை யளிக்க
மாட்டா, வுலகமெலாம பிரமமெனும பாவ
கைமயா வஞ்ஞான மொழிந்து போனை,
மலமுறுவா தனைநோனைறு காணலினீ ருண
டென்று மதிப்பாருணடோ 169

நிறையறிவில சபமான நோக்கினரைச
சேவிதது நப்பநதரிசதுப, பொறையுடனே
வினையினுன முததிபெறு நுணணறிவு
பொருநது மெனறு, மறையவனபோ றித
நனுமே கணகளிா சொரிநதிரஙகி மன
வன சொலவா, னிறையவனே யறபபு
தமை யுனனுலே யுணாவுறறே னேழை
யானே 170

சனனகருமங களினவிததாயத தரு
வையசைககுங காற்றேபோற், றினமுமுட
லை யசைப்பதுவுஞ் சித்தமிதனைத தீவது
வே, யனைகசகலத தியாகமதா மதுவே பரம

வாசநாசம், வினவுபிறவெல லாமிகவும வெரு
வுகின்ற வெந்துயரே 171

இவ்வாயட்ட மெனுமபொலலா மரத
தின கொமபை யெபபொழுதும வெட்டி
வே ரோடு துமாயபடாய, விளையுறவா தனை
பனைகள பலகாய காயககும வேதனைவா ளா
லுளளே வெட்டினமாய, நினைவுறபபறற
மவள மாகிவாசநது ரோடுந்துசெய வாருளளோ
பெருகைச செறறேரோ, நனையமாப பனைவெ
டடற கவணமெனப ரதனவேலை யறுத்
தலே யறநனறெனபார 172

ஆதலினன் மிகநலல நெறியாலேநீ
யநதமன மரததினவே ரறுததுச சுட்டாற,
சாதமுரு தென்றலுமே மனனன சொல
வான றனிமரததின் விததாகு மகமபாவத
தை, மாதவனே சுடககனலே தெனறுய கு
மபன மறததுரைபபா ரைனெறனறனறு
கினற, போதவிசா ரததானே மனததின
விததைப பொனறு விசுங கனலெனவும
பூபன் சொல்வான. 173

என்னுடைய புந்தியிற் றெவ்வெணி
னேறு னிச்சசநா னலலமல வுடறு னலல,
துனறுபொறி கருமலல மனமுமலல
தொடாபுநதி யலலவகஙகாரமலல, வினன
சடமாதலறு மிலனலுஙகுமப னிலையனறே
ல வேருரீ யியமபுகெனன, மனனறரைப
பாலெனலலாம படைததளிதத மாமுநின
மாததிரமாம வடிவநாமேன 174

இநதவடி வாமெனககோ ரெதுகாணே
னிட மயனதநா ருவினவிசையா மகஙகா
ரதமைதது, யுநதமவன க யறிகிலே லுறநதவுநத
மொழி வரு மிரறுவை ருடைமே,தெனன
ன, வநதணனசொல வாயமனறு காரணத
தைத யன்றியோ காரியமுணடாகமாடடா,
முநதுமகப காரகாரணததைநாடி மொழி
யெனை மீணடாசன மொழிவதாருன் 175

அகமெனனுங குறறததின காரண
நா னறிவாகு மவவறிவிஙகடஙகு மாறென்,
மிகவுஙகாண பவறறிலறி வெழுதலாலே
மெலிகினறேன காண்பவறறை விமொ

றெயஙஙன், பகலகெனன மீணடநதக ரும
பன சொலவான போததினை காரணகீ பு
கனறுற பினனே, ஈகபூஙசா ரணருமகா
ரணருரு சொலவே னிஎகருநா னென
வதாரு நிருபன சொலவான 176

புகனறவுடன முதரபொருளுண டா
தலாலே போதமுள தாமமைவபொய யாரு
விலலை, யாயஙகாவே தனமெனறு மனந
திவவிதது மடஙகிவிடு மெனவசறருக
குமபன்சொலவா,னுகநதவுடலாதியுாமேற
சிததுண்டா முடலாதி பலபொருளக வி
லாதபோதி, னிகழநதவறி வெபபடியே நி
னறதென்று நிகழதெனன மீணடநத நிரு
பன் சொல்வான 177

எனறலுமே யாதிமுத லுளளவேதா
வியற்றியபல படைப்பாகு மிநதருால, நின்
றவவ னிதற்குககா ரணமலலாத நெறியே
தென் றலுஙகும்ப னிகழ்த்து கிறபான்,
றன்றுசிருட் டியிலமுனபு வெறிதாய்ச
சாநதங் தொடர்பிரம மேயுளதாயத துலஙகு

மநத, வொன்றொழிய விரணடிலலாக கார ணததா ருயாவேதா காரணதலைத. யுரு னெனவேருத 178

காவலன்பாாத நுயாபிரமம வேதா வுககுக காரணமன ரேுவெனனக குமபன சொலவான, கேவலமச சுதமாநதஞ சாம தஞசுததங கேடுபிறப் பிடாதோறறங இ ட்டா தெனறும, பாவனையற றடிமுடிவற றொனருயத துனறிப பகாவரிதாய நாடரி தாயப் பரம நிற்குந, தாவரிய வதுவெஙங னே துவெததாற சமைப்பவனுயப் புசிபபவ னுயச சாருமாறே 179

ஆதலினு லிதொன்றுஞ் செயததல்ல வடுத துளவிச சகமில்லை யறிவுமட்டு, மேர குசங கறபிதமே வேதாவாகு மெய்யாக வநி வன்றி வேறொனறில்லைச, சேதனமாத திர, துிநத சிருட்டி யநதச சேதனமே வடிவெ னறு செப்பலாகு, மோதியசெய வோனபுரி பபோ | னிரணடுமலல றுறுபவநீா பிரயபே யுனாயவெ வொ ட 180

உண்டான | சிருட்டிதா னன்றுய்ப் பார்க்கி லொழிந்துபோ முறதியா யுணரா வாறருற, கணடார்கள கயிறதிலே பாம பென் பாரபோற் காட்சியுறுங கலைநூலாற் கறரோ சார்வாற், றணடாத பரிசயததாற் சிலகாலததிற் ருவுமன நின்மலமாய்ச சசி போனிறகிற, பண்டாய வனுபூதி மயமாயத் தானே பாககியவான் களுககிநதப் பாரவை தோன்றும 181

உயிாக ளியாவையு முள்ளுற நானென வுன்னுபா வனைதானே, செயிர்செய சிதத மௌறுரைததலு மிஙகிது தீாப்பது மிக வன்பாம, வயிர மாவது தீர்வதெவ வகை யென மறிநதுமந் திர்.சொல்வான, வெயில் செய துன்பமோர் சிறிதிலை யகஙகாம விட மிக வெளிதாகும. 182

அலர்கசக்குமுன் னிமைக்குமு னகங் கர மகற்றுத லெளிதாகும், பலவுரைப்ப தென் னேகமா யநந்தமாய்ப் பரமசித் தே யாகிக், குலவுசுத்தமாய விண்ணினு நுணணி

தாய குறைவிலாப் பொருணிற்குஞ், சலன
மற்றதைப் பாவனைசெய்துப சாந்தனு'யிடர்
தீரவாய. 183

திகருங காலமு முதலிய வசதது சிறு
வடி வறததுனபங், தொகக வன்னவற் றுன
மறை யாமலே சூககமாய நொயதாகி, மிகக
சோதியா யனைதது மா யொனறுமாய் மெய
யறி வொனறெயாக, தககவிநிநிலே நிலலென
வுரைததனன் றலைமையா முபதேசம். 184

பொயய தாமுயற கொமபினைப் பற
றவும் போக்கவு நினைப்பாரா, யைய னைபா
போதபூ ரணததில யயலொனறு வருமா
றென, பொயய தாகிய வநேகபா வனையி
னைய பொருநதலபுன பிறபபாகு, மையா
மினறிய வேகபா வனையினி லழுநதுதவ
பவநீதல 185

மித்தையாபுருடன் கதை.

கடமதுடைந்தால் விண்பிரியாக காயம
மழிந்தா லுயிரழியா, தடவி தாஞ்சின் மாதி

திரயாயச சததாய விணணி னெண்ணிய
தாயத, தொடரு மணுவுக கணுவாகுரு சொ
ரூபமைநதா நாமெனெனறு, படருமணுபூ தியி
னைவே பயிலுமகுடமேபா னசிர துமால

யாதுமொனறுமெவ்விடதது மிறததல்
பிறததலிலதாகு, மோதுமவிவாததருபத
தா லுலகாயுப பிரமமேவளரு, பாதலாலிவ
வுலகெலலா மடியுமுடியு நவெறுமறப, பேதம
றப பாவாபாவம பிறவாப பொருளெனறி
டாதீரவாய. 187

ஆபாததுககெல் லாநிலைய மநிததமவ
ச மவிமேவகாய, பாவததுககு முதனையடமை
பவவித தழிவைப பறறியறா, தாபததுக
கோரிடமான தகவிலகஙகா ரததனைனை,
நபறறிலலா வறிவாமல நீககிலதுமேல ரால
நிலை 188

விரதத்திரயகதை

ஆதலாற காணபவறறி னுணமைநிலை
யிபபடியே யறிவில வையம, பேதமாய
மெபெருனற்ற பிறநததிலைக கயிறறிலராப

பிறப்ப ே, போ, வாதபனில வெறிலையா
தபமெனமேற பாவிதமேதாக காத பநதான,
பேதமற வாதபனுமை பேசுறுன்று விகறப
மிறு பேசுஙகாலே 189

தெரிபொருளென் றுளதல்ல பொயயு
மல சொப்பனததின திரளபோற றேன
றுந, தெரிபவனகேட போனசொலவோன
பரிசிபபோன மனங கொளவோன செல்
வோன மீளவோன, புரிவனவெல லாந
தானே புதிதாரு மலவெவலலாம பொருளெ
னறோவாய, புரிதருங்ன வெருழிவெலலா
மலமறுசின மாததிரமாம பொருளே கண
டாய 190

பொருமபெரிய வடிவான பிரமமேயாத
லாற பிறிதொன்றிலலை, வருமபொருளெல்
லாமறிவின கணனையா யிருத்தலிலிவ வைய
மெலலாங, கருமபுயலே யறிவேயாங கற்
பனைவே றில்லையாற காணப்பட்ட, வரும்
பொருள்க டமிலறிவுண டாதலின்று லறி
பொருளா மனைததுமில்லை. 191

செப்பியவிம் மாகததன் மாபோகி மகத்தான தியாகியெனற, விப்பரிசு விளங்கவரு ளெனக்கேட்ட பிருங்கிசற கீசன சொலவான, வெபபமுறு மிரகமுனி வின்ய மிடாறம்பாவ மிகு மிவற்றின, றப்பில பலர பலமிவறறில் விருப்பமறச செயவோனே தனிமாகத்தன. 192

மோனமுற வகஙகரமு மானமுமச சர முமபோய முடிங்கிவாடா, தீனமிலா தன செயவோ னெஙகணுமன பறசசாட்சியென லாயிசசை, தானறவே காரியஞசெய வோன வெருட்சி யாஙநதங தாகருறதோ, ஞனசம ஞயத்தொழிலா விடாசுகஙக ளுதயமுறு தவனமாகததன். 193

சனனதநின மரணத்தி லுதயததி லத் தமனங் தனினோாகி, மனமொததேகன மா கத்த னெனததெளிவாய மாபோகி மரபு கூறி ற,சினமுறறெறன் றினைாீககா ஞெனறை விரும் பான்பகுதி சோத துயப்போன

வினைவுற்ற மாயோகி யிவன் பெருமைமீளவு
நாம் விளம்பக் கேளாய 194

மிகவெருவ லாகந்த மில்லவாய மயக்க
மே விளைப்பதான, சுகமிடாகள் புசிதத்தவற்
றூற் கலஙகாதோன சராசரணங் தொடரு
மாயத், தகலரசு மிடிகளுகன றெனப்புசிப்
போன் புளிப்புகளைப் பழறசியுபபுப், பகர்
நிறைவு குறைவுசம மாயப்புசிப்போன் மா
யோகிப் பானமை யோனே. 195

உப்பினியல்பெனநன்மை தீமையிரண்
டிலுஞ் சமமா யொதது நிறபோன, றுப்புறு
மா போகியா மகத்தான தியாகிகுணஞ்
சொல்லக கேளாய, தபபிலறம பாவமிடர்
சுகமரணஞ் சநநமெலாஞ் சேரததள்ளுஞ்,
செப்பமுள புத்தியுளோன மகத்தான தியா
கியெனத் தெளிநது கொள்வாய். 196

தீங்கிடர்தீர் பிரமமாயக் கற்பனையெல்
லாமேவிச செயகைக்கொன்றூ, யோகங்கிய
வித் தாய்ப்பரம ரூபமாயப் பெரிதாகி யுயர்
மகத்தாய, வீஙகியபா வனையெல்லா நிறை

வதாய மெயஞ்ஞான வீராகிஞசி, லீஙகில
தென் றுரைப்பதா மாகாய மேததுவே
யென்று முணடால 197

அன்னியமா வோரிடததி லிதுகிஞசி
லெனவெனறு மசததுஞ் சத்தாக, துனனலு
ருதென்றுளளே திடரிலையா யகஙகாரங து
டைத்து நிற்பா, யுனனுளளே முகமாகிப்
புறததின்வரு வனவெலலா மொருஙகு
செயது, பினனுதொழி லிடர்மேவா தரு
வமிலா வகந்தையைநீ பிரியவென்றுன 198

இட்சுவாகுகதை.

வேகஙதேயு முலோபகுண மெலியுங
காம வினையடஙகு, மோகம்போயெங கொ
ளித்திடுமோ முடுகிகிளரா தைம்பொறிகள்,
சோகந்தாவி யடாது சுகமுமேலிட் டெழ
மாட்டா, தாகஙதீரக குளிாஙதுள்ளே சமங
தோன் றிடுமோ லெவ்விடத்தும். 199

இனைய காரணங களைப்பற்ற விகழ்த
விரண்டு மியல்பல்ல, வினைசெ யுடல முதற

பொருளகண் மேவுமியலபின் மேவிடுகெ,
வளைய பொருளகள் புந்தியினு லகலநீககி
யதிசீதம், புனையுட் கரணத தினறுமெயப்
போதம பரம மயமாவாய 200

தெளியுநீரி லுட்புறமபு செறியும்வெ
யில்போற பொருளனைததி, லொளிகொ
ளான்மா னினறிடுமொ லுருவமெலலா முட்பு
குநது, வெளிசெய பணிக டொறுமபொன
னின் விசிததிரம்போல விளஙகிடுமொ, லனி
யவஃதல லாவுருவா மானமாவுடைய சக
மாதி 201

பரமவிணணே சகமெல்லா மென்று
பாவித தாசையறிற், பிரமகவச னினப
முள பெரியோனுகு நாமெனனனும், பொரு
ளைநீககி னினைவின்மை வடிவா னினைவாற
பொருளனைதது, முருவமிலலை னிராலமப
முணாவு சாநத மெணணினைவாய. 202

உலகின பரப்பை யுள்ளாக்கி யுன்னு
னினைவுக கப்பாலாயக், கலகமடவார் பொ

ருளென்னுங் காதனமூவி நாமெனன்னுங்.
குலவு மிருள்போய விவேகமிலை கூடும
வனே பரானந்த, மிலகவடைந்தோ னெனெங
கால மிவனை துனப மிலலாதோன 203

சாந்தனுகிச சமாதிலையாய சாலனொய
தா யறிவுருவை, வேதாந்தனைசந ததமிலைவா
யெனறுமனுமீண டுரைசெயவா, ஞயந்த
நூலா னல்லோரா லறிவை வளாகக வேணடு
முத, லேயாந்தயோகத துக்குமுதற் பூமியிது
யோ கிககில்லை 204

மாநுவேடல்கதை

பந்த நிதானஞ சஙகற்ப மனமேற வது
நீ பற்றறுப்பாய, முநது சஙகற பந்தவிாக
தான் முதநியதுவா மதுதனனைப், புந்தி
யதனுற் பரிசயிப்பாய பொருளும் பொருள
கொள் பவனுமுறின, மைநதமெளள வெப்
போது மறவா தொழிப்பாய சஙகற்பம் 205

நீதின்முனிவ னுரைபொருள்க டெரி
யாவேட னுஙககன்ற, னுத வாற்கே டுரி

யத்துக் கயலோர் நிலையு முளதன்று, வேத
மான விகற்பமெலா மிறந்த வறிவே துரிய
மதா, மீத லாநிங கயலொன்று மில்லைக்
கண்டா யிராகவனே 206

நிர்வாணப்பிரகரணம்

எலலா நீககி மகாமவனத் திருப்பாய
நிருவா ணததினளுயப, பொலலா பனம
போயச சிததம்போயப் புநதிடோயத்தா
னென்பது போயச, சொலலாவூமை சுருடு
செவி டொததுத தூய வானமாவி, னில்லா
யுளளே முகமாகி நிதத நொய்தாய நிறை
மதியாய் 207

பூடனுகிப் பலதுற்ற மூடுமவனுக்
கனேகமென, நீடுபிறப்பா முதற்பூமி நேரு
மடடும் பிறபபகலா, நாடுமிதுவன் றியிற்
காக தாலீயம்போ னலலநெறி. கூடு மெ
னினு மதனுமேல குறைவி னிராசை யது
பிறககும் 208

அன்றிநல்லோர் கூட்டரவா லடுத்தவி
ராகமதுபிறக்கு, மொனறுநிராசை யுறு

போதே யோகபூமி யுறறப்பா, தனறு மத ஞற் பிறபபகலுந தொகுநாற பொருளின சுருககமிதா, ன்றயோக பூமியுட னிதன மடைநதோா நெறிகேளாய 209

யோகபூமி யமசமவிடா தறலாற்பழை யதீவினைபோ, மாகவிமான மதற்பினபு வந துகொடுபோய வானவாவாழ், நாகமுதலாமு யர் பதியி னன்மே ருவின்சூழ பொழின் முழையிற, போகமடவா ரொடுஙகூடிப் புணாநது சிநதை களிகூாவன 210

அருநது போக மாய்தலிறு ளவில பண்டை யிருவினையும், பொருநதமாயு மப் போது புவியிற் பிறபபர் யோகி கடாந, திருநது செல்வங குணஞ் சுததஞ சிறந்த நல்லோா மனைப்பிறநது, வருநடுி முனனம் பழகுதலால் வழுவாயோக நெறிநிறபா 211

துலவு முடநீர் முத்தியெனக் கூறுமே ழாம் பூமிதனைச, சிலாநற சிவமென றுரை செய்வர் சிலரு னியமென் றுரைசெய்வ, ரிலகு பொருளென் றுரைப்பர்சில ரியைநத

கால மென்பா சிலா, விலகு பகுதியென்பா
சிலா வெவவேறுக விசாரிதது. 212

நிலைமை யெனனு முயா கணையா
ணிறைநத வலியால விநோதததாற, ெறுலை
வில் பொருளியா வையுமாகித துன்னி
யொன்று மிசைசதனே, யுலவிலெலலா
வகையாலு மியோகி வெல்வ துததமமா,
மலைவோ டீதுண டாகவென லகதநதே
தழைககி லதுகேளாய. 213

தள்ளு முடிவின் றியினிந்தைச சவத
தின றிரளை விருபபறல்போற, றௌளுமு
பிரததியாகாரத் திறத்திறேலே வாதனையை,
நளளு மிசசை மாததிரமாய நயவா திருககு
மபபோதே, யுள்ளு வெறிதே யிருப்பதுவே
யுணாவிலாமை யுறுமுயறசி. 214

எனதீதென்னு மறிவுதனே யிடர்கற்
பனேயென றுரைசெய்வாா, கனமா மறி
வின் பாவனையாற் காண்பதெல்லாங கைய
கலி, லனகாதிபனே கற்பனைக ளற்ற

தென்று ருயர்நல்லோா, மனமா நினைவே
சஙகற்ப மனத்தி னினைவற் றதுசிவமே 215

கேளா நினு ளிவனென்ன வொரு
வன் கிட்டா மையினலே, தோளா லுயரக்
கையெடுத்துத் தோனற நின்று சொல்
கினரே, மீளாதான வசஙகற்பம விமலமான
பரமபதம், வாளாவுளளே பாவிகக மாட்டா
ரதனை யென்னம்மா 216

சேறிபார் முழுதாள் பவன்பதமுந்
திரண மென்னப் பரமபதம், வெறிதேயி
ருககுமிருபபிஞன் மேவுமன்றே பேருாகரு,
நெறிபோம் பதிகன் றனககிருதா ணினையா
திருக்க நடப்பதுபோற், பொறிகூர் தனது
தொழினடக்கும் பூஞவாளா விருநதி
டவே. 217

எனக்கிதென்னு முணர்வுடைமை யி
டர்விட்டகலா துணாவின்மை, யனர்த்தமில்
லாவீடளிக்கு மாசையேதிங் கதுசெய்வாய்,
சனிப்பில் சிவமெங கணுமுளது சாந்தஞ்

சுபஞ்சித் தருவென்னுங், கனத்தவந்த
வொருவினைவே கருமதயாக மிராகவனே ()

முமுட்சுப்பிரகரணம்

ஒதுகின்ற பொருண்முழுது முன்பின்
கூட்டி யுணர்பவர்க்கல லதுபசுவை யொப்
போர்க வெல்லாந, தீதகன்ற குருவுணமை
செப்பா ரன்றே திகழ்சாநதி விசாரமொடு
செறிசந தோடஞ், சாதுசஙக மெனவீட்
டினவாயில காககுஞ் சதுட்டயரு முறவா
கிற் றடைவே றுணடோ, மேதினிகாவலா
மனையிற் கடைகாப பாளர் விடுவதுபோல்
வீடடிலவா விடுவ ரனறெ. 219

அநநால்வர் தமிலொருவ ரன்பா
றுலு மனைவருமொத் தன்பாவ ராத லாலே
பனறுரு மிகமுயனறு யாது நீததும பற்றி
யொரு வரையேனும பழக வேணடு, மன
றுத பிறப்பறுகக நலலோா ஙனனுன் மாத
வததா லறிவைமுதல் வளாகக வேண்டு,
மின்றுத மாயையெனு நஞ்சம போத மென
கின்ற காருடமங் திரத்தான் மீளும 220

முற்கூறியவற்றை வற்புறுத்திக்கூறல்.

சசிவன்னபோதம்

அலகை யசச மறவக வான்களு
முலகின் முதநி பெறுமபரி சோதுவாம்.

புணாநத பாவ மெலாமபரி பூரண
முணாநத ஞானி விழிபட வோடுமே 2

வாழியென விறைவனடி தொழுது வரு பவமா, மாழியினை யகலுமறி வருளு கென வவரே 3

பரவறிவு மபரவறி வெனவுமிரு பரிசா ந, திரவறிவை யறியுமவா மொழிவாதெளி வுறவே 4

அபரவுணா வருமறைகண் முதலகில கலையு, முபரமம தறவுதவு; முணாவுபர வுணாவே 5

பிராணமிதி காசமெவை !யுமபொருள ளைத்தின், பிராணனறி யாதுள விடதநி வை பிதற்றே 6

ஆகம விதஙகளறி வாரபர மறிவார,
யோகமொ றெஙகுமவ ரேபர முணர்ந்தார 7

இயலறிவ திசையறிவ திணமறிவ
துளவா, மயலறிவ தறிவதல வறிவறிவ
தறிவே 8

நவி லுஙகலை யறுபததுநாலுமறி வாரும,
பலலயம தறுசுதத பரமமறி யாரே. 9

ஆகவறி வாளரறி வாரிவைய னைதது,
மேகவறி வாளரிவை யாவுமறி யாரே. 10

ஐயறி வறிநதவை யடஙகினவ ரேனு,
மெயயறிவி லாதவாகள் வீடதுபெருரே 11

பூசனையு மதுசகல பொருளுமறிதமை
யு, மீசனையும வேறதற வறிவதறி வெண
லே 12

மெய்ம்மையறி வல்லதமில் வேறறிவ
தெல்லாந், தமமையறியுமமறிவ தேயறிவு
தானே. 13

தானெனு முடமபிது தனைததவிர வேரு, யானெனு மருததமுள வோவருளு கெனவே 14

எனசாடை பொன்பூ மகன்றையல பாயமா - விபஙகண முகஙகாலகை மெயடென்ன வென்றுங, தனதா யுரைப்பான் வததிநத ஞானத - தானென் றயாததுளு சொலததகக தன்றே 15

தாளாக ஞாரழி யார்வெநகில் வீணுத - தண்டாக வன்மாபு தட்டாக மொடடா, நாளா மலர்சசெனனி கூநதற கொடிசதோ- நாணுளு மூர்வானில வேறுக நாடே 16

கடககுஞ் சரமபணணி யுண்ணின் ருருததன- கைபாத கன்ணஙகண மெயபோலியககுங, கிடக்கும நடத்தா விடத்துவவுடமபுங- கிடக்கும மொருத்தன் னடததா விடததே. 17

ஒருகூறு மனமாகுமொருகூறுமலமாகு மொருகூறுடம்பாகு- முண்டற்றவனன,மிரு

கூறு நீயாகி லொருகூறுநீயா- மிழிக்கும்ம
லஞ்சோ றிடப்பட்ட வுடலே 18

கிளராதரத துண்ணு மன்னஞ்சுடகதை
கிட்டப் பொருதே யிருநதார் கிடந்தார,
தளராதுறுபபொனறு ருயிர போகவமைறே-
தழற்பளளிமீதே துயினறா சகிதமே 19

நிழற்பாவை கண்ணுடி யிற்பாவை கை
கா- ணிமிாகரும முடகரு மிவனசெயயு மெ
ல்லாத, தொழிறபால வாமறறிவ வுடலரு
செயதொழிலுரு- சுடர்ஞான வடிவானவன
செயதசொழிலே 20

அறிகினற பொருளெனறு மறிவானில்
வேறே- யாறைலிவ வூறைை நானெனனை லா
மோ, செறிகினற புள்ளல்ல வேகூடிவ வ
கையே- செடமான வுடனின்னில் லவறெ
னறு தெளியே. 21

நிலமாகும் வற்பென்ற னெகிழ்கினற
நீரா -நெருப்பா மிதிற்சுட்ட வெல்லாமு
மனிலஞ், சலமான புரையான வானிநத வுட

லஞ் - சடமான வைமபூத வுருவஙக டா
மே. 22

விழியைபபு மானெனனில ரவியாதி
யாலே- விளககஞசெயுமறற வுருவத்தையற்
றே, லொழியபபடுங கனன முதனுலு மவ
னன்-றுருககணட கணடனனே யொபபாக
வுனனே 23

அழலுணபொருள் களிலுண்பவை
முககூறதின முறகூ-றணியெனபு நடுநகூ
றதுமசசைசக கணியாகு, மெழிலகொணட
கடைககூறதுவாககா யெழு மெனறே- யிய
ஞனமறை யநதஙக ளிசைககினறன வா
மே 24

உண்ணும்புனன் முககூறதின முற்
கூறுவா நீரா - முதிரந நடுவிற்கூ றுகடைக
கூறுபிராண, னெணணுமு மிதிலிரு கூற
வை நீயாயிடி னனறே - விறுகின்ற பிரா
ணனனது நீயாகுவை யிசையே 25

பிராணனு மல்லதுஞ்சி லுணாவின்
மையாலஃ துணருமபுலனக ளொழிவாற்,
பிராணன தெனனே மனனே யொழியாது
சேனே, நகாசூழ் வலஞ்செய் பொழுதே 26

கரண மொடுஙக வாயு நிகழ்வெனகொ
லென்னி - னுடல்காவ லாகு மிலதேன, மா
ணமடைந்த தென்றுதமா சுட்டிடாமுன - வ
ளைவாலின் ஞாளி கொளுமே 27

இனமுற வெண்ணவுள்ள கரணத்தி
ஞெனறி- தெனலாலி தென்ன தெனலான
மனமுன மன்ன மெனற வதனுலு மலல-
மதியல்ல வந்த வகையே 28

இடரின புளதாய நிலையற் றறிவற்-
றெண்ணுஙக ரணஙக ளிலாயெவரு, மடரும
பிறவிக கடியெனறுணரு - மகஙகாரமு நீய
ல வென் றறியே 29

ஐயப்படலோர் பொருணிசசயமா- யறி
யப்படல் யானென தெனறு மதஞ், செய
யப்படல் செயவது சிநதனையாஞ் - சித்தம்
மது வன் றென நீ தெளியே 30

முன்னுக வுடம்பது சித்தமதே, முடி
வாக மொழிந்த பொருட்டிரடா, னினனு
கில நீயறியும பொருளாய, நிகழுகின் றதனு
லெனநின் மலனே. 31

உன்னாலறி யப்படும் யாவையுமுன்-
னுருவன்றென வோதினை யொகருமெனக்,
கெனனாலறியா தொழியும் பொருளோ- யா
னதுவ தென்றன னென்றலுமே 32

அறியாப்பொருள காரணமாயைகுறித
தறியுமபொருள் காரியமாமுலகிந, நெறி
யாற்றிகழ நானமறை யநதமெலா-நீயனறெ
ன வோது நிரநதரமே 33

அறியும்பொருளன் றறியாப் பொரு
ளன், றறிவாகிய நீயெனு மப்பொருடான்,
பொறியின் வழியின றறியும் பொருளோ,
போதகண் விழித்தறி யுமபொருளே 34

வேதப்பொருடா னிதுவேறுசொலும-
வினை யாவையு மன்றொரு வேறு மிலாப,
போதப் பொருளநத மறைககணியாம- புனி
தப்பொரு டதவ மசிபபொருளே. 35

நிமலமாம்பர மது வெனுமபொரு- ணீ
யெ னுமபொருள் சீவனே, யமலமான வி
ரண்டினயிக்கிய-மசிப தப்பொரு ளாவதே.

அருமையாகிய பிரமமுன்னிலை யாகு
மாருயிர பின்னிலை, யிருமையான வீரண
டினயிக்க, மெய்துமாறெவ னெனனவே 37

உபாதியாலொரு பேதமேயிவா பேத
மொன்றுரு வுயிரினின, கபாதியாமுடல
போலினறைகளை, காரணாதிகள காயமே 38

ஈசனமுற் றறிவான வியாபி யெவை
கரு மேது வியம்புமா, காசகன்னிரு பாதி
பாவனை காரணாதிக ளாவதே 39

நீதியாலிரு பாதிநீங்கிட நீயெனச
சொலபதத்திறு, மாதியாகிய தறபதத்து
மசுத்தசுத்த முறைதத்துமே 40

ஆகமுன்றிக தேழுநானென ரெூமபு
தத்தி னசுத்தமே, சோகமின்றிய ஞானறு
நானென ரெூமபதப்பொருள சுத்தமே.

அகிலகாரண மாதிநானென றற்பதத்
தினசுத்தமே, சகலகாரண சானறுநானென
றற்பதப் பொருள் சுத்தமே. 42

சேறிந்தகாரண காரியங்கள் சிதைந்
துமேலுறு சித்தா, யறிந்தவாதனை தானு
மறறதவ் வசிபதப பொருளாவதே 43

அசுத்தமாகிய திருபதத்தினு முகதி
யப்பொருளாவதே, விசுத்தமான திலகதி
யபபொரு ளென்றுசொல்லுவர் விமலரே

முரண்டசீவ பரஙகடம் முடன் முக
கியப்பொருளாவதே, யிரணடில வேறறு
சிற்சொரூப மிலககியப்பொருளாவதே 45

ஊககியப் பரசீவர்தஙக ளுடமபிரண்டு
மிலக்கணு, வாககியப்படி நீககினு லொரு,
வததுவே பா வததுவே 46

ஒரில்விட்டதும் விட்டிடாதது முபய
மும்மென வுணர்வுளோா, தேரி லக்கணை
திரிவிதத்தி லிசைப்பர்மறற தியமபுவாம·

மஞ்சு கூடபிட லென்றல் போலவும
வடபகீரதி யுள்ளதே, விஞ்சுகோஷம தென
றல் போலவும் விட்டலக்கணை யாவதே.48

சிவலே நின்றது வெள்ளை போயின தென்று செப்புதலபோலவே, கவலையின்றி விடாத லக்கணே யென்று நீகொள கருத திலே 49

மேவும்விட்டு விடாதலக்கணே மெயம் மையா தெனி னந்தவித, தேவததத னை னும பொருட்படி, சிநதைசெயதிடு தீரவே.

விட்டலக்கணே தனையுமவிட்டு விடாதலக்கணே தனையுநீ, விடடுவிட்டு விடாத லக்கணே யாலவிளஙகு விளஙகவே 51

போது மேவிய தேசம் விட்டொரு, புருடனைக கொளு மாறுபோ, லோதுமீரு டல் கணடுவிட்டத னுண்மைகாண வுரை ததிடே. 52

பிரியாவுயிர் காரியமா முடலும் பிர மத்துறு காரணமா முடலுங, கரியாகிய வாதனையுங கழியக காட்டும்படி கண்டு கொள்கணனுறவே. 53

கரணத்திர ணிறபினு மப்பொருளைக்
காணகிடை யாதவை கையறவே, மரணப்
படினுமமது கணடுகொளும் வழியிலலை
யெனுமபடி நீமதியே 54

வினவிற் பரத்தை யறிவுறுதற் கவத
தைப்புலன வினை மாறியே, நனவிற் சுழு
ததிநிலை வரினப் பொருட்டிகழு நலனு
கவே. 55

நிமலப்பொருட் சுருதி நெறியிற்பெ
றக் கருணை நிதிகூறவே, யமலப் பொருட்
பெறுத லருமைதனெனக கழறி யடிவீழ
வே 56

தமரக்கலைக் களவு தெரிவுற்ற தற்பொ
ருளதனை யீகுவா, னமரர்ககளப்பரிய பத
நற்புனற் கொடுசெய தபிடேகமே 57

பவளததின் வைத்தவமிர்திணின்மிச்சி
லிட்டினிய பரிவொடுமோ, தவளப்பொடிக்
கவச மெனவிட் டெற்பகைக டலைசாயவே.

உதகத துடறபொருளோ யோகைக கொடெசிமிசை யொருபோதொடே, 'பத கத தலததையிட விருகைத தலததொ டிரு பதமேவவே 59

ஒழியப் புலககணுப நிடதப் பொருட் டெரிய வுளஞானமாம, விழியைக கொடுத துமொழி யெனமுப பதடபொருளும வெ ளியாகவே. 60

நனவைத துவககிமுடி துரியத்தைமுற் றவிறை நவினீ ஞயே, மனவாக்க மறறவநு பவமுறற சிறகனவின வலியோ துவாம. 61

புரணமாகவே புறமபுள புலனகளு மந் தக, கரணமயாவையும வழஙகிட நனவெ னககணடேன 62

புரணமாகிய புறம்புள பலன்கெடவந தக், கரண மியாவையும வழஙகிடங கனவெ னக கணடேன 63

மரணமாகிய திசையிது வெனும்படி மனுநி, கரணமியாவையு மிறந்துள சுழுததி யுங கண்டேன். 64

எஞ்சலின்றியெக் கரணமு மிறந்திரு
ணடிருந்த, துஞ்சலங் குணா போதமாந
துரியமுங கண்டேன் 65

துரியமாகிய போதமோர் துள்ககமற்
றனைத்தின, கரியதாயிருந் திடம்பரனனை
வெனக்கண்டேன. 66

புணாந்த விசசகத் தொழிந்துணா
போதமாந்தனையே, வுணாந்தமறறது பரன
கனவேனுமபடி யுணாந்தேன 67

ஞான்றுசாக்கிய மிறந்திடத தானிருந்
தமையுந, தோன்றுருவிடம பரன் சுழுத
தியெனத துணிந்தேன. 68

மரித்த தென்றுணாந துரைத்ததும்
மரித்திடந தனிலே, தெரிதத போதமே
ததுபரன றுரியமாயத தெளிந்தேன 69

இறையெனும் பொருட்டுரியமேயென்
னையாண டவனே, மறையினந்தந்ற பதப்
பொரு ளனவென மதிதேதன். 70

பணடைவிசசுவ வாதனைப பழுதுபோ
யமுழுதுங, கணட கணணதே யாகிய கன
வதுங கணடேன. 71

காட்சியாவையுங கண்ண தாவககணுங
கரைநத, மாட்சியாகிய வகோசர முறகக
மாய மதிததேன. 72

அருநதவாமறை யநதமா மகோசரந
தனிலீ, யிருநதவா றறி விததவா றெஙஙன
மிலசபபேன 73

எமபிரானிடந தொறுமிடந தொறு
மது வதுவாயத, தமபிரானடரு செயும
வகை சாறறுமா றறியேன 74

ஆவியேயடி யேனசெயகைம்மா றுனக
கென்னெனிற, பாவியேனது தானு முன்
னுடைய தாமபணடே. 75

ஆவல் சேய்தென தாக்கை யுள்ளளவு
நினனடியாாக, கேவலசெயவதே யன்றிமற்
றென்று மானறியேன். 76

இறவிலெப்பத முமபெறவேண்டிலே
னெனரும, பிறவி வேணடுவ னினறிருப
பணி செயப பெறினே. 77

ஏட்டிலறி வினறியிறை தன்னிலறி
வின்றியிங வுடமபினுடனே, வீட்டிலுறை
வாலெயினி வீடுபெறு மென்பது விளமபுங
லமே 78

குமாரதேவர் மகாராஜா துறவு.

இருவகைச சார்வாம புறப்பற்றை நீக்
கியிசசையின் மீடடதி னினைவு, மொருவி
யே யுடற்கா வலேயுஙகை விடுததே யுடகா
ணஙகள வாதனேயும், குருவரு ணெறியே
யொடுககிடில வீடுங கூடுநதா ஞகவே பவத்
தின, கருவழிந திடுமிங நெறியைநீ விரை
விற்கைககொணடு செல்லெனவுரைததான.

பொருந்திவா ழிடமொன் ருகிற பொ
ருந்திடும் பற்றென் றெணணி, இருநதில
னேரிடததுமெஙகெஙகு மொருவனுகித்,
திருநதிய சமாதி விட்டுத திரும்பிடா

துறைக்க வுன்னி, யிருந்திருந் திடங்கவொங்கு யேகமே நோக்கி நின்றான் 2

தோன்றிடு மூலக மெங்கே தோன்றிடு மென்ன நோக்கித, தோன்றிடு நினைவிலென்றே தோன்றிய நினைவுதானும், தோன்றிடு மிடத்தைப் பார்த்துத் தோன்றிடுஞ் சொரூபத் தென்றே, தோன்றிடும் பொருள்க ளெல்லாஞ் சொரூபமே யென்று கண்டான. 3

தோன்றிடும் பொருள்க ளுண்டாய்த் தோன்றியே யினப மாகித, தோன்றிடு மதனுலந்தச சொரூபமே யென்று கண்டு, தோன்றிடுஞ் சொரூபந் தன்னிற் றேன்றுமீ தசத்தே யென்று, தோன்றிடுஞ் சொரூபந் தானுய்த் துளக்கமற் றிருந்தான வேந்தன்.

உலகினை வேறதாக வுணர்ந்திடிற் பந்தமாகும், உலகினைத் தானேயாக வுணாந்திடின் முத்தியாகும், இலகிடத் தோன்ற லெல்லா மென்னினை வேயென் றெண்ணி,

இலகிடககணடு வேறற் றிருநதன னிளமைம
வேநதன. 5

பர்தம்வீ டெனறு மில்லெ பரமபொரு
ளொனறே யெனறும, தநதனுசய கறபததா
லே சாலமோ கிபபா நீயோா, அநதமா கிக
ளுமிலலா வருமபொரு ளுமே யென்று, சந
தத நோககி யநதத தறபாந தானேயானுன.

மனமிரு பொருளைப்பற்ற மாட்டாதட்
டாவதான, இனமவை புறநோக கானவேதி
ஞற் கூடுமவீடு, கனவுண்ணுகை காகுமில்லவ
கருதிய புறநோக் காகும், அனகவிவ் வூகந்
தோனற வறைகுவநாமே கேளாய. 7

ஆடிய சகல மடங்குகே வலமு மகற்றி
யேயொளிப்படை கொணடு, மூடிய விருளை
முழுதையும் வீசி முடிவில்வீ டதனையே
யுணர்நதோர், நீடிய ஞால மிசையினிற் பால
னிசமரு ளுடையன்பேய பிடிததோன, கூ
டிய குணத்தி னுரிறபோயக குடியின கூலி
யா னினினியல் படைவாா. 8

வினைகளோரிரண்டுஞ் சமமதாய ஞான
மேலிடு காலையி னிந்த, மனையின்பங் கானற
சோறறிறகண் டொதது மாற்றியே கைவிட
வருமேல், தனையுள படியே யநுபவ மதனிற்
ருனுணாந் தானநத மடைநதோா, பினையு
மவ் விடயம் பூண்பாக ளெனவே பேசுதல்
வழஙகுமோ சொல்லாய 9

சுத்த சாதகம்

சகசநிட் டையது லபித திடுங காலை
தம்முயற சியதொன் று மினறிச, சகசமதா
கித் தன்னுள மதனிற் ருனின றிங கிடை
விடா தூறும, சுகவரு ளமுத மதனையே
யருநதித தொல்வடி வதுமெளளக் கரைந்து,
சுகவருள வடிவாயச சுட்டெலா மருளாய்த
தோன்றிநின றிகினற படியே. 10

சத்துவ குணமே வருத்தனே யாகித்
தஙகியே யுள ததினு ணினருல், ஒத்துறு
நிட்டை கூடிடுமிலதே லொருவியிச சகல
கேவலததைத், தொ ததுறு மனறிக குண

மூபா மையினிற் ேறுன்றின தாதலாலிநத, ஒத்துறு நிட்டை யுணமையே யனுரு மூபர சக நிட்டை யென் றுணர்வாய். 11

எஙகெஙகு நோககின் மருணமய மாகி யிருநதிடும் பநதமாந திசையில, தஙகுந்தன் வடிவ மருணமயமாகித தயஙகியே நின்றது குறிபோல, எஙகெஙகு நோக்கி லருண்மய மாகி யிருநதிடு முததியாந திசையில், தங குநதன் வடிவ மருணமய மாகித் தஙகியே நிற்குதல் குறியே. 12

அருள்வடி வதுவே பார்வையிற் றெரு க்கி லகப்படர் தென்றுநின் றிலகும, மருள் வடி வதுவே பாரவையிற் றெருககில் வநதக ப்பட்டுநின் றிலகும, அருணமரு ணவோ மோவடிவதுவே யகப்படும பாரவையொன் றுக்கே,மருளவடி வுலகு மோவடிவோாகரு வாய்த்திடும் பார்வையொன றுககே 13

தேகமும் பொறியுங் காணமுமுயிருந திரிவுறு மாஙயயின் மயத்தை, ஏகநின்

றகற்றித் தீக்கையி லாசா னிவைகக திட்டா
னமந திரமே, ஆகநின் றமைதத வகைகக்குரு
வருளா லறிநததிற் பாவனை திடமாய, உலு
கமதுடனே முன்னினை வகற்றி யுளததி
னிற சகசமே பிறநது. 14

சமயநற கிரியை யனைத்தையும் விடி
னுந தனககநதப பிரணவ வமுதம, அமைய
கினறூறி யதனையே யருநதி யவவடி வாயிரு
மளவும, சமயிகள பாக மதனையே கொணடு
தற்பர நிவேததிய ம புரியும, அமைதியை
விட்டான் மேறகொளா தெனப தறிநததை
நியமமாயக கொளளும. 15

சுடுததல மதினு மிலிஙகமே யாகித
தானெனல விடுததருந தியபின், கொடுத
தவன் றனுய கொடுததிடு பொருளுங
கொள்ளுவோன றனு மொன்றாக, அநத
தவிம மாயா வடிவதை நோககி யகறறியவ்
வோமயமாக, விடுததனு தினமும புசித்து
டிலனைததும் விமலவோ மயமதாயவிடுமே.

இன்னதன் மையவாஞ் சுத்தபா வனை யிலிரும்பிரா ரததமபோ யொளிததுத, தன் னது ணின்றிங கிடைவிடா தாறுந தகக தோாபிரணவவமுதம, அன்னதை யருநதி முனவடி வதுவு மஙஙன மோமயமாகி, இந கில மதனிற ரேற்றன்மாந திரமா யியங குதல சிவனமுத தியதே. 17

விஞ்ஞானசாரம்.

உலக மெதினின றுதித திடுமென் றன்னி நோககி னினைவதனில, இலகவு திககு மேனநினைவு மெதினின றுதிககு மெனநோககில, திலக வறிவு தனிலென் றேசோ வனைதது மறிவானல, கலக மிடு தத்துவ மெலலாங கலஙகா வறிவா யேக ரையும். 18

மூன்றங கிசமு மதிட்டான மொழி யும் பினிரண் டஙகிசமும, ஆன்ற வதிலா ரோபிதமா மதனுற சொருபங காரணமா யத், தோன்று முலகு மசததாகுஞ் சொருப

மொன்றே சததாகும, ஊன்றி நோககி
லெககாலு முளதே தோனறு மிலதிலதே.

நாம ரூபந தனைமெயயாய நாடுமிடத
தின் முபபொருளாம, நாம ரூபந தனைப
பொயயாயநாடுமிடத தி லொருபொருளாம,
நாம ரூபந தனைமெயயாய நாடிற சீவ னவ
னேயாம, நாம ரூபந தனைப்பொயயாய நா
டிற பிரம மவனேயாம 20

ஒருவிகறபங களுமிலலா வொன்றும்
பிரம மதினின்றே, ஒருவிகறப நினைவாலே
யுலகுசீவ பரமாகும, ஒருவி னினைவை முப்
பொருளு மொடுஙகு மதுவே முப்பாழாம்,
ஒருவிகற்ப நினைவதனுக குதிகக வொடுஙக
விடமதுவே. 21

என்று நிலையி லொருபடியா யிருநது
தனையே கணடிருககச, சென்று நினைவிற
பாசீவ செகமாய விரியு முனனிலையில்,
நின்று நினைவைத தாலொடுககி னேரே
ஒன்றுஞ செனவொடுஙகு, மென்று கணை

டோன் மூன்றுமபா ழிறந்த சொரூபமே
யன்றே. 22

பூத நீஙகிற் பகுப்புப் போம பொறிக
ணீஙகிற் காட்சிபோம, ஓதந் தகக ரணம
போகி லுளவாதனைபோ மிருளபோகில,
போதந தோனறும புருடன்முன போகிற்
சர்வஞ் ஞத்வாதி, போதம் போகுங காலப
ரம் போகி லவ்வா தனைபோகும 23

வந்த வியோம நீஙகி யிடில் வாங்குமி
ரண்டாம பாழ்பரததின, தொநத நீஙகிலுல
கம்போந தோனறு மாயை தானீஙகில,
பநத முறுமவ் வாதனைபோம பகர வொண்
ணுப் பினைநீஙகில், அநத மூனறும் பாழ்
போகு மனைதது மான சிவநதோன்றும்.

நேரே நெறியி லடைவோர்க்கு நியதி
நெறியி லடைவோர்கரும, ஊரேதொன்றே
யோரொருவர்க் கோரோன் றதனிற் சம்ப
தமாம், ஆரேயெனினு மிவையி லொனறி

லாசா னூன்மா ணுக்க னைத்தால், சாரே தொன்று மில்லாத தனிவீ டேதா மாகுவ ரால். 25

ஆங்கத் தனந்த விதமாகித் தானேநிக ழும பணிதி யெல்லாம, தங்கத் தினுக்கோர் காலையினுந்தான்வே றாகத் தோன்றாதின், பங்கற் றொளிரு மென்னிடத் திற் பலவாய நிகழுஞ் சகமுழுதும, பங்கற் றொளிரும் யானென்றே பார்த்து விளையாடாநிற்கேன.

என்னை யெனது நினைவினு ளிதுவாய் நானு வாயகக்காண்கேன், என்னை யெனது நினைவிலதி னேகமா யதுவாயக் காண்கேன், என்னை யன்றி யொரு பொருளு மிங்கு மங்கு மிலையதனால், என்னை யிங்குமங்குமா யானே கண்டு நான் மகிழ்கேன். 27

அத்துவிதவுண்மை.

ஆண்ட குருவே கணமணியே யருளே நீ நா னென்றாகப், பூண்ட வடிவை யென் னுடைய புந்தியதனு ணின்றுணர்த்தி, ஈண்

டப்படியே யென்னுவி லிருந்து முரைக்க வேண்டிடுநீ, நீண்டமாலு மயன யோற்று நிமல விருத்த நாயகியே. 28

மேலாஞ் சதுட்ட சாதனஙகண் மேவி நிறைந்த போக்குரைக்கின், மேலாமதுநா மெனத்திடமாய் விளஙகு மவையில் லாத வர்கரு, மேலாம் பரமன் மான் மழுவாய் விளஙகி யுரைதது மவிளஙகாது, மேலாஞ் சாத னஙகள்வர மேவ வேண்டுஞ் சாதுசங கம். 29

உண்டாய்த் தோன்றிரமித்திடுத லொருநம் வடிவே யுருநாமம், கண்டே யிடன் மாத் திரமல்லாற் கருதிப் பார்க்கின் வேறில்லை, பண்டே முதலித தகவாகும் பலவா யக் காணன் மைத்திரிவால், விண்டாற்றிரி வை யேகமாய் விளஙகு நமதுவடிவமே. 30

எந்தச் சத்தி லசத்தாகு மிநத வுலகு சத்தாகும், எநதச சித்தி லசிததாகு மிந்த வுலகந தான் விளஙகும், எநத வின்பிற்

றன்பாகு மிநத வுலக மினபாகும், அநதச
சசசி தானநத மதுவே நமது வடிவாகும 31

எல்லா நாமே யென வறிநதா லெஃ
தை நினைவா னினைததிடுதல், சொலலா
லெஃதை யுரைததிடுத ரெழிலா லெஃ
தைசச செயதிடுதல, நில்லாவுலகை வே
றெணவே நினைத லுரைதத ரெழில்புரி
தல, நலலா ரனைதது நாமெனவே நாடா
ரவையி ரெஞ்னறையுமே. 32

துஙகந தானே பணிதியாயச சாற்றும
விதமாய விளஙகுதலின, அஙகமுதலாஞ்
சகஙகளா யறிவே விளஙகு மயலிலலே,
இஙகங கென்றே பஙகொனறு மில்லே யக
ணட வறிவொனறே, துஙகவறிவு தோன்ற
ளவுந தோன்று நாஞு விதருபம. 33

துஙகமொன்றே பணிதிகளிற் சாற்றும
விதஙகள வெவவேறு, தஙக விலக்க ணமு
மன்று தங்கம விடவும் வேறன்று, தஙகம
ழியா பணியழியிற் சாற்று மிநதத் தகைக

மைபோல், எஙகு ஙிறைசித தாநம்மி லிலகு மிந்த வுலகமே. 34

கனவிற் ரேன்றும் பொருளெல்லாங கனவிற கனவென றுணாநதக்கால, நனவில் விவகா ரஙதோன்று நவிறறு மிந்தத தகைமைபோல், நனவிறரேன்றுஞ் சகமனைதது நமது சஙகற் பமமெனவே, நனவிற்ரேன்றியிடுஙகாலே நமது சொரூபங் தோனறியிடுமெ

கனவைக் கனவென றுணர்நதநதக கனவி னனவை நோக்கிடினக, கனவையொழிந்த வக்கணமே காணு நனவில விழிக்கு மதின், நனவைச சஙகற்ப மென றுணர்நது நனவிற் றனையே நோககி யிடின், ஈனவை யொழிந்த வககணமேநமது சொரூபத் தேவிழிகரும. 36

தோன்றி விளஙகும் பொருளெல்லாந தொல்வே தாந்த விசாரணையில, ஊன்றி நோக்கி யனுதினமும் யூகமதனிற் பரிசயித் தால், தோன்றி விளஙகு மறிவொன்றே

சொன்மாத் திரமாய விடு மூலகம், ஊன்றி நோககா தவாகட்கே யுளது போலத தோன்றியிடும் 37

ஏகமாகி நினமலமா யிருக்கு நமககிப் பநதமெனும, மோகம வநத தேதென்று முனபின் பராநிப்பநதம, போகவழியே தெனநாடிப் பொருநதும வேத விசாரணை யால, யூக மதனிற் சிதைககினதி னுள்ள வியல்பு பின்றேன றும. 38

மரததை நோககின் மதகரியு மறைந்து விளஙகு மதைநோக்கின, மரத்தை மறைததுத தான் விளஙகும் வாறு போலச் சகமுழுதும், பரத்தை நோககி னதின் மறைநதுபரமாய் விளஙகுஞ் சகநோககில், பரததைமறைததுத தானவிளஙகும் பரமே யனைததுமாதலினல். 39

நாம ரூபந தனைநோககி நாடன் மணமும் புறமுகம்மு, நாமரூபந்தனைநீக்கி நாட லறிவு முண்முகமும், நாமரூபத் தெவ்வளவு

நாட்டஞ் சொரூபந தோன்ருது, நாமரூப நாட்டம்விடி னமதுசொரூபந தோன்றி யிடும். 40

அரைய குமாரன் புலேயருட னணுகி மறந்துமொருவரால், அரைய குமாரனென வறியிலஃதெப் போது மறவாதின, தரையி லாசா னெழுந தருளித தனேப்பார்த ததுநீ யெனவுரைக்கின், புரையி லதுவா மூவவத தைப்பொருந்தும் பொழுது மறவானல்.

விளஙகுஞ் சகஙக ளனைத்தினிலும் விளஙகு நாமா திகணீஙகி, விளஙகு மதை மாத் திரநோககில் விளஙகும் பிரம மககண மே, விளஙகு நாமாதிகளுமதாய் விளஙகும் வேருய் விளஙகாது, விளஙகு மிநத நிலே யெவர்ககும் விளஙகு மவிரோ தமதாயே.

உருவ நாம நோக்கிடத்தி லுளதா மிநத வைவகையும், உருவநாம நீக்கிடத்தி லொன்று மிவைக ளிலவாகிச், சொரூபமொ ண்றே நிகழ்தலினற் சொன்ன விலைக

ளவகையும,சொரூபமன்றி வேறில்லை தோ
ன்றும் விவகா ரத திசையில் 43

விவகா ரத திற் பகுப்புகளாய விரியும்
பரமார்த தமமதனில், சிவகா ரமதாய விளங
கியிடுஞ் சிவமே யனைதது மாதலினால், பவ
காரியததை யுடையோர்ககுப் பகுப்பே யெ
ன்றாந தோனறி யிடும, பவகா ரியத்தை
யொழிநதோரககுப் பகுப்பொன் றின்றிச
சிவநதோனறும். 44

உருவ நாமந தனை நோககி லொருதன்
னிலையை நீஙகினதாம், உருவ நாமந தனை
நீககி லொருதன் னிலையே நின்றதுவாம, உ
ருவநாம மவையிரண்டு மொருதன் வடிவே
யெனககாணில், உருவ நாமந் தானேயா
யொளிரு மதுவே முததியுமாம 45

கோளரு நெறியே தேதுபந்தங
கூடும வீடே தெனவேண்டாம், உள்ளும்
புறம்பு மெனமிவைமி லுதவு மெஃது தனக்
கதனின், றெள்ளுஞ் சஙகற் பஙகளெல்லா
மிரியநோக்கி நினறதன்னை, உள்ளும்புறம்பு

மின்றி யெஙகு மொளியாய்க் காணலாகி யிடும். 46.

மாயை வேறொன் றெனவுன்னி மதிக்க வேண்டாம பேதமதி, மாயை யாகுமற்றஃதை வருந்தி முயன்று போததிடுக, மாயைநீஙகு மிந்தமதி வந்தவழி யேதென வேண்டாம், மாயை நெறியி லமதியை வதைக்கி லதுவாக ததுதோன்றும. 47

நிருவிகற்ப நமதிடத்தி னின்று விகற்ப முதித்தளவில், ஒருமுப பொருளுமுதிததுவிடு மொருஙகே மூல விகற்பமதை, ஒருவினமது நிலைதோனறு மொருமுப்பொருளு மதுவாகும், குருவி னருளி னிநநிலையைக் கூடவேண்டு நெறிநினறே. 48

னைவே மூலமற்றதனி னின்று விரியுமும்முதலும, நினைவை நீஙகி லவை மூன்று நினைவிலொடுஙகு மதனலே, நினைவே பநதநினைவொழியி னிலைமையான முததியுமாம, நினைவை நீஙகி யனுதினமு நினற நிலையே நின்றிடுக. 49

தன்னைச் சீவ னெனத் திரிவாயத் தானின் றுணாத லஞ்ஞானம, தனனைப் பிரம மெனத்துணிவாயத தானின றுணாதலே ஞானம, முனனைத தொடாசசி விடயமது மூலவரவும வாதனையும, பின்னையொரு ஙகே யொழிநதுவிடுமபேணல் விடுதலைவை வேண்டா 50

நிமல நெஞசை யுடையோர்கடகு நிலத் திலாசா னெழுநதருளி, விமல ததது மசி யெனவே விளமபி லவனுக் ககககணமே, முமலநீஙகிச சிவம விளஙகு மோக நெஞ் சையுடையோர்கடகு, முமலச் சாாவாம் வாத னையே மூடி மிகவு நிறைநதிடுமே. 51

எஙகே நிறுததி னஙகிருக்கு மியல் பையுடைய நெஞ்சுடை யோர்க, கிங்கோா மயககங களுமிலலை யிசசை யிறநத நிலையா கின், அஙகே யாசா னெழுநதருளி யதுநீ யெனவே யுரைதத வுடன், அஙகே சொ ரூப நாமெனவே யறுதி யாகத் தோனறி யிடும். 52

ஒருவ வேண்டு மனைதது மென வுன் னவேண்டா வினைநீங்கில, ஒருவு மனைத்தும் வினையுளதே லொனறி மேவு மறறவை யை, ஒருவல பற்ற லவையைவிடுத துள்ள படியே முடியு மெனச, சொரூப நாமேயெ னத திடமாயத தோற்று மதறகே முயன றிடுக. 53

தன்னை மறைதத பநத மதைத தள ளி நீககிச தனையறியில, தனனைவிட வோா பொருளு மின்றிததானே தானுய விளஙகி யிடும், தன்னையறியு மவவளவுந தனனை விடவே றிலை யெனறே, தனனைநோககி யொரு நினைவாயச சாதிததிடவே மிகவே ணடும. 54

இநதச் சீவன் கற்பிதமே யின்றி வே றோர் பொருளல்ல, அநதசசொரூப மிவனு கா ணநதச சீவ னெனைமுரும், இநதசசீவ னதுநாமெனை றெண்ணிச சோகம் பாவிக்க, அநதச சொரூப மாயவிடுவ னவனை விட வே றிவனிலதின். 55

பிரமானுபூதி விளக்கம்.

நாங்கு நினைவுதனைச் சாராது நீக்கிடத்
தில், எங்குஞ் சிதம்பரமா யிருளறவே கண
டனமே. 56

தனதுய கிசமுனறாந தானபிறித்துத
தானேனாகிற, றனதங கிசந்தோனறுஞ சகம
போ யொளித்திடுமே. 57

தன்னினைவி னாலே சகமாய் விரிந்த
தென்று, தன்னினைவை நீங்கித் தானா யிரு
ந்தனமே 58

உண்டா யொடுங்குவது முண்டான
தன்னிடத்தே, யுண்டாகு மென்றே யொடு
ங்கி யிருந்தனமே 59

இவ்வடிவு நாமல்ல வென்று நியதிபண்
ணி, யவ்வடிவை நோக்கிடத்தி லனைத்துநா
மேயானோம். 60

இவ்வடிவு பந்தமென வெண்ணியே
நீக்கிடத்தி, னெவ்வடிவுந்தானா யிருந்தே
னதிசயமே 61

இவ்வடிவந் தானுகி யெங்கும் திரிவே
னுக், கெவ்வடிவுந் தானு யிருக்கி லினி
யென்செயவேன 62

எனைத்தவிர வேறென்று மில்லையெ
னக் கண்டளவிற், பினைத்தவிப்பு நீங்கிப்
பிரமமா யேயிருந்தேன 63

நினைவென்ற சங்கற்ப நிசவடிவை நோ
க்கிடத்திற, றனையன்றி வேறில்லை தங்கத்
திற பணிதியைப்போல் 64

எல்லாவடிவு மியாமெனவே காணப
தன்றி, யெல்லா ரனுபவமு மியாமறிய வே
ணடுவதில. 65

நினைவதனை நீக்கி நிஜசொரூபங் கண்
டவர்க்கு, நினைவதனைக் கூட நினையா
தொருகாலும் 66

காண்ப தெல்லாந் தன்னுருவாயக் கா
ண்பதன்றி வேறுகக, காணபதவு முண்
டோ கயிற்றைவிட வரவுணடோ. 67

இத்தகைநிச் சயமுணர்ந்தே யிதிற்க
லக்க மில்லாமற், புத்திசமா தானத்தைப்
பொருத்தல்சமா தியதாகும் 68

முத்தியுள்ள தென்றெண்ணின டோய
பந்த முண்டாகும், புத்தியினி லஃதொருவிப
போதமா யிருந்தனமே 69

சுகமென் றுந் தானென் றுஞ் சாற்றிடு
தன மாத்திரமே, யகமதிறந்தோந் திடுமிட்டத்
தி லகண்டமா யிருந்ததுவே 70

அறியாமையாலே யகிலம்போற் றோ
ன்றியிடு, மறியாமை நீங்கிடத்தி லறிவாயே
தோன்றியிடும் 71

ஆதவினாற் காண்பதெல்லா மறிவுரு
வே யெனக்கண்டு, போத விழி திறந்து பொ
ருளா யிருந்தனமே. 72

முன்வினையாஞ் சஞ்சிதத்தின் முடிச்
சை யவிழ்த்தனமே, பின்வினையா காமியத்
தைப் பிடித்துப் பிசைந்தனமே. 73

தெரிசனத்தின் முத்தியெனச் செப்பு ஞ் சிதம்பரத்தைக, தரிசனமாயக்கண்டு கரு க்கழிய நின்றனமே 74

பார்த்தவிட மெங்கும் பரிபூரணமா கிக, கோத்திருந்த பாழதனிலே குடியாயிரு ந்தனமே 75

சேகமதையுந தான்விழுங்கிச சீவ னையு முள்வாங்கி, யகமதுவும் புறமுமிலா வகண்டமாய நின்றனமே 76

அதுவிதுவென் றிடவில்லா வகண்ட பரி பூரணமாம், பொதுவதனிற் குடியாகிப் புகுந்தே யிருந்தனமே. 77

ஓவதனின் மூவெழுத்து மோரெழுத தே யானதுபொற், சீவபர சிவமூனறுஞ் சிதறொனறே யல்லவோ. 78

ஞானவம்மானை.

ஆணவிம் மாயை யசத்தேகா ணம்மானே
நித்திய நின்மல நீடின்ப மம்மானே

ஐயந் திரிவற வறிநதேன்கா ணம்மானே
எம்மதத் தோாகரு மொழிலவீட்டி லம்மானே
தோன்றுத லெல்லாஞ் சொரூபமொன் றம்
தோன்றுதல் வேறென்று சொல்லிடி லம்
ஐநது பதார்த்தமு மாறாறு மம்மானே
ஆகி வேறுபோ லமாநதிடு மம்மானே
அனைத்துஞ் சொரூபமென் றனுபவத தம்
ஆறாறு மைநது மதுவாஙகா ணமமானே
இதனு லெல்லாநா மென்றுகண் டம்மானே
எதுமபதைப்பற்றிருந்தேன்கா ணமமானே.

சகசநிட்டை.

பொதுவுறத் தருமம் பண்ணிப் புகல் வினை சமமதாகி, அதுவிது வென்னுஞ் சித்த மமலமா யநித்த நித்தம், இதுவென வுணர்நத நித்தத் திகபரத் திசசையற்ற, சதுரர்க ளிடத்திற் பாசந தகர்நதிடும் பத்திதோன் றும். 80

பத்திதான் பதிந்த காலைப் பகரஙகத் தலமடைநது, சுத்தியா யஙகமநதத் தொல்

லருட் சத்தியாகி, நித்தியா னந்த லிங்க
நேரதாய்த்த தரிககப் பட்டுதே, இத்தியா னின்
றவின்பந் திருத்தியிற் களிக்கு மெனறும்.

பிரமசித்தி யகவல்.

காமா திகளைக கைவிட லியமம்
விட்ட பொருள்கண் மேவிடிற் றள்ளி
நிற்குத னியம நிருபா திகமாய
ஒரா தனத்தி லுறைகுத லாதனம்
நாமரூ பத்தை நாடு மனத்தை
இருதய மதனி லிருக்கப் புகுத்தல்
பிராணா யாமம் புறவிட யத்தைப்
பெயர்த்துளே மீட்டல் பிரத்தியா காரம்
விடய வாதனையை விகற்பற நிறுத்தல
தாரணை யாகுந் தற்சொரூ பத்தை
நாடறி யான நவிற்றிடு புறமும
உள்ளு மறவவ் வொளிதா னேயாய
ஒத்து நின்றிடலே யோங்கிய சமாதி
துணிவது வாகத் தோன்று தந்த
மந்தாந்த கார மாறிடிற் றேன்றும்
அஃதினைப் போல வறிந்திடு சாதிர

ஜெனனிய ஞானனா செப்புத லின்றிக்
கிருதகிருத தியனாயககிளர்சா தனஙகள்
நானகு முடைததாய ஞானா சிரியா
அருளதி னாலே யாரண முடிவாம்
மாவாக கியததின வகுததிடு பொருளை
விருபபம தடனே விசாரணை டணணி
இசசெக ஜீவ விருப ரமமவைக
கதிட்டான மாகிய வபபர சொரூபம்
தானே யென று தன்னுள ளிருளை
யகன்று சமாதியென றறைநதிடு கின்ற
சமாதான புததி தானது பிறநது
தனது சஙகறப சததியி னாலே
ஆரோ பிதமா யனேகத துவஙகள்
விளஙகினவென றுமவிளஙகிடுமிவைக்கதிட்
டானநதானே யாமென வென்றும்
பழுதையி னிடததிற் பாமபொரு காலும்
இலலா தஃதி னிவவா ரோபிதம்
இலையென நீஙகி யெழிலதிட் டானம்
ஆய்நிற் குதலே யசஙகற்ப சத்தி
இதுவே முததி யிசசங கற்பம்

அசங்கற்ப மென்ன வறைந்திடு மிவற்றுக்
கதீத னேதா னைகையி லவையின. 82

ஆகமநெறியகவல்.

சிவமே ஞான தேசிக னாகும்
அவனரு ளாலே யாகம நெறியின்
ஐந்து தொழிற்கு மரனே யுரியன
ஆமென் றுயிர்பொரு ளசசார் பெவையும்
உடறகா வலையு மொருங்கே நீக்கி
அருளினை நோக்கி யாசா னருளில்
உசசியி னிறகு மூபலம போல
ஆணவ மாயை யவையினிற் றோனறும
மறப்பு நினைப்பு மாற்றிடி லல்பகல்
அற்றவீ டெனறே யறைநதிடு மாகமம். 83

வேதநெறியகவல்.

ஆசா னருளி லருமறை யந்த
ஞான விசாரமே ஞானதீ பமுமாம்
அவ்விளக் கங்கொண் டறிநதிட வேண்டும்
அதிட்டானந தோன்றி லாரோ பிதமபோம்
தனையா ரென்றே தான்முதற் றேரின

துளபடி யுணரி னொருங்கே யனைத்தும்
தோனறிடுமெ பழுதை தோன்றின் வுடனே
கட்செவி யெனறல் காரூறு தஃதின்
அகிலமு நீஙக லன்றியே தோன்றில்
பேயதடேர் போலப் பிரவர்த் தகமும்
கனவது போலக் காணடிடு மவையாய்
நின்றிட லொருவி நிததிரை தன்னில்
கண்டிடுங் கனவிற் காட்சியீ தென்று
தனைவே றுகத தானுணர்ந திடலின்
உடன்முதற் றள்ளி யொருசிவ நாமென்
றிருளகன் றுறுதி யிதயத் துதிததுக்
கநதர்ப்ப நகரங கண்டிட லிற்சகம்
கண்டிவ் வுறுதி கலக்கமில் லாமல்
நிற்றல் சமாதி நிலையிது வாகும். 84

பிரமானுபவவகவல்.

சிவத்தின குறியைச செப்பிடக் கேளாய்
சாக்கிர மதனிற் றுக்கிடுமெ பொருளில்
நினைவெழு முனமே நின்றிடு நிலையே
நின்மல நிலயந் நிலையினி ஞேக்கின்
விளஙகிடு ஞேயம விளக்கிடு ஞானம்

நோக்கிடு ஞாதுரு நுவலுமிம் மூன்றும்
நாமே யாக நன்றாய விளங்கும்
அவ்விடத் தறிந்த தமலசுத் தியினால்
அபினா பாவ மாயே கழுமாம்
அந்நிலை நின்றே யசைவுசெய நினைவில்
அடைந்திடு மிடத்தி லைவகைப் பொருளும்
முன்பி னின்றி முழுது நிகழும
இஃதுணர்ந் திடுத லிரும்பின் னையினில்
அசைவுசெய் நினைவி லடைந்தவக் கணமே
சுவாசமங் கிசமெனத் தோன்றிடும வாக்கு
நானா னென்னவே நவிற்றிடா நிற்கும்
இவையே சுருதி யெழிலா கமமாம
நிலையினி லொன்றாய நினைவினி லைந்தாய
விளங்கு நம்மிடத்தின மேவுசத் திகளால்
இத்தகை யன்றே யிருந்துட னிகழும்
இதனா னேயே யிருஞ்சிவ மாகும் 85

பெரியநாயகியம்மை பதிகம்.

விரிவுறு முருவ நாமம தகற்றின் விட
யங்கள்விளங்குறா விதனை, மருவுறுபொறி

போம பொறியறக் கரண மாய்ந்துறுங கர
ணமாய தலினுற, புருடன்முன் னேழுரு
சுத்தமோ ரைநதும் போமிதாற் சசிதா நந்
தங, கிரியையற றிலஙகு மென்றனள் விரு
தத கிரியமா பெரிய நாயகியே 86

உளப்படு முருவ நாமம தகற்றி னுள்ள
சற் சிற்சுகந் தோனறும, வளப்படு மிதனு
னுலகுகண ணொடு வருஙிழ லாஙிழன் மறந
தால், விளககுறு ஞான வெளியதா மிதனி
ன விளையுமின பெனவெனக் கிசைததாள்,
களககுறு தவததோா தரிததுரை விரிதத
கிரியமர் பெரியநா யகியே. 87

அறிபொரு ளறிவோ னறிவினைக் கொ
டுப்போ னுனமுப பொருளு மோா விடயம்,
பொறியுறப பிடிததா லுளவிதை விடுத்தோ
ர் பொருளோநா டுதன்முன ரிடையே, பிறிவ
றததோன்றுரு சொரூபமிந நிலையிற் பேசு
முப் பொருளகளு மிலவாங, கிறியற வறிதி
யென்றனள் விருதத கிரியமர் பெரிய நாய
கியே. 88

ஒதுறு நாம மகற்றிடிற் ரேன்று முள் ளசற் சிற்சுக மிதுவே, நீதறு சீவ சாட்சி யிய கிதனைத தெரிந திடுரு சிவனு மிதுவா, யேதமொன நிலலாப் பிரமமா மெனறெ னிருளற வருள்புரிந தளிததாள, கேதமி றவதரோர் சூழ்தரும விருதத கிரியமா பெ ரிய நாயகியே 89

உபதேச சித்தாந்தக் கட்டளை

ஆதமாக்களை முததியிலே விடவே ண்டி வாக்குமனாதீத கோரமாகிய அருட்சததிதானேபாசவயிராககியம், சிவகாருண்ணியம, ஈசுவரபகதி, பிரம ஞானமென்னும நான்குமே ஒருதிரு மேனி யெனக் கொண்டருளிய ஞானு சாரியர் இனிபபிறவாத முடிந்தபிறப் பில் நிததியாநித்திய வஸ்துவிவேகம், இகமுத்திரார்த்த பரபோகவிராகம், சமாதிசட்கம், முமுட்சுத்துவ மென் னும் சாதனசதுஷ்டய சம்பத்தியு

ஓர் வடிவெனக்கொண்ட சற்சீடனுக்கு அனுக்கிரகம் பண்ணுமுறைமை:—

உலகத்தின் கண்ணே வயித்தியராயினோர் ஒருவனது வியாதியை நிச்சயப்பண்ணி இத்தனை தினத்தின்மேல் ஔடதங் கொடுக்க வேண்டுமென்று நியமமிருப்பினும், ஓரோர் அசாத்திய வியாதியை யுடையவனுக்குக் கண்டவக்கணமே கனமாகிய பூபதி முதலிய ஔடதங்களைக் கொடுத்து உடனே திருப்பவேண்டும்; அதுபோலச் சாதனங்களையுடைய அதிதீவிரதர பக்குவனுக்கும் ஓராண்டாகிலுஞ் சோதித்து அனுக்கிரகம் பண்ணவேண்டு மென்றாலும் ஓரோர் அதிதீவிரதர பக்குவனுக்கு அந்தக்கணமே இந்த உபதேச சித்தாந்தத்தை அனுக்கிரகம்பண்ணிப் பவரோகத்தை யுடனே நிவிர்த்தி பண்ண வேண்டும்.

இந்த உபதேச சித்தாந்த மார்க்கத்திலொழிந்து, மற்றைய மார்க்கத்தினாலே பவரோக நீங்காதோ வெனின்?

பாதாதிகேச பரியந்தம் அக்கினி பற்றிக் கொண்டவனுக்கு விழுந்த துறையிலே அவனை விழுங்கி மேலிடப் பட்ட மடுவிலே யன்றிக் கொஞ்சஜலத் திலே பிரவேசிக்கில உடனே அஃதவிந் தொழியாது; அதுபோல அதிதீவா தரபக்குவனுக் குடனே அவனையும் விழுங்கிமேலிடப்பட்ட அகண்டாகார ஞானம இம்மார்க்கத்திலேபிரவேசித்த அக்கணமே யுண்டாம். அஃதெப்படி யென்னில்? சற்குருசந்நிதியிலேசற்சீட னவன் தேனிரம்பிய மலரைத்தே டும்அளிகள்போல்பூதலமெங்குந்தேடி வெப்பநீராமல் வந்தடைந்து கண்ட

அக்கணமே உள்ள மகிழ்ச்சியையடை ந்து தாரகமாகிய சிவமே யெனககண்டு அவருடைய அருள்சுரககும்படி பண் ணிககொண்டு சுவாமி! நானார்? இநதநா னுவாகிய வுலகமயாது? இஃதாரை யுடையது? எனககுச சனன மரணம வந்தவாறேது? இஃதெதனுலேநீஙகுய? இவறறை யனுககிரகஞ செய்யவேண் டும்.இவறறுள்,பிரதமத்தில அடியேன் நானுரென்று விண்ணபபஞ் செய்தபடி க்கு என்னையறிவிததால மறறை நான் குமு அடியேனை விண்ணபபஞ செய் வேனென்றுசறசிடன நானுரென்றுகே ட்க, ஆசாரிய ரனுககிரகம பண்ணு கின்ருர்:—

நலலது உன்னைக் கரதலாமலகம் போலக காட்டுகிறேம்; நீ நன்றுகப் பாாக்ககடவாயென்று திருவடியைச்

கூட்டி அஸ்தமஸ்தக சையோகம் பண்ணிக் கிருபாதிருஷ்டியினாலே நோக்கி இங்கே யுண்டாய் விளங்குவதெல்லாம் நீயே யென்றார்.

சுவாமி ! இங்கே யுண்டாய் விளங்குவ தெல்லாம நானெபபடியாவேன்?

ஆனால் உனக்கிங்கே என்னபிரகாசியா நிறகின்றது?

சுவாமி! நாமரூபமயமாகிய உலக மே தோன்றுகிறது.

ஆனாலந்த வுலக மெவ்விடத்தினின்றுந தோன்றுகின்றது?

சுவாமி! என்னுடைய நினைவிலே நின்றுந தோன்றுகிறது.

ஆனால் நினைவு வேறு உலகம் வேறோ?

சுவாமி! உலகமெதிரிட்டுக் காண கையினாலே வேறுதானே.

ஆனால், உலகமாகிய நாமரூபத்தை நீக்கி நினைவைப்பார்.

சுவாமி! அப்படிப் பார்க்குமிடத்தில் நினைவைக் காணேன்.

ஆனால், நினைவை போக்கி நாமரூபத்தைப் பார்.

சுவாமி! அப்படிப் பார்க்குமிடத்தும் நாமரூபத்தைக் காணேன்.

ஆனால், நாமரூபமாகிய உலகமேது?

சுவாமி! என்னுடைய நினைவுதானே.

ஆனால், அந்நினைவு எங்கேநின்று தோன்றுகின்றது.

சுவாமி! எனனிடததிலே நின்று தோனறுகினறது.

ஆனால், நினைவுவேறு நீவேறோ?

சுவாமி! எனனினைவாகையினலே வேறினறி நானறேனே.

ஆனால், நினைவைநீககி யுன்னைப பார்.

சுவாமி!யான் பிரகாசியா நிறகின் றேன்.

ஆனால், நினைவு நீ யெப்படியா வாய்?

சுவாமி ! நினைவு என்னைவிட வேறுதானே.

ஆனால், உன்னைப் பிரித்து நினை வைப பார.

சுவாமி ! அப்படிப் பார்க்குமிடத் தில் நினைவைககாணேன.

ஆனல, நினைவு யாது?

சுவாமி! நினைவானது நானு மல்ல என்னைவிட வேறுமலல.

ஆனல், அஃதெபபடி?

சுவாமி! தங்கததி னிடத்திலே பணிதியானது தஙகமுமலலாமல தஙகததைவிட வேறுமலலாமல் கற்பிககப பட்டதுபோல நினைவு மென்னிடத் திலே கறபிதம.

ஆனல, இநத நினைவு வேறே சத் தையோ?

சுவாமி! அதற்கு வேறே சத்தை யில்லை; எனனுடைய சத்தையே தோனறி விளஙகா நிறகின்றது.

ஆனல், இங்கே தோனறுவதெல் லாம யாது?

சுவாமி! இங்கே தோன்றிவிளங்குவதெல்லாம நானே.

ஆனல, நாமுன்னம எல்லாம் நீயேயெனறு சொனனேமே; அதற குனககு ஐயந்தோன றிறறே; இப போது எலலாம நானேயென்று நீ சொன்னது திரிவோ நன்றாயப்பாா.

சுவாமி! முதற்றிரிவினுலே எல லாம் நானெபபடி யாவனென்று கேட டேன்; சுவாமி கடாக்ஷததினுலே திரிவு பண்ணிக கொண்டிருநத அஞ ஞான விருள் போய்த் துணிவாகத் தானே எலலாம நானேயெனக கண் டேன்.

ஆனல், உன்னைக கண்ட விடத் தில் அனுபவ மெபபடி யிருநதது?

சுவாமி! அகண்டாகார மயமாய்ச சுட்டிறந்த சுகாதிதமாப்ப் பழுதையி

னிடத்திற் பாம்பொருகாலு மில்லா ததுபோல், உலக முயிர் பரமென்பது ஒருகாலு மில்லாததாய்ப் பிரகாசியா நிற்கின்றது.

ஆனால், இதுவே தற்சொரூப முத்தி. இதிற் கலக்கமில்லாமல் தேக பதனபரியந்தம் நிற்பாயாக. இஃதன்றி அந்த முத்தி நீயானதுக்குக் குறி வேறல்ல; மற்றை நானாகும் நீ உன்னனுபவப் படிக்குச் சொல்.

சுவாமி! நானாவிதமாகிய பிரபஞ்சம் என்னிடத்திலே ஆரோபிதம்; அது சங்கற்பத்தையுடையது; அந்தச் சங்கற்பத்தையுடையஆரோபிதமாகிய பிரபஞ்சம் அதிட்டானமாகிய என்னை விட வேறல்லவென்று காணாத திரிவினாலே எனக்குச் சனன மரணமாம். எல்லாம் நானே யென்றறிவில் சனன

மரணமில்லை; இப்படி மற்றை நான் குமசுவாமி கடாக்ஷத்தினாலே எனக் கனுபவ மாயின.

நல்லது, நம்முடைய அநுபவமு மிதுவே; சுருதியினுடைய முடிவிலே சொல்லுவது மிதுவே; உன்னுடைய வனுபவமு மிப்படியேயாகில் இதுவே உபதேசசித்தாந்தமென்று இதிற்கலக்க மில்லாமல வாழ்வாயாக வென்று ஆசீர் வாதஞ்செய்தார்.

விவேக சூடாமணி.

சீவருக் கிவகு மாந்தர் சென்மமே யரி தா மதனின், மேவுதற் கரிதா மாண்மை மேவினு மறையோன் றன்மை, யாவதற் கரிதா மத்தை யடைகினும் வேதந்தானே, யோவலற் றோது மார்க்க மொன்றுவ தரிய தாகும். 1

அதத்தினும் வித்து வாறு யமைவதிய கரிதா மதத்தின, வித்தா வான்மா ஞானம விவேகமெத தரிதே யதத்ின, சுததமா ஞானமறறே சொரூபமாய நிறகு முதது, புத்திசே ரனந்த சனமப புணணிய மனறி யெய்தா. 2

பேசிய வடைவா யாவும பெற்றிட வொணுத தேனு, மீசனல லருளி ஞலே யிசைவதா யருமை யான, மாசிலா மநுடத தனமை மனனிய முமுட்சுத தன்மை, தே சிக ராசன சேவைத திறமையிம மூன்றும போதும். 3

எததிற வேது வாலோ வெய்தியு மநு டத் தேக, மத்திலு மாா ஞர்த்த மறிவதற் கேதுவாக,வொததவாண் மையைய யடைந்து முண்மையா முத்திசேர, வெத்தனஞ செய் யாமூட னென்றுமான மாலைக கொன ரேன். 4

அருமையா மநுடத் தேக மடைநததி லாண்மை தன்னே, மருவியும் யாவன் ருன்

சோமாசிலாப் பயனை வேண்டித், தானி யின முயனறிடாமற றவிருவ னவனை யன்றி, யொருவனு மூடனுணடோ வுள்ள வா றுரைருங காலை. 5

ஓதிய பலவா நூலை யொழுங்குறப் படித்து மென்ன, தீதிலாத தேவா தமமைத தினமுமாச சித்து மென்ன, நீதியாங கன்ம மியாவு நிததமுஞ செயது மென்ன, சோதிலாத தேவா தமமைக குறிததுபா சிதது மென்ன 6

ஈதலா லின்ன மிஙஙு னெத்தனை யியற்றி யென்ன, வாதியாம பாச் வைககிய மறிந்திடு மறிவா லனறி, யோதொணுக கற்ப கோடி யுறறகா லத்தி ஞலுங, கோதிலா முததி சிததி கூடுவ தெனறு மிலலை 7

ஆகையால் விதது வான்று னமலமா முத்தி சோ, வாகிய சுகவி ருப்பம் வுரையற விடுதது மேலோ, ருகின நல்லா சானை யுடைந்தவ னுபதே சிதத, வேகமாம் பொருளிற் சித்த மிருத்தியே முயல வேண்டும்,

அனிசமிப பவமாம பவவ மழிநதிடுந
தனனேத தானே, இனியயோ கததிறலே
யெய்திய சொருப ஞான, மெனுமகா
நாவாய கொணடே யிபபவ வாரி னிறுங,
கனபரப பிரம மாகுங கரையினமே லேறற
வேணடுமே 9

தீதிலா வதிகா ரிககுத திரவிசா ரததி
றலே, கோதிலா ஞான சிததி கூடிடுஞ
செவவி தாக, வேதமி றேசங கால மீசனல
லருளே யாதி, யோதிய ஞானஞ சேர வுறு
துணைக காரண5 தான 10

ஆதலா லான்ம ரூப மறியவிச சிதத
தீரன, காதநீா பிரம விததாயக கருணைவா
ரிதியா மாசான, பாதமே யனுச ரிததுப பர
மமா மான்மாத் தனனின், கோதிலா நலவி
சாரங குறைவறச செயய வேணடுமே 11

மேதையின மிக்கோ ஹகி மிகுநதுள
சாரா சாரம, யாதுமே கூட்டத தள்ள வியல்
புறுஞ சதுரஹகி,யேதமி ஹாலுரைத்த விலக்

கண மியாவும பெற்றோ, ஞதியா மான்ம
விதனைதக கதிகாரி யாவ னன்றே 12

உததம விவேகி யாகி யுள்ளுற விரகத
ஞகி, ங்ததமுஞ சாநதி யாதி ங்னமலககுண
ங்றைநத, வுததம முமுட்சு வுககே யுண
னமயாம வதது்த தனனின், யுததம விசா
ரஞ செயய யோககியத தன்மை யுணடால்

சுததவே தாநத நூலுஞ் சூககுமக் குர
வன் சொல்லுஞ, சததிய மெனபதாகச சார்ந்
திடு ங்சசயததை, வத்துவின சாட்சாத கா
ரம வருவதற்கேதுவான, வுததமச சிரததை
யெனறே யுரைப்பருண் மைமைய யுணாந
தோர் 14

முததியி னேதுவாக மொழியுபா யஙக
ளுக்குட், பததியே மிகவு மேலாய்ப் பகரலா
மஃதே தெனனி, ஞிததமுஞ் சொசசொ
ரூப ங்கழ்ததிய வனுசந தானம், பத்திதா
ஞகு மென்றே பகருவா பரமு ணர்ந்தோர்.

ஒதுசா தனசம பததி யுள்ளவா றுறற
தீரன, தீதிலா வான்ம ரூபந திகழவே
யுணரவேணடி, யாதுமே யுணாநது தனனை
யெயதினோர் பவபந தததைக, கோதறத
தீாபபோ ஞன குருவிடைச செலல வேண
டும. 16

சுருதியேமுதனமானததாற்சொல்லிய
தனுடடா னிததுப,பாவிய பாவமறறுபபற்
றெலா மறறோ ஞகிப, பிரமவித தாகி யங்
தப பிரமமே சாாநது காட்டம், மருவிடா
வனனி போல மாசறச சாநத ஞகி 17

காரண மியாது மின்றிக கருணைவா
ரிதியே யாகிப், பாரினிற றனனைபபறறிப்
பணிநதசா துகக ளுககுப், பூரணப் பநதுவா
கிப் பொருநதியவாசான றன்னைச, சோனுற்
றன்பி னேடே சீடன்சே விககவேணடும.

பத்தியால் வணஙகிச செய்த பலவிதச
சேவை யாலே, மெத்தவுங் தன்னி டததின்
மெய்யருண் மேவா நின்ற, யுததமக குருவை

நோக்கி யுணரவேண் டியதை யெல்லாம்,
புத்திமா னென் சீடனே போற்றியே வினவ
வேண்டுமே 19

படாந்தத் தீ வினையே யாதும பவனுள
லாத்தப படுக, கடந்திடாப பவமே
யாகுங் கானவனை னியினுல வெம்பித, தொ
டாந்தபீ தியினு னீயே துணையென நம்பு
மென்னை, முடிந்திடா மரண மாதி முடி
வுறச் செய்து காப்பாய 20

பிரமவின பாநு பூதி பெறறதாற சீத
மாகி, நிருமலமாகித் தூயதாய நின்முகக
கலச நின்று, வருவதாயச சுகமே செயயும
வாக்கியச சுதையி னுலே, விரிபவுக கானத
தீயால் வெதுமபிய வென்னை நனைப்பாய 21

இப்பவச சிந்து தன்னை யெவ்வித
மியான கடப்பே, னெப்படி யிங்கு பாய
மேதுதான் கதியே னககா, மிப்படி யென்
றிவற்றை யெவளவு முணாகி லேனியா,
னப்பனே யருளா லிந்த வரந்தைதீர்த்
தென்னை யாள்வாய 22

வித்துவா னுனை மைந்தா வெருளுறே
லினியுனக்குச், சுத்தமாயக் கேட்டே யில
லைச் சுழல் பவக் கடல் கடக்க, வுத்தம
வுபாய முண்டிங் கூணமி லெதிகளமுன்ன,
மெத்திறு வினைக் கடந்தா ரினறுனக் கதை
யிசைப்பாம் 23

வித்தரப் பவப யத்தை விரைவிலே
நாசஞ் செய்யச், சத்திசே ரோரு பாயஞ் சக
த்தினின் மேலா யுண்டு, புத்திர வத்தனு
னீயும் புகல்பவக் கடல் கடந்து, நித்தமும்
பரமானந்த நிலைமையை நண்ணி நிற்பாய்.

சுத்தவே தாந்த நூலிற் சொல்லிய
பொருள் கடமமி, னுத்தம விசாரத் தாலே
யுதித்திடு முணமைஞானம்,புத்திர வவற்றி
னுலே பொருந்திய பவத்துன பங்க,ளித்தனை
யேனு மின்றி யிறந்திடு மிங்குத்தானே. 25

மன்னிய சிரத்தை பத்தி மாசிலாத்
தியானம் யோகம், பன்னிய முமுட்சு வுக்
குப் பரமமாமுத்தி சேரத், துன்னியவே து

வென்றே துகளிலா வேதநதானே, பன்
னுவ தாலி வறறைப் பறறிஞோ பநதம
பறறா 26

உனனிய சிரத்தை யாதி யுததம சாத
னததை, மன்னியே நிலைமை யாக மாசறச
சாதிப் போாகடே, வின்னவென றுணா
வொண்ணு வியல்புறு மவிததை செயத,
பின்னமாந தேக பநதம் பெயர்நதிடுமெ பின்
னுங கேளாய. 27

ஊனமில் பரமான் மாவா முன்றனக்
கஞ்ஞா னததா, லீனமா யஞ்ஞம பநத
மிசைநததா லிசசம சாா, மான திவ் வான்மா
ஞன்ம வருவிவே கதது திதத, ஞானமாங
கனவி லூலாஞ ஞானகா ரியமெ ரிகரும். 28

ஏதுதான் பநதமாகு மெவ்வித மீது
வநத, தேதுதா னிருப்பி தறகா மெவ்வித
மீதி றககு, மேதுதா ஞனமா வாகு மேத
ஞன மாவு மாகு, மேதுதா ஞன்மா ஞன்ம
வியல்புணா விவேகஞ சொலவாய 29

துகேட் டாசான் சொலவா னிவ்வ
வித் தையினுல் வநத, வேதமாம• பநதம்
விடடிங கேகசிற பிரமமாகச, சாதுவே
யிருபபவிசசை சாரலாற ரன்னி யனனீ,
நீதொழி லியாவுஞ செயதோ னின்குலந்
தூய்தே நினைல. 30

தநதைகொள் ருணதசைத் தீர்தது
தளாவறச செயவ தறகு, வநததன் மைநத
ராதி ஙவையகந தன்னி லுணடு, சிநதைசோ
பநதந தன்னைச சீககிரஞ சிதைப்ப தறகுப,
பநதுவாயத தனனை யனறிப பாரினி லாரு
மிலலை 31

சென்னிசோ பார மாதி செய்ததுன்
பம விடுகக, வன்னிய ருலகி லுணடிங கடை
நததன பசியே யாதி, தன்னினல் வநத
துனபந தவிரத திடத தன்னை யலலா, லன்
னிய ரிலலைப் பநத மகறறலு மிநதவாறே 32

பரவிய மருநதை யுண்டு பததியஞ்
செயவோ னுககே, யரியனே பிணிக ணீஙகு

மன்றிமற் றுருஞ் செயத, கருமம்யா தொன்
றினாலுங கருதிய பிணிக ணீஙகா, வுரவிய
பநதஙகக முரைததவிந நீதி போலாம 33

ஞானநல் விழியாற் றனா னற்பொரு
ளுணர வேண்டு, மேலையோா ஞானியைக
கொண் டிப்பொரு ளுணர வொணா, தின
மிற் றனது கணா விநதுவை யுணாவ
தன்றி, யேனையா தொன்றி னாலு மிநது
வை யுணர லாமோ. 34

ஒஙகிய பரசீ வைககிய முணாநதிடு
முணாவா லன்றிச, சாஙகிய மதத்தினாலுஞ்
சாாநதிடு மியோகததாலும, வீஙகிய கன
மததாலும வேறுபா சனையி னாலு, மோங
கிய முததிப்பேறறை யொனறுவ தெனறு
மிலலை 35

ஆதலா மனமயக்க மடைவதற் கேது
வான, காதல்செய சப்தசாலக் கானகந தன
னை விட்டுத, தீதிலாப் பிரமவிததாந தேசி

கன் றனைபால் சென்றிங, கேதமில பிரமங்
தனனை யிலஙகவே யுணரவேணடும 37

பரவுமஞ ஞானமாகும பாமபிறை சடி
ககப் படடோாக, கருமையாம பிரமஞான
மாகிய மருநதை யனறி, மருவிய மறைக
ளாலெலன மறறுள நூலக ளாலெலன, பாவிய
மருநதிறுலென் பகருமந திரஙகளாலென

திரிசிய நாசநதனனைத திரமுறச செய
திடாமற, பிரமமா மானமரூபம பிறஙகவே
யுணாநதிடாமற, பரமமே நானெனறே தும்
பகரனமாத திரமேயான, வுரையிறை பிரம
மாக வொன்றிடு முததியுணடோ 38

ஆதலால விவேகியோறே ரனைத்துபா
யததிறைலுந, நீதிலாத தறசொரூபந் தெரிந
துபந தமவிடுகக, நீதியாயத தாஙகடாமே
நிததமு முயலவேணடும, மோதுரோ காதி
நீகக முயன்றிடு நீதியேபோல 39

புரிநதவிவ் வினவலுககுப் பொருநதிய
வுததரததைப்,பரிநதுநாமினறுணககுபபகரு

வம பவபந்ததால், வருநதிய நீயிவற்றை
மனததினே காககிரதசோ, டிருநதுகே
ளிவற்ருறபந்த மீதுதா னுடனே நீஙகும் 40

புசதிமா ஞனமைநசா பூரணமுததி
சேர, நிததமில லாததான நிகிலமாம பொ
ருளக ணினறு, மெததவும விரதி தன்னே
மேவுதன முனன ரேது, சிததமாா சாநதி
தாநதி திதிட்சையும பின்னரேது 41

பினபுதன் கன்மமியாவம பேணியே
துறப்பதேது, பினபுவே தாநத வர்ததம
பிறஙகவே கேடடலேது, பினபுதான
கேட்ட வாததம பிரிததுணா மனனமேது,
பின்பிடை விடாம லெனறும பேணிய
தியானமேது 42

சதயநிா விகர்ப மசச மாதியா லமைவ
தான, வததுவின சாட்சாதகார வலியிஞற
பரமானநத, முததியை யிவ்விடததே
முமுட்சுதான்பெற்றுநிற்ப, ஹுததமமுததி
சேரு மொழுஙகிதே யுணமை யீதே 43

விரிவுறு மானமா ஞானம விவேக
மியா துறுதியாக, வரியனே யினறு நினஞெ
லறிநதிடத தகக ததைதை, யுரைசெயக
கேடடு நன்று யுளத திலுட டரிய வறறிற,
புரையனுனை மானைவ முனனம புகலுவாம
பொருநதிக கேளாய 44

மசசைமே தசுவெலும்பு மாமிச முதி
ரஞ் சாம, மிசசைசெய சுககிலமமிலவேழுதா
துகக ளுறறில, வுசசமாஞ சிரசு பாத மூரு
கை முதுகு மாாபென், றிசசட வஙகோபா
ஙக மியாவையு மிசைநத தாகி 45

இயானென தென்னவெஙகு மியாவரு
மறிவதாகி, யீனமா மோகமெலலா மிருப
பதற கிடமேயாண, ஞானமா மிவவுடமபே
யொனறிய தூலதேக,மானதென றுரைபபா
மைநதா வகிலமு மறிநத மேலோா. 46

சூததிய வான மாதிச சூககுமப் பஞ்ச
பூதம், புததிர வொனறி லொனறு புகுநது
பஞ் சீகரிதது,மெததவுந தூலமாகி மேவிய

தூல வாககைக, கொததகா ரணமதாக
வொனறிடு மறறுங கேளாய 47

மருவிய பஞசபூத மாதகிரை யைநது
மெயகூட, புரிபுசெய சததமாதிப புலனக
ளாயச சிலருசகுச, சருதிய சுகமளிசகக கா
ரணம போலபோனறும, பாவிய வகைக
டயமைப பறறிலோ கெடுவதைசசகேள 48

பேசிய புலனக டமமிற பேதையா
மெநதமூர்கக,பாசையாம பாசத தாமேல யழு
நதவே கடடுண டாரோ, தூசுறு தஙகள்
கணமத நாதறை விழுககப படடு, வீசவே
கீழு மேலும வெறிதவ ரலைநது சோரவோ

உலவுபாம் பானை விட்டி லூருமீன்
வண்டிவ் வைநது, மொலிமுதற் புலனொன்
றொனறி லுவநததா லிறககு மாகிற், புல
னிவை யைநதி னுமமால பொருநதிய புரு
டன் சேரும, பலவிதத துன்பங தன்னைப
பகாநதிட முடியு மோசொல். 50

திவ்விய புலனை யுனைத்துந் தன்னுடைத் துகளினாலே, வெவ்விய கருநா கத்தின் விடத்தினுங் கொடிதேயாகுங், கவ்விய வவ் விடந்தான கடித்தவுற றவனைககொல்லும், தவ்விய புலனினைந்தோன தன்னையுங் கொ லலுமன்றே 51

பரவிய புலன்க டம்மை பற்றிய வா சை யாகு, முரவிய மாபா சத்தகை யுள்ளவா ருறுத்தவனன்று, னருமையாமுத்திப்பேறறை யடைந்திடச் சதுரன மறறேன், கருதிய வாறு நூலகள கறகினுஞ சதுர னனறல்

திடமிலா விரதி யோடே தீரககமாம பவமா கினற, சடலுடைக கரையி லேறக காதலசெய முமுட்சுத தனனை, யடருமா னககர நதா னவனுடைக கண்டத தீழ்த்திக, கடலுடை மததியத்திற் கடிதியின மூழ்க வைககும 53

ஆதலால் விடய வாசை யாகிய நக்க ரத்தை, யாதொரு முமுட்சு வானே

ணிலஙகிய விவேக மாகுங, கோதிலா வசியி
ஞலே கொய்வனனனவனே யாதும், வாதக
மிலாம விநத வாரிதி கடகக வலலோன.

சுததமாம புததி யினறிச சூழ்புல னெ
றியிற செனறோன, மெததவுங் துனபந்தரு
சன மேவுவன மேலு மேலு, முததம புததி
யோடே யுயாநதவ ஞசான சொலலி, வை
ததஙன னெறி நடநதோன்வரமான பயனே
சார்வன் 55

நிசசய மீதே மைந்தா நினகருநன் முத
திசேர, விசசையே யிருககு மாகி விப்புல
னனைத்தையுநீ, துசசமாம விடததைப் போ
லத் தூரவே போகத் தள்ளி, யுசசமா நற்கு
ணததை யொழிவற வுவநது சார்வாய 56

நித்தமு மருட்க ளிப்பு நேர்நடை பொ
றுமை மற்றுஞ், சுததமாம் சாநதி தாந்தி
சூக்கநூ லுரைத்த மற்ற, வுத்தம குணம
னைத்து மோஙகிய சுதையைப் போலப், புத்
திர வன்பி ஞேடே புந்தியிற் பொருநது
வாயே. 57

சாதுவே சந்ததம்நீ சகலகா ரியமுமே
விட்டே, யாதியில் லாவவித்தை யாகிய
பாநந் தன்னின், கோதிலா முத்தி தனை
னைக் குறைவறத் தேடு வாயில், வேதமாந
தேகந் தன்னை யெவளவு நமபி டாதே 58

தேகமே யாதியான திரளிலே தியங்
கா னின்ற, மோகமே பெரிய காலன் முழு
ட்சுவாம புருடனுககுச, சோகமா ரமமோ
கத்தைச சுததமாய வென்ற வனரு, னேக
மா முத்திப பேற்றை யெய்திடச சதுர
ஞேனை 59

மோகமியா தினைமுன் னுள்ள முனி
வாகள் வென்று நனரு, யேகபூ ரணவான்
மாவினேத்தியபதமடைநதார்,தேகதாரஞ்சு
சாதித் திரளிலே யிசைநத வநத, மோக
மா காலன் றன்னை முழுதுமடவென றப்
பதஞ்சோ 60

மெத்திய தொக்கு மேதை மேதசு
மச்சை யத்தி, சுத்திய நரம்பி ரததஞ் சுழல்

மல மூத்திரங்க, ளிதனை வகைதிரம்பி யிருக்கு மித தூலதேக, மிததினும வையகத தி லிசமுந்திடும பொருளவே றுணடோ 61

வன்னமாச சிரம மாதி வருபபிதன னி யமமாகும, முனனுமா ஞவமான முதலிதன விசேட மாகு, மினனலசெய பிணிகளெல லா மிருப்பிட மிநத தூலந, துனனியசூகக தேகத தொடர்பினை யினியிசைப்பாம, 62

சிரவணந தொக்குச சட்சுச சிஙகுவை நாசி யைநதும, பொருளகளை யறிவதாலே போதவிந திரிய மாகும, பரவிய வாககுப் பாணி பாதபா யுருவுபததம,கருமமே செய வதாலே கருமவிந திரிய மாகும 63

ஞானனுமுட் கரண மொனறே தோன றிய விருததி யாலே, மனனிய மனது புததி மறறகங காரசிதத, மென்னவே நானக தாக விசைநதா மெவ்விடததும, பன்னிய வி தன்விருத்திப் பகுப்பினைப் பகரககேளாய்

விரிவுறு சஙகற் பாதி விருத்தியான் மனமி தாகும, பொருளுணர் நிசச யத்தாற்

புகன்றபுத தியுமி தாகும, பரவிய வபிமானத்
தாற பகாகங கரமு மீதாம, பொருளனு சங
தானததாற புகனறசித தமுமிதாமே 65

விரிவுறும பிராண ஞெனறே விருத
தியின பேதத தாலே, பரவிய பிராணு பா
னன பகாவியா னனஞு தானன், ஞுரவிய
சமான னே நதா முதகசொன றுறிதானே,
பரவிய விருததி யாலே பலவிந மாவதே
போல 66

சிரவண மாநி யைநதுஞ செறிநதவாக
காதி யைநதும, மருபிரா ணுநி யைநது மரு
வுமவா ஞுதியைநது, மிருதய மாதிஞுணரு
மெயதிய வவிததை காமம, பரவுகணமம
மிவவெட்டும் பகாபுரி யட்ட கஙகாண. 67

ஒதிய காணநதானே யுளளகன மஙக
ளெல்லா, நீதியா யான்மா முனபாய நிதத
முஞ் செயவதாலே,சாதுவே சகலததுககுஞ்
சாட்சியா மான்மா வெநதப், போதுமே யச
ஞுகமாகும பொருநிடா தொருவிகாரம.

ஆதலா லின்ப துன்ப மகஙகாத் தாம
மேயாஞ, சாதுவே யகண்டா னந்த சாகர
வானமா வுககீ, தேதுமே யில்லை யெனறு
மெயதிய விடய மெல்லா,மோதுமான மாப்
பொருட்டா லொனறிடும் பிரியமாக 69

ஒதிய விடயந் தானே யுள்ளவா பிரிய
மாகா, தேதமி லான்மாததானே யெவாககு
நற பிரிய மாகு, மாதலா லானமா வென்று
மகண்டவா னநத மேயாந, தூயதா மானயா
வுககுத துன்பமோா காலு மிலலே. 70

புரிவுசெய சுழுத்தியின்கண் புலனிலா
வான்மானநதந், திரமதா யாவராலுந தின
மனு பவிக்க லாகுஞ, சுருதிதான் பிரத்யட்
சநதான் சொல்லிய வைதிகநதான், பரவிய
வனுமா னந்தான்பகாநததிற்பிரமாணஙகள்.

அரியனே காா ணுக்கை யடைவினிய
றையக் கேளா, யிருளவவி யத்த மாயை யே
தமா மவித்தைப் பேராயத், திரிகுண வடிவ
மாகித திருசியங் கட்கு மேலாய்ப், பரவியே
யஞுதி யாமோர் பரசிவ சத்தி யுண்டால். 72

தரணியி லந்தச சததி தன்னுடைக காரியஙகொண, டருமையாம் புததிமான்க ளாகிஞே ரனுமானிககு, முருவமாய்ச் சகம னெதது மொழுங குறப் படைபபதாகி, யொருவித மீதா மெனன வுரைததிட வொ ணுத தாகும 73

ஈதுசத் தானதல்ல வீதுதா னசத்து மல்ல, வீதுமற் றுபய மல்ல வீதுதான பினன மலல, வீது மற றபினன மலல வீது தா னுபய மலல, வீதுசா வயவமலல வீது நிர வயவமலல 74

ஈதுமற் றுபயமல்ல விதுவிசித திர மேயாகி, யாதிதென் றுணரவொண ணுவதி ர்வச நீயமாகுந, தீதிலாப் பரசீ வைககியத் தெரிவுதா னிதையழிக்குஞ், சாதுவே பழு தை ஞானஞ் சர்ப்பமா லழிப்பதே போல.

சகலரு மறிவதான தன்னுடைக் காரி யத்தால், மிகவுமெங குமபிரசித்த மேவிய மூக்கு ணந்தான், புகல்பஙன சத்திக்குண்டு

புசன்றவிம முகருணததி, லகலிரா சதருண
த்தா லாருமவிட சேப சதகி. 76

கிரியையே வடிவ மாகிக கிட்கெம்பிர
விருததி யெலலாங, தருவதற் கேதுவாகத்
தஙருமவிட சேப சதகி, பரவிய காமமாதிப்
பலதுய ராதியான, விருதய விகாரமெல
லா மீதிறு விசையு மென்றும 77

உரவியகாமங கோப முலோபடம பம்
மகங்கை, மருளுறு மருயை யீர்ஷை மச
சர முதல்வி காரங, தரணியி லிராச ததகின
றாமமா மிசருணங்தாண, புருடரிற்பிரவிருத்
தி செயயும புனரயினுற பந்த வேது 78

இருளுறு தமகுணத்தா லீன்றதா வர
ணசதகி, பரமமாம வத்துவித்தாற் பார்கக
லாம வேறேபாகப, பிரிவு று விட்சேபத்
தைப பெற்றவே துவினுலீதே, புருடரின
பவததி னுககுப பூருவ காரணஙகாண, 79

பெரிதுபண் டிதனுனும் பிரக்ஞை
யுள் ளவனுனு,மருமையாஞ் சூக்குமாத்த

மரவறிந தவனைனுஞ, சருவவல லவனை
னுஞ சாறறுமா வரணசகதி, யிருளி
ஞை மூடப்படடோ ளியலபினை யியயபங
கேளாய 80

அருமையாஙகுரவனே மலோ ரான்மரு
பதைதயன்பா, லூரமதாய் வெகுவிசததா
லுணர்தகினு முணராானனறேனை, பிரமை
யா லாரோபிதத பேதமாம பொருளைததா
னை, திரமெனு நனறுதெனனுங நியஙகி
யே யவலம்பிபபனை 81

ஆதலாற பொலலாஙகாக வமைநததா
மதகுணததிற், சாதமா யுரமேயாகசு சாங
தவா வரணசகதி, சாதுவே யறபராலே சால
வுங கடககவொணணு, தீ து டை வலல
பதைத யென்னவெனா றுரைப்பமஙதோ

ஈ திரேன டிசைநதோனறனனை யேது
மே யறியாததனமை, யோதி னு முணராத்
தனமை யுணரினு மையஞசோகை, பேத
மா யறியுநதனமை பேசிய விவைகளூரா,

வேதவிட் சேப முந்தா னெனறமே யிழுத
தலைக்கும 83

நீதினா சோமபலவெணமை நிகில
மூந தவிா தன்மோகம, புததியின சாடடி
யாதிப புகலதமோ குணவிகார, மிததிறே
டிசைநதோனியாது மெ ம வ ள வு முணரா
வணணம, நிததமூந தயிலவோனபோலு
நிணடதூண போலுநிறபன 84

சததுவ குணஞ் சலம்போற் சாலவுஞ
சுத்த மேனுஞ, தொததிய விருகு ணத
தைத தொடாநததாற பவததுக கேது, நத
தமு மான்மாவிததி ளிகழ்வுறப பதிவிமபித
துச, சுததிய சடமனைததுஞ சூரியன்போல
விளஙகும். 85

புருடனன் முயற்சியாலே பூ ரு வ ம்
போல மெதத,விருகுண மிகுநதிடாம வில
ஙகிய சதது வததின், மருவிய தருமஙகே
ளாய மானமில்லாமை யாதி, வரியம நியம
மாதி வரன்மிகு சிரததை பகநி. 86

திரமுறு முமுட்சுத தனமை தெய்வ சம் பததிமறலுட, புரையுறு செயகையின கணபொருநதிடா மீடசியாதி, சருவமுமிசிர மான சததுவ குணததின் றாமஞ, சருவ முஞசுததமான சததுவ மகிமை கேளாய

சுததசத துவகுணததின் சூககுமத தெளிவினலே, நிததியான மாநுபூதி நிகழ் நதிடும பரமசாநதி, சிததியாந திருப்தி மே வுஞ சோநதிடு மிகக களிப்பு, நிததமு மான நதஞ செய் நின்மல நிடடை கூடும. 88

இவவித முககுணததோ டிசைநத வவ் வியதத சததி, செவவிய வானமாவுககுச சோநதகா ரணவுடமபாம, விவவிதப் பொ றிமனஙகள விருததியில் லாசசுழுததி, யெ வவமா ரிவவுடமபி னிசைநதுள வவததை யாகும 89

அகிலமாம விதமு மான வறிவிலாச் சுழுததியினைக,ணிகண மனம விததாய நிற்கு மேதமே யுணாகி லோமியாஞ, சுகமதா யடித் துயில்கின றேமென சொல்லிடும பிர

சிததியாலே, மிநசுக வான்மாத தாமீன
மிஞசிமிய யிதிலயிளஙகும 90

உடலுயிா பொறிபுலனக ளுலேமன
மகஙகாராநு, யிடாதரு விகாரமியாவு மின
பதுன பாதியுயற, றடாககளு நிபூதி யாகி
யாகிய சகயனேதது, மிடரவவி யததமீரு
மிவையெலா மனுணமா வாகும 91

மாயை காரியமே யான மகததது வா
தியாயிக, காயமீ ருனயாவுங கலஙகியபொ
டீமய யாகுந, நாயனே சொனன தெலலாங
தொகுததனுன யாவு மாகும, நீயிதைக கா
ணனீரி னிகரென நினேதி யெனறும 92

எத்தைநன றுணாநதோன பநத மிக
ழ்நதுகே வலனு மென்றும, பததனே யினி
யுனககப பரமான்ம வுருவஞ சொலவாம,
நிததமு நானுனனறு நிகழ்நதிடு மனுபூதி
ககிம, மெதகிய பொருளேயாகி மெயமமை
யாய் நிற்கு மான்மா 93

திரிவித வவததைை கட்குந் திருநதிய
சாட்சியாகி, விரிவுறு பஞசகோச விலட்சண

மாகியாது, மருவிய மனமிருந்தி மறைநின்
பாவமியாவுங், கருதிய வஞ்சனை மூன்றிற
கணடிடு மஃதே யானமா 94

யாதனைத் திசையுங் காறு மியாதினை
யனைத்துங் காணு, யாதுதான் புதியாதி
யாவுமே சிந்தாய் செய்யு, யாதினைப
புதிதி யாதி யாவுமே சிந்தாயச் செய்யா,
தோதிய வருந்தா னேயுன னுடைய வான
மாவா மைநதா 95

யாதிருந் சகமனைத்து மெய நமே பர
வலாரும், யாதினைச் சகமனைத்துமெவனவும
பரவ மாட்டா, யாதொரு போதரும மிசை
நதுவிச சடமனைத்து, நீதியாய நீகழுமீதே
னினை னுடை யானமா வென்றும் 96

நீடுட விநதியபக டயங்கிய மனநு
புநதி, யீனுதன் செயகையினாண வேண
விடப பட்டதேபோற, சாறுவா மைநதயா
நின் சன்னிதி மாத்திரத்தா, லீதியாயச
செல்லுமீதே நினைனுடை யானமருபம. 97

தோற்றிய வகங்கா ராதிக ளெல்லா முனை
யாமபு, சுற்றிய புல்லனைத் தூறு சுகாதியும
கடமேபோல, நீத்திய போதபாவ நிலைமை
யாய் நீக்குறா நின்ற, மெய்த்திறனெ லறியலாகு
மீதுன்னை யுனைமா வாறும 98

யாதிரு லுயிரும வாசகு மியாவுமே
மியங்கு மந்தப, போதமா மந்தானமாப்
பூரணன புராண னென்றும, பேதயி லகண
டானந்தன பெருகிய வேகரூபன, சாகமார
விருத்தி தோறுஞ் சாட்சியாயச சாரா நது
நிற்பன 99

சாதுவே யிதயைகத்திற சாமமணக குகை
யின் கணணே, யோதுமவ வியத்த யிணையி
லொளிர்ந்திடு மீநத வானமா, பேதமாம
பொருளை யெல்லாம பெருகிய தனதே ற
சாலே, நீத்தியாய விளக்குமு விண்ணொளி னிகழ
ந்திடு மிரவி யேபோல் 100

அடாமண வகங்காரங்க ளாகிய விகார
மியாவு, முடலமொழி யுயிர்கள செய்யு

முலைக்கதறு முணரு பானமா, சுடுமன லயப
பிணை டம்போற சொல்லிய வினைதிமேறு
கெ, சொடரினும யிகார மேயான சொற
பமுரு செய்மேதா ...ன 101

பாறிவெ யிகூ வானாமா சனனமா
கானமரிகா, னேறமெ வாரவுறுனமற
றினைத்திடான் யிகாரியாமா, னேகமாமிக
தத்தேக மிறக்கிறு மிறவானிக்கள, பெத
மாஙகடமிறக்கிற பெருகுவா னரிபபத்தாண
டோ 102

பத்தனே பருதியாசிய பருபபினுக
செலலாம வேறுயச, சுக்குசிற சொருபமா
கிச சுழலவுறுரு சதசதசெலவா, நிததமும
விளககிவைதது நருவிசேடமபொருநதுஞ்,
சததியப பரமான யாவே சாககிரா தியிலி
லஙருமு 103

நிததமு நாறுனனறே நிலைமையாய
நிகழானினறு, பததியின சாடசியாகய பொ
ருநதிய பரமானமாவும ஒததுமவகாககிரத

தைசசெறிந்ததான பிரமமெனறே, புததி
யின றெளியினாலே புலனுறு வுணாதி மை
நதா 104

நிச்சமு நினைதன்மாவை நின்னிடைக்
யுணராது, தத்திய சனனமாதிக சரணகயா
யப பாரபரற, பந்தும ராமாருவ படவி
லைகசட்த நன்ருயச, சத்தியபிரமபாலி
சாரபயல சாந்து பிறபாய 105

பூரணமாா தெளிவிருேலே கறையறத்
திடடபபடட, வருமையா ஞானமெனறு
மெரியிறைற சிதையும பகரம, பாவியாவதகிபா
கிபபடைகணபற றனிலம வனனி, யுரவிய
கனமகோடியொனறிலுஞ சிதையமாடடா.

சுருதியை நம்பினோர்க்குச் சொன்ன
தங கனமகிட்டை, மருவிடு மலறறினாலே
மன்னிடுஞ சிததசுததி, பரவுமச சுததியா
லே பரமுணா ஞானமுணடாம, விரிவுறும்
பவமவறறால் வெருட னசிககுமன்றே 107

ஒதிய பாசிக கொத்தை யுதகநின் ஞெ துகருஙகாலே, சாதுவே புருடனுககுச சலில மே தூயதாபத தோனறித, தீதுறு தாகந தாபந தீரபபதாயச் சுகமளிககு, மேதுவா யுதவுகினற வியலபினையிஙகுக கணடோம.

இநதவா பருசவோச மிவற்றினையபவா திததாற, சநததா னசதமாகிச சாலவு மிலங கா நினற, பெநதமில பரமான் மாவும பிரத தியக கான்மாவாக, மைநதனே தூயதாயத் தோனறி மாசுக மளிககு மனறே 109

ஆகையால விவேகியாரோ னடைநத தன் பநத நீகக, வேகமா யான்மா ஞன்ம விவேகமே செயயவேணடு, மூகமாம விவே கததாலே யுணமையா னந்தசிததா, யேக மாம பரமான் மாவை யிஙகறிந தின்பஞ் சார்வன. 110

மருவிய முஞ்சிப் புல்லின் மததியு ளா ணியைப்போற், றிருசியத திரளி னினறுந திகழ்நதிடு தனனுன்மாவை, யருமையாம்

புத்தியாலே யசங்கமா யசலமாக, மருவிய
தென்றுகண்டு மாசற வகுக்கவேண்டும் 111

இவ்விதம வகுத்தபின்ன ரிங்குள திரு
சியங்க, ளவ்விதத் வான்மாவென்றே யனிச
மும பிரவிலா பிதத்துத, தவ்வற வான்மாவா
கத தரணியி லிருப்ப வன்றான, செவ்விய
முத்திபபேற்றைச் சேர்ந்தவ னனகமைந்தா.

மேதைதொக கத்தியாதி மேவிய கூட்
டமான, வேதமாந் தேகநானென் றெண்ணு
வன மூடனேனே, சோதிலா விசாரசீவன்
குரமையின வேறேயான, வாதியா மான
பரூப மகமென வறிவன் மைந்தா. 113

உடலிது நானேயென்றிங் குனனுவன்
மூடனேனே, னுடலுயி ரிரணடுநானென
னுனனுவன் கருமஞானி, திடமுறு விவேக
ஞானத திறமுடைத் தானமேலோ, னிடரி
லாச சொரூபநானென் றெண்ணுவன் றன்
னையென்றும். 114

மேதைதொக கெனபேயாதி மேவிய
வாககை யினகண, சாதுவே யானமபூதி
சறறுநீ சார்ந்திடாதே, போதவா னநதவுண
மைப் பூரண சொரூபனானென்ன, நீதினைச
சாநதேயெனறு மெயதிடு பரமசாநதி 115

மொழியும்வே தாநதநீதி முழுவதுந
தெரிநதோனேனு, மழியுட லாதியின்க ண
தகியா சத்திறலே, யெழுமகம புநதிதன்னை
யெவனவிடா னெமமட்டமமட், டொழிவி
லா முததியெனறிங குரைததனு மவனுககி
ல்லை 116

உன்னுடைச சாயாதேக முனபதிபப
வாக்கை, யுன்றுடைக கனவுதேக முன
மறறு ராசசி யாககை, யின்னதி லானம
புநதி யேதுநீ யியற்று தேபோ, வின்னனா
லாககை மீது மீதைநீ யியறறிடாதே 117

ஓதுதே கானமபுநதி யுணர்விலாமூட
ர்ககெலலா, மேதமாரு சனனமாதி யின்
னல்செய விதநேயாகு, மாதலான் முயற்சி

யாலே யதனைவிட் ளொதிஞெசங, தீதறச
செயயிவறறுற திருமபவிப் பவமேசாராய்

மனதினையனறி வேறுய மற்றெரு
வவிதகைதயிலலை, மனதுதா னவிதகைதயாகு
மறறிதே பநதவேது, மனதுதான வளருமபோது மறறதும வளர்நததாகு, மனதுதா
னசிகருமபோது மற்றது நசிததததாமே 119

சாதுவே சுழுததியினகண சலமன
மொடுஙகுமபோது, யாதுமே யணுவுமில்லை
யாவரு மறிவரிதகைத, யாதலாற் புருடனுக
கிவ வசததியப பவசம்பநத, மோதிய மனத
தாலுணடா முண்மையிற் பவமேயில்லை.

வீசிய காற்றே முன்னர் விண்மிசை
முகிலைசசோதுப, பேசியவதுதானபின்னு
ம பெருமுகி றீாப்பதேபோற, றாசுறுமன
மே முனைநதுனபமாா பநதஞ் செயயும்,
மாசறு மனமே மற்று மாசுக வீடளிககும.

பெருகிய கயிற்று லாவைப் பிணிப்ப
தும் விடுவதுமபோற்; றிரிவிதக குணஙக

டம்மின றிறமையாற சீவனுக்கிங, குரை
தரு மனதுதானே யுபயமுரு செயவதாலே,
பாவிய பநதமோட்சம படைப்பதற கேது
வீதே 122

இதுதமோ ரசகுணஙகளிசைநதுதான
மலினமாகித, திதமுறு பநதவேது திக
ழ்நதிடுரு சததுவததை, நிதமுமீ நனுசரித்
து நிருமல வடிவமாகி, யதிசய முததிமேயது
வாயிடு மனக மைநதா 123

ஞோ திலா விவேகததாலுங குறைவி
லா விரதியாலு, மீதுதான சுததமாகி யின
பவீட் டினபொருட்டா, மாதலாற புததிமா
னுயமைநதுள முமுட்சுவானோ, னேதுமிவ
விரணடை யுமமுன னுரமதா யடையவே
ணடுமம. 124

மனமெனும பெயருடைததாய மகத
தான புலியொனறிநதக, கனமுறு விடய
மெனனுங கானகத தேசததினக, ணனு
தினஞ் சஞசரிக்கு மாதலா லத்தேசததி,

லனிசமு நன்முமுட்சு வற்பமு மனுகலை
னடா 125

ஆதலா லானமரூப மறிநதபண டி ராக
னொலலா, யோதிய மனமதயெனறு யோங
கிய வவிதகையெனபா, யோதிய காறறிரு
னே முகிறறிரள் சுழலவமதமபா, லீதிரு
விநதஞால மியாவுமே சுழலுமனமே 126

ஆதலான முமுட்சுவானோ னலைவுறுந
தனமனததைச, சூ தி லா முயறசியாலே
சோதிக்க வேணடுமீது, சோதனை செயயப
பட்டுச சுததமா நறருஙகாலை, யோதிய
முததிசிததி யுளஙகையிற கனிநேராமே

வீடுறும விருப்பததாலே விவிதமாம்
விடயததின்க, ணேடனை விட்டுககணம
மியாவையுந துறநதன்போடே, நீடுறுஞ
சிரவணுதி நிட்டையினிற்பவனருன்,
மூடிய மனோவிகார முழுவதும விடுதேதோ
ஞவன். 128

ஊனமாம் புததியெனனு முபாதியின
சமபநததா, லீனமாம சீவபாவ மேகமா
மானமா வினகண, கானவீா நிகரேயாகக
கறபித மாதலாலே, யானவீ துணமையாகா
தநிர்வச நீயமாமே 129

புததியோ டேபுணாசசி பூரணவான
மாவிறத, மிததியா ஞானததாலே மேவிய
தாதலாலே, சததிய ஞான மொன்றுற சாற்
றிய புணாசசிநீஙகும, புததிர மற்றொன் று
லப் புணாசசிதா னீஙகா தென்றும 130

நிததமாம் பரசிவைககிய நிகழ்ததிய
ஞானநதானே, சததிய ஞானமெனறு சபம
தரு சுருதிகளெலலாரு, சுததமா மானமா
ஞானம சொரூபநல விவேகததாலே, யத
திற ஞானமுணடா மாதலால விவேகரு
செயக. 131

மலமுள சலததி னினறு மலததினை
நீககுங காலை, சலமது நிமல மாகிச சகததி
னிற செருனறு மாறே, நிலையுறு தனைறுனை
மாவி னின்றகங கார மாதிப், பலவித வசத்
தை நீககிற பரமமா யான்மாத தோன்றும்.

ஆதலா லகஙகா ராதி யகிலமா மசத்
தையும நன, ஸீதியா யான்மா நின்று நித
தமு நீககவேணடு. மோ நுவிஞ் ஞானகோச
முணமையாயானமாவாகா, தேடுதனிலணக
மைநதா வேதுவை யியம்பககேளாய 133

சா து வே விகாரியாலுஞ் சடமதாந
தன்மையாலுந, தீதள வுடையதாலுந திரு
சிய மாவதாலு, மேதுமே நியமமன்றி யிது
விப சாரியாலு, மாதியா மானமா வாகா
தநிததிய நிததமாமோ. 134

பரமமா மானநததநின பதிபிமப மத
னைசசாநத, வுருவுமா மவிதகை விர்ததி
யோதுமா னநதகோசம, பிரியமோ தப்பிர
மோதப பிரிவுடைத தாகியிட்ட, மருவிடும்
போது நிகரு மறறகா லதடுதாடுஙகும 135

யாதொரு கோசந தன்னி வியாவரு
முயற்சியினறி, யோதுமா னநத மெய்யா
யொன்றிநித் தஞ்சுகிப்பர், போதனே யக்

கோசத்தினைப் பூரண வநுபவந்தான், சாத்துவா
மறிஞருக்கே சந்ததஞ் சாரலாகும் 136

பரவுசோ பாதியாலும் பகுதியின்
விகாரத்தாலுங், கருதிய புண்ணியத்தின்
காரிய பாகத்தாலுந், தாமுறு விகாரங்கூட்டந்
தன்னிலுட் பட்டதாலு, மருவுமா னந்த
கோச மாசிலா வான்மா வாகா 137

திருசியக் கட்டுமுணர்ந்து திகழுந்திடுந்
தேவதத்தனை, மருவுமக் கட்டுமமகான் மற்ற
தின் றாமமேயான, பரிசுபோற் பஞ்சகோ
சப் பகுப்பினை யுணருமான்மா, மருவுமக்
கோசமாகா மற்றதின் றாமமேவா 138

பாவிய பஞ்சகோசப் பகுப்பினை யூகத்
தாலே, புரையற வபவாதித்தாற் புரிந்தவவ்
வபவாதத்தினை, மருவிய வவதியாகி மாசி
லா வகண்ட போத, வுருவமாய சாட்சி
தானே யொருமையாய மிஞ்சித்தோன்றும்.

விரிவுறு பஞ்சகோச விலட்சண வுருவ
மாகிந், கருதிய வவத்தைமூன்றின் காரிய

தாய சருவியா, யிருமல போதானந்த நிலை
மையா மியலானமாவை, யரியனே விவேகி
யாரேனு னகமென வறியவேண்டுமே 140

விரிவகல காரமாதி விகாரமற் றதன்
பாவமக, ளிருமையா மிவற்றை யெல்லா
மிலகியா துணருமியாதை, யொருபொரு
ளுணரா தநத வுணாவுரு வான சாட்சிய,
பொருளிலை மிகவு ணமைய புத்தியா
லுணாதி மைநதா. 141

சூனியதத்தப்பாலாகச சொலலிய வான
மாவிறகு, மேனிலை யாகவொனறு மேவிய
தில்லை யெனறு, மானதா லறிபொருட்கு
மறிபடாப் பொருளி லுக்கு, மேனிலை
யறிவேமெயயாய மேவிய வான்மா நீயே

சாதுவே யெநத வானமா சாககிர
மாதியினைக, ளோதிய பிரதிதிய கான்ம
வுருவமாய நானென்று, சோதியாயுளததி
லென்றுஞ் சொலிதநிடு மேகமாக, வாதியா
மபவானமாவை யகமென வறிநீயென்றும.

விகாரா விகார முறை யிலி, நாயக
தோணமுதியிலாத, வந்திர வகையகாராதி யகி
லமு செசேதனைக, நந்தியா னந்த சித்தாய
சந்தந்தி னெனை மாறைவ, புத்திரகுக
மான புத்தியாதுணார்ந்து னைருய 144

போதமாா விவேகி சேகம புத்திரற
பத்திரபகர், யாருமவிட் டியவிண
லகேலயமா யாவுயமாறுற, மோதியா மய
ணடபோத சொருபமாயச ந்தததருட,
பேசமாக ந்ன்றுனயாவைப் பிரகனை
கறியவேணடும 145

நிதத்மாய் விபவுமாகி நிர்மலமுமு
மாகி, மொதத்வு நாணமையாகி மெயுமுள
வெளிகளினறிப, பிதறியக காண்மாவாகப்
பிறஙகிய பரமான்மாவை, புத்திரயிவேகி
யானேன் புலமுற வறியவேணடும். 146

பிரமமே யானெனானி பிரானரிச சாமதா
மத்தை, மருவிடா தெதலாலே மாசறமுமுட்
சுவாமேன், பிரமநான் பிரமமேநான் பிர

பமே னாளொன்றிரவன, றிராமசாயப பிராக
தனனே" நினருமமே யறியவேணடும 147

சாறறிய கீறியேபோற சதகியப பிர
பஞசிகக ணை, டோறறு சாரிய பலகாசுத
தாககிலாப பிரபஞசமாா, மேறறிய பிரம
மலலா லெலலாம மேயேறியிலலை, சேகற
மயுளாவிலெலலைககு நிசயவ றபிரமடிகாமேன

(சகலொருவு கலபனையே மேதமாம
பீ மமேயெ ன, றசாவண வுபசிடதநி னதி
யய மான வாககுக, றிசமதாயச சொலவ
னாலே திருசியம மனைதததுறசயமதகமன
மினறி யொளிாதிடும பாயமேயாம 149

வேதமாம மானததாலும விளஙகிய
போதததாலு, மோதிய சொபபனுதி யுததம
வாதியாலு, மீதிலை யீ தி லை ம ற றீ தி லை
யெனபசாகப, பேதமா மூபாதியெலலாம
பெயாகிடத தளளவேணடும 150

இவவிதந திருசியததை யேகமாயத
தளளியபினன, மவவிதப பரசி லைககிய

மறிந்திடக் காந்தாலே, செவ்விலக் கணையி
ருலே செப்பிய வவாகடமைம, யெவவமற
மனைவிவண்ண சோமராய நிறபதறகே 151

விட்டவக் கணையுடவேண்டாம விடாத
லக்கணையுட வேண்டா, மிட்டனே யுபய
மான வில் கணை வேண்டுமீது, திட்டமாரு
சோயநதேவ னத்தனென் கின்றவாக்கிற,
நட்டிடா வமரபோ லீதாக தத்துவ மசியாம
வாக்கில 152

திருந்துமாரு சோயநதேவ தத்தனென்
கின்றவாக்கு, திருந்துமாந தருமமெல்லாம
விட்டவையனைவடைதல், தரித்திட்ச சொல்
வேதபோற ற ந்துவ மசியாம வாககும,
விருநதமாந தரும மெல்லாம விடுத்தயிக
கியமே சொல்லும. 153

இத்திறம விபோதக்தளனி யிலக்கியச
சிநதேயான, சுத்தமாம பரசிவர்ககுச சொல்
லிய வைககியததை, நிததமுமறிஞரெல்லா

நிலைமையாய்ப் பரிசயிப்பாய், புத்திரனீயுமே
வாய் புகன்றதைப் பரிசயிப்பாய் 154

செந்திறம் வேதந் தோறு மிசைப்பசா
வாக்கினைக், மந்திர சூலமாதி யசத்தினை
யபவாத்திரசம், சுத்தமாய வானம்போலச்
சூக்கமாயத் தானேநின்ற, வத்தரிவிருக்கி
வாக கக்கண்டவைக் கியமேசொல்லும் 155

ஆதலாற் பொய்யே யாகி யகமென
வறியப்பட்டிடு, கேசேதத் தோன்றுகின்றகு
ரிவையெலா நன்றாயவிட்டுப், போதவா
னந்தவுண்மைப் பூரணப் பிரமநானென,
றேதமில் புத்தியாலே யினனுனை யுணாதி
மைநதா 156

யாதின்ற பிரமமன்றி யாதுமே
வேறிங்கில்லை, யாதலா லதுவே யுண்மை
யாதுதா னெவாகருமான்மா, யாதுவத்துவி
தஞ்சாந்த மமலமாம பரமாமென்றுஞ், சா
துவே யதுநீயாவாய சத்திய மையமில்லை

மருவிய சுரோமியின்றி மாசிலயோ கியர் மனத்தாற, கருதிடப பட்டுமறறோ கரண முங கருதொணுத, வருவமாய மனதிற கெட்டா வுணமையாய நிறைந்து நினற, பிரமமே தத்துவாவாய பிரிவற்ற சிநதைத செயவாய 158

ஓதிய விவவாததததை யுத்தம வுததி யோடே, கோதிலாப புநதியாலே குறித துணாந துணாரசிநதி, யிதின லையமாதி யினறியே புனயகை நீரபோற, சாதுவே யுணமை ஞானகு ணிநதிடு சஙகை யிலலை 159

அடாவுறு சயினியததுள ரசனைககாண் பதேபோ, லுடனமுதற றிரரிணுககு ஞண வுமாத திரமெயாகித, திடபரி சுததமாகத திகழநதிடு னினைககணடவ, விடரிலாப பிரமநானெனன றெணணியவ வடிவாய நிற பாய 160

நிருமல பிரமமாக நின்னினீ யென்று நின்று, பிரமமா மநதவுணணிற பிரிவுபோற

ஞேன்ஞுகின்ற, திருசியத திரளையெல்லாந
தீரவே பிரவிலாபிததுப், பரமவா னநதம
பெற்றுப பகுப்பிலாச சாநதிசாாவாய 161

சதரசத திறகு வேறுரு சததிய வேக
வததுப், புததியாங குகையின கணணே
பொருந்துமவ வததுவாக, நிததமிக குகை
யினகணணே நிலைமையா யாவனிறபன,
புததிரவன்ஞேன மீணடிபபுரையுடறகுகை
யிர்சேரான 162

மைநதனே யானமனோககான யாபிலா
நின்ஞன் மாவிற, சநதத நீயிருநது சலிபபி
டபவழுயற்சியாலே, வநதவா தனையடககு
வாவைா யடககத தைததான், முநதியவசி
ட்ட ஷி முனிவரா முததியெனபாா. 163

ஒருவித மிலாததான வுலகுடைச சாா
பை விட்டுப், பொருளகளை நாறுவாகப
புகலுநூற் சாாபும விட்டுப், பரவிய வனைதத
மெலலாம் பற்றுடாசாாபும விட்டிங, கரி
யனே யான்மனோககா லத்தியா சநதவிாப
பாய. 164

சந்தத மான்ம நிட்டை சார்ந்ததா
லியோகியாகருத, தொந்தமா மனமிறக்குந
துட்டவா தனையடங்கு, மைந்தனே யருனி
ஞலே மயங்கிய வதநியாசப், பந்தனையா
வுந் தீாத் துப பாமமாம பதமாயநிறபாய

நாமென்ருசீவனன்று நற்பரப் பிரமமே
நான், ருனென்று நிச்சயத்தாற் றள்ளியே
யசத்தையெலலா, மூனவா தனேவே கதகா
லுன்னிடை யுதியாநின்ற, வீனமா மதநி
யாச மியாவையு நீயொழிபபாய 166

சாதுவே பிச்சை வாஙகல் சலம ..வி
டுதலனறி, யாதுமே தியானியாககிந காரபற
றிடுஞ செயகையிலலே, யாதலா ன்மன்ம
நிட்டை யனிசமு மடைகததாலே, மோநிய
வதநியாச முழுவது நீயொழிப்பாய 167

தத்துவ மசியேயாதி தருமகா வாக்கி
யத்தா, ஞிததமும பாசீவைக்கிய நிகழ்த்திய
போதங கொணடு, வததுவி லானமபுந்தி

வலியுறக கிடைப்பதற்கே, யத்ரியா சத்தை
யெலலா மனகனே யறவொழிபபாய 168

மூடமா மிதகே கததின் முளைத்திடு
மகஙகாரநதான், சேடமில லாதுநனருயச
சிநதைவுறுங காலமட்டுஞ, சிடனே சாவதா
னஞ் சோநதுநற் றியாணியாகித, தோடமா
மததியாசத தொடாபினைப பரிகரிப்பாய

நிததிரை யுலக வாாதகை நீணடசத்
தாதிகட்கு, நிததமா மான்மரூப நினைநதிடா
மறநிக்குமநீ, யிததனை யேனுமெஙகுமினட
வொரிகொடாமலெனறும், புததிர நினறுன்
மாலைவப் புநதியிற் சிநதை செயவாய 170

தூறுகிய கடாகா சததைக கூ ா ம க ா
காசத நிறபோற, சிறுகிய சீவான் மாவைச
சிற்கனப பாமானமாவி, லறியிறுற பிரவி
லாபிததவ வகணடமாம வததுவாகி, வெறி
திருந திவொயென்றும விமலமாம யோகத
தோறுய 171

அருவவக கிரியமாகி யறிவுமெய யின்ப
மாகி, யொருமையா முனருபததை யொன்
றியிப பொயயுடமபை, யரியனே விழததிடடு
த னடைநதுதன னிசருபததை, விரிவுறு
வேடருபம விடுததிட டுரிபபமபோல 172

நோநதமாம பவததைச செயயுந தட
டமாம பிரதிபந்த, மைநதனே யனேகமேனு
மருவிய வவறறிறகெலலா, முநதிய விகார
மாக முளைததிடு மகஙகாரநதானே, சநதத
மூலமததைச சருவதா வொழிககவேணடுமே

பிநதியும் பரமார்த்ததைப் பெறற
தாற காதனீககி, நினைதசே ரகஙகாராதி
நினறவிாதநியினை மீட்டிங, கந்தவுன் சொ
ருபானநத மநுபவித தகணடமாகிப், பந்த
மினிருவிகற்ப பதந்தனிலவெறிஇருப்பாய்

பெருகிய வகநதைமெத்தப் பெயர்த
திடப் பட்டபோது, வொருகண மேனு
மற்று முளததிரு னினைக்கப் பட்டால்
விரிவுறப் பின்னுமுண்டாய் விட்சேபம்வெ

குவாயச செயயும, மருவுகாற் ருலலைநத மழைககால மேகமேபோல. 175

பலபுலச சிநதையாலிப பகையகங கா ரததிறகிங, கலைவுற வவகாசததை யற்பமு மளிககவொணணு, துலரெலு மிசசையுயய வூறறிய நீரேபோலிச, சலவகஙகார முயயச சலசிநதை யேதுவனறு 176

தேகாதி சிநதையுறறுன் றிருசியப் பாசம பெறறுன், றேகாதி சிநதையற றுன் றிருசியப் பாசமவிட்டோ, ஞகாத சிநதைதானே யாதலாற் பேதங கொண டிவ, வேகாதபவபநததிற கேதுவாயிசையு மைமநதா. 177

காரியம வளரு மாகிற் காரண மான வித்துவ, பாரினில வளர்நததாகப பாராககலா மதுதான் நீஙகிற, காரணமான விததுங கடி தியினீஙகலாலே, தீரனே காரியததைத் தீர் ததிட வேணடுமுன்னம். 178

காரிய மான சிநதை கருத,தினில வள ரும் போது, காரண வாதனைகளோ கருத் தினில வளரா நிறகும, காரண வாதனை களோ கருததினில வளருமபோது, காரிய சிநதையுநதன கருத,தினில வளரு மைநதா.

வநதவச சிநதையாலே வாகியச செய கை யுணடாந, தொநதமாஞ சிநதை செய கைத தொடர்பிஞன முன்னுரைதத, வநத வாத னைவளர்ந்திங ககிலமாஞ் சீவருககும், பந்தமாஞ சமசாரததைப் பலவிதம் படைககு மன்றே 180

ஒ,நிய வேதுவாலே யொழிவிலா துதி த்த விடதப்,பேதமாம் பவபநததைப் பெய ர்ததிட வேணடி முனன, ரோ,திய மூன்றை யுநதா ஞெழிததிட வேணடு மததி, லேது நல் லுபாய மௌனி விதனைநீ யியம்பக் கேளாய. 181

எவ்வவத் தையிலு மெந்த விடத்திலு மெக்காலததும், விவ்விததசோற்றம் பெற்று

வேறெனக் காண்ப தெலலாரு, செவ்விய பிரம மேயாரு சிறிதுமவே றிலலையெனறு, மிவவிதப் பாாவை தானிங கியமபிய நலலு பாயம. 182

ஒதிய பாாவை யாகு முணமைவா தனை யுரததாற், கோதுறு செயகைமுனனாக குவி ந்திடும பின்பு சிநதை, யாதுமே யிறககும பினன ரேதுவா தனையடஙகும, வாதனை யடககந தானே வழுவிலாச சீவன் முததி

சாவமும் பிரம மென்னுஞ் சததுவா தனைவ ளாநதால், மருளகங காரமாதி மலி னவா தனைய டஙகுங, கருமையா மெவ்வி டததுங கலந்துள வநத காா, மருணனின காநதி தோனறு மளவிலே ழியுய மாபோல்.

இருளிருட் செயகையாக விசைநதுள வனாதத மெலலா, மிரவிநின் றுதிககும் போதிங கிறநதிடு நீதி யேபோ, லருவவத துவிதா னநத வநுபவ முதிககும போது, பெருகிய பநத மததாற் பெற்றதுன் பழுமி லாதாம. 185

கிரியைத் தோற்றந் தன்னைத் திருக்கு மாத்திரமேயாகப், பிறவிலா பிரத்தியக்கினை பிரமமாக் கிரமாயப பாரதிநு, கரியமேன வெளியி லுள்ளி லாவது சமாதி பெறறுந, கருமபந தம்வரைக்குங் காலநீதளறுவாயே

சொரூபநிட்டை யையோர் காலுஞ் சொற்பமுந் தவிர வொண்ணாது, தரணியி லந்த நிட்டை தவிர்தலே காலனென்று, பிரிய னே பகவானுன பிரமபுத்திரவசிட்டன, பரமவா சிட்ட நூலிற பலவிதம பகாந்தா னன்றே 187

ஆதலாற் சொரூப நிட்டை யன்றியுந் தவிர்தன ஞானிக,கேதமாமனர்த்தமாகு மே தெனிற்றவிர்தலாலே,சாதமாமோகமத்தாற் சனித்திடு மகந்தை யத்தாற, கோத்தாம பந்தமுண்டாங் கூடிடு மவற்றாற் றுன்பம்.

பொருவிலா ஞானியேனும் புலத்தி னேர் சென்றேன் றன்னைத், தரணியிற் சொரூப நிட்டை தவிர்தலா மறதிபுந்தி,

புரைகளா லலைக்குஞ் சோர புருடனைச் சோரமாநிங, கரியனே விவிதமாக வலைத திடு நீதியேபோல. 189

தீரனு ஞானியேனுங திருசியஞ் சென்றேன றனனைக, கோரவா வரணசததி குறைவுற மறைகக மன்றே, நீரினுட் பாசிக கொததை நீககினுங கணததி லநத, வாரி யை யதுதானமறறும வழுவுற மறைப்பதே போல. 190

சலிததடிக கினறபாநது சற்றுமேதவறி மாடித, தலததுள படியிலவீழ்நத தன்மை போற சொரூபமென்னு, மிலககிய நினறு சித்த மெவளவுந தவிருமாகிற், புலததினேர் முகமே யாகிப் போயவிழுமஙகங் கேகாண்.

புலனிடைச சென்றசிததம புலததை யே நன்றிதென்று, பலவிதஞ் சஙகற்பிக்கும் படர்நதவச சஙகற்பத்தாற், ஞுலைவிலாக் காமமுண்டாந தொடர்நதவக காமந தன் ஞற், சலமுறு பிரவிரததி யுண்டாஞ் சாநத வப் பிரவிர்ததி யாலே. 192

அருமையா மானமகிட்டை யகன்று
போனதற்றவமருடர், புருடனுந் தங்கிலயீழ்ந்து
போருவ தனற்றிமற யுமர, சொரூபமே சாரா
னியவன சொன்னவிவ வனாதத மெலை
லாம், தருவசாரு சங்கற்பதனைத்த தனாரு
வாலை யிப்ப்வகியா மென்னை 193

அகலா லான மகிட்டை யனறியுந
தவீரக் குமின, சாதுவே விவேகியாகருச
சாறறிய காலநெருங்கு, கோதிலா வானமகிட்
டை கூடிமுன பெறறைச்சாரவு, ஞெதலாற
சாவதான யாகலங் கட்டட சாரவாய 194

கேசுபா ருடலிருந்தும் கேவல ஞானி
வன்றான, பேசமா ருடலிலாத பேற்றிலுங
கேவலனகாண, சாதுவே பேதந் தனனைச
சற்றுமே காணப வாகரு, மேதகயசுரு வேத
மிகவுமே பயதனைச சாற்றும. 195

போதவா னெப்போ தேனும் பூரணப்
பிரமத் தின்க, ணேதமாம பேதந்தன்னை
யெவனாவது காணப னேலப், பேதமே யன்

ஞானுக்குப் பிரியா மாதலாலே, சாதுவே மறந்தும்பேதஞ் சற்றுமே காண வொண்ணு

சுருதிகண மிருதி நீதி சுத்தமாய விட்டதஞ் செய்த, திருசியத் தான்மபுந்தி செய்பவன் விவேகி யேனும், விரிவுற மேலு மேலும் விவிதமாச தனபஞ் சாவை, னெரி யனே நிட்டத காதகா வாகிய பாவியே போல் 197

சத்திய வனுசந் தானஞ் சாந்தவன முதத ஞகி, மெத்தவு மகத்துவத்தை மே வுவ னித்தமாக, மித்தையி னனுசந்தான மேவிஞனை மிகநசிப்பன, பதத்னே யசோர சோரா பாலிதைப் பாககலாஞேம 198

ஆதலாற் சந்நியாசி யசத்தனு சந்தா னந்தா, னேதமாம பந்தவேது வென்றிதை யிகழந்துநன்ருய்ச, சோதியானந்தசத்தாயச சொல்லிய பிரம நானென, ருேதிய பிரம நிட்டை யொழிவற வொன்ற வேணடும

த்திலான மானுபூதி, நிகழ்கின்ற நீட மாயுப பெற்ற, பேதமில் பிரபஞ்சமடை பெருகிய சுகருபெய வின்ற மேதமா மரு ஞானத்தா லெய்திய தூயனை யெல்லாஞ, சாதுர்வ யத்தந்த்டை சற்றுமில லாதுசெய யுய 200

வாசிய வனுசந்தான மஸினவா தனை யையத் தானே, பாகமன மேலுமேலும் பயனை தாய வசாரபபண்ணு, மாகையால விவேகி யத்தையை யறிந்துடன பாகியமவிட், டேகமா மானபருப மெனறுமே யனுசந தியபான

வாகியம விட்டபோதே மனது மின மலமா மைகதா, வாகிய வமம னத்தா லடையலா மானம ஞான, மேகமா மநத ஞான மிகைசநதாற பவபந தமபோ, மாகை யால பாகியததை யடககலே முதறி மாகக கம. 202

சாதுர்வே முமுட்சு வாகிச சதுரஞெயச சதுரத தோநது, வேதமே நயபி யானம

விபுத்துவ மறிந்தோ ஞாதான, கேதமா
ரசத்துத தன்னைக் கெடுத்திடு மென்றறிந்
தும, பேதமா மலவசத்தைப் பேணுவன பா
லனேபோல. 203

உடன்முதலபிமானத்தை யுடையவன்
முத்தி சாரான, நிடமுற முத்திசாரந
தோன் றேகாதி யபிமா னிககான, சடமுறு
துயிலு டைத்தோன சாகிரரு சாரானத்
தை, யுடையவன றுயிலைச் சாரா னுபயமுரய
வெவ்வே றன்றே 204

தன்னையே சராசரங்கள சகலத்தி னுட
புறத்துந, துனனிய சாட்சியாயுந தொடர
திட் டானமாயு, முனனியிவ வுபாதியெல்
லா மொழிதலெவ னகண்ட மாகி, மனனுபூ
ரணமாய் நிற்பன மாசிலா தவனே முத்தன

சகலமாம்விதத்திறைலுஞ்சம்சாரம விடு
தற் கேது, வகமிலா வகண்டபாவ மன்றிமற்
றேதுமில்லைத், துகளிலா வானம நிட்டைத்

தொடர்பினுற் றிருசியத்தை, யிகழிலவ் வக
ண்டபாவ மிசைந்திடு மதிகாரிக்கே 206

மருவுதே கானம புநநி மனனிபபா
கியமே யான, பொருளுடை யநுபவத்திற
போகிய மனததனுகி, யொருவித மிலாத
செயகை யொழிவிலா தநடுேரு ளுககுத,திரு
சியந தன்னை நீக்குந் திறமையெவ் விதத்து
லுணடாம. 207

அகிலமாந தாமய காம மோகதியப புல
னனைததுர், மிகவுமே துறநது நததம மெய
யான நிடடை சாாந்து, சுகமன சொருப
மோாநதச சுகததையே யிசசிப போாகவே,
திகழுவுறு முயறசியாலே திருசிய நீககமுண
டாம 208

திருசிய மியாவு நீக்கித் திடமுற
வகணட பாவஞ, சருவதா வடைவ தறகே
சாதுவா மெதிகளுககுச, சிரவண மாதிகன
மஞ் செய்தபின சுருதிதானே, சருவதா
சிருவிகறப சமாதியை விதிககு மன்றே.

இருளுமா வரணசத்தி யாவுமே நசியா தாகின், மருளுமவிட் சேபசத்தி மாசற நசிககமாட்டா, பரவுமா வரணநாசம பாலினீர் பகுப்ப தைப்போற, றிருசியந் திருககிரண் டைத் திகழ்வுறப் பகுததா லுண்டாம 210

நலலபோ தத்துதிதத நல்லதாம்விவே கநதானே, சொல்லிய வான்மா ஞனமசொரூபநன் ருயப்ப குததுத, தொல்லையா மஞ்ஞா னததாற் ெறுடாநதபந தஞ்சிதைக் கு, மல்லல்செய பநத மற்ரோர்க் கற்பமும பவமீண் டில்லை 211

சேவ்விதா யான்ம ரூப தெரிசனஞ் செய்வதாலே, யெவ்வவா வரணநீஙகு மிறந் திடு மித்தை ஞானம, விவ்வித விட்சேபத தால் விளைநதுள துன்பநீஙகு, மிவவிதஞ் சொன்ன மூன்று மிசைநதவோர் திருட் டாந தஙகேள். 212

தீதற விரசசு ரூப தரிசனஞ் செயவ தாலே, மோதுமா வரண மாதி மூன்றுமே முடிநதவன்ரே, வாதலாற்பநதநீகக மடை டந

சுற்றிய தீயானே, றுதியா மான்பரும
துத்த மறிய வேண்டும் 213

இத்திற நித்தாநித்த வியல்பினைப் பகு
ப்பற்றி, னித்தமாந் தன்னை மாவை நிச
ம, தறிவாங் கணனே, லத்திற மான நா
னே யகண்டசிற பிரமமெனறு, தத்துவ
மறிந்தோ னியாவுந் தவிர்ந்துதான் சாந்த
னவன். 214

நிருவிகற் பகமேயாக நிகழ்ந்திடுஞ்சமா
தியாலே, யொருமையாந் தன்னை மாவி
னுண்மையை யெந்தப்போது, புருடனிங்
கறிவனந்தப் போதுதா னஞ்ஞானத்தான,
மருவிய சகலமான மனமுடிச சிறந்து போ
கும். 215

பத்தனே நிருவிகற்பப் பரமவத் துவி
தான் மாவிற், புத்தியின் ரூடத் தாலே
பொருந்திநீ நானிதென்று, நித்தமு விகற்ப
முண்டா நிமலமாஞ் சமாதி தோன்றிற்,
ற த்துவ வனுபவத்தாற் றவிருமவ் விகற்ப
மலமாம. 216

சமதமா தியைய டைந்த மேநசியா
சநசியாசி, யமலமாஞ் சமாதியாறநு ... ற நசி
டபா வமபொருந்தித, தமசிஞல வரு ண்ர்
பந தளளிநா விகறபனேயா, யகலமாட ரண்
மாகாா மாகவே சுகிதது நிறபண. 210

எவாகடஞ சுபோதகி ராதி யிந்திய
மிதய மியாவுஞ, சுவமதா ஞானன்மாவிற்
சுததமாயப பிாவிலா பித்தங, கவமிலாச
சமாதி பெற்றே ரவாகளே முதத ராஞோ
விவிதமாம் பரோட்ச வார்த்தை விளமபு
வோா முதத ரனஞல. 218

பேதமா முபாதியாலே பின்னஞமொ
ருவன்றனே, யேதமா முபாதி தீாத்த
லேகஞ மவனே மற்று, மாதலா லுபாதி தீ
க்க வனிசமும் விவேகி யாஞென, சாத
திருவி கறப சமாதியே செய்ய வேண்

ஏகமா நிட்டையாலேயென்று
மத்தின்க, ஞகுமா சகதி யுளளோ
டசற் பிரம மாவண, சோகமே புற்ற

சுற்றிய பிரம ரத்தை, யேகமாயப் பாவித
துததா னெனறுமே யஃதா யிநறே 220

கிரியைக ளியாவும விட்டுகே 'கீடகம்
பிரம ரத்தை, மருவியே தியானஞ செயது
மற்றதே யாகு மாபோ, லொருமையா கிட்
டையாலே யுணமையாம பிரமந தனனைச,
சருவத்ரத் தியானிப் போனுரு சத்தியம்
பிரம மாவன். 221

மிகவுமே நுண்மையான மெயப்பரப்பிர
மந தன்னைத, தகவிலாத தூலதிட்டி தன
னிஞலெவருங்காணுர், நிகழ்மதிநுண்மையு
ள்ள நிமலரேசமாதியாலே, மிகவுமே சூக்க
மானவிருததியாங கண்ணுற் காணபர். 222

மெததவும புடபாகத்தான் மேவியமல
த்தை விட்டுச, சுத்தமாந தன்குணத்தைச
சொனனமே வுவதே போலச, சிததமுந
தியானத தாலே சேர்நதமுக குணமலத்
தைச, சுத்தமாய் விட்டுத் தன்னின் சுபாவ
மாஞ் சொரூப மேவும். 223

இடைவிடாத் தியானத்தாலே யிருத்
யஞ்சுத்தமாகித், திடமுறப்பிரமத்தின்கண்
டியங்கிடா தடங்கு மெய்போ, தடர்மிகு
மகண்டா னந்த வனுபவ வேதுவான சட
மிலா நிருவி கற்ப சமாதியப் பொழுதே
யுண்டாம். 224

ஆனவச சமாதி யாலே யகிலவா சனை
முடிசசும், போனதாம் விவிதமாகப் பொரு
நதிய கனமம பொன்ற, மேனையுள்வெளியி
லெங்கு மென்றுமோர் முயற்சியின்றி, யூன
மில் சொரூபத தோற்ற மொருமையா
யொளிரா நிற்கும் 225

பலிப்பிஞற் பார்க்கும் போது பாங
கான சிரவ ணத்தின், சலிப்பிலா மனனந்தா
னே சதகுண மேலா மதத்தி, னிலைபபிலா
நிதித்தியாச மிலககமாங குணமே லாகு,
மலுப்பிலா நிருவிகறப மளவிலாப் பலனு
டைததாம 226

பிரிவிலாச சமாதியாலே பிரதிபந்தங்
களின்றி, யொருமையாய்ப பிரமரூப முணை

மலா மஃதி லாதேற், சருவதா மனவிருத தி சஞ்சல மாதலாலே, விரிவுற விரோதமான விருத்தியோ டேகலககும் 227

ஆதலாற் பொறிகள புநதி யடககிநீ நின்ஞன்மாவிற், சாதுவே சமாதி பெற்றுச சந்ததம் பிரம ஞானச, சோதிகொண டவி சாரத்தாற் சுழலவுறு மிருளை யெலலா, மீதி யில் லாது நீககி மிஞசிய வடிவாய் நிற்பாய.

ஏதுமே பேசாத் தன்மை யெவளவும வாங்காத் தன்மை, கோதுறு மாசையினமை குறைவுசெய கிரியை யினமை, சாதுவே யேகாந தத்திற் சநததம் வாசஞ் செயகை, யீதெலாஞ் சமாதி தனனை யிசைநதிட முநது மாககம் 229

ஏகாந்த தேச வாச மிநதிய மடஙகவே து, போகாத வவ்வடககம் புரைமன மடஙக வேது, வேகாத வவ்வடக்க மிவவுட லாதி நானெனன், ருகாத வாதனைக்கோ ளடஙகு தற் கேதுவாமே. 230

வாதனை யடக்கத் தாலே வரையிலாப் பிரமா னந்தத, தேதமி லநுபவந்தா னென றுமே தியானிக செய்து, மாதலால் விவேகி யானோ னலைமன வடக்கந் தனனைச, சாது வே முயற்சியாலே சாதிகக வேண்டு மென் றும 231

அரியனே மனதில் வாக்கை யடக்க தைப் பததி யினகண, பிரிவற வடகக வற் றைப் பிறஙகு சாட்சியி லடககு, புரையிலாச சாட்சி தன்னைப் பூரண நிருவி கற்பப, பிரம மாயத தானே பாரததுப் பெருகிய சாநதி சாராவாய 232

ஏதமாந் தேகம் பிராண னிநதிய மன துபுநதி, யாதியா முபாதி கட்கு ளலைமன மெந்த வெநதக, கோததா முபா தியோடே கூடுமம் மயமே யாக, வோதிய தியானி யாவ னொழிவிலா னந்த மொனருன் 233

ஆதலா லந்த வநத வனர்த்தமாமுபாதி சேர்நத, வேதமாந் தன்மனு ததை யேகாது மீட்கவேண்டிச, சாதுவே தியானியானோன

சகலமு ஈன்ருயத தள்ளி, யோதிய பிரமத்
தினக ஞேயவதே யொழியா வினபம 234

பாகனே விரகதன் ருனே பரமோட்ச
விச்சையாலே, வாகியாக தரதிஞலே வரு
வதாம் பற்றிரணடு, மேகமாய விடுவதாலே
யியமபிய விரகத னுககே, வாகியாக தரமிர
ணடாய் வகுததகற றுறவு கூடுமே. 235

பரவிய புலனக ளோடே பற்றுதல்
வெளிபபற் ருகு, முரவகங காரமாதி யோ
டுபற றுட்பற் ருகும், பெருகிய விரதிபெற்
ருேன் பிரமவிட் டையை யடைந்திவ,
விருவிதப பற்றையுந்தா னேகமாய் விடுகக
வலலோன் 236

பரவிடு மோாபட் சிக்குப் பறந்திடவிரு
பட்சமபோன், மருவிடு மோட்சமாகு மாடி
மேற் சீவனேற, விரதிகல் விவேக மென்ன
வேண டிய திரண்டு பட்ச,மிருமையிலொன்
றிலாதே லீதின்யீ தேற வொணுை. 237

மிகவுமே விரக்த ஞேன் மேவுவன்
சமாதி தன்னைப், புகழ்சமா தியை யடைக

தோன் பொருந்துவன றிடபோதத்தை,
யிசழ்விலாப போத முற்றோ றெய்துவன்
முததி தனனைத, தகமைசேர் முத்தனென்
றுந தடையிலா னநத முணபன். 238

விரதியை விடவே றொனறும் விமல
மாஞ் சுகமளிக்கக், கருதிய வேதுவாகக கா
ணகிலேன றியானிக கெஙகு, மரியனேயவ
விரகதி யமலமா ஞானத தோடே, மருவு
மேற் பேரானந்த மாறும வளிககு மென
றும. 239

யாதிஞன் முத்தி யெனனு மிலஙகிய
மாதைச சேர, வோதிய விரகதிதானே யுத்
தம மாாகக மாகு, மாதலா லகிலமான வா
சையு மறவே விட்டுச, சாதுவே நின்ஞன்
மாவிற் சந்ததங கருத்தை வைப்பாய 240

விடசம விடயத தின்கண் விடுதிநீ
யாசை யெல்லா, 'மடமைசெய யாசை தா
னே மாணுதி மார்கக மன்றே, படர்குலஞ்
சாதி யாதி பற்றிய வபிமா னத்தோ, டிடர்

தருங கன்ம மெல்லா மெவளவு மிலாது நீர்
வாய. 241

மித்தையாந் தேகமாதி மிசையக மதி
யைத தள்ளிச, சத்திய வான மா வின்கண்
சாலவம் மதியைச செய்வாய, நிததமும் சா
ட்சிநீயே நிமலநிாப் பயமாய நின்ற, வுத்தமப்
பிரம நீயே யுள்ளவா றேருஙகாலே. 242

இலக்கியப் பிரமததினக ணிதயததை
யூன்ற வைததுச, சலித்திடு மிநதியததைத்
தன துகோ ளகததிருததி, யலேததிடா வா
ககை யோடு யதனிலே யுபேட்சை செய்து,
நிலேததுள பரசீ வைககிய நிததநீ யடைதி
மைநதா. 243

அநதவைக் கியம டைநத வகண்டமாம
விருத்தியாலே, சுநதரப் பிரமானந்தச சுதை
யினை மகிழ்ச்சி யோடே, சந்ததம் பானஞ்
செயவாய சாரமில் சகததைப் பற்றிச, சிந்
தைசெய மயல்க ளாலே சேர்பய னுண்
டோ சொல்வாய. 244

கருதொணுத் துயருக் கெல்லாங் காரணமாகா நின்ற, மருளுறு மனமசிந்தை மாசற விடுத்து நித்த, மரியனே யின்ப முத்தியடைவதற்கேதுவான,பிரியமாமான் மசிந்தை பிரிவறச செயதி யென்றும 245

நிகழ்சுயஞ் சோதி யாகி நிகிலசாட்சியுமா மான்மா, புகலுமவிரு ஞான கோசம் பொருந்தியே விளங்கு மென்று, மிகழ்விலா விவ்வான் மாவை யிலக்கிய மாகப் பற்றி, யகமென வநுப விப்பா யகண்டமாம விருத்தி யாலே. 246

இகழ்விசா திகவிருத்தி யாதுமே யில்லாதென்றுந, தகமையாயப் பழகா நின்ற சந்தத விருத்தியாலே, சுககன மானவானம சோதியைச செவ்வி தாக, வகமெனக கோச ரிதத்திங கனிசமு மறிய வேணடும். 247

பகருமிப் பரமான் மாவிற் பாஙகுற வான்ம புந்தி, மிகவுமே திடமாய்ச் செயது மித்தையா மகங்கா ராதிப, பகையிலாய்

புகதி விட்டுப் பலவுமா மவறறி லெனறும், புகல்கட படாதி யிறபோற புத்திர வுபேட்சை செயவாய். 248

போதமாத திரமே யாகப் பொருகதிய சாட்சியின்க, ணேதமின மனததை நனறு யிருத்திநற் பழககததாலே, சாதுவேமெளள மெளளச சலனமில லாது செய்து, நீதி லாப பூரணததைத திகழ்வே மோககவேண டும. 249

ஏதமாங் தேகம பிராண ளிநதிய மன தககதை, யாதியஞ் ஞானத தாலே யாகிய வுபாதிக கூடட, மேதுவி லகணட போத வினபமாக தன்னை மாவை, யோதிய மகாகாசமபோ லொனறெனை வுணர வேண டும 250

ஓதிய கடஙகு தால மூசியே முதலாய வநத, பேதமா முபாதி போறை பெரியவா காச மொன்றே, யீதுபோ லகஙகாராதி யீன மா முபாதி போறற், போதவா னநதசுதத் பூரண வான்மா வொன்றே. 251

யாதின லயனே யாதி யீனமாந் தம்ப மீரு, யோதிய வுபாதி யெல்லா முண்மை யில லாத தாகு, மாதலா லேகரூப மாகிய தன்னை மாவைப், பேதமில புரணமாகப் பேணியே பார்கக வேண்டும். 252

எதிலெது மயககத தாலே யிருககற் பிதமா யிறரு, வதுவது வாகுமன்றி யறிந் திடி லதில்வே ருகா, திதமுறு ஞானத தாலே திகழ்மய னசிக்கும போதிங, கெதி ரவே கணட சாபப மிரசசுவே யன றி வேரு. 253

ஈதுபோ லான்மா வின்க ணிலஙகிய யாவு மான்மா, வாதலா லான்மாத் தானே யயனரி யரனு மாகு, மோதுமிந திரனுமாகு முயர்சுரா நரரு மாகு, மேதுமே யான்மா வன்றி யெவளவு மிதிலவே றிலலை 254

அலைநுரை குமிழி மற்று மாகிய சுழ லேயாதி, பலபல வுருவ மெல்லாம பார்க்கி லோர் சலமே போல, வலைவுறு தேகமாதி

யகங்கர மீரு யாவு, நிலையுறு சிதநேய ருகு
கிமலமாகு சிதத தொனறே .255

வானிகர் மலமி லாதாய் வருவிகற்பமு
மிலாதா, யூனமா மனவியகக லோாவிகாரமு
மிலாதா, யானவுள வெளியிலாதா யபின
வத துவிதமான, வீனமில் பிரம மேநா
மிணியைதை யுணர வேணடும. 256

விரிவதா யிஙகுரைகக வேண்டியதொ
ன்று மிலலை, பிரமமே சீவ ரியாவும் பிரம
மே பரவு மீசன், பிரமமே யணுவீ ருசப்
பிறஙகிய சகமனைததும், பிரமமே யேகமெ
ன்று பேசலாற சுருதி யெல்லாம் 257

பிரமமே நாமென் றிநதப பெரிதான
ஞானம பெற்றோா, பாவிய பாகி யதநைப்
பறறுது நன்றாய் விட்டே, யொருமையா
னநத சிததா யுணமையா யுள்ள வநதப்,
பிரமமே யாகி யென்றும் பிறங்குவ ருறுதி
யீதே. 258

மலமய தூல மீது மற்றுமே வாயு
வைபோ, லலைவுறு சூகக மீது மகமபீ மா

னம் விட்டுப், பலமறை புகழா னந்தப் படி வமாம் பரமா னெனறே, சவனமில பழககத தாலே தறபர வடிவாய நிற்பாய. 259

தன்னுடை மனவிருததி தன்னுடைச சொரூப மாகப, பனனிய நிருவிகறபப் பர மமாம பூரணததின், மன்னியே சமாதி பெறறுன மறறொரு விகற்ப முந்தான், றன்னை திாகாணுதததாற றத்வமாயவிகற்ப மிலலை 260

சித்தமே மூலமாகச செறிநதன விகற்ப மெல்லாஞ், சிததமில் லாதபோது சிறிது மே விகறப மில்லைப், புததிர வாதலாலே புகன்றசித தமுஙசிகக, நித்தமும் பூரணததி னிலைமையாயச சமாதி செயவாய். 261

பகுதியின் விகாரமின்றிப் பாவனாதீத மாகித், திகழுமோ ருவமை யின்றித திர சம ரசமே யாகிப், புகழ்பரி புரண மான பொருளினை விதது வான்று, னிகழ்வுறு சமாதியாலே நித்தமு மனுப விப்பன் 262

வளமுறு சமாதி பெற்று வழுவிலா மனதநஞ்கி, யளவிலா மகிமையுள்ள வகண டமே யநுப விததுத், தளாவிலா முயற்சி யாலே சமசார பநதந தளளி, யெளிதிலா வாணமை தன்னை யினறுநீ சபலஞ் செய வாய. 263

சருவமா முபாதி யின்றிச சச்சிதா னநதமாகி, யொருமையா யுள்ளந தனனி லுன்வடி வாக நின்ற, பொருவிலாப் பிரமந தன்னைப பொருநதிநீ பாவிப் பாயேன். மருவிய சமசா ரததினை மார்ககமே மறறுஞ் செலலாய. 264

சசசிதா னந்தமான சாந்தமாம் பிரமத் தீயி, லிசசட வுபாதிப பஞ்சு யாவையு மெரிததுப் பினபிவ, வுசசமாயப் போதா னநத வுணமையாயத தூயதாய நின்ற, துச சமில பிரம மாகத துலஙகுவன் ஞானி யெனறும. 265

மிகுநதுள விராகத் திறகு மேவிய பயனும போதம, பகாநதவப் போதத திற்

ணம் விட
யனுப ரதியே யாகுஞ், சுகாநனி
வமாம பந ரததாற் ரெருடாவுறு சாநதி தானே,
தாலே ;வவ வுபர திககுப் பரமான டயனு
தா 266

செ வததததுள போககி யததின வாதனே
யுணடா காமை, மிகுததுள விராகத் திற்கு
மேவிய வவதி யாகும், பகுததுள தேக
மாதி பற்றிய வகாநதை பினபு, மகததினு
ளுணடா காமை யவதியாம போகத்
திறகே 267

சுநதத முயற்சி யாலே சசசிதா னாநத
மான, சுநதரப பிரமத தினகண சூககமாய
லீனமான, சிநதையின் விருததி மற்றுஞ்
சிறிதுமே யுன்டா காமை, மைநதனேயவதி
யாகு மாசிலா வுபர திக்கே. 268

நித்தமும் பிரமா கார நிலைமையாய
நிற்ப தாலே, யததிர வாகி யஙக ளறிந்திடா
மனதத னுகி, நிததிரை யுறரேன போலு
நினைவிலாப் பாலன் போலு, மத்திர விடய
போக மணியரா லறிநதோ னுகி. 269

சொப்பனந் தன்னிற் கண்ட சொரூப மில் சகத்தைப் போலிக, கற்பித சகத்தை யோரோரா காலமே காண்போனாகி, யிப்படி யுள்ள ஞானி யாவனோ வவனே தனேரிய, னற்பமில் புண்ணி யப்பே றடைந்தவ னவனே பூசசியன. 270

யாதொரு சங்கி யாசி யேகமாம் பிரமத் தின்கண், டீதர வீன மான சித்தனுயச செயகை யின்றி, யேதுமே விகார மின்றி யென்றுமே யின்பனு சாரவ, னேதியவனன வனரு ளொளிர்திடப் பிரக்ஞ னானோன்

சுத்தநற் பிரம சீவா சொரூபமா மைக் கியத்தை, நித்தமுங் கோச ரித்து நிருவிகற் பகமே யான, சித்துமாத் திரவிருத்தி சீர் பெறும பிரகஜை யிததை, நித்தமும் பற்றி நினரோ னிமலமாஞ் சீவன் முத்தன் 272

தேகவிந் திரிய மாதித் திரளிலே யகந்தை யுமமற், றாகிய பொருள்க டம்மி லமைவுறு மமதை யுந்தா, னேகமா யாவு

னுக்கிங் கெஙகுமே யிலாத தாகு, மோகமி லவனே சீவன் முத்தனென் றுரைக்க லா வன. 273

நீலைபெறு ஞான முற்று நிரந்தர வின பம பெற்று, வலைவுறு சகம றநதிங கமாநத வன் சீவன முத்தன, சலமெண' விருத்தி கெடடுஞ சாக்கிர முறறே ளுகி, யிலகு சாக கிரமுமினறி யிருப்பவன சீவன முத் தன். 274

எவனிகழ் வாத லைகளோ எிலாத நல் ஞானமுற்றே, னெவனவெகு விகறபமான விப்பவ மியாவும் விட்டோ, னெவனகலை யுறறே ளுயு மேதுமே கலையற றேளு, மவனிடர் பந்த மற்ற வமலனெு சீவன்முத் தன் 275

பூதகா லத்தி றநத பொருளினைச சிந்தி யாமை, யோதிய வருகா லத்தி லுறு பொரு ளோர்ந்தி டாமை, யேதுமே நிகழ்கா லத்தி லெய்தினு மதிலு பேட்கை, யீதெ

லாஞ் சீவன் முத்த னிலக்கண மாகு மைந்தா. 276

ஏதமுங் குணமுஞ் சோதந் வியல்பி னுல் வெவ்வே ருன, யாதிலுஞ் சமமாம் பாாவை யெய்தினேன் சீவன் முத்த, னேதிய பார்வை யாலே யொனறிய விட் டாகிட்ட, மேதிலும விகார மறறே னிலங கிய சீவன் முததன் 277

பிரத்தியக பின்னமான பிரமவா னந் தந் தன்னைக், கருததிலே யநுபவிககக காத லுண் டான சிதத, விருததியைப் பற்றலா லே வெளியிலு முளிலும் வேறு, கருததுறு ஞான மற்றேன களஙகமில சீவன் முத தன். 278

விரித்துள சகத்தி னுக்கும் விமலமாம் பிரமத் திற்கும், பிரததிய கான்மா விற்கும பேசிய பிரமத் திற்கும், விருததமாம் பேதந் தன்னை விருத்தியி லோர்கா லேனுந், தரித் திடு ஞான மற்றேன் றகைமையுள் சீவன் முத்தன். 279

சடமான வித்தேகத்தைச சாதுக்க ளர் சித்தாலும, தொடர்வான விதனை மறறோர் துடடர்கள் பீடிததாலும, திடமான ஞான கிட்டை சேர்ந்துள திறைமை யாலே, யிட ராத சமபாவத்தை யெயதினன் சீவன முத தன. 280

சுருதியின் பலததி ஞலே சூக்கும வான்மா விறகுப், பிரமபா வததை நன் ருயப் பேணியிங கறிநத வன்றன, மருவிய பவபந ததததை மாசற விடுத்தோ ஞகி, யரு மையாங கைவல் யத்தை யடைகுவ னைய மில்லை. 281

பேதமாய நதியிவ்வகத பிரவாகமவாரி யிறபோல், யாதொரு வெதியி டததி லெய திய விடய மெலலாங, கோகிலாச சொரூப மாகக் கூடியே லயிககு மற்று, மேதுமேகல ககஞ் செய்யா தினனவன் சீவன முததன

மெத்தவுமபெண்மயக்கமேவியமூடன் றன்னின், சிததமுந் தாயிடத்திற் செல்

லாது நிற்குமா போற், சுததவா னநதமான சொரூபமே யுணாநதோ னுக்குஞ், சித்தமிவ விடயாநநதஞ் செல்லாது நிறகுமனறே

பிரமமே நாமென் றிஙஙன் பெற்றள ஞானததாலே, சருவதாக கறப கோடி சஞ சித வினைநசிககு, மருளறு சாககிரத்தான மயக்கமாஞ் சொபப னததிற், கருதியகனம மெல்லாங காணுது நசிககுமா போல் 284

சஙகமில் லாமலென் றுஞ் சாநதமாம தததுவ ததைப், பஙகமில் லாது தானுயப் பாாததுஙன ருயறிநத, துஙகமாஞ் சனனி யாசி தூர வாகா மியததை, யெஙகுமே யெ வளவேனு மென்றுமே யிசையான் வினை போல். 285

சிததமு வாக்கி யாவுஞ் சென்றுகோ சரிகக வொண்ணுசை, சததததாய்ச் சுத்த சித் தாயச சாருமோ ருவமை யின்றி நித்தவா னநதமாகி நிகழசொத சித்தமான, வதவயப் பிரமத்தின்க ணணுவுமே பேதமில்லை. 286

நிருவிகற் பகமேயான நிருமலச சமாதி
கொணடே, யொருமையா முன்சொரூப மு
ணாவதாங திட்டி யாலே, மருடரு மைய
மினறு மாசற நோககு வாயேற், பிரியநீ
கேட்ட வதது பின்னரும பேதி யாதால்.

சுருதிகள் பொதுவே யாகச சொல்
லிடு மெபபடித தாயக், குரவரு மப்படிததே
கூறுவா சீடனேநம, பரசிவ னருளாற்றநத
பரமுண ரநுபவததால், வரையிலாப் பவமா
கினற வாரிதி கடகக வேணடும. 288

சகலவே தாநத நூலிற் சாரமாய்த்
திட்டிமூன்று, திகழுமந திட்டியாலே திரு
சிய மியாவு நீக்கி, திகழுமத் துவிதா கண்ட
நிருமலப் பிரமந் தன்னை, யகமென வறிநத
வன்று னகண்டனாய முத்த னாவன். 289

பரவிய திட்டி மூன்றின் பகுப்பினைப்
பகரக் கேளாய், விரிவுறு வாத திட்டி மித்
தியா திட்டிமற்றும, பிரிவெலாநீககாநினற
பிரவிலா பதிட்டி மூன்று, மிருமைநீ
ஙவைகடம்மி னிலக்கண மியம்பு வாமே.

மருவிய சுழுத்தி போலு மகத்தான தாணுபோலும், பிரமமா மெனனிடததிற் பிறிதுபோற காணப தெலவா, மொருவ ணு வேனுமில்லை யுளளவ ஞனே யென்று, நிருமலப் பாாவை தானே நிகழ்த நிய வாத திட்டி. 291

இருண்மசேர் கனவு போலு மிந்திர சாலம போலும, பிரமமா மென்னிடததிற பிறிதுபோற் காணபபட்ட, சருவமு மித தையாகுஞ சத்திய நானேயென்று, விரி வுறும் பார்வைதானே மித்தியா திடடி யாகும 292

பரவிய வாழி போலும் பார்த்திடுங் கனவு போலு, மொருசிதா காச மான முரு வமா மென்னிடத்திற், பிரிவுபோற் காண்ப தெல்லாம் பிரமமா நானே யென்று, பிரிவி லாப் பார்வை தானே பிரவிலாப திட்டி யாகும். 293

ஒதிய திட்டி மூன்றி லுளத்தினு வினைசந்த தான, வேறொரு திட்டி யாலு

மிருமையாக திருசி யத்தைத, தீதற நீக்கி நித்த திருக்குமாத திரமாய நின்ற, பேத மில பரமு ணர்ந்து பேறறினை யடைய வேண்டுமே 294

பரமமாம் வேதாந் தத்தின் பரமசித் தாந்த மீதே, பிரமமே சீவர்யாவும் பிரமமே சகமனைத்தும், பிரியனே பிரம மாகப் பிரி வற விருத்தன் மோட்சகு, சுருதியின் முடி வனைத்துஞ் சொன்னதிற பிரமா ணங் காண். 295

பிரமசீ வைக்கி யத்தைப் பேணினு னறிந்ததாலே, பிரிவுசெயபுந்தி யும்போயப் பிரவிர்த்தி யாவுநீங்கி, யுருவிது வருவி தன்றென் றொனறையு முணாகி லேனியா, ஞெருமையா மிசசு கத்திற் குற்றவோர் கரையுங் காணேன. 296

தெரிந்திடும் பொருளு ளன்று தெரிந் திடாப் பொருளு ளன்று, விரிந்துளவிவை களெல்லாம் விளக்கிநற் சுத்தமாகி, நிரந்தர

மாகவெஙகு நிரம்பியுள் வெளிக ளின்றிப்,
பொருநதிய வகண்டா னநத போதமாம்
பிரம மேநான். 297

அகண்டமாம் பிரமதஃதோற்ற மகிலமு
மாதலாலே, சகமிது வெனனுந தோற்றஞ்
சத்தியப் பிரமமேயென், றகததுறு மான்ம
நோக்கா லாறிய சிதத ஞயநீ, யிகபர மெவ
விடத்து மேகமா யென்றும பார்ப்பாய்.

ஏதமாம் பதிபந தஙக ளின்றிய விருத்
தியாகிப், பேதமில பிரம ஞானம் பெறறுள
பெரியோ ருககு, யாதொரு தேசங்கால
மிலக்கிய திட்டி யாதி, யோதுமா சனமே
யாதி யொன்றுமே தேவை யில்லை. 299

தன்னினை யறிவதற்குத் தாஞெரு நிய
மம் வேணடா, மன்னிய கடமி தென்று
மறைவற வறிவ தற்குத, துன்னிய பொ
ருள் விளககந தோடமில் சட்சு வன்றிப்,
பின்ஞெரு நியமந தன்னைப் பே ணு வ
தெஙகு முண்டோ. • 300

அநதவா நித்த சித்த மாகிய விவ்வான் மாவுஞ், சொந்தமா மனவி ருத்தி சுத்தமா யிருககும போது, சநததந தானே தோன் றுஞ் சாருமோமா தேசங் காலம், பிநதியோர் சுததி யாதி பேணுவ தொனறு மில்லை 301

பிரிவிலா னந்த திருப்தி பெற்றுள பரம வித்து, மருவிய விடயத் திலேமகிழ்வு சோர் வடையா னத்தி, லுரவிய காம மாதி யுற்றிடான் றன்னி டத்தே, சருவதா ரமிப் போ ஞகிச சநதத மகிழ்சசி சார்வன். 302

சிநதை தைனிய மிலாமற் செறிபலி யன்ன முண்டு, வநதுறு குளமே யாதி வாரியைப் பானஞ் செயது, பநதமா நியம மற்றுப் பயமற வனம யானை, வெந்தவோ ரிடதது ஞானி யேகனுயத் துயிலசெய வா னுல். 303

சுத்தமாய்த் தோய்த்து லர்த்தாத் துகி றரித் தலதுதிக்கை, வத்திர மாயுடுத்தி வெந்தபூ மியினடநது, வித்தா வேதாந் தத்

தின் வீதியிற் சஞ்சரித்து, வித்துவான் பிர மத்த திணகண விமலமாய் ரமிப்ப னென னும 304

இன்னவென் றுணரவொண்ணு விலக்கண முடையோ ஞகிப், பனனிய பாகி யத்தைப பறறிடா வானம ஞானி, யன்னிய ரிசசையாலே யமைவதைப பாலனேபோற், றுன்னுதே காபிமானத் துகளிறநதவனுய்த் துயப்பன. 305

அகண்டமாகு சிதம்பரத்தி லமர்ந்துள பிரமஞானி, திகமபர மலது மறறோ திவ்விய வமபரநதான, வருநதவோர் வற்கலாதி வததிரநதானுடுத்திப், பகுப்பிலாப் பாலன் பித்தன பசாசெனச சஞசரிப்பன். 306

தததுவ மறிநதயோகி தன்னிலே தான் மகிழநது, நிததமுரு சருவான மாவாய நிகழ்நதுதன னிசசைவாறே, யெததனை யுருவோ வாகி யேதுமே தான்பு சித்திங், கித் திற மேக ஞகி யெஙகுமே சஞ்சரிப்பன்.

ஒருமையாம் பரமானந்த முற்றுளபிரம் ஞானி, யொருவிட மூடனேபோ லொரு விடம விததுவானபோ, லொருவிட மன்ன னேபோ லொருவிடம பித்தனேபோ, லொ ருவிடம் சாநதனேபோ லுலகினிற் சஞ சரிபபன். 308

ஒருவிடஞ சாக ரதநோ டோதவா சாரனுகி, யொருவிட நேயனுகி யொருவிட நேய னனறி, யொருவிட மறை யோனுகி யொருவிடந தெரிவோனுகி, யுரைதரு மிவ் வாறெல்லா மொருவனே சஞ்சரிப்பன் 309

அருததமில் லாதிருந்து மனிசமு மகி ழ்ச்சி சார்வ, னெருத்தரின சகாயமற்று முரா விய பலமே சோவன், திருப்திசெய் புசி தத லற்றுந திருப்தியே நிததஞ் சேர்வன், பொருததவில விடம மெல்லாம பொருந திய சமமாயப் பாாபபன். 310

சுத்ததாஞ் சீவன் முததன் சக்கா மூல மேபோற், காததரு காணமாதி கற்பனை

யாவு மற்றும், சுதந்திய விநதியதன்தச சுழல்
புலன் றனனிற சேரா, னதரினின் றுநதி
ருபபா னவனுதா சின ஞவன் 311

ஓருடட ஞெரு வேடததை யொன்றி
று மொன்று ப போதும, புருடனே யாகு
டாபோற் பூரணப் பிரமவிசது, மொருமை
யி லுபாதி தனனை யொனறினு மொனறு
ப்போதும், பிரமமே யாவனன்றிப் பிறி
தெது மாக மாட்டான. 312

ஒதெணி லிந்தத் தேக மிறந்திடன்
மோடசமனறே, யோதிய கடதண் டாதி
யொழிததலு மோட்ச மனறே, யேதமா
மவிதததை யாலே யெய்திய மனமுடிசசு, யா
துமே யொழிவ தனறே வெதிகளுக கிசை
ந்த மோட்சம். 313

ஆதலா லெவணின ஞானி யாகசை
தான் வீழநததாலே,ஞேதியதருவின்பன்ன
மொருநதி வாயக்கால் வீதி, மேசகு சிவா

லயாதி மீதுதான் வீழ்நததாலே, யேதுமே
சுபாசுபநதா னிசைவது தருவுக குணடோ.

சகலவா சையுமே யற்றுச சாரமாம பு
த்தி பெற்றுப, புகலகவிதோட மொனறும
பொருநதிடா முமுட்சுத தனனைச, சகமிதி
னீசோ தித்துச சாறறுமிப் பொருளை யெல்
லாம, மகனேயவ வதிகாரிககே மயலற வுப
தேசிப்பாய. 315

மெததவுங கிட்டிநினற மெயயுணா
வனநதா னநத, வதவயப பிரமமாகு மமிா
தவா ரிதியைக காடட, வுததமச சஙகராசா
னுரைததிடு மிநத நனனூல, நிததமு முத
தியின்ப நிலைமையாய நிகழா நிறகும 316

மகிழ்தரு விவேகசூடா மணியெனு
மிந்த நூலை, யகமுறவாசான முனபா யமல
மாயப் படிததறிநதோன, சுககன வடிவாய
நிதத சுத்தமாம பரமான மாவே, யகமென
வறிந்துநன்று யகண்டமா யிலஙகா நிற்பன்.

சொரூபசாரம்.

சிறசொரு பந தானே செகசொருப மானவெலாந, தறசொருப சாரமாயச சாறற வே-பொற்சொருப, மசசுருவாம் போல வது வதுவாயத தோறறுமொரு, சொசசொருபந தானே துணை. 1

பூதாதி யைநது பொறிபுலனக ளெல் லாஞசித, தேதாதி யநதமவை யெல்வாஞ சித-தோதரிய, கறபனையுஞ சிததனைததுங காணபானுங காட்சியுஞசித, தறபமுமவே றிலலாமை யால. 2

புத்திவிகற பததாற் பொருநதுசக பேதமெலாஞ, சததியமபொற ரேன்று வது சாட்சியனரே - முததிமுதற, சுததம சுததஞ் சுகாசுகங்க ளுளளதில, தததனை யுஞ சததாத லால. 3

பாாததிசை யெல்லாம பரிபூ ரண சொரூபந, தீாததமெல்லா மானநத சிற்சொ ரூபங்-கீர்த்திக்குந, தோத திரஙக ளெல்லாஞ

சுகசொரூப நமமையல்லால், வேறறுருவ
மேதாகு மே. 4

அய்யா சகததோற்ற மாதார மெலலா
நீ,பொயயாது சோதியெனப் போதிததான-
மெயயாக, வுறறுணரி ஞொனென் றுரையா
ரொருவரிலே, முறறுணாவா நானே முதல

நமமையறி வேவடிவா நாஙகணடோ
நமமையனறிச, செமமை யுலகத திரளகா
ஞே - நமமைநா முறறுப்பா ராதிருநதோ
மலலா லொருகாலு, மிறறுபபோ ஞேமோ
வியாம. 6

எலலாரு நாஞு விருந்துரைப்பா ராகி
லெனே, யலலாம லீச னளவுமிலை - சொல
லாலே, பெறறமகன றமபிய பிதாப்பேரு
ரைதநொருவற, குறறவுடல் வேறுகு மோ

நாமா யிருந்தோமு நாமேநா மலலவா
யப்,போமாறு போகும பொருளு நாம-யாமத
தூத, தானே யுறங்கிச சகததுருவாயத
தோற்றிவிழித, தானே ய வ ன பொ ல து
தான். 8

ஆகமா யாருயிரா யஞ்ஞான மாய்ஞா
னப, போகமா யின்பப் பொருளாகி - யேக
மாகு, சிறசொரூப மாகியெல்லாச செயகை
யுமா நமமுடைய, தறசொரூப மேதான
தால 9

ஆனநதமெனபா ரதீதமென்பார் நான
மறைகளும், தானநத மானுசருவ சாட்சியென்
பார - ஞானநூல், சொன்ன குறியெல்லாந
தொடராத வென்வடிவக, கெனனகுறி
சொலலுமேவண யாண. 10

நானே வதுவோ வதுநானே நானது
வோ, ஞானே தயமோநா தாநதமோ-மோ
னமோ, சுததமோ சூனியமோ தோற்றுகு
சுபாவமிலலை, யிததனையு மல்லவா மே. 11

புததோக முததோகம் பூரணானநதோ
கஞ், சததோகஞ சிததோகஞ் சாநதோகஞ்-
சுததோக, மாரணநத டேடரிய வறபுதோ
கஞசகல, காரணமாஞ் சைதன்யோ கம் 12

சோலலாச சுவானுபவா தீதசசுகாநந்த,
மெல்லாமு நாமா யிருநதோமே-தொல்லை.

வினை, யற்றே மெனுஞ்சொலவு மற்றே மே நமமைநாம், பெற்றேம பிழைதநோம பிளாய். 13

சந்ததமு நீங்காத் தனியரசு பேற்றே மே, தொந்தச சுகாசுகமுஞ் சுட்டோமே - சிநதனையை, வாட்டியதே காதி வினவாசம் விட்டோமே, வீட்டிற் குடிபுகுந்தோ மே.

நனவிற் றசேநதிரிய நட்டியஙகள் பா ர்ப்போஙு, கனவின் மனககூத்துங காண் போ-நினைவில், சுழுத்திலே யில்லாத சூனி யக் கூத்தாடி, விழுப்பொருளாய நாமிருப் போ மே. 15

நானென் றிருநதவனுர் நான்கண்டே ஞெலவ, னூனென் றுருததரிகக வொட் டேனே-ஞான, வடிவான நானேநான் மற் றுளநா னெல்லாம், படிவா னிறந்துபிறப் பான். 16

சாயையென வாழ்குமெம்பந் தன்னைச சுமநதாலு, மாயையெனு மேக மறைத்தா

னும் - தூயவெளி, தானாய் விளங்கிச சக
சாட்சி யாயிருக்கு, ஞானதித தன்றானே
நாம 17

ஏதேது வந்தாலு மேதேது செயதாலு
மேதேதி லின்புற் றிருநதாலு - மேதேதுந்
தானகா வண்ணந தனியே தெரிந திருககு
ஞானகா ரநதானே நாம் 18

ஆட்டிவிட்ட பமபரம்போ லாசை
முத லிககரணங, கூட்டி முடிததாலுங
கூடோமே-சாட்டியதிற், சம்பந்த மற்றோ
மே தற்சொருப மானோமே, யெம்பந்தம்
போனவா றே. 19

அஞ்ஞான மெத்தா லழிந்ததோ வாரா
யும், விஞ்ஞான மெததால் விளைந்ததோ-
மெயஞ்ஞானச, செம்மையனு பூதித் தெ
ளிவுபெற்ற தெஙஙனோ, வெம்மையல்லா
லேதுகண்டோம் யாம். 20

மெயயெல்லா நாமாய் விளஙகியபின்
னுமாய, பொய்யெல்லா மெங்கேனும் போய

வோ-மெயபொய், யிருவகைககு நாமே யிட மாலேநெ தொநநிச, திருவகைககு மெட்டா மலே. 21

தேகிநா மெனரேமே செலவநம தெனரேமே, போகிநா மெனரேமே பொய்யனரே - வாகமுத, ஞமா யிருநதது மெய நாமசஙக மானதுமெய், தேமாவித தேபோற றினம. 22

வாலமதி யூகமதி போனஞான வரு ஞனக, காலமுநாங கணடு கழிதமேதாமே - சிலமா, யப்போது நயமிலே யாரோப மான வெலா, மிபபோது பொயயாண வே 23

போயதானே யினயப் பொருளாயப பரம்பரையின், மெய்யாச சுகம்போல் விளைந்தககா, லேயோநா, மெஙகே பிறந்தோ மெதைத்தெயவ மாததொழுதோ, மெஙகே யடைநதோ மியாம. 24

ஆராகி யோவிருந்தோ மார்க்கோவீ ணுக்குழைத்தோம், பேராயிரமாகப் பேசித

தோம - பூவையினி, னமமாலே தேடரிய
நமமைநாங கணடோமே, யமமா பிழைத
தோ மடா. 25

கள்ள மனததைக கரைததுருகப் பெ
ற்றோமே, யுளளபடி ந ம மை ம யுணர்நதோ
மே-தெளளமுதச, சசிதா நநதமுநாந தாமா
யிருநதோமே, யசசெல்லா நாமாகை யால

கணணலாற காட்சியுணடோ காதலாற
கேடபதுணடோ, விணணலா லேதும விரி
நத துணடோ - வெணணுஙகாற, கானலா
றோடிவரக கணடதுபோற றோறறுகினுந,
தானலா துணடோ சகம. 27

என்னைத தவிரமற்றிங கேதுமிலை
யென்றுணை, பொனனைத தவிரவிலாப் பூட
ணமபோற்-பொனனையுரு, வேறாககிப் பே
ருரைதத வேற்றுமைபோ னமமையுமவ்,
வாறுப் பகுததுரைததோ மால. 28

வாககிறகு மெட்டா மனத்திற்கு மெட்
டாது, தேககிடடா துநதெவிட்டாத் தெள்

ளமிாத-நாக்கினீ, ரூறல்போ லெம்மிலே யூறியூ மைக்குடம்போல, வேறநா மாயி யிருந்தோ மே. 29

ஏதுசிவா ணநதமோ வேதுசிவா கார மோ, வேது சிவன்செயலோ வெனறேதே-யேதும், பிறிவாகா வொன்ருகாப் பேதமா காத, வறிவா நிறைவே யது. 30

தானறியுந் தத்துவ ஙக ளெல்லாந தனக்கனியந, தானதுவே யன்றென்று தளரூங்கான் - ஞானமாய்த், தளரூமவ ரு யிருககுந் தன்ருற்ரு னெனறுணர்ந்து, கொளரூமது வேசாந்த மாம். 31

சாந்தமே தற்சாட்சி தற்சாட்சி யே பிரமம், போநத பிரமமே பூரணமா - மாயந் துணர்ந்த, சுத்தபரி பூரணமே தோன்ருச சுவானுபவஞ், சிததநிலை தானே சிவம். 32

சித்தம் பிறந்து செகம்பிறநது நானெ னவோர், கத்தன் பிறந்தவழி கண்டோமே-சித்த, மடங்காமை பேமாயை யம்மாயை மாய்ப்பார், இடநதானே சாயுசசி யம். 33

எல்லையற்றசென்ம மெடுத்தோ மிறந் தோமெனா, றல்லலுறற பீ தி யழிநதோமே-தொலலுலக, மெல்லாங கடுவெளியா மென் வடிவா மென்றன்வடி, வ ல் ல ா து பொய் யா த லால 34

காலங கருதிக் கடவளரைக கைகூப் பிச, சாலவிர தஙகளெலலாஞ் சா திததே-மேலுணர்வா, லீதெல்லா நாமலவென்றெண ணியனந தானந்த, போதநா மாகாத போது.

நீத தியமா யேகமாய் நின்மலமாய்ப் பூரணமாயச, சத தியமா யானநத தற்போத-சுத தராயச, சித தநிலே பெற்றவராய்த நீரநத சென னததவரா, யுத்தமரா யுள்ளாக் குறும்.

வெட்டெனவும பேசார் வெகுளார் முகஙகோணு, ரிட்டபதார்த் தமபெரி யோாக் கேறறுவைபபார் - துட்டர்களைச, சேரா ரியாவாக குந் தீஙகுரையார் கண்சிவ நது, பாரரா பிறவிதீர்ப் பார். 37

பொன்றும் பொருளைப் பொருளாக வும்போற்று, சென்று நலந்தீங் கெடுத்துரை

யாா-சென்றசில, காரியகதை நோககிக கழி
யா ரிழிவுசெயயா, ராரியரே தாமாகு வாா 38

வேத விதியை வெறுததுரையா ருள்
ளளவு, 'யோத லுருக லொழிநதிரரா-சாதன,
மறவாாகருத திளகி மணணுலகில் வாளுநை,
ப்றவாா பிறவாத போ 39

சிதத சலனந திடிகெனவுரு சறறு
முருா, முததிவழி கேட்கவே மோகிபபாா-
புழ திபோய, மாமெநம வீடுமனே மககமே சல
வ மாற்சரியம, கூடியமூந தாாபக குவா 40

ஆாககு வருவிருநதென ருவனவும
போவனவும, தீாககநிலை யனறித தெளிவ
ரோ-பாாககுஙகால, சாநதராய நிதழியராயத
தத்துவபோ தத்தவராயத, தீாநதநிலை நின
ருா சிலா 41

சஙகற்ப சாலச சகததோற் றாவையெ
லா, மிஙகறப மெனனு திழிவரோ-பஙகமற,
விமமை மறுமை யிரணடிடததுமப்பாலுந
தம்மையன்றிக் காணு தவா. 42

சுததப பிராநதிசத சததாம் பிராநதி யெலாரு, சிததப பிராததியென்றே தேறு வார்-முததாதா, மாரோப மாகு மவததை தொறுந தோறறியழி, யாரோபம பொய யாத லால் 43

நேகா லயததிற சிதாகாச தேவதை யை, யாகாய சாநதி மலராமேல-யேகாநத, மந திரததாற பூசைசெயயு மாதவரை யாதரித துஎ, சநத ந மவா ற வாாககா சரி 44

மூநகனியும பாறசோறு முன்பிருகக நாயருநதிந, ககியசோற றுகருக கருதுவா- வெககலைககு வெலலாப பொருட்கு மிரும் பொருளயா யெனறுமல, வலலார்க கடிமை புகு வாா 45

சேமமையறியாா செகததோற றரவறி யார், தமமையறி யாாவினையுந தாழவறியாா- தம்மிலே, யநதராாய வீணே யவமதிப்பாா நல்லோரை, யெநதவழி போவா ரிவா 4;

ஐஙகணையும பூவா மறுகா லனிநாறு, மென்கருமபாமவில்லனஙகன வீரனும்-வன

காத, லேற்றுவனு மெல்லாம்பொய் யிப்
படியே பாழுலகத, தோற்றமெலா மெய
தானு சொல் 47

காலமோ தேவதையோ கன்மமோ மா
மாயைச, சீலமோ விம்மனததின செயகை
யோ-கோலியநல், லுசசாக மோநலந்தீங் குத
தரிப்ப தேததிலே, யெசசார்பு மில்லா விவ
ாக்கு 48

தன்னைத்தான் றேடாச் சதிகார ரேன்
பிறந்தா, ரன்னததால் வநதவுட லார்தாமார்-
முனனம், விடுத்தவுட லெததனையோ மீண்
டுமீண்டின்பா, லெடுததவுட னாறு யிரம 49

பொய்யாககப் பொயயைப் பொரு
ளைப் பொருளாகக, மெயயாக் குருவொருத
தன் வேண்டிற்றே-யையகோ, பூபால ராகிப்
பொலிநதிடுசீ வன்களெலா, மாபாச ரென்
பதுவே யாம். 50

ஒன்றிலே தோற்று முலகப் பிரதி
பிம்ப, மொன்றுபோற் றோற்றுத வுண்மை

யெனறோ-வென்றும், பொருளாகப் பாராத
புன்மையறி வோாககே, மருளார் பொறி
போல வாம 51

தன்னை யறியாமற ருனே தனைத
தேட, லென்ன புதுமையிதை யென்
சொல்வேன் - மனனுலகிற், றண்ணீரி
னின்றுகொணடு தாகந் தணியார்போ,
லெணணீமற் றேதுரைப்போம் யாம். 52

சாததிரஙகள் கத்தித் தலைவீஙகு வீர்
குலமுஙு, கோததிரமுங கொண்டுவினை
கூட்டுவீா - சாத்திகரா, யும்மாலே யும்மை
யுணர்ந தோயாத தொழில்விட்டுசெ, சும்மா
விருககொணு தோ. 53

ஆசிததுத தெயவத தடையாள முங
கொளுத்திப, பூசிததுக் கைகூப்பிப் போற்
றுவாா-நேசிக்குந, தாறோ வதுவோ சதுரா
ண தெய்வமெனை, வூறோ மெல்வா ருருர்.54

தேரைத திருநாளைச சேவிப்பார் தம்
மைவிட்டஙு, கரைரத தொழப்போரு

யையகோ-தேரிடையே, பார்ககின்ற தெய வம் பரிபூ ரணமலவோ, யாராகருந தெரியாத தோ 55

மூலககு ளேயிருநது மூசசடககிப பேச சடககிச, சாலக கனயோகஞ சாதிப்பார - மேலுணாவு, கணடிருககச சாதனேயேன் காயததை யேவலிததிங, குண்டிருகக வெணணுகிறு ரோ 56

கட்டப் படாமற் கரபாத் திரநதரிப பார, மட்டித தொருகோ வணராவார-சிட் டர்போற, றூஙகாமற றூஙகுஞ் சுகமும பெறுவாரே, யாஙகார நீஙகுவரா ஞல. 57

எசசாத திரம்வேணடு மெசசா தனே வேணடும், பிசசாடடல லோகெடுவாய பே தையர்க்குப்-புசசாண்டி, காட்டுவார போல வநத கற்பனேயை மெயயெனப்பா, ராட்டு வார் தம்மைககா ஞா. 58

ஆண்பெண ணலியென் றனேக வித மாகக,காண்பனவு மொனறுககாண்பனவு-

மாண்புடைய, சித்தினிடத் தோற்றமல்லா லுண்டோ விலைதெளியா, யொத்தனைசா தித்தாலு மென் 59

எவரா றெவரிருந்தே னெவ்வா றெவர் போயென், ஒருவயாக்கூட டிற்றனிமை யொத்ததே - யெவ்விதமு, நீங்குவார் நீங்கா நிலையில்லு பூதிகண்டு, தூங்குவார்க ளன்றோ சுகம 60

வினையுருவ மீசனென்பார் வேற்றுரு வது சீவனென்பார், கண்ணு மிரவியும் போற் காணென்பார் - திண்ணமதா, யத்துவித மாகா தவையிரண்டு மாகாத, சித்துருவந் தானே சிவம் 61

சுத்த சடமான சுககிலங்கெர்ப் பீகரித் தசு, சித்தந் துவங்கலந்து சீவித்தசு-சத்தி யமபோல, வந்தபொழு தீதெல்லா மாயை யென்றே தற்சொரூபஞ், சிந்தைசெய்வா ரன்றோ சிவம 62

நேற்றின்று நாளையென நிச்சயித் திராப்பகலே, மாற்றுசுயஞ் சோதி வஷ்வாஜி.

யேற்றபடி, யென்றுமொரு நாளா யிருக்
குந் திருநாளைச, சென்றுதொழு வாரே
சிவம் 63

ஞானநூல் கற்றாலு நற்றுறவு பூண்
டாலு,மோன சமாதி முயன்றாலுந்-தானாகி,
யெல்லாக கலையுமற் றின்புற் றிருப்பது
வே, சொல்லாரு முத்திச சுகம. 64

மாகேள்வி பெற்றாலு மாயோக முற்றா
லுந், தேகேந் திரியந் திரிந்தாலு-மாகருணை,
சேரா ருபசாந்தி சேறார் பெறார்பேறு,
சோராத முத்திச சுகம 65

இசசை யநிசசை பரவிசசை யோடெழு
லுங், கொச்சைப் பிராரத்வக் கூழர்காள்-பிச
சைமுத, லேற்றா ரிடுவா ரிவரென் றுணர்ந்தீ
ரேற், காற்றாடிக் காலாக லாம். 66

என்னைநான் கண்டபடி யிப்புவியி
லெல்லோருந், தன்னையே காணத் தகுஙகா
ணுஞ்-சொன்னெ,னொளிநாட்ட மோடுமன
முண்ணொட்டம் பெற்று, வெளிநாட்ட மாகா
விடின. 67

கன்மந் தவறுமற் காலந தவறுமற,
சென்மந் தவறுமற செயவரேற-கனமவிஇ,
செயவான் செயலிரண்டுஞ் சிததததேகணடு
தெளிந, தூயவார் பொருளாகு வார். 68

உளளபடி கண்டுகளித தூற்றுருக
மாட்டாத, கள்ளரையுங கணடு களித்தோ
மே-கொளளேயா, விநதிர சாலககமல மெத
தனைபுட் பிததாலுஞ், சநதிரனுக குணடா
மோ சலம 69

தீஙகடாநது மேனமேற் செனித்தகரு
வேலடியின், மாஙகனிவந தூற்றதொபப
வாயததத்தே-யாஙகாணு, மெலலாருந் தேடு
பொருள் யாமாக வேயருள,வல்லான நிருத
தாண் மலா. 70

நாளு யிருநததெஙகே நானபிமா ணித்
தமெதஙகே, வாளுள மண்ணுள வாஞ்சை
யெஙகே-ஞானகுரு, தேசிகளு ரெஙகே சிவ
சிவா முதஇயெஙுகே, பேசிடாவா யெஙகே
பிளாய. 71

என்னையே யல்லாமல யானபெற்ற
பேதநூலிலை, யென்னையான பெறவிருந்த
தெய்வம்பாரு - மென்னையறிய, பந்தமிலலை
வீடுமிலலை பாசமிலலை யாராயுங்கிந்தையு
மிலலாதபே 72

செப்பாடிப்போற காட்டியரு டேசிகனை
போவனைத்து, மிப்படிச்சா றிதந்துண்ணாந்த
வென்னைப்பா-கப்படியுநெ, மெசனமறுதி
வாகஞ்சபோ ரா யெதநினைப்பா, மெவனமய
மயப்பெறுமெலன யானர 73

அனைமைப்பேகாசமா மாகமெ யுள்ளனா
வநெ, மெசாலனைப்படி கேட்கிற சுகமடைவா -
யென்றேன், செட்டபாழ வாசனையைக
கிட்டாப்ே யாமேதனு, மிட்டபடி கணடே
யிரு 74

பொறிசா மனைநெடுநாட போறதி
வளாக தீப, யறிவானைந தப்பொருளை
ளென்னை - பிறிவாகு, முங்களையு நாளெ
யுணாந்து கொணடே லிங்களினி, யிங்கழி
யா தொடரு யிரா 75

ஆசையே யுன்னை லயந் தவிட்ட
னென்றாலு, நீசெய்ப காரத் தினினற்றேனே-
தேசிகனை, யுன்றே லடைந்த் தூய்மைக் கூட
முதற்பிறு, பென்றேனை நானுயிர்மேலை 76

கோபமே யுன்றனை குறைநீங்கத் தேசி
யெழுமபித், தாபமே செய்யுந் சலிப்பாலே-
யாபத்து நீவருமப சாந்தியில்லை யாற்றனை
கனவிலுங், யெயங்கியெழும் பாதையிந் 77

லோபமே யுன்னை புறங்கொண்டே
னுனதுருவாய், பாவமே யெபருணமை
பற்றாதா - நீபெருச, வாரங்க்கை யெபவொ
யாபாவி யுள்ளமுடல, யாரசிக்கப் பட்டே
னமைவு 78

நெஞ்சகமே நானே நீயோ நானென்
றிருந்தும், வஞ்சகமா யுன்னை மறந்தனே-
தஞ்ச, முன்கண்ட தாணைபற்று முண்மை
யே யுண்மை, யெனக்கு நீ வேறு யிராய 79

ஓடித் திரிந்தா யுழைத்தாய் பிழைக்கும
வழி, தேடிய பலகலையுஞ் சிந்தித்தாய -

நாடியொரு, சற்குருவைத் தநதாயென் சிந
தாய தயவுசெயத, நிறகுதவி யென்செய்
தே னே. 80

உன்னுருவாய நானிருந்த வுண்மை
போ லென்மனமே, யென்னுருவாய நீவந
திசைநதாயே - செயநநனறி, பாராட்டு வா
ருனைப்போ லுண்டோ பரமபதச், • சீராட்
டின் மாறு திரு. 81

ஆசைவர்கக மெல்லா மகற்றிப் பொ
றைமுதலாந, தாச வர்ககஞ் செய்யநலந
தந்தாயே - நேசததா, லாதிகா லந்தொடுத
தென னன்புவிடா நெஞ்சேநன், னீதியா
லெனபோல நில. 82

எனனெஞ்ச மூருலவ யானுமது போ
லிருநதே, யின்னஞ் சமமாகா விட்டேனே-
யென்னெஞ்ச, மென்போ லசையா திருக்க
வது போல்யானும, பொன்போ லிருந
தேன் பொலிந்து. 83

ஏதுவர வேண்டு மதுவருக வென்னை
விடுத்து தேத கலவேண்டு மஃதகல்க - கோ

தென்று, பிசசையுந தன்ளேன் பிரமபதமும
வேண்டேடீ, னைசசெயலு நானுகி னேன 84

எஙகேநான் போற்றுவது மென்னை
யே தேவதையென், றெங்கே தொழுவது
நா னென்னையே - யெஙகே, யிருந்துகிடந்
தோடுவது மென்னிடத்தே நானே, யருந்து
வதுங கொள்வானு மாம். 85

தன்னிடத்தி லேதோற்றித் தன்
னிடதகி லேயிருந்து, தன்னிடததே கூடு
ஞ் சகதலெல்லாந - தன்னைவிட, வேறன்
றெனக்காண்ப ரல்லாவிவ் விடுபெற்ருேர்,
மாறெனறு காண்பரோ மற்று 86

ஏதுக்கா சைப்படுவா ரேதுக ககஙகரிப்
பா, ரேதுக்கு மாற்சரிய மெய்துவா-ரேதுக
குந, தாமே சராசரமாயத் தாணுவா யேழ்பு
விக்கு, மாமேரு வொத்துவாழ் வார. 87

மாதிக்கு மாறி மதிகருகித தீக்குளிர்ந
திவ், வாதித்தன் றெற்குவடக் காணுலுஞ்-
சோதித்து, முன்னிலையை யாராய்ந்த முத்

தரே யெஞ்ஞானறுந,தன்னிலைமை குணரு
தவா. 88

பிசசை முதலாப பிரமபத மீருக,
விசசை வரினு மிசைநதாலுஞ-சொசச, நலங
காதாா தாமதுவாய நாடாதாா சிததங, கல
ஙகாதா ரேஞானி காண 89

பநதித துரைப்பாா வழிபடினும வண
கருறா, நிநதித துரைததாலு நெஞசுரா-
சிநதையறறு, யேகா டவிவரினும வெய
யோா னுதிததாலு, மாகாயம போலவா
ராவர் 90

எநதெநதப் போக மெதிராகு மவவள
வும, கநதநதப போக மனுசரிப்பார்- பநத
மறறு, நீதித தனிநிலையே நிறபாகிர ணம
பரவு, மாதிததன் போலே யவர் 91

சிததுருவ மாகிச செகசாட்சி தாமான,
முததரைககா மாதி முனியாவே-சிததததி,
விஙகறப வாசனைக ளெலலா மெடுததருந
திச, சஙகற்ப மிலலாத தால். 92

எஙகும பொ து வ ா யிருக்குமொரு
சீவனமுத்தர், தஙகுமிடங தானே தலவாச-

மயகவாகளு, பாாவையே தீா தமவா பா தாா விருதமலாச, சேவையே சாயுசசி யம 93

மேதமெனற சொலலும விருபபமறற சோகருமெலாரு, சதமெனற மெருகுக தளாநடையுரு - சிததத், தடஙகா மகிழ் புனவரதம பெறற, திடநதாமே ஞானி செயல 94

எலலா விடத்து மெனைககணடோ மெமமிடநநி, லெலலாமுங கணடோமென ஏகமாக - கலலாமை, கறற வெனுநி சைகணடோா மறறேறது, மறருாச வெளமுகத ராம 95

தூாமேனக ஞகியுப சாநதுெய நிமலமவுய, வாமேன முதறறன வடிவாகு-ருானு, விநிநதமொழி யெலலாம விலககாந மனறே, னமெதமெழி லாசார மாம், 96

ஞாளனு சநதான ஞானிககு நீராட ருனுகநத கோலஞு சதாசார-மானமற வாஙகிப் புசிபபதுமே மாபூசை சஞசாரந தீஙகறற சுததசமா தி 97

அணடமெலாந தாநு யறிவு வடிவாகக கணடபரா னந்தசிவா காாருககுத-தணடிக

துத், தள்ளும் பொருளேது தள்ளா விதி
வழியே, கொள்ளும பொருளெதுவா கும்.

பெற்றபே ரின்பப் பெரியோர் சரித
திரத்தைக், குற்றமென நாடுங் கொடியோர்
கள்-பற்றருக, கோசகா ரப்புழுபபோற் கோ
டான கோடிசென்ம, மாசார்வ ஜெனறே
மதி 99

நீதத நிராகார நின்மலா னந்தமய
சுத்த பரிபூ ரணசொரூப-வததுவித
மெல்லாமுந தாமா யிருப்பார் கருணைபெற
வலலா ரவராகு வார். 100

உள்ளமற்று ருள்ளத் துறுபொருளற்
றருள்ளக், கள்ளமற்றா ஞானக் கரையற
றர்-தெளளமுதச, சிற்பரமு மற்றர் சிவா
னுபவந் தானுமறறர், கற்பனையு மற்றர்கள
காண். 101

பருவசா ரததாற் பலிக்குமனு பூதிச,
சொருபசா ரத்தின சுவையை-யிருசெவியா,
லுண்டிருக்க வல்லா ருலகமெலாந தாமா
கக், கண்டிருக்க வல்லார்கள் காண். 102

அத்துவிதரச மஞ்சரி.

சீராரு மதத்துவித மேயுண்மை யென்று மிகத் தெருட்டு தற்குப், பாராருங் கயவுருவ நாவுருவம் புணர்வடிவம பரிந்து சாதி, யோராரும் வரமொருங்கு நல்குமவிக்கி னேச னெனத் தியததினபா, னோராரு மதத்துவி தந் தனையறியும விசேடமெலா நிகழ்த்து வானே. 1

எத்திசையும் பத்திபாயந் திலங்குறு முள் வாயில்புண ரெழிறகண்ணடிப்,பிததி மனை தனைமருவு பாலனுககு வெளிவருதல பெருவன் பாமபோற், குததிரக்கற் பனை மயமாய மிகப்பொலிபல் வகையுருவங கொண்டு வேறு, மத்திரவஞ் ஞானமதை மருவுபுருடனுககுமுத்தி யடைதல்வன்பே.

சோரர்களாற் கொடியவா ரணியவழி யினையண்மித துயர்கூர் பூமா, னீரகஞ்சோ தன்னூரை நன்குதெரிந் தோன்மொழியா னோருமாறு, சீரடர்நற் சாந்திமுதற் சாதன

ரக ளிறைந்துமிக்க சிறந்த பூமா, னேரறி
சற்குருநாதன மொழியாறறற் பதிலையை
மீக்குவாமினை 3

நிருபனுடைக் குமரனுககுத் தனதான
தததுவததை நிகழததலாலே, வருகயவ
கீழமைகழு லககழனறு நிருபனியல வாய்
சகுமாம்பாற, சொருபசுக வொருபொருணீ
யெனசசொலகுரு வுபதிட்டதச சொறக
ளாலே, மருவுகருத துருததுவமாயந் தொரு
சுகமெயப பொருணேரே வாயககு மணறே.

திரமலடி மைந்தனுககுத தேகமுத
லாஙகுணஙகள செறிதருனும, புரையறுமக
குணஙகளெலாம பொனறுதலும் வெட்ட
வெறும பொயயா மெனனப், பிரமமயககூட
தத நிததசுக போததனுப் பிரத்தியக்குக,
குரமருவு பநதமுததி யென்பதும்புன் மயக்
கததா லொளிராநிற்கும 5

நேரிகின்ற துறைதிமிரம் பேயாக
வசசமிகச செறிந்தோ னுக்கே, யெரிகின்ற
விளககெளியாற் கணணுற்று லாஙகதுதா

ளியாகுங் கொலலோ, திரிகின்ற வவிசார
திட்டியினு லுணடெனசசொல செகங்க
ளெலலாம, புரிகினற வுணமைவிசா ரந்தி
னாககுக கிஞ்சிலுமே பூணு தனறே 6

போ றறுமொரு சிற்சோதி தானேயிவ
வுலகுருவாயப பொலியா நிறகுங, தேறற
முற வாராயின வேறுபொரு ளொனறே
னுரு செறிவ திலலைத, தோற்றமயற கஙிக
ரண மாமபூதை யலலாது தனறுசாப்பரு,
சாற்றுறுவே ருெருபொருடா ளுகுசற கெவ
வாற்ரு னுந தககதாமே 7

திறப்படவீ தெனத்தோன்று ஞால
மெலாம பிராநதிமாத திரமே யென்று,
முறபபொலிநதன னியமின்றிச சுகமயமா
மான்மாவே யுண்மை யாகுஞ, சிறப்புறநின்
ருெளிருதலான் ஞாலமது முணமையெனத
தெரிகே னென்று, லறப்புதமை சுதநியிர
கிததாற்றன் னியனெவன்ரு ளுகா ஞே
கோ. 8

சொல்லுகினை வுறுபோது மற்றதெழு முன்னுமது தொலைந்தபோது, மில்லதுதா னென்றாலு மிவ்வுலக மிலங்குகின்ற திறம் பூ தாமே, யல்லததி சயமென்னை போலு மகேந திரசால மான திங்குப், புல்லுறுமா யாவியினாற் கற்பிதமென் றாலுமிகப் பொலியு மனறே. 9

இந்துதினாந துவிதமகன் றிரிந்திடி னும் புருடனுக்கிங் கிசைதற் கண்ணில், வந்துறையுந் தீமையினாற் பலவடிவந் தானுகி வயங்க லேயப்ப, நந்தவில்சன் மயப்பூமா வெனுஞ்சொருப மொன்றேனு நாநாவாகிக், சந்ததந்தற் கற்பிதமாந் தமப்படலக் கூட் டெறவாற் றயங்கு மன்றே. 10

மட்டற்ற வெறும்பிராந்தி யால்விரிந் து திராளுமருவாதான, கட்டப்புன் புவன வட்டங் கொள்ளிவட்டந் தனையுறழக் கா ணல் வேண்டு, முட்டற்ற தெய்வகதி யாற் பிராந்தி நட்டமெழன் முந்துமானாற், றுட்

டத்தின் புவனமது முன்னாட்போல் பின்னு
னுந தோன்று தனடே 11

நிலைமையிலா விவ்வுலகங் கந்தர்ப்ப நக
ரம்போ னிகரற ரேங்குந், தலைமைசெறி
ஞானமெனும பெயர்பூண்ட வம்பாததிற்
சாலத் தோன்று, மூலவகல வெமக்கான்ம
வுணாவுதிககின வெயிலெறிதரா லொழியு
மின்போன, மலைவுசெயு மந்தவிநத வுலக
மெலா மககணத்தின் மறைந்து போமே.12

ஆரோபமானசகத் தடங்கலவடைவினி
லொடுகெகு மருநதிறத்தாற், சீராரு நமது சித
தஞ் சிவமயமே யாகிநனி சேட மாகும், போ
ராருமததகயம் பரர்சசெற்றுப் படுகுழியிற்
புணராதென்று, னோராது மில்லாமற் கேவ
லநதா னென்றேயாய் நிகழுமன்றே. 13

இம்பருடலின்றொழிக வலதுறைக
சரியருக்க னிருக்குமட்டும், விம்பமயச் சித்து
ருவாய் விளஙகுமெனக் கதனுலே விசேடமெ
ன்னே, கும்பமிப்போ துடைக வன்றிச்சிக

சால நீளே பெறுக குமபம பமபு, மமபரதத்தி
றுங்கனுமாத திரமமனும விசேடமெனப
சனுகு ருசேச 14

நயக்குறிக தீனயினழுத சதகிறை
ேருறுங்கறை றையுற கணடிலல், வஙகனை
மற றவொனறே நீறுமெவய துயிரத
திரயகு மவனைபபோலுள, சஙகறப மாதி
ரததாற பலவிகறப மாயரசாறறுஞ சக
நகமெலலா மிபகுசசத தியமெனறே மநத
மதி யினைாளா வேற மாலும 15

ஞானியவபிற றறசுவையாயச சசசி
தானநதமாயத தயஙகுமெனபார, ஞானிய
மா மோகததா லுணமடனசொற றிடுமிந
தத தொனமை ஞால, மஞானியவோ ரிடது
திவுஙகாணபபடா தருவுருவே வடிவமாகு,
மஞானியவினை ஞேவியமே போலுமென
வையமற மதிதது மியாமே. 16

வானிறமபோற றிகழத்தி யாசபே தத
திஞன் மறைபட் டாலு, ஞானகன மான

பொருள கணடவொரு தறகலை யை எனி
கீழ காதா, யூனமுழு பறபலச பாரவிபித
திரதமேதா டொனறி ஞெலுக தானமருமபட
வியலபைச சிதநிவத நிபெமெனநுக தணடை
திடாதே 17

சதநியபிற சுககணமா யகணடிசமாயத
தெளிபொருளாயத தாளு மாணம, தசதுவ
வததுவைவொருவ ஞெமெனனமேற பிகதெத
னிவனா றைடயொனா றினறப, பொநதுட
விநநியமுதலி யவறறைடயல வாதியாகள
பூணடு நிறு, மததமநி யினெனனன நி
யாவெனனமேற சயமகையற மநிசதண டாறும்

செயகதிரோன் வெயகதிரா லெதிர
ரிகழும பே ய த தே தை ாதநீாத தீாகது,
சகைகயினற குளிர்புனலைப் புனிதமுறு
மதிமானகள கைகடொணடாயகு, மஙகுல
கை வெறுமபொயபசை யிலதெனததா ரத
தகறறி மாதீ ரததாா, பொஙகினிய வொரு
சுவையை முனிவராக ளநுபவிப்பர் பொலி
யுள ளதமேக. 19

ஒன்றுரு மண்ணியதா மிகவெளிதா மிணைதநாகு மொபபிலாத, நனருன வமபா ததி னனிதோன்று ஞாலமெலா நகுவித தெஙகுந, தனறேசாற் பரவுமெழி லாததும தத துவவிரவி தன்னையையோ, வனறீய மூடவுல குலூகதிரை யாதரிதது மதியா வன்றே. 20

மன்னியவா னந்தவொளி வடிவமதாய கிகழினுமிம மாஞா லததை, யன்னியமா மெனப்பாவித தறிவிலலான் பெருநதாப மடைவன் சீசீ, மினனியதீ பாதிகளிற் றிரு சியமாய மிளிர்தருநதன மேனிச சாயை, தன்னினைவே றென்றெண்ணி மாமோகத தினின்மூழ்குந் தனிசசே யொததே. 21

மடமான மாயைதன துருவமிலா வான மூதலாம் வகைக ளாலே, தடயான வசஙக வொரு சின்மயனைப் பேதிகதத தக்கதன ருந,திடமான மழைததாரை தன்னுடைய துளிகளின்மென் றிரள்க ளாலே, யிடமான பசும்பதும பத்திரததை நனைப்பவுரித் தென் கொலாமே. 22

நோற்றரவு மாந்திரமிங குருவான சக விகற்பத தொகுதி யெல்லா, மூற்றமுறு சங கமெலா மொருவியசின மயவென்னை யொ ட்டா தனறே, மாறறருமா ரோபிதமா மலி குறுதி விசித்திரதன மஙகளெல்லாந, தேற்ற மிகு நிருமலமாய வெளியுருவாம வியோமந தைதத தீணடுங கொல்லோ 23

பரிபூரண மாகிநிறைந திருககுமொரு கரியான பரமா மெனபால், விரிவுறுசாக கிர ததிலுறு சொபபனமே சுழுத்தியென விளம்பப் பட்ட, திரிவிதமா மவத்தைகளு நாடோறுமபிறப்பிறப்புச செறிநதவாகி, வரி யமரு முரகபதி வபுவினிறகுஞ சுகஙகள போல் வயங்கு மன்றே 24

சொப்பனமே சாககிரமே யெனபபுக லும் விசேடமிது சொலாலவந தன்று, துப புறுமா யாமயமா குநதலந்த விரண்டிலுககுந துவியா மேயா, மபபடியே பிரத்தியககுப பராககென்னும விகறபமுமா மதநதா லான,

தெப்பொழுது மெய்ஞ்ஞான சுகமேயிவ்
விரண்டினுக்கு மியல்ப தாமே 25

புறப்பொருளின் வருவிசண சம்பந்தத
தாலிளைப்புப பொருந்து ருதாயப், பறப
பறவிந் தியவழிச்செல லாதடங்கிச் சகவிகற்
பப பற்றென் றினறிச, சிறபபமர்தன
ஞானந்த மாததிரமாயத தளிததிருக்குரு
சித்தம பெறறேரு, ருறப்படுசாக கிரததினு
நற் சுழுத்தியநு பவததினிலைத துவகை
கூடாவா 26

காயமுயல் வுறுதருமக கட்டுறறேரு
ரென்னைமிகக கருதத னென்றே, யேயசி
னைக கினறனரே லதனுலென் னிருந்தபடி
யிருக்கின் றேனுற், றேருயவரு மேகமதிற்
புககானென் றறமூடர் துணியப் படட, தூய
குளிர மதியமவவா றமபுதத்தி னணித
தேனுந் தோயுங கொல்லோ. 27

மித்தையததாயத தோன்றுறுமற் றேருன
றுறுக விவவுலக விசித்திரந்தா, னததுணை

யாற் றத்துவவித தாகிங்க வெனககுவரு
மானி யேதோ, சுததமயக காஙகனவிற
பயநதருகைப பகடாதி திகழு மேனு,
மொததவிது சொபபனமே யெனறனுசந
திப்பவனுக குறுமோ பீதி. 28

அனைததுலகு மசதவென்றே நெஙெ
கால நன்ருக வாயந் தோர்ந தோனுந,
தினைதவெனினும பிரியாதத் தியாததும
திட் டியைசசததஞ செறிநதே நிறபா,னுண
நதகுமிங கானனநதா னெககாலு மில்லை
யென வொருபபட்டோனு, மனித்திகழ்
தன் முகஙகாண விரைநதததங கைகவொள
ளன் மானு மனறே 29

பொருததமுறு மாதாவாற கவளங்க
வளநதோறும புலனுற்ருலும், பெருத்ததுயி
லாறசிசுதான் வேறெனறுந் தெரியாத
பெற்றி போலப், பருததவிழி யதனுலிவ்வுல
கெனுமிந திரசாலம் பாாதிட்டாலுந், திரு
ததமுறு மகததோனொன் னொளியாலே யா
தொன்றுந தெரிகிலேனோ. 30

திருசியந்தான புடமாகத் திகழுமெனி
ற பூமவுருத் திகழா தாகு, மிருமையறு பூம
புரு விலங்குமெனிற் றிருசியமற றிலங்கா
தாமே, மருவலுறு மறுதீவு தெரியுமெனி
னிபபூமி மறைந்து போகுந, தெரிவுறுமே
லிபபூமி மறைந்துபோ மவவாறத தீவு
தானே 31

சந்திரன்றன் கலையெனப தனுதின
மும் பெருகுதலைச சாரந்த தாகின், மைந்து
றுபே ரிருளான தடைவாக நாசமுறு மரபு
போலச, சுந்தரந்த பிரபோதம பயப்பயய
மிகவளர்ந்து தனனுமென்றால், வெந்துயா
செய விப்பிரமை தகடீர விருதயத்தில்
வீயந்து போமே 32

பிரமவநு பூதிதரு மொருசுவையா
னிறைவுபெறு பெரியோர் தமபாற், கரும
வநு பநதததால வருவிதிக ளெலலாமுங
கழுனறு போமே, வரமருள்சித் தர்கடெரி
வித்திடுமிரசாயன மருந்தி மகிழவாரந
கோபாற, நரமுறுபா கததால்வந் துறு

மருந்தின் விதிகளெலாந் தயருங் கொல்
லோ 33

சகலவடி வழுந்தானுய்த திகழூமுனி
வரனுமொரு சமாதி தன்னே, யகிலமதி
னுட்கழிப்பான் முனபோலன புற்றுமிக
வாதரிப்பா, னிகிலவளப் பழுகிறைநதபூபால
னொருவனரு னேரம போகக, வகைவகை
யாறு சதுரஙகந தனேநேயம் வைத்துமிக
வளாபப னனறே. 34

விதிகளெலாஞ் செய்யாமல் விடுந
தோனேயான்மாவை மிகத்தோந தோறுயப,
பொதுவெனுமா மறைபுகலு நிடேதமெலா
மாநநதம்பொருத்து விகருந்,திரமருவு கரும
மாத திரநோககாச சோமபனுககுச செய்கை
யாதுங, கதுவுறவேண் டாவெனறு புகல்
வோனறன் மொழிகணமனோ காஙக ளா்மே.

தத்துவத்தை யனவரத மனுசந்தித்
திடுமுனியாறு சாாவ பௌமம, னுததபடி
நிற்பினுமெல் லாஞ்செயினுந் தாவனே

வொண்ணு ஞமா, லி த த றையெல் லாங
கைககொண டாசாணடு வேணடியவா றிரு
ககும வேஙத, ைதது றுமன் னு யி ர க ள ா
லேவலகொளற் கெககாலு மரிய ஞமே 36

பரமார்தத நோககமுடை யவனுககு
முன்ஞெபின் பணணப பட்ட, தருமாதன
மதசெதாழிலக ளாற்சம் பதமேவிபதமே சற்
று மினமும், பெருமேகம் பொழிதருநீா
முழுககாலும வெப்பமிகப் பெறுத லாலு,
மெரிமேவு பாலேவணத தினபயிருக் கேறற
முட னிழிவு மினறே 37

ஒல்லேவினே யாலுண்டாஞ் சம்பத்தே
யாதல்ல தொழிநத சாதல்,வலலேயநு பவித
தோனுய்ப் புருடன்மிகு திருத்தியினே மரு
வு வாளு, லல்லல்செயும் பாமபாட்டி தன
வயத தி லகப்பட்ட வரும்பு யஙகம, புல்லி
யவ னியற்றுதண்ட வி திகளேநீங குறசசமர்த
துப் பொருநதுங கொல்லோ. 38

ஆன்மவறி வுடையவன்முற் கருமபரி
பாகவச.மடைந்தோ னேனுந், தான்மருவு

தனபரம வவதியிதா மெனதசேறித் தளா வு நணஞுன, கான்மருவு வழிசசெல் வோன் காலவருதத மெயதுகினுங கிரா மாந ததின, மேனமருவு வழியளவைத் தெளிநதுவகுந திடைவிசன மேவா னன றே. 39

அகம்புறமும் பரமான்மா வொருவனே யாமெனநன கறிநத ஞானி, மிகுநதவிச ன மதுறினு மோாசிறிதுங கிலேசமே மேவா னனறே, செகஙகலஙகு போாழுகததே விசயமுற வொருநோககாந் தீர ஞமேூ, னுகமபரவு மொட்டலரால் வருந்துறினுங கிலேசமற்ப முறுவ துணடோ 40

ஞாலமதி லுறுவிபவ நனிபரம வற்புத மாய் நணணு மேனுஞ்,சாலவத னதுவாய மை தனையறிந்த மாதீரன் றனைம யக்கா, கோலமடவால்வேடங் குரம்பையின்மேலல நகரித்துக கொளளா கின்றேன்,கேலவின த தாற்றனைத்தே விடலையயா யினுமயக் கக கிட்டா னிடே. 41

அகத்தினியாந் தரமேலா யிலங்குகின்ற வானமவடி வாயதிற போனே, யிகப்பொருள கடமிருை முனபோல விசனமே யியைவ தில்லை, யிசழ்ச்சியறந் தெய்வகதி யானிதி யோரிடத்துறறு விலம்பா லென்னோ, னுகத தினின்முன போலெளிய னெனக்கருதிப் புகனறுலேவ துணடாங கொல்லேர். 42

பெரியவிழி மருவுறுதன் மகிமைசெறி பெரியோனேப் பெருஞா னத்துக், குறிய சுப குணங்களலங கரிப்பனபோ லுஞ்சுயம் வந தோன்று கிற்கு, மரையனவன் றனவய ஞயச சுகிர்தனுயிருககினவற்காளாரேனும், புரையறுமவ் வரையனேயே தானே வந் தொன்றிமிகப் பொலிவ ரன்றே. 43

அஞ்ஞான மேயில்லை யிவ்வுலக முள தாமென் றறைவ தெங்கே, விஞ்ஞான வடி வாஞ்சீ வேசதே சிகரெனசசொல விகற்பஞ் சேய்த்தா, மெயஞ்ஞான வொருசுவையா ய்த் தனித்துநிரு மலமாகி விளங்குந் தானு,

யெஞ்ஞான்றும் பரிபுரண கேவலமாம பிரம
மே யாறு கின்றேன 44

சுமாதியவத தையிலுதிதசொற் றைக்
கொமப ஹுபதேசஞ் சாற்ற லாலு, மமான
மயப பரமசிவேந திரனெனுநதே சிகவரியா
னனுஞுறைஞ யாலுஞு, சுமாவிருககச சதாசி
வமா தவ்ஞேறிவ வததுவிதச சுவைப்பூஙு
கொததே, யெமாலுடைகது மகமுகமா மறி
வுடையோ ராதராததா லெயதற பாறறும் 45

சுததசதா சிவயோகி வரியாஞே திய
விந்தத தூய நன்னூல, புத திநல முடையோ
ரகுற் பவநோயககோ ரவுடதமாய்ப புகல
லாகுங, கொததுறபா தகஙகளுககுக கடு
வாகு முபஙிடதக குறிபபா மேலா, முததம
மா மாஙநத வமுதத்றை குடமாமென றுரை
பபா மேமேலாா .46

துயயசதா சிவப்பிரம மெனுமுனிவன்
வடமொழியாற் சொலலப பட்ட, செய்ய
வததுவி தரசமஞ சரிநூலைச செந்தமிழ்ப
பாச செயது தந்தான், வையமிசைப பொலி

கழனி மாநகர்வாழ சோதிலிஙக வடிவமான,
வையன்முத்தி ராமலிஙக குருபரனென்
னகமவாககு மமைநது ரனறே 47

முற்றிற்று

சொரூபானு சந்தானம்.

காட்சிமெயமமை மோகததாற கலஙகி
யுயிாக ளிசசைவழித, தாட்சி யான சிவனெ
னத தன்னை மதித்துத தனையுணருஞ்,
சூட்சி யினறி மிகமெலிநது துயாகூாபிறப்பி
லுழல்கின்றார், மாட்சி யான தனதுணமை
மதித திங குணாநதாா பிறவாரே 1

பிறப்போ டிறப்பென றுரைககின்ற
பேதமெல்லா மனததளவாம, சிறககும்பரம
நிலைமாறித திரிநது பலவாப் பிரிததுண
ரும், மறப்பில் விளைநத சகமோக மாறறுஞ
சுருதி குருவருளால், திறககு ஞானக கண
கொண்டு செகததைநோககிச சுகிபபோமே

சஙகற் பநதான பிறநதிறந்து சரிககு
முடலா யுயிராகி, யிஙஙன் புலனும பொறி

கரண மெல்லா மாகித தொழில்புரியுங, தங
கும்பரம சிவன்முதலாத தானேயெல்லா
மசைப்பிககும, எஙகுநிறைநத பரம்பொரு
டா னெனறு மசைவில் சாட்சியதே 3

தனனுா விடடு வழிதப்பித தமொற்
றஙகொண டுழலபதிச, னென்னுர் காட்டி
வாழ்விப்பார் யாரேயெனனத் தளாபோதி
ன், முனனு ரதுநீ முளைத்தவூா மோகமகலக
காண்கென்ளு, மன்னுா காட்டி யருள் குரா
வன் வழியே செனறு வாழ்வானே. 4

அனைய பிரமம் பூரணமா யசைவற்
றகண்ட சாட்சியதா, மினைய பிரம சஙகற்ப
மியைநத பெயரே சிவனுகும், புனையுஞ் சங
கற பதநியஙகும புவனமெல்லாஞ் சிவமய
மாம, நினையத் தகுமெய யுணர்வுடையோர்
நிறைந்து குளிர்நத மதியாலே. 5

மூதத ருள்ளஞ் சிவமயமா மோகஞ்
சற்று மிலதாகும்,* பறறுமபாச விலட்சண
மாப் பரமா னந்த வடிவாகும், சுற்று மூலக

சாலமெலாஞ் சொரூப மென்னக் கண்டு
ணர்ந்து, சித்த சலனஞ் சற்றுமுறா
செறிந்து சாவ மாத்திகழ்வார் 6

அதுவோ நானோ நானதுவோ வதுநா
ஞெ லதற்குள்ள, திதமாஞ சசசி தானந
தச்சீரமை யெனககிங குளதாமோ, சதமா
யெங்கு நிறைந்தனது சததாந தன்மை யுண்
ணேககால், விதமாம் புறசசங கற்பமெல்
லாம விடுததா லதுநீ யாவாயே 7

நிறைவா னினது சிற்சொரூப நிலை
யை மறந்து வெளிநோககாற, சிறிதாயத
தோன்றி மறைகின்ற தேககதாஞெ மயல
கொண்டிங, கறியாமையின்ற படுநதுயரமக
லப் புரண மேஞேககால, புறஞம விடயத
தேற்றமெலாம் போககி லதுநீ யாவாயே.

சததி னுண்மை நன்றுகச சங்கைதீர
வுணர்ததிடிஞே, முற்றுந தாஞெய் முளைக்
கின்ற மோகததோற்றச் சகமாய,பற்றொன்
றின்றிக் காண்பானும பரவு காட்சிப் பொ

றுவிடையில், சித்த மாக நடுநின்று நிகழ்
ஞா னமதாக தெரிவாமே 9

சித்தின விலாச நன்றுகத தெளிய
வேண்டிற நிரணமுதல், விதநி னுள்ளுமு
பிரமனமுதல விரிநதச்வ கோடிகளுநதநத
நிலையில் வளாநதோஙகிச சராசரஙக ளாய
நிறைநது,வதத னுணமை கணடுமனத தன
நதா னநத மடைவாமே 10

சுறசின மயமாந தன துணமை சங்கை
நிரச சாரவ நறகுத. துசச வுலகா யுயிராகித்
தொடாகா ரணமாத தோனறி நின்ற, விச
சை வடிவாந தனதறிவின் விரிந்த விலாச
மெனககருதி, நிசச யித்துப் பேரின்ப நிறை
வா முண்மை காண்போமே. 11

தானே தானுத நிகழறிவே சர்வாத
தததின ரூாகமாம, வானே யசைசயமன
மாகி வளாசிற றறிவாயப் பலவடிவாய,
வானே முதல வைம்பூத வயமாத தாா தம
மியமாயத, தானே தோன்றி விளையாடித்
தானே கண்டு மகிழ்சருமே. 12

காணு மறிவே நீயென்றுங் காட்டு மறி
வே யாமென்றும், பூணுமாறிங் கெடுத்
துணர்த்தும பொருவில விசிட்டாத வை
தாதரும், நாணி வேறாய நோக்காத நலங்
கூர ஞானக் கண்கொண்டு, சேணின் றொ
ளிருங் கதிர்போலத் திகழ்ந்தொன் றாகச
சுகிப்போமே 13

ஒன்றுஞ் சத்தின் சித்தினிடத் துண்
டாஞ் சித்தஞ் சகமாகி, நன்றே பலவாய
விரிகின்ற நானா நாம ரூபமொடு, துன்று
ரோபப் பதிபலனாந் தோன்ற வதனைச சத்
தியமாச, சென்று தரித்துத தாழாமே திகழ்
மே ளேக்கிற் சுகிபபோமே. 14

சித்த மிதயாம் பரதிடையே திகழ
நேய நிட்டை பெறு, மததன் னிலையி லா
னநத வகண்டா கார வடிவாவாம், சுததமாய
சிதாகாயத தொடர்பாயநின்ற சாதகத்தால்,
நித்த மான நிலைமேவி நிறைநீ ளுலகிற் சுகி
பபோமே. 15

பூதா காய மஞுகாயம பொருவில சி
தாகா யமதாக, வோதா காய மூன்றினிடத
துணாவா கியஞா ஞுகாயம, வேதா திகளா
ல விளககியவா வி?நதெல லாமாய நிறைந
தாலும, போதா னினற திரிபுடியி னடுவாக
கணடு புணாவோமே 16

அகமவிருததி யாறரேன்று மறிவான்
விடய மெனவிரணடின், புகல வொண்ணுச
சிவானந்தம புரண மாயொன ரூய்நிற்கும,
சகமா நாநா பேதமதாச சாாநதுமாயும் விடய
சுகம், நிகரில பிரமச சாயையதா நிகழ்தல்
கணடு சுகிப்போமே 17

காண்பா னுயுங காண்பணவு மாகிக்
கலஙகா மெயஞஞான, மெண்பா வனைகட்
கெட்டாதா யிருநது நிறைநத பொருளாகும,
மாண்பாயக காணும் பொருள்விட்டு மற்
றோ பொருளை நாடுமூனம், வீண்பா வனை
தீா மெயயறிவா மென்ன வாறிச சுகிப்போ
மே 18

காண்பா னென்றை யற்றென்றுங்
கருதி மறந்து நினைக்கின்ற, வீண்பா வனை
யா மவத்தைகளை மேவிச சுழலுஞ் சிதாபா
சன, பூணபா வனையிற றொன்றுபொருள
பொருந்து காடசி மிதத்தையதா, மேணபா
வனைதீா முதலொளியை யிதயத தூன்றிச
சுகிப்போமே 19

அறிவா னறியும பொருளினிடை ய
ணுகு மறிவா னந்தமதே, பிறியா தொன்று
யெங்குநிறை பிரமா னந்த லேச மதாகு,
சிறிதா முயிர்க டொறுமென தியா னெனன
ச செறிந்த பேரொளியை, நெறியே நாடிச
சிந்தித்து நிறைபே ரினப மடைவோமே 20

இதயாம பரததி லுதித்தொளிரு பி
னையி லாதம தேவதையைத, திதமா நோக்
கிச சிந்தித்துத தெளிந்தே காகர சித்தமொ
டும்,விதமார் நாநாத் தோறறமெலாம விரிந்த
தனது லீலையதாச, சதமாதகணடு கலஙகா
தே தனிவாழ் வதனிற சுகிப்போமே. 21

அறிவிற் சமபா வனைமேவி னமலானந் த சித்தியதாம், குறித்தா தனதுண் மைமைய நாடிக்கொண்டு சகதத்தை நோக்குங்கால, பிறிதோரா பொருளும வேறுகப பிறங்கா வனுபூதியினுலே, வறிதே தோனறு மவிதத்தை கெட வளர்பேரினப மடைவோமே 22

சகல வுயிரி னிடத்திருந்து தானே சரிக்கு மியனமறந்தே, அகலித தேகத தளவாக வறியா மையினுற றளாமயக்கில, புகலுற றனந்த பேதமதாய பொருந்து ஞா ல சங்கறபம, மிகவுற நிடரின் மூழ்காமே மெய்யா ருணாவிற சுகிப்போமே 23

பொன்னைப பலவா முருவாகப் புணர்த்தி விருபபு வெறுப்புறலபோல, தன்னைத தானே வெவவேறச சமைத்துக் கண்டு விளையாடும, வென்னைத தேகத தளவாக யெண்ணுமோக மொழிவதனலை, முனனைப் பரிபூ ரணநிலையின் முத்தியடைந்து சுகிப் போமே 24

இடையொன றினறி யெஙகுநிறை யெனதா ரொளியின் மிளிாகினற, விடய மான தேகாதி விரிநத வணடப பரபபெல்லாம, திடமா ரெனது சஙகறபச சிததிரத திற றோனறிமறை, சடமாா லிலா பிமப மெனச சாடசி யாகச சுகிப்போமே 25

எஙகும யாமே நினறொளிரு மியல்பை நன்கு விரிததுரைககில, தஙகுந தூல விடய மதைச சரிககுங கனமேந தியததாலும, இஙகுத தூரத துளபொருளை யிலகுஞா னேந தியததாலும, மஙகுன் மறைநத பொருளெலலா மனனத் தாலுந தீணடுதலால 26

இயாமே விபுவாம வியாபியுமாம மெமமை யளககுங கருவியிலலை, இயாமே யெமமை மதிததுணரு மேகசற்சிற சொரூபம தாம, இயாமே யெம்முள விளையாடு மிநத வனநதா னந்தக்கூத, தியாமேகணடு நிரநதர மா யகணட வாழவிற் சுகிப்போமே 27

அணுவுக கணுவா யெஙகுநிறை யாமே யட்ட மூாததமதாம,கணித மிறநத வெல்லே நிறை கருததாவாகி யாஙகாஙகும, நணுகு நாம ரூபதாம நாநா பொருளி னுடபுறனும, மணியி ஒளிபோ லைமைககண்டு மாறு வாழ்விற சுகிபபோமே. 28

இவவா றமாநத வெணதொளியை யிர விமுதலா வெப்பொருட்கும, தவவா மூலப் பேரொளியாத தமைநதெலலாமாய் நிறைந் தமையால், அவவா னெடுநா ரததததினை ய ளாவிநோககுங சட்புலனுல, செவவே நின் றிங குணாநதெஙகுந திகழுமெம்மூட் சுகிப் போமே 29

விடய நோககா லென துண்மை வெளி யாகாது நெடுஙகாலம, மடமை யாலே பிறந் திறநது மகிமா யையிலே சுழனறிளேததுத, திடமாா ஞானக குருவருளாற் சிததநதெ ளிநது மேனேக்கிப, புடமா யினேயான பெற்றதனற் புரணவாழ்விற் சுகிப்போமே.

இங்கித தேகத திடையன்றி யெங்கெ
ங் கிரு ந்து மெளனநோக்கில, அங்கங் கியா
னே முதலாக வனைத்தி னுள்ளும புறத்து
நிகழ், துங்கச சுறகின் மயமாகத தொடர்
பேரின்ப நிறைதலினலை, சங்கை யின்றிச
சாவாரத்த சாட்சி யாகச சுகிப்போமே. 31

சாத்திரங்கள யாவறறின சாரமான
வெமைப்பெற்றேம, தோற்று முலக சாலத்
திற் சூழ்ந்த விநோதா டம்பரததின, சூத்தி
ரமயா மெனவறிந்து தொடருந் தியான
சமாதியதாப், போறறு மெமமை யெமமுள
ளே பூசித தினிது சுகிப்போமே 32

அறிவா னந்தப் பெருவெளியா வமாந
தவெனையான பூசிககச, சிறிதாமலாநீா முத
லாய திரவியம்போ தாமையினலை, நெறியா
ரிதய மறிவுசம சந்தோடமதா நிறைமலரா
ல, குறிவே றறநின் றெனைநோககிக் குளிர்
பூசனையாற் சுகிப்போமே. 33

தேகத தளவா வெனைககண்டு திகைத
தகாலத தெனதுநிலை, மோகததாலே மறை

ந்தருள்கூர் முதல்வன் குருவாய முன்னின்
ா, சோகந் தீர வெனைததாளுந துரியனிலை யி
ற கூட்டியதால், தாகந தீரக் குளிர்ந்துள்
ளே சமபா வனையாற் சுகிப்போமே 34

தனதா ரொளியின் விலாசத்தைச சங
கை தீரக கணடசுகா, கனதா கமதா மாயை
மயல் கடநது சனகன் மொழிவழியே, மன
தால விளைநத விடயசுக மதிப்பிலாதெல்
லாமொழித்துப், பினதா கமிலாப பெரு
வெளியிற பிறஙகல்போலச சுகிப்போமே

சுகச நிலையைச சாரந்துண்மை சாதித்
தற்கிங கமையுமதோ, தகுமுத தியினுற்
சாறறுமெனிற் சத்சின் மயமாஞ் சர்வார்தத,
மிகுமா மகததா மரசாட்சி மிளிர்மா போகப்
பேரின்பம், சுகமாய் நின்று சாட்சியதாய்த்
தொடர்பொன் றின்றிச சுகிப்போமே. 36

தொடர்போன் றின்றி யெனப்புகன்ற
சொல்லின் பொருளை விரித்துரைக்கில்,
இடர்தீர் யாமே யொருமுதலா யிரண்டாம்

பாகத் தனுமிலனும், அடர்பே ருருவ மோடு
திகழு மனநதகோடி சித்திரஙகள, திடமா
யென்னுட் டோனறிடி னுரு சிதைவில
படமபோற் சுகிப்போமே 37

ஈசன் முதலா யெப்பொருளி னிடத
துஞ் சதசின் மயமாக, வாசமாகு மென்னி
டததே வயங்கா ருயிரயான் யானெனனப்,
பேசு மல்லால் வேறுகப் பிரித்துக கூறற்
கிடமுணடோ, நேச மாகு மென்சாரபால்
நிகழுஞ் சாவ மாசசுகிப்போம 38

ஒன்றே பலவாப் பிரிந்தனந்த வுருவ
நாம மொடுவிளஙகி, நின்றே மறைந்து
தோன்றிவளர் நிலைமாறு து பரம்பரையில்,
நன்றே புணாநத சஙகற்ப நயாநதுநிருககூத
தாடலதனே, இன்றே யென னுட் கணடுமகி
ழுந திணையில் வாழ்விற் சுகிபபோமே 39

தனனைத தானே வேறுகத தகைநது
தேடும் பாவனையால், பின்ன மில்லா வருள்
வெளியைப் பிரிநதே னென்று பலபிதற்

ும், முன்னை வினையி னொழிவதனல முன
னின றருளுங குருவாக்கால், மன்னு நிலே
யிற பவமொழிந்து மயலற றெனறுச சுகிப்
போமே 40

கால தேச வசதுவெனக கருதும் பா
வா தீதமதாய, மூல மாகி யாதியநத முனைத்
தல வளாதல நாசமுறல, நால சூக்க காரண
மாத தொடாபெருருவ மிலாதுள நாம, நாலு
வேதப பொருளான நமைநாங கணடு சுகிப
போமே 41

சதசுச சிததா னநதமதாந தனியா ரக
ண்டப பெருவெளியில், விததின மரமபோ
ன் மணிமெயாளிபோல விரிநத புவனப் பரப
பெல்லாம, சிததத துணடாய விரிநதொங
குஞ செயலை நோககிச சலனமிலா, முததி
பெறுமிடந தேகமொடு முழுதுஙகணடு சுகிப்
போமே 42

என்றுஞ் சலன மறுசாட்சி யெனவே
நிறையென் சன்னிதியில, துனறு பலசங

கற்பமதாத் தொடரும் சித்தத் துண்டாகி;
நின்று விளங்கி மேனமேலு நிகழுஞ்சகசித
திரங்களெலாம், நன்றுநோக்கி யருளவெ
ள்யே நாடட மாகச சுகிப்போமே 43

இல்லை யிருநதாற் காணேமோ வென்
டார மயலை நீககுதறசே, நலலோர மொழி
யுஞ சுருதி யுதகி யாலே நணுகு மநுபவத
தால், எலலோ ருளளத் தினுநிறைநதவெ
துசாட்சி சாட்சியதாச, சொல்லால விளககி
ேனமலலாற் சுமமா யிருநதே சுகிப்போமே

காணேமிலலை யென்பாரைக கண்டே
யெமது புராணநிலை, ஏனோர்கருவி யுடன்கூடி
யிஙங னெவருந் தெளிநதுயய, மாணேர்
விருததி கொடுபலவும வகுத்துக கூறி னே
மல்லால், வீணே யுழைககு மறிவிலா
போல் வினைய மின்றிச சுகிப்போமே 45

சுஙகற் பததால் வேறுகசசார்நத பொ
ருளைக் கண்டிருநதும, இஙகுத்தம்மைக கா
ணேமென் றிசைப்பார் காட்டுந தனைக கா
ணுர், தஙகம்பணியா யிருநதிடவுந தளாச்

தே யிழந்தே மென்பார்போல், எங்கு மிருநது விளஙகுமெமை யெம்முட் கண்டு சுகிப்போமே. 46

கனவு போல நனவிடத்துங கருது சங கற் பததளவாய், மனவா னகததே விரிந் தொளிரும மகததாஞ் சகசா லஙகளெல் லாம, சனன மரண மிலாவெம்மிற் சார்ந்து மறையுங கற்பிதமாய, அனக வறிவு சாட்சி யதா யமர்ந்து கண்டு சுகிபபோமே 47

அததன் சிதத விசசைவழி யடைந்த வித்தே கம்பெறுமுன், சுதத மாய சிதாகா யத் தொடர்பா யென்று மழிவிலனும், நிததமாகு மென்னிடததே நிலவு சகத் தோற் றங்களெலாம், பததிபாய்ந்து மறைந் திடினும பவமற்றொன்றிச சுகிப்போமே.

பிறத்தலிறத்த லெனும்பான்மை பேத மான சிதாபாசன், மறப்பில்விளைந்த போக மலான் மாறுச்சுத்த நித்தநிறை, திறத்த ஞான காயமதாத் திகழ்வேம் வேறுந் திரி

புடியில, நிறததகாட்சி மாத திரமா நிகழ ..ற
குளிாநது சுகிப்போமே 49

சநதத மெமமு ணீ ஙு கா த் தனியா
சாடசி பெறறேம், சிநதனையொன று மின
றிச சிதமபரமாகி நினறேம, பநதபா ரஙக
ளெலலாம பரிசாலா சுமநதளிககத, தொந்த
மொன றினறி ஈதய துரியவாழ் வதிறசுகிப
போம் 50

எனனிற் றேன றி யெனதேவ லாளா
வெனது சநகிதியில, மன்னிச சமட்டி விய
ட்டியதா மருவுமையேழ் றததுவஙகள, தன்
னிற் சகல கேவலததிற சகசவிநோத நடம்
புரிநது, மின்னின மறைதல் சாட்சியதா
மெமமுட்கணடு சுகிபபோமே. 51

தனமய மாக வெஙகுஞ் சகஜநோக்
கமையப் பெற்றால், பன்மையா நாபரூபம்
பயப்பைய நீஙகிப் போகும், புன்மையா
மஞ்சைங கற்பம் பொருந்துறச சலனந
தீர்ந்த, மின்மய மாஞ்சிற் சோதி வேறற
விளஙகு மன்றே. 52

மன்னுந் தனது லீலையதா மருவு மனாநந்த விநோதமதாத, துன்னுஞ் சிவேஸ வரசகமாத தொடருஞ் சித்தி நடந்திடவும், பினனுமுணாவின மையினுலே பேதசித்தி பெறவெணணுமும, பன்னு மசுத்த வாதனை தீா பரமசிலையிற் சுகிப்போமே. 53

பரவியா பகததி லணட மெலாம பயிலும பலபந் துகளாகத, திரமாா பஞச மூாத திகளுஞ் சோநதுவிளையா டரஙகத தில, தரமாாதேவா நரருரகா சாாநத நாளு வுயிாககுலஙகள, விரவும லீலா பிமப மதாம் விநோதங கணடு சுகிப்போமே 54

காலதேச வததுவெனக கருதாநின்ற பாவனையில, ஞால மதனி லிததேகம நணுகுநிலையை நோககுஙகால், தூலஞ் சட மா மிநதியஙகள் சூககும மவததைகளின் மாறும், சாலநுணிநதா முயாசரிததுச சமித் தல்கண்டு சுகிப்போமே. 55

தூலம்வியட்டி சமட்டியதாச சூழ்நதே யெமதா டரஙகத்தில், சாலவெழுந்து பல

வேடந் தரித்துவிநோத வாடல்செயும், மூல மான விநதியஙகண முதலாயூழி யூழி தொட்டு, ஞால மதனின் மாறுது நடித்தல் கண்டு சுகிப்போமே. 56

தலையாம் புரண சிற்சபையிற் சமைந்து நடிக்கும் பலபிமபம், நிலையிலிவையொவ வோாமுதலா நிகழ்தலவிநோத மாத்திரமே, அலைதீர்சசகசா னநதமதா மமலநடன முண் ஞெககிக், கலை யாாபொருள்யா மாயநினை று கலஙகாநிலையிற சுகிப்போமே. 57

இந்தப் பரமா னந்தசதோ தயமா யிலஙகுபரஞ்சுடரில், தொநதித திலகுஞ்ச கததோற்றஞ்சூழ்நதகடலிலலையாதி, வநது தோன்றி மறைநதிடல்போன் மாயாமஞே மாத்திரமாகும், சிந்தித்திடுங்கால் விவர்தத மதாந் திகழ்மா மறைவாக கியமிதுவே. 58

அருட்போ தமதா நிறைந்திருந்தே யமல வநுபூ தியினுண்மை, திருதத மாக விளஙகுதற்கே சிததமொருப்பட் டுரைதத தலால், மருட்கே வலமுஞ் சகலமும்போன்

மாயாமோக மலமாயையிலுலை, திருக்கோடே
நாகநிருசிய மூக திகழ்தலெம்முட் காண
போமே 59

சிவ போதம போயருளாா சிவபோ
தமதாத திகழ்ந்திடலே, யாவதீரு முத்தி
யலா ஒணுகுஞசகல கேவலஙகள், ஒவற்கா
மோ வுடலுளமட ஒதிககுநததவ சாட்சி
யதா, எவறகாசா விருநதென்று மிறவா
தெம்மைக காணபோமே 60

சததா சாமானியககோடி தானு
மெனது சகதியில, விததாயத தோன்றுஞ
சிறசததி விவிதநாநா சததிகளின், சிததாம
பலலா யிரககோடி திகாநததததுளள வண்ட
மெலாம்,முததாகார மாயநினறு மோகமின
றிக காணபோமே. 61

சததுச சித்தா னநதமதாஞ் சமமா
விளஙகு பரிஞசுடரில், சததுசிததா னநத
மதாச சமைநதச்வேஸ் வாசகங்கள், சததுச
சித்தா னநதமதாஞ் சகலவிநோத நடம்

புரிந்து, சத்துசித்தானந்தமதாந் தழைத்த லென்றுங் காணபோமே. 62

சத்தேசித்தா யானந்தா தானுஞ் சிவ மாப்பரமாகி, நித்தாநித்த பூரணமாங்கழ்சா வாதத்த தாரகமாய, வித்தாரமதாஞ் சகசீவ விவகாரமதாச சலனாதீத, முத்தாகாரமாய் நின்று முழுதுங்கழதல காணபோமே 63

ஞானாகார மாயநின்று நடிக்கு நமது லீலையினில, ஞானாகாரமாத தோன்றிநடிக குஞ்சீவேஸ வாசகங்கள், ஞானாகார மாய நின்று நயக்கும விநோத நடம்புரிந்து, ஞானாகார மாம மெய்ம்முணணுக லென்றுங் காணபோமே. 64

அறிவா னந்த விலாசமதா மழிவில் பதத்தில யாமிருந்தே, அறிவானந்த விலாச மதி லணுகுஞ்சீவேஸ் வாசகங்கள், அறிவா னந்த சத்தியினு லனந்த விநோத நடம் புரிந்தே, அறிவா னந்த சத்தினிடத் தமர்த லென்றுங் காணபோமே. 65

திரணமுதலாங் கரபாதமீ ருகந்திகழுந் தாவரமும், சரமாமெறும்பு முதலயானை யீறாச் செறிந்த சங்கமமும, சிரமாதியபா தாந்தத்துந் திகழுஞ்சிருட்டி சமத்காரம், வரமார்ந்தது சிறத்தி மகாத்மியங் கண்டு மகிழுவோமே 66

ஆகமாகி யாருயிரா யஞ்ஞானமுஞ்ஞா னமுமாகி, போகமாகிப் போகியுமாய்ப் பொருந்துசுகமுந் துக்கமுமாய்ப், ஏகமாகி யெல்லாமா யிருந்தநமது சிற்சொரூபம, சோகமடைதற் கஞ்ஞானந் துணையாவரு தல பேதைமையே. 67

தானேபலவாப் பதிபலித்துத் தமைத் தாம வெவ்வேறுக்கருதி, தானேமறப்பா மாயைவழி சனனமரணசுகதுக்கம, தானே கற்பித துவந்தாழி சங்கேதமதா விளையா டல, தானேகண்டு சலியாது சமமா நிகழ்த லற்புதமே 68

சர்வபிரம மயமென்னசாற்று மகாவாக் கியப்படியே, சர்வம்நமது பாக்கியமாச சம

மாயக கண்டு சுகியாமே, சர்வாணிதத்ரு
சடந்துககஞ் சறறும் பயனின் றென
விகழ்ந்து, சாவம பிறவிக கேதுவெனச சந்
கிபபதனற பவம றமோ 69

அகப்பற்றகலப் புறப்பற்று மனைத
தும விடுதத வன்பர்பலா, சகததிற்சசலந
தியாகிகளாச சரிததே முததி யடைநதா
லும், இசததிற்போறியின் வயமாக விய
லுஞ் சிவேஸ வரதியதி, யுகபபோ லெனை
விநோதமதா யுணாவ தல்லா லொழியு
மதோ 70

ஏதுவிதியேவரவேண்டு மதுவேவருக
விவ்வுடற்கு, ஏதுநீஙக வேணடுமதோ வது
வேநீஙக விவவிரண்டின், ஏதுவாகு நியதி
யினு லியைநதபகுதி நன்குணா, ஏதுவா
கும் புரணநிலை யிருந்தே காலங கழிபபோ
மே. 71

ஏதேதினிதா வநதுறினு மேதேதிந
யம விருப்பறினும், ஏதேதிடராய நோந
திடினுமேதே துள்ளந் தளர்வுறினும், ஏதே

தாமகனு சனனிதியி லியமை ற விநோத
மாநோக்கி யெய்த தக்குஞ் சலன மின்றி
யிரவி போலக் காணபோமே 72

நேத்ர தோமெ பெற்றிருந்த சீவன்
முத்தி நிலைமைதனை, ஊக்க தோமெ தெரிந்
துரைக்கி லுளதாஞ் சித்தக்கு சத்துவமாய,
ஆத்த திதய புண்டரிக வமல வாணி னடித்
தமாந்து, சோசந் தீரச் சமாதியதாந் துரிய
வாதலிற சுகிப்பதுவே 73

எங்கு நிறைந்த தனதருளி லிலங்கு
சிவோஸ வாசகத்தைச, சங்கை யின்றிச சதா
நோக்கிச சலன மிலலா திருக்குநிலை, தங்கிய
பரிபூ ரணச்செலவஞ் சாரவ தலலா லுட
லொழிநது. பங்க முறுதன் முததியதோ
பறறற றெனறும பிறவோமே. 74

பிறப்பு மிறப்பு மெனறுமிலோம பிறந்
தா லன்றோ விறப்புளதாம,, மறப்பாம பந்த
முண்டானை மயறீரமுத்தி பெறவேண
டும, சிறப்பிறேச் மெத்தகையோ திசுழு

மெமதாடடாஙகததில," அரபமொய வேடங
கொணடாட்டுகலாமெனறுங காணபோ
மே 75

சஙகறப விகறப நீஙகிச சகமெநு யா
மா ரெனனைச, சஙகறப விகறபத தணடாகு
சகநதனில வேறனெ றெனறு, சஙகறப
விகறப மிலலாத தனைபபர மாக நோககிச,
சஙகறப விகறபமிலசாட சாதகார படைவா
முததா. 76

மேலுஙகீழு மிடைககேவும வியாபத
திருககுஞ சிததினிலை, ஞால முததறபல
லாயிரமா கோடியணடம நனிதோனறி,
தூலசூககக காரணமாத தொடாபலபொருளி
னுடபுறனுய, சால நிறைநத பேரறிவாச
சாட்சி யாதல சததியமே. 77

யானறிநத வுலகமே திவைககு மூலப
பொருளேது, தானே தோன்றிற றெனி
னிதனை யியககுஞ சததி யாரதெனை, வாகு
விசாரம பிறநதாலே யணணலை ருருவா

'மெய்யிரே,தானறி, யூறு ருடலி னீதாறு
மெய்யனறு முண்மை விளக்குவரே 78

நற்சங் கத்தா லிம்மையினு நன்குமை
யைப் பயன்பெறலாம், நற்சங் கத்தாற் றாச
சங்க நன்று தசுந்த வாசனையும், நற்சங் கத்
தாற் பலபிறவி நணுகும் வினைகளாந்தகலும்,
நற்சங் கத்தா லிம்மையினு நன்னாற் றகரிய
பொருளில்லையே 79

சிற்றம் பலமே யெங்குநிறைந் திருக்கு
நிலையு நித்துணர்ந்து, சிற்றம் பலமே யெவ்வு
யிர்க்குஞ் சித்த மாகிய பாவனைபோல,
சிற்றம் பலத்தி லெவ்வெவையுந் திகழ வின
ங்கு மநுபவத்தால், சிற்றம் பலமே யானியாஞ்
சிறந்த சிவாகா ரமதாமே. 80

சித்த சாந்தஞ் சிதம்பரமாந் தானே
திகழு மநுபவத்தைச, சித்த சாந்த முளமே
லோர் சிவோகம் பாவித் தடைகின்றார்.
சித்த சாந்தம் பெறவேண்டிற் செறியுமல
பா வனைந்கிச, சித்த சாந்தஞ் சாதனத்த
திகழ்மா னடஞ்சே வித்திடலே 81

வுத்த ஏரமா யலைமேதிருக்க மேலைந
யா சேப்பா ரெனத்தக்கருதி, யெத்த காச வசப
கரிப்பா ரெதைக்கண் டிகழ்வார வீரோதிப
பார,எதுக் குந்தா மாதார மெனவே வியந்து
மகிழ்வதலா, லேதுக்குந்தாரு, சலனமின்றி
யிருந்திங் கெல்லாங் காணடாரே 82

யனமே யுலகாய விரிந்திருக்கு மாயாந்
தோற்ற மிகவளர்ந்து,கனவு போல நனவிலே
வருங் காட்சி மோகச் சிற்றறிவால், பின்னர்
றுலகைப் பிரிந்துணரு பேதநீங்கு பேரறி
வாம, கினையி லேக பாவனையா னிலைபெற
றிருப்பார மேலோரே 83

அறிவிற சமபா வனைசாந்தி சந்தோட
மதா மமலநிலை,நெறியே மனத்தை நிறுத்தி
யிலவ ணெடுத்து விரிந்த சகத்தோற்றம, சிறி
தாப்பெரிதா மேனேகநிறிகழ்வித் துள்ள
முகமலர்ந்து, செறிபே ரினப மயமாகத்
திகழ்ந்து சரிப்பார மேலோரே. 84

சித்த சாந்த மேசிவமாத் திகழ்பே ரறி
வாய பரமநிலை, சுத்த மான வாக்கிலையிற

சுவாநுபவ மாசக்ஷித திருந்து,மெய்த்த வினை
சொல்லணப் பெறும் மேலாமருளு மெவ்வுயிர்க
கூர் வைத்துச் சோக மோகமெலாம
மாற்றி நிற்பார மேலோரே 85

தோற்றுஞ் சகமோகத் தின்வழித் தொ
டரும்பிச்சா சங்கற்பம், சாற்று மனமா யுயிர்க
ளிலுட் டங்கி நெடுங்கால வாசனையால்,
போதத்தற்கரிதா யிருந்தாலும் பெரிதுமுயன்
றிந ஞானமுறையே, தேற்று முண்மை நிலை
யுணர்ந்து நீக்க வேண்டுஞ் சாதகரே. 86

முற்றிற்று.

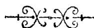
௨

சொரூபலக்ஷண விருத்தி.

குருஸ்தோத்திரம்.

சச்சிதா னந்த தற்பர ரூபாத் தியாய
இச்சா கிரியை யீட்டிணை யிலராயக்
கருணை கரமெய்க்க காட்சியிற் சிறந்த
கனக சபைக்குரு நாதனே க கருதும
மனக்கம லத்து வயங்குமெய்ப் பொருளை
அனைத்தினு நிறைந்த வமலமாப் பிரபுவை
திரிகா ணங்களாற் சோந்தவாக குரிய
நிருவிகா ராதியா நிகழ்த்து நூற் றெட்டுப்
பொருவரு நாமப் பொருடனை விட்டு
விடாதலட் சணையால் விளக்கியவ வருளாற்
சடாதிவிட் டிந்திய சாட்சியா நிறைதர
மறையினுட் பொருளை வரன்முறை யுரைப்
பாய.

நூல்.

1. நிதித்தியாசன யுகதி

-•-

1. நிருவிகாரி.

சாதன சதுட்டய சமபன்ன ஞான
சற்சீ டனகுரு சரணடைந தன்பால
அருட்குரு பாவவி காரமெங் ஙனமென
சங்கர சாட்சாத குருவருள செயவார
பஞ்ச கோசங்களிற் பற்றெமக கிலதால
சனன மரண விகாரந தவிர்ந்தேம்
அன்ன மயமா மாகாரா மனமையாற
சடபா வமதாச சார்விகா ரமிலேம
மனனிய பிராண மயமெமக் கின்மையாற
பசிதா கங்கள படாதரா தெமக்கு
மனோமய மின்மையின் வராதிரா காதி
விஞ்ஞான மயமு மின்மையிற காத்துரு
ஆதிய விகார மறபமு மடையேம்
ஆனந்த மாமய மாகாமை யின்றி
சுழுத்தி யோகத் தொடர்பெமக கிலலை

எனெனிற கோசத தியலுங யாததசமம்
அன்னவை தொழிலு மறிதரு ஞான
சொரூபனி விகாரனெனச் சொலுஞ்சுருதி.

2. ஞானசொரூபன்.

ஞான சொரூபனு மெங்ஙன மெனனிற
கோசங களுக்குங குறிக்கொளு மவற்றின்
பாச விகாரப பறறிலா தவைபுரி [லின்
தொழிற கும விலட்சண னுயிருந துணாத
யாமே யசஙகன ஞானியென் றுணராவாம

3 அசங்கன்.

அசஙக னென்ப தறிதர வுணர்த்தின்
நாம ரூபமா நவில்சக திருஙய
பாவா பாவம் பற்றலும் வெறுத்தலுஞ்
சாற்று மலின வாசனை சங்கமாந
தோற்றுமுத் தேக கோசமைந் துந்தொடர்
திதிநா சஙகள் சிததா மெமக்கிலை [சன்
சிருட்டியின் முன்பினுந திகழ்சுயம் பிரகா
ஆதலின் யாமே யசஙகனென றுணர்வாய.

4 சுயம்பிரகாசன்.

சுவயம் பிரகாசச் சொற்பொருள் யாதெனிற்
பரப்பிர காசமாம் பரிதி மதியினால்
தீபநட் சத்திரஞ் செறிந்திடு மணமுதற்
பதத்தியின் திரியமாப் புகலப் பிரகாசம்
மாயா மயமா யாதலி னுனமா [ருஞ
இவற்றினால் விளங்கா தெவற்றையும் விளக்
கொப்பிர காசமாஞ் சுவயம் பிரகாசனை
நீயு மாமெனை நிச்சயித் துணர்மோ

5 ஞேயப்பிரகாசன்.

ஞேயப்பிரகாசமாத் துணிதலெவ் வாறெனிற்
சகாயமற் றின்றித் தானே விளங்கலின்
அன்ன கோசாதி திருட்டா வாதலின்
ஞானத்தா னறியச் சாப்புவேண் டாமையால்
அனந்தா னந்தசொப் பிரகாசனு மாமே

6 அநந்தன்.

அவத்தையிற் சூழ்வேற் றானந்த மேதெனில், இகபர லோகம் விளைபசித் திக்காம, புண்ணிய பாபம் புணர்த்திரு கரும

ரும்,பஞ்சகோசங்களாற் பயன்பெறச் செய்
தலின், சுகதுக்க சங்கற்ப சூனெறிடு மவற்
றினை, தொடாபிலாச் சாட்சி சுதந்த சதந்திய
ஞலை, யாமே நித்தியா னந்தனன குணாதி

7 சத்தியர்.

யாமே சத்திய ஞசெலங் ஙனமெனில்
அவத்தையிற் றோன்றி யகலகோச மல்லன
காலகன் மத்தாற் கழிதரா வறிவியான
நிஷ்கிரி யனுமா நிறைவுஞோ படிறுய
ஆதலிற் சதாசத தியனென்ன லாமே

8 நிஷ்கிரியர்.

நிஷ்கிரிய ஞக நிற்பதெங் ஙனமெனிற்
சுழுப்தி யவத்தையிற் சுகமாத் திரமா
இருந்த லநுபவ மெவாக்கு மிங்குளதாற்
கோசகன மத்தாற் குறித்திடு சுகாசுகஞ்
சாக்கிர சொப்பனந் தனிலநு பவிக்கும
இவைகக திட் டான சாட்சியா முத்தன்
ஆதலி னிஷ்கிரி யனுமென்ப் படுமே

9 முத்தன்.

முத்தனெ னென்பதை முறைபெற வுணர்த்திற், கோசபா சத்தாற் குறித்தகன் மங்களுக, காசறு சாட்சியாகு ஞானவத் திசையினும், யானே சித்தா யழிவிலனென் றானு, சகுசிதா காமியா தருமபல மெனக கிலை, அகர்த்தா வாதலின முத்தனு மாமே.

10 அகர்த்தன்.

அகர்த்த னென்ப தறிதர வுணர்த்திற் சுபா நு பவமாச் சுகிகஞ் செப் போதும் கோசமோ சத்தாற குறிகருமெக கருமமும் பாவில விலட்சண ஞமெனா மருவா வேயத் தியாகியா மறைபரி பூரணன நிறபர சொரூபி செயலறு சாட்சியான் ஆகா மியகுறு சிதமெனை யனுகா அபோகதா வாதலின அகர்த்தனு மாமே.

11 அபோக்தன்.

அபோக்தா வென்ப தறிதர வுணர்த்தில இராகத் துவேஷத தியலபஞ்ச கோசம

பிராரத் தாந்தரம பிரித்தகன மயசலோ
அநுபவித் திடுசலே யறிந்தமை சித்தியான
தேயத தியாகியாத திகழுந்தெலாரு செறி
பற்றிலா நிருவபத் திரவனு தவினுல [ந்து
அபோசுதா வெனபதற் கையமொனறிலே
[யே

12 நிருவுபத்திரவன்

நிருவுபத் திரவ னெனபடுதெவ வாறெனின
மண்ணை விடடுக்கட மருவுரு முறைபோல
வாத பித்த சிலேதமசம் பந்தமாய
வியாதிகள் பலவு மேவிய தூலமும
காமக் குரோதா தியக்கு குணங்கள்
சாந்தி தாந்தி யாதிசத் குணங்கள்
மருவிய விபகமும வருடு ஜமதாம
காரண தேகமுங் கருதவைக் குறுப்ணி
சிதாபா சனையுஞ் சேரா தெனனில
சாட்சியாஞ் சிதமெதனைச சார்கிலா நோயகள
நிரலேப ஞதலின் நிருவுபத் திரவனே.

13 நிர்லேபம்

கணமபாரம் கருணைறிலா னெனக்குச்
சாலேப பந்தமாம் சுகமுகத்தலெல வாறெனில
ஆகா யத்திலா லேபமாத் தோனறும் | நிலை
நீலவன் னமமேபோ னிகழ்ந்ததுமென னிடத்
தே காசமுங் கோச விகறபமுந் தோனறி
மறைந்தலத் தியாச மாசிய பிராந்தியே
செய்த்தி யாகியா னிகழ்வனோ படிறுறய
ஆருநாச சம்பந் தமசா கியயான
நிலைமை யோாதனைத் தாம நிமேலப ஞேமே.

14 நிச்சம்பந்தம்.

சகமுற றுடையனிரச சம்பந்த னெனப
| பெத்தன
அவித்தியா மோகத் தடைபனுச் செகசந்
தவத்தினுரு சாட்சி சைத்தனிய மாயா
அவிநாசி யான நிரந்தர வானமா
நிருபிய மாகத திகழ்தரா நிருந்தும
அபரோட்ச மாகி யவற்றொருங் கொடக்கில்

கூடஸத மாகக குறிததிட்ட பகுதலின்
நிரச்சம பந்தமா ர்லைபெறு மனைரே

15. கூடஸ்தன்.

விகார ரதத்தில் விகாரியா மெனசகு
கூடஸத ஞகுங குணமெது குருபரா
அயோவிகா ரஙக ளனைததையு மாறறி
பறபல தொழிறகும பயனபடடப புரியினுந
தானொரு விகாரமுஞ் சாரவிலகூ டம்போல்
என்னிற சிலேஸ வராஜக மாயை
சோனறி யொடுஙகினுந் தொ டா பினிர
அதமா வாதலிற் கூடஸத ஞமே [விகார

16. ஆத்மா

நடும்பியா ஞதம குணம்வருமா றெவண
தேகேநதிரி யாதி திகழகோச நாமமும
தாரபுத் திராதியாச சாரபுற விடயமும
வெவவே றுகி விளஙகிரு பறறினும
யானெனை தென்ப தவததையின் மாறலின்
அவைககதிட் டான விலட்சண ஞமா

•காமினையும் பொருட்டு நடேசிய மாகி
நாதசிவா யருளா லாயுரு மாயில

17. கிர்ந்தேநாதர்.

நிர்க்கந்தா ருன்னை நிருத்தமெய்ஞ் ஞான
வாதப்பிகத்த சிவ்வியாபா ரியதொடா [மாய
தாலம்ச கசதிறுந் தொடரிரா காரிய
சமேரண குணத்த விவிநங் கெத்தகத்திறும
ஞானரு ஞானமா நவிலசீவ மூலமுரு
சடாசட பூதமெள திகமாச சாரந்தகல
ச்சாதரண டவறறிற் சூக்கமா நிறைநத
அப்பிரமேயரு யமைசிநா காயன்
பாதமேதாயஞ் ஞெனன்ன நிச்சயித துணாமோ

18. அப்பிரமேயர்.

அபபிர மேய ஞைமவகை யேதெனில்
பஞ்சேந் திரியம பகுத்தறி விஷயம.
பிரமேய மெனபபடும் பேசுமுட் கரணம்
மனத்தா லறிவது வருகால திக்குகள
பாகியாக தத்திற பயிலிவற றினமொழிழில்
பகுத்தறி வேதியன் பகாசிதா காசன்.

பிரத்யட்சனுமிலிர் லர்வியாப பூரணனை
சச்சிதா னந்த சாட்சியப் பரமமயனை
வெனப்பது சமாதியி னிருப்பதுநல் குணமாம்

19 பிரத்யக்ஷம்

அப்புச் சிநியிற் குளியனை யொருடாதார மச் சேமம், பஞ்சபாகுணை காரியந் தத்துவ முப்பப்பா ஞெனே, றவற்றினை யானெனை யெனெறுமு பவிக்கலைகயிற, சாவாமி மாணியாச சாற்று மீசனுக, மேகாமி மானியாச செப்புறு மீவ ஞுய, பிரமகூட டஸ்தனப மேபிரு பொருட குங, காலமு மவத்தையு மாறிஞுங் கலக்க மில, சாட்சியாத மானான சத்தா மழுலுமயன். ஆயப்ரத யட்சனென றனுபவித ஞியாம

20 அருத்துவன்

தூல ரூபியான கூககனு மெனபதென
கவாட்சத்த துறறக கிரனுஞ் சாவ
கதமா யிருப்பினுஞ் சட்புல னறியா
ககனம போலக கருமொரு வடிவிலா
அதிசூக்க மானமா வாதலி னிந்தியம

ஆதிய தத்துவத தறவிளிச சரீரன
ஆதமவி னுணுவுக கருமவின வுணாவாய

21 அசரீரன்.

சரீரி யானெனனை யசரீரியென றறிவ
தென, பரம ருத்தியாந காவராக தக்தணு,
நாம ரூபங்க ளநா பேதமாம புருடருட
கணமிகள் யாகக னொனறும, உலகபா
லகரு மூயாவிராட டாதியுந, நாலகூக கும
ஸ்ரீவைவாந தொகுதியுந, திரிகுண சுறபத
மாயா மயமாம, யானறி டொருளா யறிபடு
முததிரால, அனுாதநு சடாதுக சனித்தி
யங்கணடம, இவைகக்திட டான சிதரூப
னுதலின, யாதொரு சரீரமுங கருமமு
மெனககிலலை,நிரீநதிரிய னுக நக/சரீரியே

22 நிர்ந்திரியன்.

படைத்துள விந்திய மயினறில
னெனபதென, பஞசேந திரியம் பகுததறி
விடயம், ஒவவொன றேயலா லொனறை
யொன றறியா.சாககிரத துளதாயச சுழுததி

யினை மறைத்தலினை, இவைசுருள் விகாசங்
கோசவியாபாரம், அற்பொருள் யானமுக
காலுமுணர் டதனை, ஒடபிராணனும் நேம
திரியனுமாமே

23. அபானன்.

பிருந்தா கங்கள் பயில்வனப ராணமென்றே,
அன்னபா னுந்தியா னைடபலா பலமுறு
செனித்தலு மரித்தலுஞ் செய்பலவ்காரமு
னவினிற்கூடி நடித்தும்வேற நலத்தையில
மறைப்ப் பிராணனு மற்றதனைத்தொழிலுங
கணடுணா சித்தாய்க் கலக்கமிலனாட்டியாம
அமனசகுதலின அபானனாமே

24 அமனசர்

அனந்தசங் கற்பியா னமனச னெனப்பெசர்
ஒருகூத்தாடிபல வேடமுற் றுடல்போற
காமா தியகுணங் கலந்துறு மனமே
நனவினில வெளிச்சக மாகி நடித்திடுங்
கனவினி லுடசங் காகிக் கலங்குஞ் [செயல
சுழுத்தியிற் றேனுஞ் தொங்கதாம் மனச

கண்டுணா சாட்சி கருதரு ருபலன
ஆதலி னேனே அமனச னேமே

25. நிருமலன்

காவதா மலினன்யான் சாறறுநாமலனே
மண்ணினி லுவாபபு மலருசே ரு திய [வனை
அபபுவி லுபபொடு மூததிர மாதிப
அனலிற புகைமுத லாகிய வசுளை
வாயுவிற பறபல வாசனை சலனமும
ஆகா யததினி லணுசசூ னியமுள
மலஙகா யததில வருஞசிலேத மாதிய
லிஙகதே கததில ஙசுழ்வகா மாதிய
ஞாமறு ஞானம நலதரு ஞ் சீவனி ம
ஈசனிற பஞ்ச கிாததிய மயலவன
ஆதலி னமமா வதிஷடான சுதத
நிருமல னென்ன நிசசயித தறிவாம

26 சுத்தன்.

அசுததனை சுதத னைவா றேதெ
னில், வானுசசிரமும் வகுத்ததா மஙகளும,
அவைதரு நரகசொாக காதிய பலஙகளுஞ்,

சேடமா மனந்த கோடி ஜனனங்களுங்,
தொடாச் வாகுள துயருறு மலமாம,
நிக்கிரக வநுக்கிரக நிகழ்த்தல தாரமும,
பஞ்சகிருத் தியங்களும பரமே சற்குள, சவ
சங்கத்தாற நிகழ்பூத மலமாம, இவைக
கதிட் டாணமா யிலங்கிய சாட்சி, எமமல
விபாத்தமா யிவைகூடி நிறபினும, அசுத்த
மில்ல புத்தனு ஞதலிற் சுத்தனே

27 புத்தன்

புத்தனு னெனனப் புகலவதெவ வாறெனில
பூதபௌ திகமாப் புகலசட படமலல
ஆதிய வெனறு மறிவரு சடமாஞ
சரீரத திரயங் தருசிவன மாயையுஞ
சடாசட மாகிச சரிக்குமெனச சாராபால
தனித்தனி விசாரித தாலவைக கறிவிலை
ஏகசா வஞ்ஞனு யிவறறினை விளக்கும
போதநா னதலிற புத்தனென் றுணாயோ

28 சர்வஞ்ஞன்

சர்வஞ்ஞ னெனனச சாற்றுவ தெங்ஙனம
திரிபுடி யாகத் தெரிதரு விடயம்

ஆல சூக்குமங் காரணந் தொடாதரும்
மூவகை யவற்றினை மோகமா யறிந்ததும்
அறியா ததுமே ஞானவஞ் ஞானமாம்
இந்திரியங் கரணஞ் ஜீவனிவற்றின் [குஞ
பிரவிருத்தி நிவர்த்தமாப் பேசுமெத் தொழிற்
சமட்டி திரிபுடி சாட்சியா நிறைந்து
முற்றுமுற் றுணர்பவன் யானலால் வேறிலை
ஆகலிற் பரமா னந்தபூ ரணனியான
சர்வஞ்ஞ னென்னச் சாற்றிடத் தகுமே

29 பரமாநந்தன்

பரமா னந்தனும் படியெனக் கருளெனச்
சுகமதாகக் கொண்டு தொடர்மனை நிலந்தனம்
அறிவுவந் துற்ற வாபத்து வேளையில்
அவற்றினு மைந்த னதிகமாம் பிரியம்
அவனினுந் தனதுட லதிகமாம் பிரியம்
இந்திரியம் பிரிய மிவற்றினும் பிராணன்
என்னுற் பிரியமா மிவைகளெலா மேலாம்
ஆத்மா பிரிய னழிவில்பூ ரணனுங்
கற்பாந் தத்துங் கலக்கமி லாத்தியன்

பராபர சமபுவாம பரமபொருளாகவிர
பரமா னநத பாரததிப ருமே.

30. சம்பு.

சமபு வெனறுஞ சநதாரதத மேதெனில
விடயஞ சுழுததி மிகுசொர்கக போகமும
உபேடசா சமாதி யுணாவுறு நிததிரை
இவற்றினிற் றோனறு மிலேசவா னநதம
அநதக கரணத தனுகாத்ம பிமபஞ
சுகமாத தோனறி மறையுமித தொடர்பால
அவைபோல யானனித தியமா காத
அசலனு றுதலி னனநதா காரன
சமபுவா மெனனச சஙகையற றுணாதி

31 அசலன்

கருசரித திடமியா னசலனென் பதுமென
சட்கோச தததுவச சரீரியாத திரியினுஞ
சூககும தேகியாச சுலவினு முலகெலாம
அவித்தையின் விததையி னலைசவறுயினும
அவததையிற் சுழலசிதா பாசவி சிட்டனுஞ
சமட்டியாந் தூல சூககும காரண
சரீரமும் பூத பௌதிக விராட்டினும

உண்டாண்ட வக னினைத்திருஞ் சாட்சியாய
நுகாசலமு நிர்க்குண னசலனு மாமே.

32 நிர்க்குணன்.

சுத்தநீத னென்னக் குறிப்பது மெங்ஙனரு
சத்துவ குணத்திற் சாருஞ் சீனயும
இராஜச குணத்திற் சீவ சமஷ்டியுந
தாமத குணத்திற் சாவமாரு சகத்தும
படைத்தளித் தகற்றிப பருசங்காரத் தியரு [மசைய
பிரதான மதிட்டப பிரமமா யுகந்தோறும
அபரிச் சின்னமா யனைய நுக குணமிலா
நிருவி கற்பனுமா நிர்க்குண னாமே.

33. நிருவிகற்பன்

நிருவிகற்ப மதா னிலைமையெவ வாறெனில
விளங்குநற் மையேழ விகற்பதத் துவங்களுக
கப்பா லாகி யவைக்கதிட் டானமாய்
அத்து விதசின மாத்திர மாகுநாய
அவற்றொருங் கூடினு மதீதபாந் தன்னினும்
விகற்ப மற வெரிரும வெயில்போல விள [ங்கி

படிகக தெதிாநத பறபல கிழவெபோற
பறறினும பராருப் பாணமை மாருது
தசதுவ வுபா திதிா சதாசரா காரண
ஆதலி ஞெனிரு விகறபனு மாமே

34 நிராகாரன்

நிராகா ரமதாய் கிகழ்வகை யேதெனிற
சிதாகா யமதாச செப்புமோா வேதம
நாம ரூப ரகித மமூாதசம
எனறதோா வேத மிபபரம பொருடகு
முன்னிலை பினனிலை யுள்ளிலை புறனிலை
சாவ வலதன தயிற சாடசியாஞ் சிததாம
எனறொரு வேத மியமபிய மறறும
ஈதெண வறியவு மறிபடா ததுமல
இவவிரு வகைககய விருநதெலாம விளககும
அறிவே வடிவமா கிறைபர மென்ன
மற்றொரு வேதம வருததமை யாலே
தொணணூற் ைறநது லட்சயோ சனையில்
இருந்தொளி பறப்பு மேகவான் கதிாம
ஆதிதத பிமப மறிசிதா பாசனை [டினுங
வாளகொடு வெட்டினும மணலகொடு வாட்

கைவருத்த தமலாற காயமோ சிறிதருண
னைப்பல சுருதி யுத்தி யநுபவம்
ஆகம்வ ரித்திப முத்தனு மாதலின்
நிராகார னென்றே நிச்சயித் துணர்வாம்

35. நித்ய முத்தன்.

பேதத்தனு ணித்திய முத்தனும் வகையெது
கருமகாண் டப்படி காத்தனுப் போகத்தனுத்
தருமா தருமச் சாரபுள னாகி
ஜீவனுச் சனன மெய்கெகுமென் றுரைக்கும்
உபாசனு காண்ட முறைக்கும்ப பிரமாதா
மாயா கன்ம மலசம் பந்தமாய்த்
தோன்றிய ஜீவேஸ் வரஜக மூலமும்
யாதெனை விசாரித் தறிதர வுணர்த்தும்
ஞான காண்டமஞ் ஞான விசிட்டனுக்
கனன்னிய மான வகண்டமாம் பிரமம்
பந்தமில் சுத்த பரமசை தன்யமாம்
அனுதி முத்தனீ யாமென வறைதலின்
நித்திய முத்தனும் நிச்சயித் துணர்மோ.

36. அநாதிமுத்தன்

அநாதி முத்தனொ டியமைந்தவா றெனவனா
னயா கற்பித் தீவனுஞ் சுகந்தரும
னசனுங் குளரா யிலங்குத லும்மூ தத்தியம
அவித்தையு முத்தி யநித்திய மாதலின்
பிறந்திறந் துழலும் பெத்த முடைத்தாயுத
துன்பமவிட் டகலாத தொடர்பாந்த யாகும்
ஆதலி னவற்றிற் கதீதமாய நீக்கமில
தானே தானொரு சச்சிதா னந்த
தற்பரம யாமெனச் சாத்திரத் துணர்ந்து
ஐயெழுத் தத்துவத் தப்பா னின்ற
நித்திய சாட்சி நிரந்தர வச்சுதனை
ஆதலி னுலே அநாதி முத்தனே

37 அச்சுதன்

அச்சுத-னும்பெய ரருத்த முரைக்கில்
நழுவல சுதநழு வாமையச் சுதமாம்
ஆறாத்த துவாரந் துலதூ ருணடில்
சூக்கும மிருபத்தந் தொடர்பூத மைந்தும
பிராணாத் தியிந்திரிய பேசிவைச காரியாம

அவித்தை மாயை ஜீவேச னென்ப
சத்துவ விகாரந் தலைப்பட்டின் மறைந்துபோ
சசுவ்ரந் தரபர மென்றும
நபூவ நித்தியம நாமா யினதால
மேக்ஷேத்திரக கியனச சுத்தெனைத தோவாம.

38 க்ஷேத்ரக்கியன்

க்ஷேத்தரக கியனெனச செப்பப் பெதத்தலை
மூலாஞ் ஞான காரிய மான
சரீரத திரயம் க்ஷேத்திர மென்ப
இவற்றினை யறிடவனை க்ஷேத்திரக கியனும்
காரியம பொய்யெனிற காரண மதுவே
ஆதலி னஞ்ஞா னத்தினை யுணாததில
நீயுமை பொருளறி யேனென லபாவ
ஞானமே மூலாஞ் ஞானமா நவிலவா
அறிபொரு ளாயிருந் தறியே னென்பதில்
அறிவறி யாமையா மஞ்ஞியா மோகம்
ஆதமா ரோப வாபாச மாதலின
நானெனத தேகா தியைநவின் றழன்று
பூாவதே கான்ம புத்தியே மேன்மேல
வருமசசுக வாமை வாசனைப் பிராந்தியாம

தேகபும் தேகவரு ஞானமூ லங்கனோ
ஆயந்தறி யறிட்ட வானமசை தனயமே
மனோவாக சகோசர மானமிய மதனுற
கேஷத்ரக கியனெனச செப்புவ சுருதி

39 மனோவாசாமகோசாம்

கல்ன மனோவா சாமகோ சரமெனனல
இந்திரியங் கரண மிவைகளாற காணு
மெய்யபொரு டனனை விளககிய பெயராம்
ஆதலிற சூனயம தாகுமோ வென்னில
அஸ்தி டாதிப் பிரியமென றனநத
மறைநனி புகனறு மதித்துணாங தலைமநது
மௌனமாக காட்டி மற்றுநீ யநதப
பிரமமா மெனனப பேதமற றுணாததலின்
அவத்தை மூன்றினு மறிந்துரை யிந்தியம
மனமன் வயவெதி ரேகயுத தியினுன
மறைதனு மெழுதலு மதிததுணா சாட்சியே
யாமென வணநத மறைமுறை யிடுதலின
அவ்வியா கிருதனு மாதலி னுனும
அலைமனோ வாசா மகோசர னுமே.

40 அவ்யாக்ருதம்

அவவியா கிருதனென றரைபெயர்ப்
பொருளொது, செவ்விய நாம ரூருவொடு
சிகழ்ந்து, விவகரித திலவது வியாகிரு மெ
னப, அவையிலா ததுவே யஉவியா கிருத
மாம, பிரமமென றரைசெயும பிழையினை
மறைகள, ஐகததகா ரணமிதைச சாங்கியா
முககுணப, பிரகிருதியெண பாரிது பேத
மாய நீஙகுகாற், பிரதானமே காரண மெனப
பல பேசுவார, ஆதலிற சாவ சததிசு ஈம
தாரு, சிறபா மாகித திகழசரு பிரமமே,
அக்ஷர மாகி யமைநதுமே நிற்றலின, அவ
வியா கிருதனென் றறைநதிடப் படுமே.

41 அக்ஷரம்.

அக்ஷர மெனன வறைபொருள் யாதெனிற்
க்ஷரமெனல நாச மக்ஷர நாசமில [றவ
பொருளெனப் படுநா ரணடினிற் பொன்
மாலமே பிரளயத் தொழிதருஞ் சூக்கம

ஞானே த்ரயத்தி னமூவகா ரணமும
போனசியாது பொருநதவைக கதியுடமா ம
பிரமமே யக்ஷர மெனப்படு மேலுரு
க்ஷரமெனல வேத மக்ஷர மதனபொருள
எனுமருத த்ததுணமீ யாமசன சஙகை
மனுடன முதறபிர மாநத வானநதம
தருநதார தமமிய கன்மம விதிககும
அநதாகக தாவர ஜஙமபரி யநதம
வருதுக்க தாரதம மியககன மஙகளே
விலககிய வேதம மெயப்பொருட் கலவோ
எனபபல திருசிய நாமரூ பமதாரு
ஜீவேஸ வாரருளே நிகழ்நது மறைநதுபோ
விவித சஙகறப விகற்பமில நிஷகிரிய |ம
சுதசித தமதாரு சுததவான் மாவே
சொரூபமி லதறை சுகாசுகந தாககா
கெமிம புருடனென் றுபநிடத தியமபும
அம்மகா புருடனே யறிநதவ ருதலே
திருககெனும சாவ சாட்சிசிற் சொருபம்
ஆசவுத் தரமீ மாமசனட் சரமென
சகலசங கைகளுந் தகைக்துரைத ததுவே.

42 திருக்கு

திருக்கென்னும் பதப்பொருள் பார்ப்ப
வனாதலின், அறிபொருளாயவுபதமெய்யு
ணர்ந்தனை, அதனிற் றோன்றிய வகண்ட சங்
கற்பமே, ஸ்ரீவேசவாஜக மாகிய திருசியம்,
அனைத்தையும் விளக்குஞ் சாலம்ப வான்மா
வெனப்புகல் சுருதிசித் தாந்தமஃ திதுவே
தேகமே யானமா செறிபோக மோக்ஷஞ்
சோகமாந் துணயந் தொடாந்த கமசாந்
காரணப்பொருளே றுளந்தனுங் கட்டுரை
பிறவையெற றுதவெல்லப் பேசுமேலா காய
தன்

தேகமின் றிந்தியஞ் செறிபொரு மறிதலின்
சந்தவிந் தியமெனச் சாருவா கனசொலும்
இந்திரி யங்களுக் காதியாம் பிராணனே
ஆத்மா வாமென வறைவாதத வாதியர்
சரீரேந் தியமுயிர்க் காதியா மனமே
பந்தமு மோக்ஷமும் பகர்தரு காரணம
மதேயா வனையே வடிவமா மென்றும்
சேதமோ தபின்மன ரேதிரு் செனறும்

உபாசகனை றனைமயூத தோது தாரகிமன
பகுதசறி புநதியாற படாமன நடிதசலின
ஆதயா புநதியென றவனா னைப பௌதநன
சுபூ தநியி லொன றுந தோனாறு திறநதலின
சூன்யமே யாதமா வெனசசொலு மவனை
அவிததியா விசிடட சீவனுத மாவெனப
பட்டா சாரியா பகாவாபற பலரும [மாக
கொண்டசித தாநதங குறிககொளா ரோப
கணடவந தகரெனக கருதின ரெனமதி
எணடகு வேதாந திகளிவைக கடநதமாரு
சசசிதா னநத சாட்சியா மெனபா
அவித்தியா விசிட்ட னவனுடன கூடி
அறிவாய்ப புநதியா வகணமன மிநதிய
சம்பநத மதாயச சரீரமாய விளங்கிச
சூாயசந் திராதி துணை கொடு திருசிய [ல
பிரபஞசத தோறறம பேசுசொப் பனமடோ
அறிவினிற றோன்றி யடஙகனு பவததால
ஆதமா பிரத்தியக காகிய திருசகென
நிசசயித தகண்ட வறிவுரு வாகச
சுருதியாற் குருவாற சுவாதமனு யுணாவாம

43 பிரத்யக்ஷ.

பிரதியக்கென்னும் பெயாப்பொருளயாது
உணரூட்டதக விருததியாலுணாபொருள
அவ்வாத மாவே வவிதைதயைக கூடி
ஜீவாத மாவாந திகழ்கா ணதநொமெ
பிரமாதா வாமபின் பவன்பொறி யைநதின்
கூட்டுற வாலே பிராணஞங கூறவன்
வெளியெனுமபிராகரு விருததியாஞெக்ஷிச
சாவப்பிர பஞ்ச சாட்சியாக தேவா
மகேசவா பேதமு மதிததுணர் சாத்திர
ஆததப் பிரமேய மறிந்துவழி பட்டுப
புருஷாாதத மோட்சம பொருநதியா னாந
நித்திய பூரண நிருமலான் மாவைத்
தானெனை வறியத தகுமெனும் வேதம
வாககிய வழியே மருவு தசேநதியங
கரண ஞனென்னக கலஙகல்பல் விடயம
எனதெனு மோக மியாவையும் விட்டுப்
பிரதயக விருததி யெனுமபெயா பெற்ற
தனையுணா லட்சண விருததியாற்சாாநது
யாமே யேககின் மாததிர வறிவென
ஊகமா யுணாந்திங குளஙகுளிர்ந தனைக.

44 சின்மாத்திரன்.

சின்மாத திரனெனச் செப்பிய தொன்றனைப்
இயற்கை யறிவ திலாச்சடப் பிரபஞ்சம்
செயற்கை யறிவாற் றிகழ்சரீ ராதிய
மூன்று தனுவையு முறையுண ரியற்கை
அறிவா யிருந்தவை விளக்கியுந் தானே
தானாய் விளங்கிச் சத்தெனப் படுமதாம்
யாமே சின்மாத திரனென லாமே

45 சத்து

சத்தியா மென்னச் சாற்றலெவ் வாறருல
அவத்தாத் திரய மவற்றுளொன் றுட்டமாய்
நானெனத் தோன்றெழு நான்குதத் துவங் [களும
வெளிநாட் டமதாய் விளங்கேழ்சத் துவமு
ஆகிய முப்பா னைந்துநின் றொடுங்கினும்
அழிவறு காலா தீதமா யமைதலின்
யாமே நிரீஸ்வர சத்தெனப் படுமே

46 நிரீஸ்வரன்

நிரீஸ்வ ரத்துவ நேர்மையே தென்னிற்
சிருட்டி திதிசங் காரமுத் தொழிலும

திரோபா வமுமனுக கிரகமுஞ் செய்யும்
பிரமா தியவைங் காரணேசு வாரும
வைஷ்ணவ ருத்திர வந்தரி யாமியுங்
காரிய வங்ச பரமாங்ச ரைவரும
விராட்டோ டிரணிய கறபவவ வியகதனும
அவவியகத சுதத பேதசத திகளுஞ்
சமானமா மிவாககுச சரிஞான யோக
சமபாத மாய விநாயகா சண்முகா
முதலா முபயோஸ் வாமுது பேதமுங
தவமிகு நநதி சணடேச ராதிய
மகாயோகி யாகரு மாதார மாகிய
மாயா சததி விசிட்டமா நமமிற
சததிகள சததி மாணகளா மிவரெலாந
தோறறலிற பஞசகிரததியந தொடாதரு ந
அணட பிரசசிவ னீசனு மாமே.

47 நிர்ச்சீவன்

நிாசசீவ னென நெறியெது புகலெனில [மே
அவிததை யிறபிாதி பலியாதமசை தனய
சிதாபாச சீவ னேகச செனிததுச
செகநிரு மியஞசத திபமெனத திகைத்தல

நாலேழு தததுவ நானெனை மயஙகல்
கன்மா கனம காததபோக தாவெனல்
தானு மீசனும் வேறெனத தளாதல்
சேதன ஞாதனைத தேகிஙெயன றறிதல்
ஆகிய பஞசப பிராநதிமோ கத்தாற்
சுகாசுகத தழுநதிச சோகமே விடடுச
சாதன சதுஷடய சம்பனன ஞகி
சிவகா ருணட மீஸவர பகதி
பாசவை ராககியம பரமமா ஞான
விசாரணை யான்மஞே விகறப மொழிநது
சிரவண மனன நிதிதயா சனததாற
சமாதி சாடசாத கார மடைநது
சிவபா சஙகெடப் பிமபசே தனமாயச
சிவன் முததனுயத திகழதலின யாமே
நிஷ்ப்ர கிாதியாம் நிாசசிவ ஞமே.

48. நிஷ்ப்ரகிர்தி.

நிஷ்ப்ர கிாதியென நிகழ்த துவ தென்ஞே
சத துவ குணத்தி லீசனு மிராஜதந
தன்னிற சிவ சகாகோடி சஙகமுந
தாமதந தன்னிற பூதபௌ திகமுந

தோற்றமா மாயாப் பிரகிருதி தொடர்தலின்
பிரமநிஷ்டப்ரகிருதி யெனும பெயாபெறற
தாயினுங துவிதத திரகிட மாகிய [கு
தென்னெனச சாஙகிய னிசைதத சஙகைக
இரசகுவிற் கானலிற சாபபஙீ ரினமைபோற்
கனுப்பிர பஞ்சங கண்டுண ரறிவலால
அற்பமு மிலாமைபோ லகமுறு சாக்கிரம்
அறிவினிற ருேன்றி யகலபிர பஞசமும்
அறிவாம் பரமாத மாவெனத தனைததான்
கணடவ னறிவே நின்றெனும வேதம்
அறைதலி னுலசங சாரியாய நின்ற
நிஷபர கிருதியென நிச்சயித துணா்தி.

49. அசம்சாரி.

அசம்சாரி யாக வறைதலெவ் வாற்ருல்
மாயா கற்பித மாகிய சகத்தில்
வருஞசிரம பேதமு மதற்குள
தாமா தாமங் தருசொாக்க நரகமுஞ
சேடமாய நினற ஜெனன மரணமுஞ
சம்சார மென்னச சாற்றிடு பநதமாக
தேகநா னென்னச செறிமோக மினறிச

கிறச— பேதா தெரிசிதா பாசனும்
அசமசாரியெனனி லறிதருசாடசியாய்
அபெததனு யெனறுகின் றறிநதிட லாலே
அசமசாரி யென்ன வையமற் றுணர்மோ

50 அபேத்தன்

அபெததனு நிலைமை யாதென வினவில்
பெததனே கட்டுப் பட்டவ னபெத்தன்
கட்டுவிட் டினபக் காட்சியா நிறைந்தோன
தனைமறந தாகந தனைத்தா னெனறு
தாமா தர்மந தயைபய மிலசசை
காமக் குரோதா தியகடுங் குணஙகள
கருதுறு பாசம தாத்தனைக கட்ட
தேகாபி மானவஞ் ஞானத திருடனும்
சுகாசுக சன்மத தொடர்பினுற் கலஙகித்
தாபத் திரயத் தாற்றளர் வெய்தி
பிரமோ பாசனை யாற்பேத நீஙகி
அகண்டா னந்த நிரவய வனுமாய
நிறைதலி னபெத்த னெனத்தெளி தரவே.

51 நிரவயவன்

நிரவய வனுமாய நினறமை யேதெனிற
கரசர ணுதியாற் கவின்கொளதே கததுக்
கன்னிய மாஞுசிதா காச வடிவாய
அவததாத நிரய சாட்சியா மாதலின்
தனதெனப் படுமோ ரவயவ மினமையின
அசததாஞு சகநதனி லாரோப மாதலின
அபரோ க்ஷனுநிர வயவனு மாமே

52. அபரோக்ஷன்

அபரோட்ச னெனனு மாததமேதெனனிற்
கன்மகாண் டததிற் கழறிரு கருமமும
அவற்று லடையனு போக பலன்களும்
பததிகாண் டததிற் பகாதெய வஙகளும
பிரததி யட்சமின்றிப பரோட்ச மாதலின்
ஞானகாண் டத்தி னவில்பர மர்தமா
சுருதியாற் குருவாற் ஞெடரனு பவததால்
உபதேச மாததிரஞ் தாஞு யுணர்தலின்
சுவய மபரோட்ச சுகவடி வாமே.

53. சுவயம்.

சுவயமெனச் சொல்லுந் தொடர்பியாதென்
தானே தானாய விளங்கலிற் சுவயமாம[னில்
அஞ்ஞான தசையி லன்யமா மேழும்
ஞான தசையினி னவிலுநா லேழும்
ஆகிய முப்பா னேநதுதத் துவததினுந,
தானே யகேய தததுவ மாதலின[ணாமோ
சுவயமாந் தனிப்பொருள் துணிந்துநன கு

54. அகேயன்.

அகேய னென்னு மருதத்மே தென்னில
இதுவெனத் தள்ளுவ கேயம கேயங
கொளப்படும் பாமிரு குறியுரு வுடையது
மூாத்த மமூாத்த மெனசசொலும வேதம்
அல்லவீ தலலவீ தெனுநேதி வாககியங
தளளுவ மூர்ததமோ வமூர்த்தமோ வெவ்
[னில
தூல சூக்குமப் பிரபஞ்சமே மூாத்தமாகு
சத்சிதா னநத வாதமா வமூர்த்தம்
பரமார்த தததைப் பகுததுணா சுருதி
உத்தி யநுபவ மொத்திது பாமபல

பழுதையென் றுணர்தல்போற பகாபிர பஞ்
விடயமே கேய மெனநேதி செயது [சம
நேயமாந் தானே பரமார்தத மான
அநுபா தேயனு மாதலி னுலே
அகேயனு மெனபதற கையம திலேயே.

55 அநுபாதேயன்.

அநுபா தேயனு னைவா றெஙஙனம
தேடிய பொருளுபா தேய மெனப்படுந்
தேடிப தானே யநுபா தேயனுங
கனமகாண டபபடி கருதுசொாக காதிய
போகம விருமபிப் புரிகிதத நைமிதத
காமிய மொடுபிராச சிததநாற கருமமுஞ்
சாஙகமா யநுஷடித தவரவை சார்வாா
பததிகாண் டப்படி பதமுத்தி வேண்டி
சமய விசேஷ தீட்சா சுததியான [ஞோர்
மநதிர தநதிர யநதிர மாபொடு
குருவுப தேசக குறிநெறி வழாது
பூசை தோததிரந தியானபோ சனமுதல்
முறையே சாஙகமாய நெடுங்கான் முயன்
தேவ சாட்சாத் சிததியுண்டாமெனுமகுறல்

ஞானகாண டபபடி நவையறப் புகன்ற
நிதயசா யுசச முதநியி னிலைபெறச
சாதன சதுட்டய சம்பன்ன ஞகி
சிரவண மனன நிதிதநியா சனததாற்
பாசமாம பிரதி பநத நிவிாதநியால்
தேடிய பொருடா ஞகத திகழுந்து
சசசிதா னநத சாடசியா நிறைதலின்
அபபிர விாதத னநுபா தேயனே

56 அப்பிரவிர்த்தன்.

அப்பிர விாதத ஞனமை யுணாதவெனில
பிரவிாதநி தொழிறபட லப்பிர விாதநி
தொழிலொழி வாகுந தோன்றிய மரககலம
நடததி மிகாம ஞடிய கரையில்
மாமுதற் பொருளோ டுவதெனக கணடும்
உண்மையில மரககல மோடுத லுணாவன்
கபபலிற் படுததுக கணவளா போதினுஞ
தீவாந தாநதான செலல்பிழை யாமைபோ
இகபர சித்திகட் கியலகங காரி [ல்
நாலெழு தத்துவத தொடுநடந தாலும
அகமுக மாகி யமைந்திருந் தாலும்

பிரவிர்த்தி நிவிர்த்தி பேதமா மிவற்றின
சாட்சியாத தொடக்கறு சனமாத நிரமாகு
சிவமா தலிற்றிக பூப்பர விாததமே.

57 சிவம்.

சிவமெனும பொருளெது திருததமா யரு
[மனனில
நாலாம பதமென நானமறை நிகழ்த்துரு
செறிதரு சாககிராகு சொபபனகு சுழுததி
ஒனறினி லொன்றிலா மாயையா யொழி
[தரும
பரபஞ்சமூன் றினுக்குரு சாட்சியாக துரியம்
சுசாதி விசாதி சுவகத பேதமிலா
அதவய வமிாதசின் மாததிர மசஞ்றை [மே
சிவமென வஞ்ஞியாத திகழ்மதொளிர தரு

58 அமிர்தன்

அமிாதன்பா மெனனு மருத்தமே
தெனனில், அழிபொருண் மிாதம஁ தில்ல
தே யமிர்தமாம, யோகா மிர்தம஁ துணட
மா யோகியுங், தேவா மிர்தம஁ துணடுறை
தேவரும, பிரளயாக தததுப் பிரிந்தழிக

தொழிதலால், அநந்தா னந்த வான்மா நித்
தியன, அரூபனு மமிாத னழிவில னுமே

59. அருபன்

அரூபனுய நின்ற வமைதியே தென்னிற்
புலனு லறிபடாப் பொருளரூ பமதாம
பூத பௌதிகப் பொருளுரு வுளதாம்,
அவைகளை காணபொறி யரூபமென் பாா
இந்திரி யஙகளே யியகருறு மனமும [சிலா
சஞ்சல மனதைத் தகைந்துணர் புநதியுங
காததபோக தருவைக கணடறி விசிட்ட
அரூபமாசசிற்சில ரறைகுவாவைக்கும் [னும்
மூலமாம் பிரகிருதி யெனசசிலர் மொழி
இவைகளெலாஞ்சாட்சி சாநதபூரணனே [வாா
அரூபனு மெனப தனுதிசித் தமதே

60 சார்தன்

சாநதனு மென்னச சாற்றநு போகமென
அரணியிற் ரூனறன லரணியுந தகிததல்
சாத திரவிசாரநதலைப்படும்விவேகம [போற்
அகண்டா கார விருத்திஞா னமதே
பரம்பொருட் கயறபிர கிருதியிற் பலவாத்

தோற்றுறு சீவேஸ வரஜகத தொகுதியுங
தகிததுத தானே சாட்சியாக சமைதலின்
நிஷபர பஞசஞம நிறையுப சாநதஞம
அபயனு மாமென வகமகிழ்ந தூணாமோ.

61 அபயன்

அபயனு மென்னு மறபுத மேதெனில்
ஒனறினுக கொனறு பயமுறும படசி
மிருக மானிட ரரசர்க ளிருடிகள
தேவாகங திருவ ரிராகககத ருலக
பாலகா பிரம விஷ்ணுவா தியாகள்
போலொரு பயமும பொருநதிலம் யாமே
வல ராலு மெமைசசே திககவும்
பிடிககவு மடிககவும் பின்னப் படுத்தவும்
நனைககவுந தகிககவு நாச மாககவும்
எனறுமே லாமையா லியற்பெய ரபயன்
நிததியா னந்த னிகரில்பூ ரணனே.

62 நித்தியானந்தன்.

நிததியா னந்த னெனுமகாத் மியமெவன்
ஒரொரு குடும்பியுங கிராமகா வலரும்

சீரமை யிராசசியச செல்வமன னவரும்
பெறுஞ்சுகம விடனுசோ தேனெனப் பொ
ஆதி வியாதி யடெபகை சோரா [து
இடிமழை யனலா விடாபல சாதலின்
அனிததிய சுகமா மதனினு மேலாம
அகணடராச சியமொரு குடைககீ ழாளவு
நெடுங்கால ரோக திடகாத திரனுய
எகவீரனு யிகலபகை யிலனுய
வேத சாததிர விதியுணா கலைஞனுய
உலகுபுகழ் சாரவ பௌமனெ மொருவன
சுகமே மனுடா னநதமாச சொலவாா
இதற்குமே னூறு நூறுபங் குயாநத
மனுகந திருவர் தேவகந திருவா
பிதுர்தேவ ராதி தேவரோ டுலக
பாலவிந திராதி பிரஜா பதியொடு
பிரமா விஷ்ணு வுருததிரா சுகமுமை
காலாந தரத்திற் கழிதரு மாதலின்
அகண்டா னநத வாரியாத மாவிற்
றிவலையா மிவற்றிற்சாட்சியாச சிறந்து
காலா தீதனுக கவலைசற றிலனுய்த

தானேதானாகுஞ் சச்சிதானந்த [வினை
தனிப்பெரு வாழ்விற சலனமற நிருத்த
நாவிட யனுமாம நித்தியானந்தனே

63 நிர்விடயன்

நிர்விடயனென நிலைமையே தென்னில
நிருபாத மகபபிர பஞ்சமனைத்தும
அஸதி பாதிப் பிரியவான் மாவாய
இருந்து விளங்கி ரமிக்கு மிதற்குவே
றாகிய விடய ஜகமவே தினமையால
நிர்விட யனனென நிகழ்த்தலாகியது
புதமித ராதியாப் பொருந்து சுகாசுகந
தனதெனக கொளலபோற சததாந தனககு
வேறுபபிர பஞ்சம விளங்கவந் ததுமில்லை
போனது மில்லையொரு போதுமா தலினலை
ஆதமா புராணனே பறறினிா விடயனே

64 புராணன்.

புராணனென்னப் புகன்றது மெவ
வகை, தூலநா ருணடினுட் டோணறியே
மறைபுஞ், சூககுமம பிரளயத தொடுஙகுமித

ற்குமுன்,காரண விசிட்டன கலைஞா னததி
ஞல, தோனறி யொடுங்குமுன தொடாபா
யிருந்த, யாமே புராதன புராணனு மாமே.

65 புராதனன்

புராதன ஞகிய பொருததமே தென்னிற
சமட்டி தூல சரீரப் புரததினுரு
சமட்டி சூக்க சரீரங்ள புரத்தினுஞ்
சமட்டி காரண சரீர மெவறறினும
யாமே பரம்பரை யாயவிளை யாடலாற்
சூன்யன் புராதன னெனசசொலப் படுமே

66. சூன்யன்

சூன்ய னென்னச சொற்றிட லெனஞே
சகலமுஞ் சிற்சட மாகவே தயஙகுரு
சடஞ்சித தன்றிச சததா காமையாற் [யினை
சத்தி லட்சணஞ்சட லட்சியத தினமை
இதற்குமேல் வத்துவே றிசைத்திடற் கின
[மையினை
வேதமு மௌனமா விளக்கிய வதஞல
யானே சூன்யன் மகாசூன்ய ஞமே.

67. மகாசூன்யன்

மகாசூன்ய மென்ன மதிபபது மெதனுல்
அறைநதவச சூன்ய மறிவினிற சூன்யமாய
அபாவமா யறிகை யினுலறி ஞானமும
அமாதரு ஞானு பாவமா யிருநதலின
அவவழி வொடுசூ னியமுமின ருதலால
* முப்பா ழொடுமொ றநதமுங கடநத
நிவாததனு மகாசூ னியமெனன லாமே

---

* முபபாழ=மததமாபபுல மாறிய விடததே மனனுயிா வெளிபபடு மொருபாழ், பெததமாமுயிா மாறியவிடததே பெரும பரம வெளிபபடு மொருபாழ், முததமாம பர மாறிய விடததே மூலநற சிவமுறு மொருபாழ், சுததமாஞசிவ மாறிய விடததே தோனறிடும் சுவயமபிரகாசம

ஆறநதம்=வேததததி னநதமு மிககசிதாநநதமும, நாததததி னநதமும நற்போதவநதமும, ஓதததகு மெட்டென யோகததி னநதமும், ஆதிககலாநதமு மாறநதமாமே.

68 நிவர்த்தன்

நிவர்த்தனு ஞான நிலைமையே தென்னிற
பஞ்சமா பூதப் பிரபஞ்ச விடயமும
நாமல வவற்றின் விகாரமு நமக்கிலை
தூலசரீரநா மனமென்ற தொலைதலின
பாலிய யவ்வன வார்த்திக மோடு
நரை திரை மூப்பு ஜனன மரணமும
சூக்கும சரீரநா மலவாந் துணிவால
மறப்பொடு நினைப்பு விகற்ப விகாரமுஞ
சீவ விசிட்டனு மலவென்ற தெளிதலின
அறிவறி யாமையாம விகாரமு மடைகிலம
சாவேஸ் வரத்துவஞ் சர்வஞ ஞத்துவஞ்
சாவாந்திரி யாமியாம பஞ்சகிருத் தியமும
இலாமக கொருவிகா ரமுமிலா மையினு
யாமே யகாமன் நிவர்த்தனு மாமே

69. அகாமன்.

அகாம னென்ன யறைந்ததெவ் வாறருல்
மயிரகங் தோறசை யிரத்த நிணநொடா
சுக்கிலம் வழும்பொடு கோழை மலஞ்சலம

ீவாவை குதுயபி யழுககாறி தோஷம
மருவுதே கத்தின் வளமையை யறிந்து[ம்
மதித்தவை கேட்பினுங் கண்டுதொட்டாலு
அருவருப்புண்டா யகனூடன் குளித்தலின்
பெரிதுமித தோஷமாம பேதையா வடிவி
புத்திரோற்பத்தி மாத்திரம்புணாவ தாற[னே
பறபல மாதரைப் பரிந்துளம வியந்து
கண்டுமோ கித்துக கலந்திடு காமிகள்
தளாவொடு மருவைய சாத னனருணாந்த
பெரியோா வெறுத்தத துறந்திட லாலே
ஞானியே யலோப னகாமனு மாமே

70 அலோபன்.

அலோப னென்ன வறிதலெவ வாரெனில்
அகண்டமுற றுநதா னெனவறி ஞானி
உலகுள பொருளெலா முடையவ னுதலின்
மருவிய பொருளெலாம வழங்குறு வள்ளல்
[போல்
இரநதவர்க குடன்முத லெவற்றையு மளிக்
உன்னத னுதலி னலோபனு மனறே. [கும்

71 உன்னதன்.

உனன தனுன வுரிமையே துரையெனிற
சிதாபா சறகுமேற காரண முனனதம
அதறகுமேற குகக மதறகுமேற றூலம
அதற்குமேற பஞச பூத மதற்குமேல
மாயை யதறகுமே லீசனதற்கு மேல்
உனனத தராதம மியமுள விவைக ளெலாம்
பரமவுன் னதனெனச சுருதிபன னுதலால்
அககுரோத னெனன வறைதரப் படுமே

72. அக்குரோதன்.

அககுரோத னுன வமைதியே தெனனிற்
கன்ம காரண காததாவிடததினும
பஞ்ச பூத பௌதிக மனைத்தினுங
தேவா முனிவ ரரசாமேற் பற்பலா
பசுமுதன் மிருக பட்சிக ளிடததினும்
பகைநட பால வருளு சுகாசுக பேதம
மனததிற் பறறினு நமைமரு வாமையால்
நிதயஞச சமாதியி னிருவிகற் பாஙகமாயக
சாந்தா னநதத் தடஙகட லாதலின

அக்குரோத றென்ன வறிதரக கடவாய
சமாதி யுகதிமேற சாறறுது முறையே.

2. சமாதி யுக்தி.

73 நித்தியன்

நிததிய னாக நிலைததவா றெங்ஙனம்
எததே யததினு மெககா லததினும்
வானமோ படிறறுய மருவுதல போலச
சுததாங தமதாயத் தொடாதரு மகிலப்
பிரபஞசகோ சஙகளுட் பிரிபடா திருநது
நாமே சாவ கதனித தியனே [ணா

74 சர்வகதன்

சாவ கதனெனச சாறறிய தனமையென்
சாடசியி லேக தேசமாச சமைநத
மாயையு மாயப பரதிபிமப மான
விராடடாதி பஞச விகிரதமோத் தஙகளும்
இவைகளிற பூத பௌளதிக பேதமும
ஏகதே சமதா மிவைகளிற் றேசமும
கிரமமு மவற்றிற் கிருகமு மவறறிற்

சரீர மவற்றிற் சரிகருமிந் தியஙகள் [ருகிய
இவையெலா மொனறினுக் கொனறுவே
அகிலப் பிரபஞச மனைதையுங கெணடு
சாவா தார சர்வககத ஞமே

75 சர்வாதாரன்.

சாவா தாரனுச சாறறிய திறமெது
அவிததியா விசிட்டனுக காதார மாகிய
சூககும சரீர மதறகுமேற் றூல
சரீர மனைத்திற தார விராடடினுட்
பிரபஞ்சமா மதற்குப பிரகிரத தியா தாரமா
அவற்றிற் பிரதிபலி யீசனு தாரமானு [ம
சசசிதா னநத சாட்சிநா மாதலின
நிராதார சர்வா தாரனு மாமே.

76. நிராதாரன்

நிராதார னென்று நிகழ்த்துத லெனனே
அண்டபல் கோடிக் காதார மீசன்
பஞ்சகிர்த தியமாம பற்பல தொழிற்கும்
ஆதார மாநமக் காதார மின்றி
நாமே நமக்கா தாரமா நிறைதலின்
நிதானமா மாதி நிராதார னுமே.

77 ஆதி.

ஆதியென் றருமறை யறைநதவா றெஙங
பௌதிக சரீரம பலவகைக காதி [னம
பஞ்ச பூதமா மவைககுவிட் சேபம
மாயை யவிதததை வருமவைக காதி
எவறறினு மாதியா மீசசை தனயஞ [ம
சிருட்டிதோ றுணடாங காரண விசிட்டனு
உணடாஞ சூகக வுடலுள மட்டுந
தூல மநேகந தோனறியே மனறதரும
பிரளயந தோறும பேதமாஞ சூககுமம
விசிட்டனிற றேன்றி விளிநதிடு மநேகம
காரண விசிட்டனுங கருதுஞா னதநிற்
கரைநதுபோ யாதியிற கலநதுநா மாகும
ஆதலி னஞ்தி யாமென லாமே.

78 அநுதி.

அநாதியா மென்று மறைநததே னெனனில
எவற்றினு மாதியா யிசைநதிடு நமக்குமுன
ஆதியாம பொருள்வே றிலாதவத் தன்மை
கன்மமஞ்ஞானம்வேதமோடுயிர்பரன் [யாற்

ஆகிய வைநதுசோ பாதிக வநாதியாஞ்
சகததினு மேலாந தனிப்பரம பொருளவ்
வைந்தினுக காதியா மதிஷ்டான சிதநே
நிருபா திகஙச தன்யமாய நிகழ்ததும
விபுவா மனுதி சனுதன மாமே

79 விபு.

விபுவாய நிறைநத மேன்மையே தெனனிற
சிதமறு விசிட்டனில விபுருகக தேகம
இதனினுந தூல மிதனினும பிருதிவி
இதனினு நீரகன லிதனினும வளியாம்
இதனினு காய மிடநதரு விபுவாம
இரணிய கருப்ப னவ்வியா கிருதன்
அவவியகத னிவனிற சுததமே விபுவாம்
இவைகளெலா மட்டறு மியல்பதாயநிறைநத
அஸதிபாதிப் பிராய வாதமா வான
எமைததளோந தறிய விபுலே றின்மையால்
யாமே மகததாம விபுவென லாமே

80 மகத்து.

மகத்தெனு மேனமை வருநாம மேதூ
அதமதா வரத தினுஞ சஙகம மதிகமாம்

அவற்றினு மதிக மதமசண் டாளா
அவர்க்குமே லுத்தம சூத்ராதி நாலவா
அவரினுட் கனமிக ளவரினு தீக்ஷிதர்
அவரினு முபாசக ரவரினு மிருடிகள்
அவரினும் பிதிர்தே வர்களவர் தமமினு
இந்திராதி லோக பாலக ரவர்களுமேற்
பூதாதி யாகப புகலுமும மூர்த்திகள
மகேஸ்வர சதாசிவ தேவசத திகட்கும்
தாரதம் மியமா மகதவமுண டதனுல
அவர்களாற் பததிசெய் யகிலா தாரமாகு
சச்சிதா னந்தமே சயானமி றனிபபொருள
நிரஞ்சன மாதலி னிலைபெறு மகததே

81 நிரஞ்சனன்

நிரஞ்சன னுன நிலைமையே தென்னில்
நெடுமெபுனன மூழ்கின்ந நீருடல் படிதல்
.[போற
சகத்துடன கூடி யவத்தைகள் சாரினும்
தத்துவத திட்புறஞ் சாரநதசுத தாநதமுங
கூடிய வற்றிற் குறைவற நிறைநதும்
அஞசனப பற்றிலா வாகா யம்போற்

சகலகா ரணகா ரியமா யிருததலின்
நிரஞ்சன னென்று நிசசயித துணர்தி.

82. காரணன்.

காரண னென்னக கருதலெவ் வாறெனின்
மூவகை யுடற்கு மூலமாங கன்மம
ஐமபூத மூலமா மவைககுமுன் மூலஞ
ஞககும பூதமாந தொடாதரு மவிதனையிற்
சீவனு மாயையிற் றிகழீசன் மூலம
இவைக்கெலாங காரண மேகனை தன்ய
சசசிதா னந்தந் தனிற்றிகழ் காரியந
தனைவிடுத திலாமையிற் சாவகா ரணமாம்
அகார ண னெனவு மறிதரப் படுமே.

83. அகாரணன்.

அகார்ண னெனவு மறைந்ததே தென்னிற்
சகலகா ரணமாத் தானிறைந திருத்தலின்
தனக்குமேற் காரணஞ் சற்றும்வே றின்மை
[யால்
சாட்சியாந் தானகா ரணனெனத் தாகுமே.

84. சாட்சி

சாட்சியாய நிறைந்த தன்மையே தென்னில்ல
ஆதித்த சந்நிதா னத்தினி லகில
சகலேந் தியவிவ காரமுஞ் சன்மதல்போல
தானேதானுஞ் சைதன்ய மாத்திரம
பிரவிர்த்த நிவர்த்த பேதவியா பாரம்
இயற்று தொன்று வியற்றிடா திருக்கவும
விளக்கலமாத் திரம்விவ கார நடத்தலின்
தாணுவா மதனுற் சாட்சியென் றுணராவாய.

85 தாணு

தாணுவா யசைவறு தன்மையே தென்னின
மனமுத லிந்திய மருவிய தூலமும்
பஞ்சபூ தங்களும பரிதியு மதிமுதல
நட்சத் திரங்களு நடக்கினு நடவாத
தோற்றமாய வைஸ்வா நரன்முதற் சுத்த
ஆகியவகிலப் ப்ரபஞ்சமே தனுவாய் [மும்
நானென நடிக்கு நவையறு மீசனுட்
சேதன மாகத் திகழ்ந்துமே சலனமில்
காரண வகண்ட தாட்சி சைதன்யமே
அறிபரி பூரண னசைவறு தாணு.

86 பரிபூரணன்

பரிபூரணனெனப்பனனிய பான்மையெண்
சலமபூரிதத கடமெனச சரீரம
அன்ன மயமா மதனுட் பிராணன்
மனோமய மதனுண மருவுமவிஞ ஞானம்
ஆனநத மாகுசிதா பாசன றனனினும
சாவாதம ஞன தன்மையை யுணாததிற
சததம பரிசம ரூபரச கநதமாம
பஞசதன மாதரையிற் படாபூத மைநது
ஒனறிஞென் றுயாநதா றெவுரி மையதாம
பூதா காயம் புகன்றிடி னுணணிதாம
மஞகா யமுமோ றதனினு நுணணிதாம
ஞான காயமே நவையற நிறைநதது
படிகக குடத்து ளேற்றிய தீபம்
படாநது வெளியிற் பரவுதல் போல
விணமணிக குளளாய விரிநதொளி பரப்புந
கண்மணிக்குள்ளாய்க்கலநதெலாம்விளகும்
மனமொடு புநதியாயவளாநதுமேனெடிதாச
சகலகே வலத்திற சாட்சியா நிலைபெறீஇ
அணுவுக கணுவா யமாசிதா காயம்

எண்ணுந்தனு புலன்கரணாயகள்ன் றிலங்கும
பூரணத மாவே பொருந்திய லீலையால
ஆர்ண மளவிடா வனந்த சதநிபிறற
காணபடு சகமுதற் கணிதமி லண்டங்
தன்னுளே தோன்றச சதானந்த ருக
மாயா விசிட்ட மகேஸ்வரன முறையச
சமட்டியாம் பூத பௌதிக சாட்சியாம
பரிபூ ரணனெனப் பகாதருஞ சுருதி
சற்குரு வருளதத துவமசி வாக்கிய
வழியே தனைததா னுணாந்தமா யோகி
சிவோகம பாவித திடபெருந திறததால்
மாகாதத ஞகி மாபோகி யாகி
மாததியா கியுமாய மகிதலம போறற
அகண்ட ராசசியத தனியர சாட்சியிற
காலா தீதனயக் கலககமின் ஞான [வில்
போகந் திரஞ்யப் பொருவினமெய வாழ்
தானே தானுரு சகலசம பதமொடும்
சஙகறப விகற்ப மெலலாந தணிந்து
நிறைபரி பூரணன நித்தியா னநதன
ஆதலி ஞலே யனந்தனு மாமே.

87 அனந்தன்

அனந்தனென்னு றுரைபெய ரருததமேதெனனில்
தூலமீத கதத்தாற் றொடாபொரு ளநதமாம
இநதிரி யஙகளா லெட்டுமேற் சிலபொருள
அநதக கரண மவைகளுமே னெட்டிதாம
பஞ்சமா பூத பௌதிக சமட்டியும
மாயா விசிட்டனும் வளிர்ந்துமே னெடிதா
இவைகளெலாங கால தேசபே தத்தால்
அநதங காண்கினு நமக்கஃ தின்மையால
சாவ சமஞ மனநதனு மாமே

88 சர்வசமன்

சர்வ சமனந தன்மையே தெனனில்
சர்வோன னதமாஞ் சுத்தசத தினகீழ்
மகத்து முதலாக் கடின பரி யநதம
பத்திஞேர் பஙகு தாரதம மியமாம
தேவ மானுட பாகமாத் திகழ்தரு
பூத பௌதிகப் புவனபே தஙகளும
உத்தம மததிம மதமமாத் தோன்றிய

பிரபாதி ஸதமப பேதமாஞ சரீரமும
பாமரன் கனமி யுபாசகன் யோசி
ஞானியோ டீச ஞஞ பேதமாம
சாவ சாட்சி சதந்தா காரமாயத்
தாரதம மியமறச சமமா யிருத்தலின
சாவா திட்ட சாவசம ஞமே

89 சர்வாதிஷடன்

சாவா திஷடனுந தன்மையே தெனனில
சூக்கும சரீர விசிட்ட னவற்குமேல்
தூல சரீரம பூதமைந திவைககுமேல
மாயையும விசிட்டனு மதிஷடான மாகும்
சுததிகா விரசிதத் தோற்றமா வதுபோல
வாசா மாததிர மண்றிவாஸ் தவமல
அகண்டமாஞ் சிததே யனுதியா யிருதத
சாவா திஷடனுச சாற்றிடத தகுமே. [வின்

90 அகண்டன்.

அகண்ட னென்றுரைத்த வருமையே தெ
[ன்னில்
இன்னகா லத்துள தின்னகா லத்திலே

இன்னதே யதனுள தினனதே யததிலே
இனன திற கணடதொன னினனதி லின்
கால தேச வஸதுபே தததால [றென
கணடப படாப்பொரு மகணடமா மேலும
உலகவா பலவா யுரைத திடு முததிகள்
அருகபுத தாகம மதனுற் கண்டமாம [ம்
அவைகளகந திருவா கமஙகளாற் கணடமா
பிரமணு கமத்தாற பேசவை கணடமாம
விணடுவா கமத தால விதநதவை கண்டமாம்
உருததிரா கமத்தா லொழிநதெலாங கண்
[டமாம்
புராணவி தி காசம பொருளெனப் புகலும
நீதியா சார காணடமே நிலையெனும் [கும
உபாசனு காணடமே யுயர்ந்ததென் றுரைக
இவையல வலவெனக் கண்டுகண் டிகசும்
அனந்த உபநிஷத தறைநதமா வாககியம
பிரமாண மதற்குமேற் பிரமாணம்வே றின்
[மையால
சர்வசே காமாஞ் சாட்சியாத் திகழும்
பொருளரு சசசிதா னந்தமெய்ப் பொருளே

அபரிச சின்னனென்ன றருமறை புகறலின்
அகண்டனு மெனபதற் கையமி தில்லையே

91. அபரிச்சின்னன்.

அபரிச சின்னனுமை பரிசி யாதெனில்
பரிச்சின்ன மென்பது பலவாப் பிரிதல்
அவித்தியா பிம்ப வாபாச விசிட்டன
ஐந்நான்கு தத்துவ மாகிய சூக்குமம
மூவிரு தத்துவ மாகிய தூலமும
இவைகளெலா மூலமா யிசைபஞ்ச பூதம
மாயா விசிட்டனும பரிச்சின்ன மாதலின்
அநாவிர்த னுக வமைதரு சாட்சியாம்
அபரிச சின்னனென் றறிதரப் படுமே.

92 அநாவிர்தன்.

அநாவிர்த மொன்றை யாசரி யாமை
அவித்தியாவிசிட்டனுக காவிர்தஞ்சூக்கும
தூலமா யதற்றுத தொடாபஞ்ச பூதம
விராட்டு முதலிய பிரபஞ்ச விசிட்டமு
மொன்றையே யாவரி தத்தா மலமாக

ஆராவிர் தமியாமெம யனைவகளெலா மாவிர்தந
சாவகா ரணனென்னச் சாற்றிடத் தகுமே

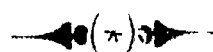
93 சர்வகாரணன்

சாவகா ரணனெனுந் தன்மையேதெனனில
காட்சியா மவத்தைத யூனற்னிற கலந்து
சாட்சியா மெமமிற் சாரதரு சகஙகள
டதானறிந்தின னெருடுஙகுந டுதாடாபாலெ
[னவகுகும
சாவகா ரணனுத தானழி வின்மையின
சததா சாமா னியசுததத தறபரப
பமமயா பாதலிற பேசவே நிலதே.

94 பிரஹ்மம்

பிரமமென் றுரைக்கும பெரும்பெய ரருத
[தவினை
ஆகா யம்போ லளவிலா தொன்றாய
மூககா லஙகளு மூதுபொரு ளாகி
பனனு பினனமில பேருணா வாகி
நித்திய சுததமாய் நிறைபொரு ளாதும
யாமே யேகசத வஸதுவா யிலஙகிச

சாட்சாத் காரத் தடையிலா னாக
மீகாந்தி யாக வயங்குத லாமேல் [காண
பிரமமென் றருமறை பெரிதுரைத் தது
சாட்சாத் காரயுத்தி மேற சாற்றற்றே

3. சாட்சாத்கார யுத்தி

—(✻)—

95 ஏகசத்வஸ்து.

ஏகசத் வஸ்து வெனும்பெயரைத் தலை
உளதெனப் படும்பொரு ளொன்றே யாகும
தனவினிற் றோற்றமாஞ் சிவேசு வரசகம
அதனிற் கண்டடை யனேகமாஞ் செயல் [கள
அறிவுமாத் திரத்திற் றோற்றி யடங்கலே [போல
சாகரப்ர பஞ்சந் தனனிலே தோன்றி
வேதாகமசாத் திரவிசா ரணைமுதல்
தாமா தாம சாவவியா பாரமும
அறிவினி லுண்டாய்ச் சுழுத்தியின் மறை [தலின

காலத் திரயமுங் கழிவிலா தொழிவிலாச்
சாட்சியாஞ் சாவாத மாவா யிருத்தலின்
ஏகசத் வஸ்துவா மெனத்தெளிந் தமைதி

96 சர்வாத்மன்

சர்வாத மாவெனச் சாற்றிய முறையெது
கதிரவ னொருவனே யவரவர் கண்ணினுஞ்
சம்பந்த மாகச் சகலமும் விளக்கியும்
தீமதி பளிங்கு தெளிந்தநீர் முதலிய
பொருள்பல வற்றினும் பொருந்துபல பிம்
|பமாய்த்
தோற்றுதல் போலவுஞ் சொலப்படுமே
|வயல்குளம்
நதிசமுத் திரத்தெலாஞ் சலமே போலவும்
கடமனை மாட கூடகோ புரங்கள்
மண்ணலாற் பிறிதிலா வண்மை போலவும்
பட்சி மிருக மானிடர் முதற்பல
தேவரோ டுலக பாலகர் வைஸ்வா
நரன்முத லாகியோர் மாயா வலிதனையில
பிரதிபிம்ப சாட்சி யூணறுகோ ளாகிய
நாலெனு விருத்தாங் காந்துபோ லவினரு

சகலாதும் போகந் தாந்த மடை சலாம
சகலமேலா கங்களுந் தேசந் தானந் தமா
இருந்து விளங்கி யிணைய மா நிறைந்த
இழிவரு தனதா மிலக்கண மமைதலின
தன்னையலாற பிறிதொரு சகபமெபாரு ளின்மை
யால
சாயா காரதேக தன்னை யயா மெனறு
சாயாத மாயையைச் சகசமே யுகமே

97 [illegible]

சாவா காரமாக சமைந்தவா ரொடுதனிய
கனவினிற தோன்றி காண்பது சகமெலாம
தனதா காரமாக சமையமேபோற சாககிரப
பிரபஞ்சமுந் தனனுடனே பெசமாக தோனன
றல
கழுத்தியிற சுகமாக திரவறி வாகிய
சத்தாந் தபதீ காரமாக சமைதலின
நமையலா லுருவமு நாமமு மதறகிலை
அநேக ரூபமென்ன றறைதர படியுடம
சச்சிதா னநதமே சர்வா காரமாம
எனச்சதா சாட்சாத காரமெய தகவே

98 அநேகரூபன்.

அநேக ரூபனு மானவா றெதெனில
பாமபிர சிதமெனப் பாாபபது பழுதையும
இப்பியு மலாதுவே றிலாதது போல
பலநிறம வாசனை படைதநிடு நீர்போல
நிலம்பல பெயாபெற்று நிகழுதால் போல
ஒருகூத தாடிபல வேடமுற றுடலபோல
ஸ்ரீவேசு வரசகந திகழ்வேத சாததிரங
கால தேசமொடு கருதுபற பலவாம
வருணாச சிரம வழிமுழு கறஙகள
அவைதரு சுவர்கக நரகமே தஙகள்
ஐமெழு ததது்வ மாகிமே னிறைநத
சசசிதா னநதத தனிப்பரம பொருளே
நாநா ரூப நாமமே தஙகொடு
நடிததலி னேக னேகரூ பனுமாந
தோற்றன மாததிரமெனத துணிநதொளிர்
[தாவே

99 ஏகரூபன்.

ஏக ரூபனென றிசைககவு மானதென்
பலகட சலததிற பிரதிபிமப சந்திரனை

ஏக னனேகளு யிலங்கிட்ப படினும்
பறபலா கணகளிற பரிதிவே கிருனும்
படிகமண டபத்திற் பத்தியாந் தூணில்
பிரதிபிம்ப ஞானி பேதமாத தோறறினும்
மூனறேயலலா லுணமைவே றினமைபோல
கனவுபோ னணவிற சஙகறப காடசியாம
பிரபஞச நாளு பேதமாத தோறறினும்
ஏகமாஞ் சசசிதா னநதமே யியமபாம
பரமாாதத னெனனப பாாசதுஙன கலைாதி

100 பரமார்த்தம்

பரமாாதத னென்னப பகாபானமிய மேது
ஆதிதத சனனிதா னததினி லனாநத
சகவிவ காரஞ சாாதிடல போல
தோறறமாஞ சாபப மிரசிதஞ சலதிறம
தேற்றமா நிரூபித திடபபடி காலை
பழுதை கிரிஞ்சல பரிதியா ஞைமபோல
அபர யாாததஞ சொபபனப்ர பஞசம
சாககிரபபிர பஞசமோ சததிய மெனபதும
மினனமே கமபோல விரைவினின மறை
தரும

ர்களிலந் தனமொடு மனைவியு மககளும்
லயல வெனபபர மாாததமா னைதரும்
வாககாதிபோகஞ சுகமதாத தோற்றிலும
ரபத மாமுதற சொலபபடு மவுணரால
ழிபடு மிராவணு தியருமே யறிவாா
ராட்டாதி பஞச விவகார பேதமும
சாரித திடலனித தியவாச சியமாகு
கடலால நிலையிலாத தோறறமா மறைச
[வின்
வற்றொருங்கு கூடித தோறறமற் றிறப்பி
சிதா னநத சாட்சிமுக காலமும [லாச
பரமாாதத வஸது வாதலும் பணபே.

101. வஸ்து

ஸ்துவென் றுரைதத மாமமே தெண்ணில்
ள்ளதே வஸ்து மற்றவை தோற்றமாம
பரபஞ்சமே சாபப் பிராநதியாந தோற்றம
பாம்புபோற் றோற்றிய பழுதைபாம்பென
[லாம்
ரவயப் பிரமமெவ் வாறுநீள் ப்ரபஞ்சமாம்
பன்னிறம் பளிஙகு படைநதது போலவும்

வெளிய சகர விரவுஞ்சந் திரபிம்பால
இனிய குளங்கசப பேறுதல போலவும
நிர்க்குண பிரமமே சகுணபிர பஞசமாம
தோறறமாத திரமெனச சொலலுவ தெநத
[ஞானம
விளஙகுறத தெளிவாய விரிததுநீ கரு
[ளெனில
ஒளியிரு விரணடுமேல றனவெனப புகல
[வாரா

ஒன்றுறு போதி லொன்றிலா ததுமேபால
எஙகே யிருநததவை யெஙகே மறைநதன
கண்ணினுட் கதிரினுட கலநதுறை சிததே
யன்றியே றடைநதது மகனறது முளதோ
அதலி ருணம வகணடசத தியிருல
சிதாகாய மொனறே செகமாய விரிநதது
சிததின தனமேவே சிததடா கியது
மனோகா யததினல வளாபூத மைநது
ஒவவொரு மாததிரை யுயாநதவை விரியும
வானின் றசைதலின் மாருத மாயது
மாருதம் விளஙகலின வருமன லாயது

அனலினின் றடிப்பே யப்புவா கியது
நீரின் றடிப்பே நிலமா கியது
குக்கவைம் பூத பஞ்சீ கரணமே
தால்வைம் பூத பௌதிக மாயது
தாலமாத் தோற்றினுரு சொன்னயாத் திரமே
தத்துவம் பயின்ற சுத்தசவா சனையொடு
சகமெலாந் தன்வய மாகச் சமைந்த
ஞானசை யோக நயந்தமா யோகியா
சத்யசங் கற்பமே சரீரமாச் சரித்தல்
வாசிட்ட மாதி வருத்தபல சாத்திரம்
பிரமாண மாங்காட்சிப் பிரமாணமே லுரைக்
[கின

அசைகட லலைநுரை திவலையா குதல்போல
நிசகன கமதே நிகழ்பல பணிபோல
இந்திர சாலத் திலங்குறு நகர்போல
மாயா வித்தையால் வளர்படை யிகல்போல்
சச்சிதா னந்தத் தனிப்பொரு ளொன்றே
தன்னுள்ளாம் விலா சங்கற்ப மாத்திரம்
நாமரூ பப்பிர பஞ்சமாய் நண்ணுதல்
தோற்றனயாத் திரமெனச் சூழ்ந்துந
[குணாவாய்

இங்கஞ்ஞ ரோபமா மிவைக்கதிட டான
ஈடுபிர பஞ்சமா கிலே பெறு வஸ்து
வையலா லெதாரந்தமா யிலலே யென
[றுணாமோ

102 நிஷ்பிரபஞ்சன்

கிட்பிர பஞ்ச மென்னனவ நிகழ்த்தலென
சுவாககாதி போகங் தோயதாற கியாகம
விதித்தல போலவேதம மேனமுதலி சேரத
துவைதப பிரபஞ்ச தோறறமாற றசசொ
[லும

இருட்டினி லுனபொரு ளொடுக்கவவிருளை
யொளிகொடு விலக்கி யுணர்ந்திடல போல
மாயா வரண மறைபபற நெகிழ்த்தத
தானெனத் தோனறுதே காதிய தத்துவம
அனயமாம பிருதிவி யாதிய பிரபஞசம
இருககவு மில்லா தொழிதா வியற்றியு
வசிட்டா யாககிஞ வலகா சுகரொடு
வாமதே வன்முதற் தட்சிணு மூர்த்தி
ஆதி முததரா லுபாவமா யிறநெறியில
இனன முங தோறறற் கேதுவே தென்று லு

பத்தகா சதஜிறை பேதமாரு சந்திரனை
கதிரவன் பலவாக கணைகள் ற ரேருணறினும்
ஒவ்வொன றேயலா லுணமையலே றின்மை
[போல
சினமாத திர்மாத திகழதரு நமமில
அஞ்ஞான கற்பனை யாளும ரூபப்
பிரபஞ்சத தோறறம பேதமா யிருககுநாழி
அவதைதைக காணு மறிவாத மாவென
எதாாததமா மறையுப தேசிககு மேலுஞு
சொப்பனம போறசகந தோற்றமாத திர
[மாம
நாரு ரூபரு நவினறிட்ப படினும
முககா லததது முணமையா யிளெறன
திடப்பிரஞ்ஞு யாகச சினமாத் திரமாம
நிடபிர பஞசரு நிலைநில பெறவே

103 நாநாதுபன்

நாரு ரூப ருகிய பான்மையென்
நாரு ரூபமா நவினறிடு ஜகததை
ஈதல வலவெனு நேதிவாக கியததால்
நீககி யத்வைத சினமாத திரமே

நிலையென நாட்டிய நெடியநீள் சுருதி
நாநா ரூபனு நவின்றது மேதெனில்
கதிரவ னொருவனே கடங்குள முதற்பல
சலதரி னுகாவுரு சார்ந்துதோற் றுதல்போல
அவித்தியா வுபாதியா லாத்மசை தன்யமும்
நாநா ரூபனு நவினறல சரித்ததும்
அபேத னுதலினு லமையுமென றுணாமோ.

104. அபேதன்

அபேத னென்ன வறைந்தவா றுரைக்கில்
சாட்சியாந் தோற்றப் பூதமெள தேந்தியம
[illegible]வசு வரசக பேதமா [illegible]கும்
அதிட்டான சேதன மாகிய [illegible]மே
எவைக்கு மாதார மாயெங்குமா யிருத்தலின்
அபேதனிர் விசேட னெனவென லாமே.

105 நிர்விசேஷன்.

நிர்விசே டத்துவம நோக்கவா றெது
நிறபன விருபயன படுப்பன நடப்ப[illegible]
சதுரடா கட்டமாட சாயந்தாயச செவ்வை
யாய

நெடியதாகக்குறிய நாற்கழ்த்துபலவிசேட
தாவர சங்கம சகபதார்த்தத்தில்
கூடிய வெயிலபல கூறதாய விசேடஞ்
தொழிலபல வடைதலாத தோற்றினு மெ
ன்று.

சலனமற் றிடமென் போற் சச்சிதா னந்தம
சாவா கார மாச சாரந்திருந் தாலும
அசங்க சிதரூப ஞஞமெயஞ் ஞானி
அதவைத ஞதலி னசைவினிர் விசேடவ்
ஆமெனப் பாவித் தனமதய வனமதி

106 அத்வைதன்

அத்வைத தெய்ன்ன வறைதலெல வாறா
தாவர சங்கம முதற்பல பதார்த்தம
நிலத்திற் றேன்றி நிலத்தின் மடிதல்போல்
அவ்யரதைதயாற் றேன்றி யகலபிர பஞ்ச
சாட்க்ஷா நமமிற் சார்ந்தொடுங குதலால்
ஏகாத் வைத வெனமையலாற் பிறிதில்லை
சர்வா ப்ராவனும் யாமெனத் தகுமே.

107 சப்பாமலை.

வா பாவ ஞ்ந தனை மேய மெதனனில
தா னந்தத தனிப்பொரு ளொனறனை
சற்ப மாததிர ஞ சாதரு வைமேயழ
துவத தோறறா ஞ சாற மூத தியதாம
ராக பாவம பிர த மேசா பாவம
னனி யேழன மாடு மதநியநதா பாவம
கிய பிரபஞச மபாவமா தலிஞல
சாதி விசாதி சுவகத பேதமதாம
மணடாம லஸதுவே றினமையி ஞலே
வதேதா முக மாஞசாவா பாவமே

108 சர்வதோ கன்

லவதோ முகமெனை மாறறய நிலேயது
நாஞ காயமேம நவையற நிறைநதது
ருகா லததுள தொருகா லத்திலே
ருதே சததுள தொருதே சததிலே
ருவஸ துவிலுள தொருவஸ துவிலலே
ருதிக கினிலுள தொருதிக கினிலலே
ருவா னததுள தொருவா னததிலலே

ஒராசிர மததுள தோராசிர மததிலே
எனும்பரிச சேதமிலாமெதண் டிசையிலும்
மேலங் கிடையெனும வேற்றுமை யின்று
சாவ சாட்சியாக தான்கூடி யிருந்து
அகண்ட சங்கற மனசா யமதாய்ச
சூககலைவம் பூதத மேத உர்பாய விர்ந்து
பஞ்ச கரணத தாற்பரம பலையாயப்
பூதா காயம் புணர்வளி யனல்புனல
பாதல மந்தமாய்ப் பரந்து விரிந்த
சாவார்த்த தங்களுஞ் சன்னிதா னததில்
சர்வ வியாபாரந் தன்னிலே சமைதய
அகம்புற மெங்கு பூ ணந்த மயமாய்
நிறைபரி பூரண நிலையதோ முகமே.

வேதாந்த மகாசிந்தாமணி

முற்றிற்று.